

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Волонтерство

Малюнки
Поліни
випромінюють
світло
Перемоги

▶ СТОР. 4

Офіційне друковане видання Верховної Ради України

Закон України
«Про цифровий контент
та цифрові послуги»

▶ СТОР. 26—28

Календар

Прикарпаття
та Іван Франко:
актуальність
минулого

▶ СТОР. 30

№ 177 (8194)

СУБОТА, 2 ВЕРЕСНЯ 2023 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

**Чорне море
має залишатися відкритим
для безпечної торгівлі**

Розгляд можливості підтримки експорту росією зернових у Чорному морі без відновлення експорту українських зернових з українських портів завдасть серйозного удару по міжнародних зобов'язаннях та міжнародному праву, заохочуватиме Москву до подальших агресивних дій та посилюватиме її відчуття безкарності. Про це йдеться в коментарі Міністерства закордонних справ нашої держави. «Україна як один із гарантів глобальної продовольчої безпеки зацікавлена у відновленні функціонування Чорноморської зернової ініціативи задля продовження експорту української сільськогосподарської продукції на іноземні ринки, зокрема Африки та Азії. Ми також активно працюємо над запуском альтернативних маршрутів.

▶ СТОР. 29

**Світовий банк
допоможе з коштами
на ремонт житла**

Світовий банк надасть Україні 232 млн доларів на компенсації за дрібні ремонти приватних будинків і квартир, які постраждали від російського вторгнення. Про це йдеться в повідомленні банку. Кошти виділятимуть у межах проекту «Ремонт житла для відновлення прав і можливостей людей (НОРЕ)». Запуском проекту опікуватиметься Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України. Згідно з розрахунками, фінансування дасть змогу, зокрема, відшкодувати витрати на усунення часткових пошкоджень 98 тисяч окремих будинків у п'яти регіонах.

**В експорті фіксують
позитивну динаміку**

З початку року підприємства області здійснювали торговельні операції з партнерами із 166 країн. Експорт товарів становив понад мільярд доларів. У регіональному розрізі Одещина посіла четверте місце з часткою у загальному обсязі експорту товарів 5,6%. У товарній структурі експорту найбільший обсяг мають: зернові культури (52,8%); жири та олії тваринного або рослинного походження (15,6%); готові харчові продукти (5,1%).
Порти Дунайського кластеру з початку серпня відвантажили мільйон 750 тисяч тонн агропродукції, а у липні — понад два мільйони тонн, **інформує наш кореспондент Олена ІВАШКО.**

Сестричкам— першокласницям з фасаду ліцею усміхатиметься брат—«кіборг»

Шкільну родину житомирського ліцею № 3 (колишньої міської гімназії) цьогоріч поповнили 139 першокласників. Серед них — сестрички-трійнята Маша, Даша і Саша Ільницькі. Їхній старший брат Дмитро у березні 2014 року добровільно став до лав 95-ї бригади, щоб захищати Батьківщину від лютого і підступного ворога. У свій 24-й день народження молодий лейтенант дістав смертельне поранення під Пісками, захищаючи Донецький аеропорт.

Після загибелі єдиного сина життя батьків втратило сенс. Проте з часом, попри скорботу й біль, Андрій та Лілія Ільницькі зважилися на поповнення в родині. Шість років тому на світ з'явилися три крихітки, котрі стали radoю для згорьованих батьків. А коли постало питання про вибір школи для майбутніх школярів, Лілія та Андрій, не вагаючись, обрали міський лицей № 3, де колись навчався їхній син-Герой.

▶ СТОР. 4

Фото з сайту
Житомирської міської ради.

ВРОЖАЙ

Ранні зернові: вистачить не тільки собі

В Україні завершили збирати ранні зернові. Як інформує Мінагрополітики, за середньої врожайності 43,9 ц/га намолочено майже 29,2 млн тонн.

Так, пшениці цьогоріч отримали 22 млн 142 тис. тонн — пересічно по 47,2 ц/га. Найбільше — 2,2 млн тонн (на круг — 31,9 ц) на Одещині. Ледь не по два мільйони намолотили на Дніпропетровщині (40,6 ц) та Вінниччині (61,8 ц). В активі аграріїв Кіровоградщини 1,6 млн тонн (47 ц/га), Хмельниччини — 1,5 млн (67 ц/га), це найвища врожайність пшениці в Україні), Миколаївщини — 1,4 млн (38,5 ц/га), Полтавщини — 1,36 млн (58,7 ц/га), Черкащини — 1,2 млн (60,1 ц/га), Тернопільщини — 1,15 млн (57,5 ц/га), Київщини — 1,06 млн (56,6 ц/га). Майже мільйон тонн пшениці зібрано на прифронтовій Харківщині (46,2 ц/га).

Ячмінь теж порадував урожайністю у 38,8 ц/га. У масштабах країни намолочено 5,8 млн тонн. Серед лідерів за обсягами зібраного — Одещина (926,6 тис. тонн), Дніпропетровщина (569 тис.), Миколаївщина (504,7 тис. тонн), дізналася наш оглядач Галина КВІТКА.

ПОДІЇ

**Ще одні можливості
для реабілітації захисників**

Нове відділення з реабілітації захисників на двадцять ліжок створюють в одній з лікарень Павлограда. Область на це виділила тридцять мільйонів гривень.

Як розповіли в обласній, щодобово до цієї лікарні звертаються до двох тисяч пацієнтів. Станціонер має 275 звичайних та 24 реанімаційних ліжка. Пропускна спроможність нового відділення — 56 стаціонарних хворих за місяць і майже сто амбулаторних. Відновлюватимуть пацієнтів після важких патологій, інсультів, інфарктів тощо.

«Реабілітація у нас була і раніше, але в маленьких приміщеннях і не зовсім сучасна. Не могла вмістити все закуплене обладнання. Після відкриття цього відділення хворі зможуть повністю реабілітуватися упродовж року», — каже директор лікарні Ірина Жицька, **повідомляє наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

КОРОТКО

■ Благодійний фонд «Чисті серцем» передав шість ноутбуків для двох освітніх закладів Херсонщини. Таке оновлення сприятиме навчанню дітей онлайн. Допомогу франківські волонтери сформували за підтримки добровольців із Китайської Народної Республіки, **дізналася наш власкор Людмила СТРАЖНИК.**

■ На Полтавщині страхові виплати у зв'язку з нещасними випадками на виробництві чи професійними захворюваннями отримують 4,5 тис. мешканців області. Середній розмір таких виплат становить 4608 грн, **повідомляє наш власкор Василь НЕІЖМАК.**

■ У Вінниці з першого вересня збільшили кількість електротранспорту. У КП «Вінницька транспортна компанія» пояснюють це початком навчального року. Нагадаємо, у зв'язку з бойовими діями у Вінниці передислокувалися чимало вишів із прифронтових територій. Крім того, у громаді нині майже 40 тисяч вимушених переселенців, **інформує наш кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Заслухали річний звіт парламентської Дослідницької служби

Насамперед Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук привітав колектив Дослідницької служби українського Парламенту з річницею створення.

«Ми поставили амбітне завдання, як із традиційного наукового інституту законодавства зробити службу, яка би була прикладною парламентською службою та могла вирішувати конкретні, покладені на неї, завдання», — зауважив Руслан Стефанчук, додавши, що створення Дослідницької служби, з одного боку, стало результатом вивчення кращого зарубіжного досвіду, а з іншого — урахуванням національних парламентських традицій.

Він акцентував, що вже понад рік Україна має статус кандидата на вступ до Європейського Союзу — і за цей час Парламент України продемонстрував, що може бути справжньою рушійною силою, коли питання стосується адаптації законодавства до європейського права.

«Але будь-яке ухвалення рішень, будь-яке законодавчі рішення має безперечно базуватися на

аналізі відповідних норм і фаховій експертизі запропонованих проектів, актів», — зазначив Руслан Стефанчук, акцентувавши, що у зв'язку із цим, на Дослідницьку службу покладено насамперед завдання що-

до науково-дослідницького та інформативно-аналітичного забезпечення діяльності Парламенту.

Водночас він привітав уже досягнутий процес Дослідницької служби у напрямі міжнародної вза-

ємодії, додавши, що під час кожного візиту до іноземних партнерів чує про повну готовність надавати Україні експертну допомогу, зокрема, із питань становлення Дослідницької служби.

«Цього року очікуємо на відкриття перемовин про вступ до ЄС. Нам треба чітко зрозуміти, як Дослідницьку службу зробити однією з найкращих парламентських дослідницьких служб у світі. І я хочу подякувати вам за те, що ви вже зробили. Дуже сподіваюся, що вам вдасться зробити ще більше», — наголосив Голова Верховної Ради України.

Очільниця Дослідницької служби Леся Ваюльська відзвітувала, що за рік існування Служба підготувала та надала замовникам 685 інформаційно-аналітичних матеріалів, основна частина яких присвячена інтеграції України до ЄС.

«Під час планування нашої діяльності ми враховували пропозиції парламентаріїв, зокрема, при підготовці концепції розвитку законодавства. Створено каталог інформаційно-аналітичних матеріалів, який розміщено на сайті, підготовлено календар-планнер заходів Верховної Ради України на 2024 рік з інформацією про відповідний захід і гіперпосиланням на

відповідну норму закону», — повідомила Леся Ваюльська.

Також Дослідницька служба взяла участь у 25 робочих групах і підгрупах та в 32 експертних обговореннях щодо актуальних питань законотворчої діяльності, проведено професійне навчання 1113 осіб.

Учасі заходу взяли та кож голови комітетів Верховної Ради України. Вони висловили пропозиції щодо подальшого розвитку Дослідницької служби Верховної Ради України, зокрема, щодо запровадження єдиного глосарію термінів законодавства, необхідності посилити фінансовий напрям роботи Дослідницької служби з метою покращення бюджетного процесу, посилити діяльність в аналізі впливу прийнятих законів не лише у фінансово-бюджетній, а й в інших сферах, а також підключення до міжнародних баз даних з тим, щоб вивчати найбільш провідні тенденції у різних сферах життєдіяльності країни.

**Прес-служба Апарату Верховної Ради України.
Фото Вадима САРАХАНА.**

Зарплати держслужбовців мають бути конкурентними та прозорими

Перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Корнієнко взяв участь у нараді урядовців і парламентаріїв, темою якої була реформа оплати праці держслужбовців та наступні кроки для її завершення.

Відповідний законопроект про внесення змін до Закону «Про державну службу» (щодо впровадження єдиних підходів в оплаті праці державних службовців на основі класифікації посад, № 8222) вже підтриманий Верховною Радою у першому читанні.

«Його мета полягає у впровадженні єдиних підходів в оплаті праці державних службовців на основі класифікації посад. Крім того, нова система передбачає прозору структуру заробітної плати з усуненням зловживання преміальними виплатами», — зазначив Олександр Корнієнко, наголосивши на необхідності пришвидшення темпу реалізації реформи, щоб вона запрацювала з 1 січня 2024 року.

За словами Прем'єр-міністра Дениса Шмигала, основна мета реформи оплати праці держслужбовців — це справедливість та усунення зловживань. «Нова система

посилить роль посадового окладу та допоможе усунути зловживання при нарахування додаткових виплат і премій. Зміни в оплаті праці спрямовані на зменшення диспропорцій та справедливий підхід до встановлення заробітних плат державних службовців», — переконаний глава уряду.

Зауваживши, що законопроект № 8222 готується до другого читання, прем'єр закликав парламентаріїв прискоритися, щоб нова система оплати праці запрацювала вже з 1 січня 2024 року. «Уряд готує державний бюджет на наступний рік з урахуванням нових підходів в оплаті праці держслужбовців», — зазначив Д. Шмигаль.

Законопроект про внесення змін до Закону «Про державну службу» розроблено задля зміни системи та підходів до регулювання оплати праці у сфері державної служби шляхом запровадження прозорої системи оплати праці державних службовців на основі класифікації посад державної служби, посилення ролі посадового окладу та припинення надмірних необґрунтованих виплат, запровадження дієвого механізму

оптимізації граничної чисельності працівників державних органів. Адж не збалансована система оплати праці призвела до нерівності у системі державного управління та зниження престижу держави як роботодавця. Бо загалом заробітна плата на посадах державної служби залишається нижчою за мінімальну та є неконкурентною порівняно з ринковою. Як наслідок, за просту некваліфіковану роботу (обслуговуючий персонал) передбачено вищу заробітну плату, ніж на посадах державної служби з високим рівнем відповідальності, значними обмеженнями і вимогами до особи.

При цьому збільшення розміру мінімальної зарплати з 1 січня 2023 року до 6700 гривень не поширюється на державних службовців, що створює несправедливе соціальне розшарування в оплаті праці, бо мінімальний розмір посадового окладу держслужбовця залишився на рівні 5 368 гривень. Зрозуміло, що така ситуація не тільки не сприяє залученню на держслужбу кращих спеціалістів, а й призводить до втрати досвідчених фахівців.

Щоб відновити справедливість та забезпечити на держслужбі конкурентну зарплату, законопроект № 8222 передбачається упродовж п'яти років досягти від 70 до 90 відсотків розміру заробітної плати на посадах аналогічного рівня складності та відповідальності у приватному секторі. На думку

уряду, цього вдасться досягти за рахунок запровадження класифікації посад, зміни розрахункової величини для визначення мінімального розміру посадового окладу держслужбовця та встановлення його на рівні не менше однієї мінімальної заробітної плати. Водночас передбачається запровадити дієвий

механізм контролю за надмірною кількістю посад державної служби, які створюють додаткове навантаження на держбюджет, чітко визначити основну і додаткову частину зарплати держслужбовця та обмежити премії та надбавки.

**Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото: rada.gov.ua**

Бюджетні комітети Верховної Ради України та Європарламенту обговорили створення програми для України в кошторисі ЄС

Зустріч Комітету Верховної Ради України з питань бюджету та Бюджетного комітету Європейського Парламенту відбулася в онлайн-форматі.

На початку заходу народні депутати — члени Комітету Верховної Ради України з питань бюджету подякували європейським колегам за всебічну підтримку та готовність допомогти в усіх нагальних питаннях.

«Мета нашої зустрічі — це сприяння більш потужному партнерству, що ґрунтуватиметься на прозорості й підзвітності фінансового управління. З огляду на кандидатський статус України, співпраця наших парламентів дуже важлива», — зауважила голова Комітету

Верховної Ради України з питань бюджету Роксолана Підласа.

Її колега, голова Комітету з питань бюджету Європейського Парламенту Йохан ван Овертвелдт, акцентував на тому, що війна в Україні показала, що теперішня концепція планування бюджету ЄС не відповідає своїй меті.

«Ії необхідно переглянути. Тому ми хочемо, щоб бюджет на 2024 рік уже базувався на новому багаторічному бюджеті, який охоплюватиме програму «Ukraine Facility», — зауважив Йохан ван Овертвелдт.

Під час зустрічі сторони також обговорили питання покриття дефіциту бюджету,

контроль над використанням фінансової допомоги від Європейського Союзу та фінансування оборони.

«Бюджетна ситуація в Україні важка. Ми маємо безпрецедентний дефіцит у розмірі 42 млрд доларів США, і в наступному році, на жаль, він залишиться на такому ж рівні. Тому ми вітаємо пропозицію Єврокомісії створити спеціальний фінансовий інструмент «Ukraine Facility», який передбачатиме 39 млрд євро прямої бюджетної підтримки для України. Водночас наступного року Україна потребуватиме не менш як 18 млрд євро, які допоможуть покрити соціальні ви-

датки», — заявила Роксолана Підласа.

Секретар Бюджетного комітету українського Парламенту Володимир Цабаль, зі свого боку, підкреслив, що ця зустріч означає «початок інтеграції України до ЄС не тільки на бюрократичному, а й на політичному рівні».

«Ваші вимоги допомагають нам бути сильнішими. Ми вже виконали більшість із них і решту сподіваємося виконати до кінця року», — зауважив Володимир Цабаль.

Також під час дебатів члени Бюджетного комітету Європарламенту отримали роз'яснення від української сторони щодо статей витрат наданої допомоги, га-

рантій для донорів і звітів про види й співвідношення вже отриманих та використаних грантів, субсидій і позик.

Окрім того, парламентарії обговорили шляхи збільшення ефективності Рахункової палати України, запровадження посиленого аудиту всіх процесів, реалізацію судової реформи та експорт сільгосппродукції з України.

«Підтримка України не зменшується. Ніхто не поставив це під сумнів. Ми продовжуватимемо допомагати. Хочемо приєднати всі інституції, які борються з корупцією та конфліктами інтересів, аби забезпечити прозорість. Потрібен лише доступ до інформації, щоб

ми могли допомогти», — зазначила членкиня Комітету з питань бюджету Європейського Парламенту Ейдер Гардіасабаль Рубіаль.

У підсумковому слові заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань бюджету Володимир Гевко зазначив, що ЄС займає ключове місце за обсягами військової, фінансової та гуманітарної допомоги Україні й ці кошти сприяють макроекономічній стабільності держави. Він подякував за допомогу у відбудові критичної інфраструктури у звільнених населених пунктах та запросив колег-європарламентаріїв з візитом до Києва.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Спростять процедуру набуття статусу УБД за допомогою інформаційно-телекомунікаційних систем

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Відповідний законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо впорядкування процедури надання статусів (їх категорій) ветеранам» (№ 9637) вже розглянув профільний Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів та рекомендував внести його до порядку денного сесії і за наслідками розгляду в першому читанні прийняти документ за основу.

Цим законопроектом пропонується спрощення процедури набуття статусу учасника бойових дій у спосіб інформаційно-телекомунікаційних обмінів між реєстрами. А також запровадити окремий статус захисника та захисниці України для осіб, які захищають суверенітет, територіальну цілісність держави в умовах сьогодення, відповідно до чого передбачено паке-ти соцпідтримки залежно від категорії вказаних осіб.

Так проект, зокрема, передбачає:

► забезпечення інформаційного обміну між Єдиним державним реєстром ветеранів з іншими реєстрами та можливістю генерування пос-

відчень ветеранів на основі наявної інформації; ► запровадження Єдиного державного реєстру військовослужбовців, визначення основних характеристик його функціонування, інформаційних обмінів з іншими реєстрами, а також забезпечення можливості генерування посвідчень військовослужбовців на основі наявної інформації;

► визначення статусу захисника і захисниці України, а також визначення категорій захисника та захисниці України залежно від тривалості участі в бойових діях, відповідно до наказів про залучення до виконання бойових завдань, отриманої інвалідності, нагород;

► набуття статусу учасника бойових дій або захисника і захисниці напівавтоматично на основі інформаційних обмінів між Єдиним державним реєстром ветеранів та Єдиним державним реєстром військовослужбовців, а залучення комісії з питань розгляду матеріалів про визнання учасниками бойових — тільки у спірних випадках надання статусу;

► визначення основних пакетів соціальної підтримки, що передбачаються для кожної категорії захисників та захисниць України окремо залежно від персональних життєвих потреб та обставин.

Також законопроект містить терміни розгляду документів для прийняття рішення про надання статусу учасника бойових дій, члена сім'ї загиблого (померлого) захисника чи захисниці України відповідальними особами центральних органів виконавчої влади.

Народні депутати також запропонували за-

конодавчу норму щодо можливості генерування електронного посвідчення військовослужбовця/ учасника бойових дій/ захисника і захисниці України у мобільному застосунку «Дія».

«Це достатньо новельний, проривний законопроект, який впорядковує системи призначення УБД, у тому числі закладає засади функціонування в інформаційній системі всіх реєстрів надання державних послуг та надання статусу УБД або інших статусів, як-то ветеран війни або особа з інвалідністю внаслідок війни», — цитує слова голови комітету Галини Третякової прес-служба комітету.

«Я підтримую стратегічно, ідеологічно необхідність цього законопроекту, як і законопроекту № 9141, і в подальшому — створення механізму за деякими категоріями автоматичного присвоєння УБД», — зауважила у своєму виступі член комітету Ірина Никорак.

Водночас її колега Анатолій Остапенко висловив готовність доопрацювати законопроект № 9637 до другого читання, який, за його словами, дасть змогу чітко відстежити, щоб статус учасника бойових дій отримували саме ті особи, які брали середню участь у бойових діях.

«Ми принципово підтримуємо запропонований проект і готові брати участь в опрацюванні конкретних положень і норм законопроекту, щоб він був максимально ефективний і сприятливий для наших державний секретар Міністерства оборони Костянтин Ващенко.

Зрештою, спільна робота законодавчої та виконавчої гілок влади, на думку народного депутата Тараса Тарасенка, «повертає надію, що до Нового року буде сформовано єдину ветеранську політику і з наступного року буде забезпечено права ветеранів у повному обсязі».

Вл. інф.

БЛАГОДІЙНІСТЬ

Тил допомагає кувати Перемогу

На III благодійний аукціон, що відбудеться на Прикарпатті, подано багато цікавого, зокрема флягу Героя України, легендарного «Да Вінчі».

Згуртованістю українського народу захоплюються в усьому світі. Тож маємо чудовий привід довести, що задля підтримки Збройних Сил мобілізуємо всі резерви. Для залучення додаткових коштів на потреби наших захисників в Івано-Франківській області відбудеться III благодійний аукціон. Як і два попередні, його ініціювали в Івано-Франківській області проведення особливе — місто Галич. Давня столиця української держави — Галицько-Волинського князівства — відзначає 1125 років від першої писемної згадки.

На аукціон уже представлено перші лоти. Як інформують у прес-службі ОВА, це картина «Данило Галицький» постмодерніста-живописця Ігоря Перекліти. На ній зображений князь із роду Романовичів, гілки Володимирських Мономаховичів із династії Юриковичів. Данило Романович став першим і єдиним королем в історії України та єдиним серед українських князів періоду феодальної роздробленості, хто зумів об'єднати під своєю владою більшість етнічних українських земель.

Чільне місце посідає фляга уродженця Галицької громади Дмитра Коцюбайла. «Да Вінчі» ще за життя удостоївся звання Героя України. Особисту річ загиблого захисника надала його бабуся.

«Цю флягу малий Дмитрик відшуквав одного разу, і вона супроводжувала його протягом довгого періоду бойових дій, — розповіла начальник ОВА Світлана Онишук. — Ця річ передавала йому сили в боях і в перервах між ними, адже саме там потрібно було мати запас води, бо без нього була б швидко загибель».

Галицька громада входить до виборчого округу народного депутата Ігоря Фріса. Тож парламентарій підтримав ініціативу обласної влади та запропонував на благодійний аукціон унікальну роботу з металу майстра художнього кування Андрія Шешурака.

«Митець ще до активних бойових дій викував із металу будиночок Барбі, але через нинішні події змінив плани, — зазначив Ігор Фріс. — Робота, яка призначалася для добра, тепер символізує сплюндровані ворогом наші міста й села: рамку картини на розбитій кухні, порване на шмаття взуття людей, клаптики з їхніх будівель. Це справді фантастична робота, яку майстер створив на емоціях. Вважаю, що її мають придбати місцеві меценати, щоб витвір залишити на Прикарпатті. А виручені кошти підуть на допомогу бійцям, які із роздробленого життя кують нам Перемогу».

Ще два лоти, які надав для аукціону учасник бойових дій Роман Янко, нагадують про звияти наших захисників. Це шахи ручної роботи, де замість класичних фігур — образи українських військових. А ще виріб із дерева «Від ЗСУ — для ЗСУ».

На аукціон представлено й повне зібрання творів уродженця Галицької громади Степана Пушика. Народний депутат першого демократичного скликання, письменник, лауреат Шевченківської премії надзвичайно багато зробив для популяризації свого рідного краю.

Ми неодмінно повернемося до мирного життя! Оптимізм вселяють наші діти, які за нинішніх реалій додають віри дорослим та налаштовують на добро. Як доказ — малюнок «Україна-мати» учнів Рожнівського ліцею. Цей лот символізує нашу непереможну Україну, яка постане з вогню та руїн, відбудеться й житиме в сім'ї вільних європейських держав.

Людмила СТРАЖНИК.

Івано-Франківська область.
На знімку: малюнок «Україна-мати» учнів Рожнівського ліцею.
Фото прес-служби ОВА.

Евакуаційні амфібії для фронту

Завдяки допомозі волонтерів зі Швеції українські захисники отримають ще дві евакуаційні амфібії. Про це повідомив народний депутат Мар'ян Заблоцький («Слуга народу»).

«Ще дві евакуаційні амфібії для наших найкращих захисників. Одну з них інженери обладнують для посилення плавучості, а згодом експериментально встановлять броню. Інша — одразу їде на фронт», — зазначив парламентарій, додавши, що загалом йому вже вдалося поставити 7 всюдиходів, які здатні долати річки, розвивають швидкість до 60 кілометрів та легко вміщують 4 лежачих пасажирів.

«Для вивезення поранених з пекельних напрямків це знахідка», — зауважив Мар'ян Заблоцький та висловив вдячність усім, хто допомагає реалізовувати цей проект.

Вл. інф.

Фото зі сторінки Мар'яна Заблоцького у Фейсбуці.

Малюнки на бронеплитах присвячені нашим захисникам

Ляльки-мотанки зі снайперськими гвинтівками, голуби миру у віночках із польових квітів, синьо-жовтий рай, у якому немає війни, вибухів і смертей, а є син і мати, — це лише невелика частина дитячих малюнків на бронеплитах, створених у межах мистецького конкурсу «ArtArmor Dimi UA». Картини його переможців, сповнені щирої віри у Перемогу, представлені на виставці, що відкрилася у Національному музеї історії України у Другій світовій війні.

Народний депутат, ініціатор проекту та співзасновник Благодійного фонду «Україна для героїв» Олександр Ковальчук зазначив, що у конкурсі взяли участь майже 150 дітей віком від 12 до 15 років із 20 областей. Кожен з юних художників намалював картину на тему «Героям слава». Десятеро з них стали переможцями. Вони перенесли свої малюнки на бронеплити, що врятували життя бійцям ЗСУ.

Відкриваючи виставку, парламентарій наголосив: «З нами сьогодні лише ті, хто посів призові місця. Ми отримали велику кількість бронеплит з передової і передали дітям. Тут і відбулася хімія: коли дитина бере в руки щось з війни, щось, що було на живій людині, що врятувало її життя, і на цій плиті створює малюнок».

Олександр Ковальчук переконаний, що мистецтво — це потужна зброя проти ворога. Своєю участю у конкурсі діти демонструють любов до

рідної країни, яка виборює свою незалежність і свободу, та підтримку Збройних Сил України.

«Надзвичайно цікавий і дуже актуальний проект «ArtArmor» поєднує, здавалося б, непоєднувані речі: мистецтво, щось перемагаюче, світле, і водночас сумне, чим є військова амуніція — захисні бронеплити. Я маю честь бути знайомим з результатами попередніх етапів і загалом розвитком проекту. І мені здається, що цей проект не має закінчуватися ще дуже-дуже довго. Навіть після нашої Перемоги — задля вшанування пам'яті загиблих та розуміння того, завдяки чому і кому залишилися ті, хто вижив. Це дуже важливий наратив для виховання українців майбутнього», — заявив під час презентації виставки т. в. о. міністра культури та інформаційної політики Ростислав Карандеев.

Світлана ЧОРНА.
Фото надано автором.

В обласній дитячій лікарні у Дніпрі маленькі пацієнти, їхні батьки, медики та викладачі «Школи супергероїв» відзначили свято першого дзвоника. Наразі тут навчаються 22 пацієнти онкогематологічного відділення лікарні. Загалом за час роботи школи через неї пройшли майже 450 дітей. Проект запроваджений у восьми областях України. Відкрито 11 шкіл, дві з яких на Дніпропетровщині, *інформує наш власкор Володимир Рибальченко*

► ЖИТОМИР:

Сестричкам–першокласницям з фасаду ліцею усміхатиметься брат–«кіборг»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У 2015 році на фасаді цього закладу з ініціативи однокласників Дмитра відкрили меморіальну дошку на спомин про мужнього захисника. На світліні, яку обрали для таблички, юний «кіборг» світиться

широю усмішкою, яка щоранку зустрічатиме сестричок-першокласниць, котрі обіцяють тішити батьків успіхами у навчанні.

Під час свята першого дзвоника Лілія та Андрій Ільницькі передали найменшим ліцеїстам колос-

ки пшениці з нового врожаю. Адже малюки — наче зернятка, яких плекатимуть педагоги, і з часом з них виросте нове покоління науковців, лікарів, вчителів, митців — і захисників Вітчизни.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

► СУМИ:

«Антивакцинатори» заважають освітньому процесу

На Сумщині провалено кампанію з «наздоганяючої» вакцинації дітей, котрі з тих чи інших причин пропустили планові щеплення. Йдеться про унебезпечення від таких хвороб, як кір, краснуха і паротит. Станом на кінець серпня від них дощепили лише 24% від необхідної кількості дітей віком від 2 до 17 років.

У Сумському обласному центрі контролю та профілактики хвороб називають кілька причин невиконання профілактичних заходів. Чимало дітей пропустили оптимальні строки вакцинації

через війну та евакуацію до інших держав. Але майже у 30% випадків діти нещеплені через... позицію батьків.

Тим часом батьків попереджають: нещеплені діти не будуть допущені

до стаціонарного шкільного навчання і здобуватимуть знання дистанційно. Таке рішення прийнято, щоб не допустити епідемії кору. Це надзвичайно заразна хвороба: її підхоплюють і розповсюджують далі 9 дітей із кожних 10 нещеплених. Під час війни небезпека епідемії кору зростає, а запобігти їй можна лише вакцинацією.

Володимир ЧЕРНОВ.

► КИЇВ:

З вірою у майбутнє

Гімназія № 48 міста Києва — один із найвідоміших навчальних закладів столиці. Його директорка, народний вчитель України Маріанна Босенко розповідає, що цього річ у перший клас прийшло 44 учні, минулого ро-

ку першачків було 55. Також 2022-го були вакансії для вчителів. Нині ж їх достатньо, всі вакансії у школі заповнені педагогами з Херсонської, Харківської, Луганської, Донецької областей. «Ми ними задоволені, вони всі

дуже фахові», — каже Маріанна Іванівна.

На знімку: перший урок у 2-му класі. Вчителька Неоніла Макіна розповідає про Україну і про те, що ми переможемо ворога.

Фото

Олександра КЛИМЕНКА.

► ЧЕРНІВЦІ:

Братська могила виявилась не братською. І не могилою...

ОТАКОЇ!

Під час розкопок поховання під пам'ятником генералу Боброву у парку Шевченка в Чернівцях тіл радянських офіцерів не виявили.

Демонтаж меморіалу розпочали минулого тижня, а саме поховання розкопали в четвер, 31 серпня, щоб ексгумувати останки та перепоховати їх. Згідно з документами, в могилі мали бути поховані генерал-майор

Федір Бобров та ще п'ять старших офіцерів радянської армії.

«Братська могила у парку Шевченка виявилась не братською, і не могилою. Завершили процес ексгумації. На місці «поховання» тіл не виявили», — зазначив міський голова Чернівців Роман Клічук.

Раніше Чернівецька міська рада отримала необхідні дозволи та документи на ексгумацію

та перепоховання від Міністерства культури України.

Розкопки та ексгумацію в чернівецькому парку здійснювало івано-франківське комунальне підприємство з питань пошуку та перепоховання жертв воєн, депортацій та репресій тоталітарних режимів «Пам'ять».

Підприємство отримало архівні дані, що під пам'ятником поховані шестеро «військових-

червоноармійців». Це генерал-майор Федір Бобров, генерал-майор Костянтин Федоровський, полковник Лаврентій Волошин, полковник Борис Горбонос, полковник Володимир Белодед та полковник Олександр Круглов. Усі ці офіцери загинули за межами України під час бойових дій наприкінці Другої світової війни.

За словами директора підприємства Василя Тимківа, те, чи справді там було поховання, викликало сумніви, адже офіце-

ри загинули у 1944 році, а пам'ятник звели у 1946-му. Водночас раніше кандидат історичних наук Назарій Христан стверджував, що пам'ятник з'явився на території Центрального парку у 1969-му з ініціативи місцевого осередку компартії.

Під час розкопок ці сумніви лише підтвердилися. На думку Василя Тимківа, такі меморіали штучно створювали після війни, щоб прославляти радянський імперіалізм.

Сергій СУЛИМА.

► ПОЛТАВА:

Малюнки Поліни випромінюють світло Перемоги

Семирічна мешканка Миргорода Поліна Крючок збрала для потреб захисників України 2032 гривні. Кошти виставила, продаючи власні малюнки (на знімку).

Задумом заробити гроші для ЗСУ саме в такий спосіб дівчинка поділилася зі своєю мамою Вікторією. Та, звісно, підтримала доньку. Тож юна художниця створила понад два десятки яскравих, життєствердних малюнків. І влаштувала своєрід-

ну виставку-продаж просто неба у центрі курортного міста.

Виручені кошти Поліна вже передала представникам тамтешнього волонтерського «Гончаренко-центру» (їх вона добре знає, оскільки приходять сюди на творчі майстер-

класи та заняття з англійської). Ці гроші волонтери використовують на придбання налобних ліхтариків для бійців сформованої на Полтавщині 116-ї окремої бригади територіальної оборони.

Василь НЕЙЖМАК.

Фото з сайту департаменту інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю ОВА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Підозрюваний — керівник управління міськради

Кропивницький. Слідство встановило ще одного підозрюваного у справі про «земельний» хабар, отриманий службовцем Кропивницької міської ради, — керівника одного з її управлінь. Наразі зібрано достатньо даних для повідомлення посадовцю про підозру. Йому загрожує позбавлення волі на строк від п'яти до десяти років із конфіскацією майна.

У липні цього року правоохоронними органами Кіровоградщини було затримано за неправомірну вигоду у розмірі 1800 доларів США службовця міської ради. Підозрюваний обіцяв місцевому мешканцю «допомогу» у вирішенні земельного питання. Слідство триває.

Петро МЕЛЬНИК.

На білбордах — портрети Героїв

Черкаси. В обласному центрі на білбордах розмістили 185 портретів уродженців Черкас, котрі загинули на російсько-українській війні, захищаючи свободу, незалежність, територіальну цілісність Української держави. Згоду на розміщення у публічному просторі світлин полеглих воїнів ЗСУ дали їхні рідні: батьки, сини, доньки, дружини героїв. Загалом на фронтах запеклої боротьби з рашистською ордою загинуло 215 черкасців.

Акція з вшанування полеглих Героїв відбуватиметься у Черкасах щороку і присвячуватиметься Дню пам'яті захисників України.

Лідія ЛІСОВА.

► ЦИФРА

92,1 млн грн
Такою була сума переможних ставок на приватизаційних аукціонах об'єктів від ФДМУ в серпні 2023 року. Фінальна вартість активів більш як у 2,5 рази перевищила стартову ціну. Загалом, як повідомляє ФДМУ, було продано 36 об'єктів державного майна.

Вл. інф.

Підприємцям подякували за відданість справі

Хмельницький. З нагоди Дня підприємця кращиз них відзначили почесними грамотами ОВА. Вручаючи їх, перший заступник начальника обласної військової адміністрації Сергій Тюрін подякував за невтомну працю, тверду громадянську позицію, незламність, добросовісність, наполегливість, адже попри війну кожен із них залишився працювати на благо краю. З початком великої війни перед кожним із них постало чимало викликів, але во-

ни продовжили розвивати свою справу, тримати економічний фронт, створювати робочі місця, підтримувати Збройні Сили України, внутрішньо переміщених осіб та державу загалом.

Ірина КОЗАК.

На спокійну зиму сподіватись не доводиться

Луцьк. До початку опалювального сезону всі котельні Луцька забезпечать дизель-генераторами.

Сьогодні цей показник в обласному центрі Волині, за інформацією міського голови Ігоря Поліщука, яку він оприлюднив на позачерговому засіданні міськвиконкому, становить 90 відсотків. Як запевнив очільник міста, всі заклади критичної інфраструктури готові до роботи в опалювальний період в умовах воєнного стану. Йдеться, зокрема, про медичні заклади, підприємства «Луцьктепло», «Луцьководоканал», школи, садочки. Окрім того міська лікарня має свою твердопаливну котельню, яка працюватиме в разі відсутності подачі газу. В більшості шкіл та дитячих садків облаштовані пункти обігріву в укриттях, які мають або пічки-буржуйки, або теплові гармати, є медикаменти, запаси їжі, води.

Передбачені різні плани щодо оперативної реакції на найгірші надзвичайні ситуації, наголосив міський голова.

Микола ЯКИМЕНКО.

Офіційне
друковане видання
Верховної Ради
України

ГЛОСУЄ УКРАЇНЦІ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про кредитні спілки

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

- У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:
 - вклад (депозит) – кошти, які розміщені членом кредитної спілки під процент на його рахунку у кредитній спілці на договірних засадах на визначений строк зберігання або без зазначення такого строку і підлягають виплаті такому члену кредитної спілки відповідно до умов договору;
 - власний капітал – різниця між активами і зобов'язаннями кредитної спілки;
 - вступний внесок – обов'язковий безповоротний грошовий внесок, що сплачується одноразово у розмірі, порядку та строки, визначені статутом кредитної спілки, з метою вступу особи до кредитної спілки та є однією з умов набуття членства у кредитній спілці;
 - головний внутрішній аудитор – керівник підрозділу внутрішнього аудиту або особа, на яку покладено виконання функцій із здійснення внутрішнього аудиту;
 - головний компласнс-менеджер – керівник підрозділу з контролю за дотриманням норм (компласнс) або особа, на яку покладено виконання функцій із здійснення контролю за дотриманням норм (компласнс);
 - головний ризик-менеджер – керівник підрозділу з управління ризиками або особа, на яку покладено виконання функцій з управління ризиками;

2

- Додатковий пайовий внесок – добровільний грошовий внесок члена кредитної спілки, що сплачується в порядку та на умовах, визначених статутом кредитної спілки;
- значима кредитна спілка – кредитна спілка, яка відповідає критеріям, встановленим нормативно-правовими актами Регулятора;
- кредитна спілка – фінансова установа, створена на засадах кооперації з метою задоволення потреб її членів у взаємному кредитуванні та наданні фінансових та інших послуг, передбачених цим Законом, а також здійснення іншої діяльності, визначеної цим Законом, за рахунок об'єднання грошових внесків членів кредитної спілки та інших визначених цим Законом джерел;
- обов'язковий пайовий внесок – обов'язковий безповоротний протягом членства особи у кредитній спілці грошовий внесок члена кредитної спілки, який сплачується у розмірі, порядку та строки, визначені статутом кредитної спілки та рішенням загальних зборів членів кредитної спілки про збільшення розміру обов'язкового пайового внеску, та є однією з умов набуття і продовження членства у кредитній спілці;
- набовий внесок – обов'язковий пайовий та додатковий пайовий внески члена кредитної спілки;
- працівник, відповідальний за проведення фінансового моніторингу, – особа, на яку згідно із Законом України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" покладается функція відповідального працівника за проведення фінансового моніторингу;
- профіль ризику – оцінка рівня ризиків кредитної спілки на певну дату до вжиття заходів для мінімізації ризиків, а також з урахуванням таких заходів у розрізі кожного з видів ризику та в агрегованому вигляді;
- Регулятор – Національний банк України;
- Реєстр кредитних спілок (далі – Реєстр) – система одержання, накопичення, зберігання, використання та поширення інформації (відомостей) про кредитні спілки та їхні відокремлені підрозділи, що ведеється Регулятором у встановленому ним порядку;

2. Терміни "бухгалтерський облік", "мікропідприємство", "підприємство, що становить суспільний інтерес", "фінансова звітність" вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні".

Терміни "суб'єкт аудиторської діяльності", "обов'язковий аудит фінансової звітності", "аудиторські послуги", "робочі документи аудитора", "аудиторський звіт", "міжнародні стандарти аудиту" вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність".

3

Термін "асоційована особа" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про банки і банківську діяльність".

3. Інші терміни вживаються у цьому Законі у значеннях, наведених у Цивільному кодексі України, Господарському кодексі України, Законі України "Про фінансові послуги та фінансові компанії" та Законі України "Про платіжні послуги".

Стаття 2. Сфера дії Закону

- Цей Закон визначає правовий статус кредитних спілок, порядок створення, діяльності та припинення кредитних спілок та їх об'єднань, основні засади захисту прав та законних інтересів членів кредитних спілок, а також порядок здійснення державного регулювання та нагляду за діяльністю кредитних спілок.
- Відносини, що виникають у зв'язку з функціонуванням кредитних спілок, регулюються Конституцією України, Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, Законом України "Про фінансові послуги та фінансові компанії", цим Законом та іншими законами України, а також нормативно-правовими актами Регулятора.
- У разі якщо положення цього Закону щодо функціонування ринку кредитних спілок, діяльності кредитних спілок, порядку здійснення державного регулювання та нагляду за діяльністю кредитних спілок, а також захисту прав членів кредитних спілок суперечать положенням інших законодавчих актів України, застосовуються положення цього Закону.

Розділ II. ДІЯЛЬНІСТЬ КРЕДИТНОЇ СПІЛКИ

Стаття 3. Правовий статус кредитної спілки

- Кредитна спілка є юридичною особою приватного права, що створюється відповідно до закону.
- Кредитна спілка набуває статусу фінансової установи та право здійснювати діяльність з надання фінансових послуг після отримання ліцензії на здійснення діяльності кредитної спілки (далі – ліцензія) у порядку, передбаченому цим Законом.
- Кредитна спілка може мати стандартну або спрощену ліцензію. Якщо цим Законом не визначено інше, дія положень цього Закону щодо видачі, анулювання ліцензії поширюється і на стандартну ліцензію, і на спрощену ліцензію.

4

4. Кредитну спілку може бути віднесено до категорії значимих кредитних спілок, за умови її відповідності критеріям, встановленим нормативно-правовими актами Регулятора.

5. Для досягнення мети своєї діяльності, визначеної в цьому Законі та статуті кредитної спілки, кредитна спілка на умовах, визначених законом, може засновувати та бути членом (учасником) об'єднаних кредитних спілок, асоціацій (об'єднань) кредитних спілок, бюро кредитних історій, благодійних організацій, громадських об'єднань, кооперативних банків, операторів платіжних систем, невідприємницьких товариств, а також бути членом (учасником) платіжних систем.

6. Кредитна спілка не може бути засновником або учасником іншого, ніж зазначено у частині п'ятій цієї статті, суб'єкта (суб'єктів) господарювання, крім випадків, передбачених законом.

7. Кредитна спілка від свого імені може укладати договори та вчиняти інші правочини, що не суперечать цьому Закону, законодавству України та статуту кредитної спілки, набувати майнові та немайнові права, мати обов'язки, що випливають із законодавства та укладених кредитною спілкою договорів, бути позивачем і відповідачем у суді.

8. Кредитна спілка здійснює господарську діяльність без мети одержання прибутку (некомерційне господарювання). Кредитна спілка з метою оподаткування відноситься до неприбуткових організацій у разі відповідності вимогам, встановленим Податковим кодексом України.

9. Кредитна спілка відповідає за своїми зобов'язаннями всім своїм майном відповідно до законодавства.

10. Члени кредитної спілки відповідають за зобов'язаннями кредитної спілки в межах, встановлених цим Законом.

Стаття 4. Діяльність кредитної спілки

1. Діяльність кредитної спілки ґрунтується на таких основних принципах:

- добровільності вступу та свободи виходу з кредитної спілки (ніхто не може бути примушений вступати до кредитної спілки, а виключення з членів кредитної спілки здійснюється лише у випадках, визначених статутом кредитної спілки);
- рівноправності членів кредитної спілки (усі члени кредитної спілки мають рівні права, у тому числі під час голосування на загальних зборах її членів, незалежно від розміру пайового та інших внесків (один член кредитної спілки – один голос);

5

- самоврядування, що забезпечується участю членів кредитної спілки в управлінні кредитною спілкою;
- гласності, за якої кредитна спілка зобов'язана забезпечити повне та своєчасне інформування своїх членів з питань діяльності кредитної спілки, ознайомлювати членів кредитної спілки на їхнє прохання з протоколами загальних зборів і засідань інших органів управління кредитної спілки, надавати копії документів та витяги з них у порядку, визначеному статутом кредитної спілки. Усі члени кредитної спілки мають рівний доступ до інформації про її діяльність;
- забезпечення доступності та справедливої вартості фінансових послуг для своїх членів.

2. Кредитна спілка надає такі види фінансових послуг:

- на підставі стандартної ліцензії:
 - надання коштів та банківських металів у кредит;
 - залучення коштів та банківських металів, що підлягають поверненню;
- на підставі спрощеної ліцензії – надання коштів та банківських металів у кредит.
- Регулятор має право прийняти рішення про виключення до ліцензії кредитної спілки на підставі заяви кредитної спілки, за умови дотримання нею вимог Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії", цього Закону та нормативно-правових актів Регулятора щодо порядку та умов надання відповідних фінансових послуг, права на надання таких видів фінансових послуг:
 - надання гарантій;
 - фінансові платіжні послуги (крім послуги з випуску та виконання платіжних операцій з електронними грошима).
- Кредитна спілка має право надавати фінансову послугу з торгівлі валютними цінностями та/або надавати фінансові платіжні послуги з переказу коштів без відкриття рахунку, якщо такі послуги є валютними операціями, на підставі ліцензії Національного банку України на здійснення валютних операцій згідно з вимогами, встановленими Законом України "Про валюту і валютні операції".
- Кредитна спілка має право надавати послуги (виражати їх вартість), брати на себе та виконувати свої зобов'язання, виключно в національній валюті України (крім послуги з торгівлі валютними цінностями та послуги з переказу коштів без відкриття рахунку).
- Кредитна спілка має право здійснювати іншу господарську діяльність, надавати інші послуги виключно за умови, що така діяльність, послуги пов'язані з основною діяльністю кредитної спілки з надання фінансових

6

послуг або необхідна кредитній спілці для забезпечення більшої доступності фінансових послуг для її членів, а саме:

- оплачувати за дорученням своїх членів вартість товарів, робіт і послуг у межах наданих їм кредитів та/або в межах їхніх вкладів (депозитів);
- надавати посередницькі послуги, пов'язані з наданням фінансових послуг кредитною спілкою або іншим надавачем фінансових послуг, консультативні та інформаційні послуги, пов'язані з наданням фінансових послуг;
- надавати в оренду власне майно та/або в суборенду майно, що перебуває у її користуванні;
- здійснювати благодійну діяльність;
- здійснювати відступлення права вимоги за кредитами, наданими членам кредитної спілки та/або іншим кредитним спілкам, у разі виникнення простроченої заборгованості за такими кредитами;
- здійснювати відчуження майна, переданого кредитній спілці в порядку звернення стягнення на майно боржника або переданого кредитній спілці її боржниками добровільно, та здійснювати управління предметом застави (іпотеки) в період до його відчуження;
- набувати у власність майно, необхідне для здійснення кредитною спілкою діяльності, та відчужувати його;
- розміщувати вільні кошти на депозитних та інших рахунках у банках, об'єднаних кредитних спілках, а також придбавати державні цінні папери, облігації міжнародних фінансових організацій, що розміщуються на території України, та паї кооперативних банків;
- залучати на договірних умовах кредити від банків, від об'єднаних кредитних спілок та/або інших кредитних спілок, кошти інших юридичних осіб, з урахуванням обмежень, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора;
- надавати кредити іншим кредитним спілкам;
- здійснювати іншу господарську діяльність з урахуванням обмежень, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора.

Кредитним спілкам забороняється здійснювати діяльність у сфері матеріального виробництва і торгівлі.

7. Кредитна спілка з урахуванням обсягу її ліцензії має право надавати фінансові послуги:

- лише членам кредитної спілки – фінансові послуги, визначені підпунктом "б" пункту 1 частини другої та пунктами 1 і 2 частини третьої цієї статті;

7

2) членам кредитної спілки та іншим кредитним спілкам – фінансову послугу з надання коштів та банківських металів у кредит;

3) будь-яким фізичним та юридичним особам – фінансову послугу з торгівлі валютними цінностями, за умови наявності ліцензії на здійснення валютних операцій.

8. Членам кредитної спілки, які є керівниками кредитної спілки або працівниками кредитної спілки, послуги надаються на рівних умовах з іншими членами кредитної спілки – фізичними особами з дотриманням вимог законодавства щодо уникнення конфлікту інтересів.

9. Для здійснення своєї діяльності кредитна спілка має право:

1) приймати пайові та інші внески від членів кредитної спілки. Прийом (залучення) кредитною спілкою від членів кредитної спілки пайових або інших внесків, передбачених статутом кредитної спілки відповідно до цього Закону, не є фінансовою послугою із залучення кредитною спілкою коштів та банківських металів, що підлягають поверненню. Кредитним спілкам заборонено залучати кошти від фізичних осіб, у тому числі від членів кредитної спілки, у будь-який спосіб, крім залучення кредитною спілкою від своїх членів пайових або інших внесків, вкладів (депозитів);

2) залучати кошти інших юридичних осіб, ніж члени кредитної спілки, у формах та у спосіб, визначені частиною другою статті 14 Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії" як такі, що не вважаються наданням фінансової послуги із залучення коштів та банківських металів, що підлягають поверненню (крім розміщення емісійних боргових цінних паперів), з урахуванням обмежень, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора;

3) здійснювати зарахування зустрічних вимог, у тому числі зустрічних односторонніх вимог за кредитами, наданими членам кредитної спілки, у разі виникнення простроченої заборгованості за такими кредитами, припинення зобов'язань за домовленістю (згодою) сторін;

4) здійснювати прощення боргу та/або реструктуризацію зобов'язань за кредитами;

5) нараховувати та отримувати проценти за наданими кредитами, а також отримувати плату за надання інших визначених цим Законом послуг;

6) нараховувати та виплачувати проценти за вкладами (депозитами), а також дохід на додатковій пайовій внески членів кредитної спілки;

7) розподіляти прибуток з урахуванням положень цього Закону;

8) отримувати плату за надання послуг, передбачених цим Законом;

9) вчиняти інші правочини, необхідні для надання кредитною спілкою фінансових послуг та здійснення іншої діяльності, передбаченої цим Законом.

8

10. Кредитна спілка використовує отримані нею доходи для фінансування видатків на утримання кредитної спілки, реалізацію мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її статутом, та в інших випадках, передбачених цим Законом.

11. Кредитна спілка зобов'язана мати власний веб-сайт та розміщувати на ньому інформацію, визначену законодавством.

12. Кредитна спілка має право брати участь у регуляторній платформі для тестування інноваційних послуг, технологій та/або інструментів на ринках фінансових послуг, заснованих на інноваційних технологіях, у порядку, передбаченому Законом України "Про фінансові послуги та фінансові компанії".

Стаття 5. Об'єднання кредитних спілок

1. Кредитні спілки з метою координації своєї діяльності, надання взаємодопомоги та захисту спільних інтересів мають право створювати асоціації, інші об'єднання кредитних спілок з урахуванням вимог, передбачених Законом України "Про фінансові послуги та фінансові компанії".

Розділ III. СТВОРЕННЯ ТА ЛІЦЕНЗУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КРЕДИТНОЇ СПІЛКИ

Стаття 6. Порядок створення кредитної спілки та її державна реєстрація

1. Кредитна спілка створюється на підставі рішення установчих зборів її засновників. Засновниками кредитної спілки можуть бути фізичні особи, які відповідають ознакам членства та не підлягають під обмеження членства, визначені частиною третьою статті 14 цього Закону. Кількість засновників кредитної спілки не може бути меншою за 50 осіб.

2. Рішення про створення кредитної спілки оформлюється протоколом установчих зборів, який підписують голова та секретар установчих зборів.

3. До протоколу установчих зборів додається реєстр осіб, які брали участь в установчих зборах (далі – список засновників), який не змінюється протягом строку діяльності кредитної спілки. У списку засновників обов'язково зазначаються прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) фізичної особи, дата народження, серія та номер паспорта громадянина України / номер паспорта громадянина України у формі картки або посвідки на проживання особи, яка мешкає в Україні, або національного паспорта іноземця чи документа, що його заміняє, або іншого документа, що посвідчує особу, місце

9

проживання, а також інші відомості, що підтверджують наявність ознак, передбачених частиною другою статті 14 цього Закону (у разі створення кредитної спілки не за територіальною ознакою). Дані про особу засвідчуються її власноручним підписом.

4. Установчі збори затверджують статут кредитної спілки, обирають її органи управління, уновоюжують осіб для проведення державної реєстрації кредитної спілки, вирішують інші питання, пов'язані із створенням кредитної спілки.

5. Засновники кредитної спілки набувають статусу членів кредитної спілки після її державної реєстрації і повної сплати вступного та обов'язкового пайових внесків у порядку, встановленому цим Законом та статутом кредитної спілки.

Повноваження засновника кредитної спілки закінчуються після державної реєстрації кредитної спілки в порядку, передбаченому Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань".

Стаття 7. Найменування кредитної спілки

1. Кредитна спілка повинна мати повне найменування українською мовою, яке складається з організаційно-правової форми "Кредитна спілка" та назви. Назва кредитної спілки має відповідати встановленим законом вимогам, з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

2. Кредитна спілка може мати скорочене найменування українською мовою, повне та скорочене найменування іноземною мовою (іноземними мовами) з урахуванням вимог до написання найменування юридичної особи, встановлених Міністерством юстиції України.

3. Використання у найменуванні кредитної спілки назви, яка повторює існуючу назву іншої кредитної спілки або вводить в оману щодо видів діяльності, які здійснює кредитна спілка, забороняється. Вживання у найменуванні кредитної спілки слів "Україна", "центральна", "державна" "національна" та похідних від них забороняється.

4. Кредитній спілці забороняється здійснювати діяльність з використанням назви, торговельної марки або інших позначень, які не містять елементів її найменування та/або не дають можливість відрізнити таку кредитну спілку від інших, та/або вводить в оману щодо справжньої її діяльності.

5. Слова "кредитна спілка" та похідні від них дозволяється використовувати у найменуванні виключно юридичним особам, створеним відповідно до цього Закону. Допускається використання слів "кредитна

спілка" у непрямих відмінках у найменуванні юридичних осіб, засновником яких є кредитні спілки та/або об'єднані кредитні спілки.

Стаття 8. Статут кредитної спілки

1. Установчим документом кредитної спілки є статут.
2. Статут кредитної спілки, затверджений її установчими зборами, підписується особою, уповноваженою на це установчими зборами кредитної спілки.
3. Внесення змін до статуту кредитної спілки здійснюється шляхом викладення його в новій редакції. Нова редакція статуту кредитної спілки затверджується загальними зборами членів кредитної спілки, підписується головою наглядової ради кредитної спілки або уповноваженою на це загальними зборами членів кредитної спілки особою, справжність підпису якої засвідчується нотаріально, крім випадків, передбачених законом.
4. У статуті кредитної спілки обов'язково зазначаються:
 - 1) повне та скорочене (за наявності) найменування кредитної спілки (державною мовою та, за наявності, іншими мовами);
 - 2) мета створення, принципи і напрями діяльності кредитної спілки;
 - 3) ознака (ознаки) членства у кредитній спілці;
 - 4) порядок обрання, призначення та припинення повноважень членів органів управління кредитної спілки;
 - 5) порядок утворення, кількісний склад, повноваження і компетенції органів управління кредитної спілки, порядок прийняття ними рішень, підстави діяльності членів наглядової ради кредитної спілки;
 - 6) мінімальна кількість членів кредитної спілки або мінімальна частка загальної кількості членів кредитної спілки (питома вага членства), які мають бути представлені на загальних зборах членів кредитної спілки для визнання їх правомочними;
 - 7) умови та порядок вступу до кредитної спілки, порядок припинення членства у кредитній спілці, в тому числі виключення з членів кредитної спілки;
 - 8) види внесків, які кредитна спілка приймає від своїх членів, порядок визначення їх розміру, а також сплати;
 - 9) порядок і строки повернення членам кредитної спілки пайових внесків;
 - 10) порядок утворення та ліквідації відокремлених підрозділів кредитної спілки;

- 11) права та обов'язки членів кредитної спілки;
- 12) порядок надання інформації членам кредитної спілки;
- 13) порядок формування та використання капіталу кредитної спілки;
- 14) перелік фінансових та інших послуг, що можуть надаватися кредитною спілкою;
- 15) порядок звідності та здійснення контролю за діяльністю органів управління кредитної спілки;
- 16) порядок внесення змін до статуту кредитної спілки;
- 17) порядок припинення кредитної спілки та вирішення майнових питань у зв'язку з її припиненням;
- 18) порядок покриття можливих збитків кредитної спілки;
- 19) напрями та порядок використання доходу, порядок розподілу прибутку кредитної спілки;
- 20) інші положення, обов'язковість наявності яких у статуті кредитної спілки визначена цим Законом.

Інформація, передбачена пунктами 12, 14 і 15 цієї частини, може міститися у внутрішніх документах кредитної спілки з обов'язковим посиланням у статуті кредитної спілки на такі внутрішні документи.

Статут кредитної спілки може містити також інші положення, що не суперечать законодавству України.

5. Кредитна спілка має право створюватися та здійснювати діяльність на підставі модельного статуту, затвердженого нормативно-правовим актом Регулятора. Положення частин другої – четвертої цієї статті не застосовуються до модельного статуту кредитної спілки.

Модельний статут кредитної спілки може бути багатоваріантним та передбачати можливість обрання різних його редакцій, у тому числі редакції "за замовчуванням", яка формується з положень, рекомендованих Регулятором.

6. Кредитна спілка має право:

- 1) змінити редакцію модельного статуту, на підставі якого вона здійснює свою діяльність, шляхом обрання іншого альтернативного положення модельного статуту з числа положень, передбачених Регулятором. У разі прийняття загальними зборами членів кредитної спілки рішення про зміну редакції модельного статуту, на підставі якого діє кредитна спілка, положення нової редакції модельного статуту застосовуються з дня державної реєстрації відповідних змін;
- 2) перейти з діяльності на підставі модельного статуту на діяльність на підставі статуту кредитної спілки.

Стаття 9. Ліцензування діяльності кредитної спілки

1. Кредитна спілка отримує ліцензію шляхом внесення Регулятором відповідного запису до Реєстру.
2. Кредитна спілка зобов'язана звернутися до Регулятора для отримання ліцензії протягом 120 календарних днів з дня її державної реєстрації як юридичної особи.
3. У ліцензії зазначаються види фінансових послуг, які має право надавати кредитна спілка.
4. Кредитна спілка має право звернутися до Регулятора із заявою про включення до чинної ліцензії права надавати фінансові послуги, передбачені частиною третьою статті 4 цього Закону, або про виключення з ліцензії права надавати такі фінансові послуги.

Така зміна переліку видів фінансових послуг, які має право надавати кредитна спілка, не є видачею нової ліцензії або заміною чинної ліцензії.

5. Кредитна спілка має право не подавати до Регулятора документи, що були подані раніше і є дійсними та оформленими згідно з вимогами закону та нормативно-правових актів Регулятора, а інформація, яка в них міститься, є актуальною. Кредитна спілка з метою врахування таких документів під час розгляду пакета документів подає до Регулятора клопотання, в якому наводить перелік раніше поданих документів із зазначенням їх назви, дати подання, органів (осіб), що їх видали, інформацію про те, у складі якого пакета документів такі документи раніше подавалися до Регулятора, а також запевнення, що такі документи є дійсними, а інформація, яка в них міститься, є актуальною.

Регулятор має право вимагати від кредитної спілки подання документів, що не були подані нею згідно з абзацом першим цієї частини, якщо строк зберігання раніше поданих документів закінчився або документи передані до архівної установи.

Вимоги абзацу першого цієї частини не поширюються на документи, що підтверджують статус особи на певну дату, а також на документи, що мають обмежений строк дії.

6. Кредитна спілка має право звернутися до Регулятора із заявою про зміну типу ліцензії із спрощеної ліцензії на стандартну ліцензію або із стандартної ліцензії на спрощену ліцензію у порядку, встановленому статтею 12 цього Закону.

7. Кредитна спілка зобов'язана вжити заходів для проведення державної реєстрації припинення юридичної особи у разі, якщо:

- 1) за результатами розгляду пакета документів, які подаються кредитною спілкою для отримання ліцензії (крім подання пакета документів

для розширення чи звуження обсягу ліцензії або зміни типу ліцензії) (далі – пакет документів), Регулятором прийнято рішення про:

а) відмову у видачі ліцензії, підстави для якої не були усунені кредитною спілкою протягом шести місяців з дня прийняття такого рішення та не подано новий пакет документів або якщо новий пакет документів подано протягом зазначеного строку, однак за результатами його розгляду Регулятором повторно прийнято рішення про відмову у видачі ліцензії;

б) залишення пакета документів без розгляду та повернення його кредитній спілці і така кредитна спілка не усунула підстави для залишення пакета документів без розгляду і не подала протягом шести місяців з дня прийняття такого рішення новий пакет документів;

2) кредитна спілка не звернулася у строк, зазначений у частині другій цієї статті, до Регулятора для отримання ліцензії.

8. Кредитна спілка зобов'язана вжити заходів для проведення державної реєстрації припинення юридичної особи у строк, що не перевищує один місяць з дня:

- 1) прийняття Регулятором рішення про повторну відмову у видачі ліцензії;
- 2) спливу передбачених цією частиною строків для повторного подання пакета документів після прийняття Регулятором рішення про відмову у видачі ліцензії або рішення про залишення пакета документів без розгляду;
- 3) спливу строку, зазначеного у частині другій цієї статті.

У разі невиконання кредитною спілкою передбачених цією частиною вимог Регулятор має право звернутися до суду з позовом про припинення державної реєстрації такої юридичної особи.

9. Кредитна спілка не має права передавати ліцензію третім особам. Не вважається передачею ліцензії залучення третіх осіб на умовах аутсорсингу відповідно до Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії".

10. Ліцензія видається кредитній спілці на необмежений строк.

Стаття 10. Документи, які подаються для видачі ліцензії

1. Кредитна спілка, яка має намір провадити діяльність відповідно до статті 4 цього Закону (далі – заявник), подає до Регулятора відповідно до вимог та у порядку, що визначені цим Законом і нормативно-правовими актами Регулятора, заяву про видачу їй ліцензії та пакет документів, передбачених частиною другою цієї статті.

2. Заявник подає до Регулятора разом із заявою про видачу ліцензії такі документи:

1) план діяльності заявника, складений згідно з вимогами, встановленими нормативно-правовими актами Регулятора:

для заявників, які планують провадити діяльність на підставі спрощеної ліцензії, – на наступний рік;

для заявників, які планують провадити діяльність на підставі стандартної ліцензії, – на наступні три роки;

2) засвідчену в установленому порядку копію статуту заявника або код доступу до результатів надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації, що надає доступ до копії статуту в електронній формі у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань;

3) відомості щодо комерційного (фірмового) найменування, торговельної марки (знака для товарів і послуг) заявника (за наявності);

4) документи, які підтверджують відповідність заявника вимогам, встановленим частиною першою статті 14 цього Закону, за формою, визначеною нормативно-правовими актами Регулятора;

5) відомості та документи, визначені нормативно-правовими актами Регулятора, щодо:

а) наявності у заявника органів управління та системи внутрішнього контролю відповідно до вимог цього Закону;

б) відповідності кваліфікаційним вимогам керівників заявника, головного ризик-менеджера, головного комп'ютерно-менеджера, головного внутрішнього аудитора, а також осіб, які відповідатимуть за здійснення відповідної функції у разі передачі функцій управління ризиками та/або контролю за дотриманням норм (комплаєнс), та/або внутрішнього аудиту на аутсорсинг;

в) організаційної структури заявника;

г) наявності у заявника обладнання, комп'ютерної техніки, інформаційних (автоматизованих) систем, необхідних для забезпечення належного надання фінансових послуг, приміщень, що відповідають вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Регулятора;

б) документи за формою, встановленою нормативно-правовими актами Регулятора, що містять інформацію про:

а) юридичних осіб, у яких керівники заявника є керівниками;

б) юридичних осіб, у яких керівники заявника володіють істотною участю;

в) пов'язаних осіб заявника;

г) асоційованих осіб керівників заявника;

7) копії внутрішніх положень заявника за переліком, визначеним нормативно-правовими актами Регулятора, що регламентують надання фінансових послуг, визначають порядок здійснення внутрішнього контролю, в тому числі управління ризиками та внутрішнього аудиту;

8) документ, що підтверджує внесення заявником плати за розгляд пакета документів для видачі ліцензії, розмір якої встановлюється нормативно-правовими актами Регулятора.

У разі звернення заявника із заявою про включення до ліцензії права надавати фінансові послуги, визначені частиною третьою статті 4 цього Закону, заявник подає до Регулятора інші документи, передбачені законом та нормативно-правовими актами Регулятора з питань регулювання надання відповідних видів фінансових послуг.

3. Регулятор має право вимагати, а заявник зобов'язаний надати додаткову інформацію, документи та пояснення, необхідні для уточнення або перевірки наданих відповідно до вимог цієї статті інформації, документів та/або для підтвердження виконання встановлених законодавством вимог.

4. Для отримання ліцензії заявник зобов'язаний подати до Регулятора всі документи та інформацію, визначені цією статтею.

Документи, визначені частиною другою цієї статті, подаються до Регулятора одночасно.

5. Заявник на момент подання заяви про видачу ліцензії та протягом усього часу здійснення кредитною спілкою діяльності повинен відповідати вимогам, встановленим Законом України "Про фінансові послуги та фінансові компанії", цим Законом, іншими законами України та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами Регулятора.

6. Рішення Регулятора про залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду, про відмову у видачі ліцензії, про відмову у розширенні обсягу ліцензії, про виключення окремого виду фінансових послуг з ліцензії, про анулювання ліцензії може бути оскаржено до суду.

Стаття 11. Порядок розгляду пакета документів для видачі ліцензії та підстави для відмови у видачі ліцензії

1. Регулятор у порядку, встановленому цим Законом і прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами Регулятора, розглядає поданий заявником пакет документів та приймає рішення про видачу ліцензії або про відмову в її видачі у строк, що не перевищує 60 календарних днів з дня отримання Регулятором заяви про видачу ліцензії та повного пакета документів, визначених частиною другою статті 10 цього Закону.

2. Протягом 10 робочих днів з дня отримання від заявника пакета документів Регулятор має право залишити заяву про видачу ліцензії без розгляду та повернути пакет документів заявнику у разі:

1) подання неповного пакета документів;

2) якщо документи оформлено з порушенням вимог, установлених нормативно-правовими актами Регулятора, щодо їх форми, змісту та належного засвідчення уповноваженою особою.

3. Регулятор у разі залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду надсилає заявнику повідомлення в письмовій формі (у паперовій формі або у формі електронного документа, створеного згідно з вимогами, визначеними Законом України "Про електронні документи та електронний документообіг") із зазначенням повного та чіткого переліку підстав залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду.

Заявник має право повторно подати до Регулятора заяву про видачу ліцензії після усунення причин, що були підставою для залишення Регулятором заяви про видачу ліцензії без розгляду.

При повторному розгляді пакета документів не допускається залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду з причин невідповідності документів, раніше поданих у складі пакета документів, вимогам цього Закону або нормативно-правових актів Регулятора, якщо такі невідповідності не були зазначені у повідомленні про залишення пакета документів без розгляду (крім неусунення чи усунення не в повному обсязі заявником причин, що стали підставою для попереднього залишення заяви про видачу ліцензії без розгляду та/або наявності в новому пакеті документів підстав для прийняття рішення про залишення її без розгляду), за умови що до таких документів не вносилися зміни (крім змін, пов'язаних з доопрацюванням документів на виконання вимог Регулятора), а інформація, яку вони містять, на момент їх повторного розгляду залишається актуальною.

4. Протягом встановленого частиною першою цієї статті строку розгляду заяви про видачу ліцензії та пакета документів, визначених частиною другою статті 10 цього Закону, але не пізніше ніж за 30 календарних днів до закінчення такого строку, Регулятор має право вимагати в письмовій формі, а заявник зобов'язаний подати додаткову інформацію, документи та пояснення, необхідні для уточнення або перевірки відомостей, поданих відповідно до вимог статті 10 цього Закону та/або нормативно-правових актів Регулятора, та/або вимагати від заявника виправлення недоліків у поданих документах у визначений ним строк, який не може бути меншим за 15 робочих днів з дня отримання повідомлення заявником, а в разі якщо виправлення недоліків вимагає складання установчих зборів або загальних зборів членів кредитної спілки – не менше ніж 30 робочих днів з дня отримання повідомлення заявником. У разі надсилання Регулятором заявнику повідомлення про виявлення у пакеті документів недоліків строк для розгляду пакета документів, визначений частиною першою цієї статті, зупиняється до

усунення заявником виявлених недоліків або отримання від заявника інформації та/або пояснень та повновладств після отримання додаткових або виправлених документів, інформації та пояснень згідно з переліком, визначеним у повідомленні Регулятора.

У разі неусунення заявником недоліків у визначений Регулятором строк документи вважаються такими, що містять неповну та/або недостовірну інформацію.

3 дня отримання Регулятором від заявника відповіді на запит і додаткової інформації до закінчення строку для розгляду документів, передбаченого частиною першою цієї статті, але не пізніше ніж за 10 календарних днів до закінчення такого строку, Регулятор у разі необхідності отримання додаткової інформації для обробки та аналізу заяви та доданок до неї документів може направити заявнику уточнюючий запит щодо отриманої відповіді, визначивши у чіткій та однозначній формі, яку саме уточнюючу інформацію повинен надати заявник. Запит уточнюючої інформації не зупиняє перебіг строку розгляду документів.

У разі неподання заявником додаткової інформації, документів та/або пояснень та/або неусунення недоліків у строк, визначений Регулятором, документи вважаються такими, що містять неповну та/або недостовірну інформацію.

5. Регулятор за результатами розгляду пакета документів по суті, у разі якщо він не був залишений без розгляду, приймає рішення про видачу заявнику ліцензії або про відмову у її видачі.

6. Регулятор протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення про видачу заявнику ліцензії:

1) вносить до Реєстру відомості про заявника та фінансові послуги, які йому дозволяється надавати на підставі такої ліцензії;

2) повідомляє заявника про прийняте рішення шляхом надсилання повідомлення в письмовій формі (у паперовій формі або у формі електронного документа, створеного згідно з вимогами, визначеними Законом України "Про електронні документи та електронний документообіг");

3) надсилає заявнику витяг з Реєстру.

7. Регулятор має право відмовити заявнику у видачі ліцензії у разі, якщо:

1) документи, подані для видачі ліцензії, містять неповну та/або недостовірну інформацію та/або не відповідають вимогам, встановленим законом та нормативно-правовими актами Регулятора. Документи можуть вважатися такими, що містять неповну та/або недостовірну інформацію, виключно за умови, що Регулятор протягом строку розгляду таких документів здійснив заходи, передбачені частиною четвертою цієї статті, спрямовані на отримання додаткової інформації та необхідних пояснень щодо неї;

2) заявник не відповідає умовам щодо здійснення діяльності кредитної спілки, встановленим цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора, зокрема:

а) хоча б один із керівників заявника, головний ризик-менеджер, головний комп'ютерно-менеджер або головний внутрішній аудитор не відповідає кваліфікаційним вимогам, встановленим законом та/або нормативно-правовими актами Регулятора;

б) система управління та організаційна структура заявника не відповідають обсягам та складності видів діяльності, які заявник має намір здійснювати згідно з планом діяльності;

в) у заявника відсутні обладнання, комп'ютерна техніка, інформаційні (автоматизовані) системи, необхідні для належного забезпечення надання фінансових послуг, та приміщення, що відповідають вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Регулятора;

г) заявник не має політик та/або внутрішніх положень, що регламентують надання фінансових послуг, визначають порядок здійснення внутрішнього контролю, в тому числі управління ризиками та внутрішнього аудиту, або такі документи не відповідають вимогам законодавства;

3) план діяльності заявника необґрунтований та/або нереалістичний (зокрема складений на підставі нереалістичних даних і включає припущення та можливі прогнози, які неможливо підтвердити розрахунками);

4) заявник звернувся із заявою про видачу ліцензії після спливу 120 календарних днів з дня його державної реєстрації як юридичної особи.

Забороняється відмова у видачі ліцензії з підстав, не передбачених цією статтею.

8. Регулятор протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії повідомляє заявника про прийняте ним рішення та надсилає заявнику копію рішення в письмовій формі (у паперовій формі або у формі електронного документа, створеного згідно з вимогами, визначеними Законом України "Про електронні документи та електронний документообіг").

Рішення Регулятора про відмову у видачі ліцензії має бути обґрунтованим та містити повний і чіткий перелік підстав для його прийняття.

9. У разі прийняття Регулятором рішення про відмову у видачі ліцензії заявник має право повторно подати до Регулятора заяву про видачу ліцензії після усунення причин, що були підставою для відмови у видачі ліцензії, крім відмови у видачі ліцензії з підстави наявності недостовірної інформації у поданих документах.

У разі відмови у видачі ліцензії з підстави наявності недостовірної інформації у поданих документах заявник має право подати до Регулятора нову заяву про видачу ліцензії не раніше ніж через два місяці з дня прийняття

Регулятором відповідного рішення про відмову у видачі ліцензії та за умови усунення причин, що були підставою для відмови у видачі ліцензії.

10. Регулятор розміщує інформацію про видані ліцензії, а також визначену ним інформацію про кредитні спілки, які отримали ліцензію, на сторінці офіційного Інтернет-представництва Регулятора.

Стаття 12. Зміна обсягу ліцензії кредитної спілки

1. Кредитна спілка з урахуванням обмежень, встановлених цим Законом, має право звернутися до Регулятора із заявою про зміну обсягу своєї ліцензії та/або зміну типу ліцензії:

- 1) включити до ліцензії додаткові види фінансових послуг (змінити спрощену ліцензію на стандартну) – розширення обсягу ліцензії;
- 2) виключити з ліцензії окремі види фінансових послуг (змінити стандартну ліцензію на спрощену) – звуження обсягу ліцензії.

2. Кредитна спілка, яка має намір розширити обсяг ліцензії, подає до Регулятора заяву за встановленою нормативно-правовими актами Регулятора формою, а також:

- 1) оновлений план діяльності кредитної спілки з урахуванням нових видів фінансових послуг;
- 2) інші документи, що підтверджують відповідність такої кредитної спілки встановленим законом та нормативно-правовими актами Регулятора вимогам до надання такого виду фінансової послуги.

3. Кредитна спілка, яка звертається за звуженням обсягу ліцензії, подає до Регулятора відповідну заяву та визначені нормативно-правовими актами Регулятора документи, необхідні для встановлення обсягу та порядку виконання зобов'язань кредитною спілкою за укладеними договорами щодо виду фінансових послуг, які кредитна спілка має намір виключити з ліцензії.

Кредитна спілка не може звертатися з клопотанням щодо виключення з ліцензії всіх фінансових послуг, крім як у порядку добровільного виходу з ринку відповідно до вимог цього Закону.

4. Регулятор приймає рішення про розширення або про звуження обсягу ліцензії чи про відмову в такому розширенні або звуженні обсягу ліцензії у строк, що не перевищує 30 календарних днів з дня подання кредитною спілкою відповідної заяви та повного пакета документів у визначеному цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора порядку.

5. Регулятор вносить до Реєстру запис про розширення або про звуження обсягу ліцензії протягом трьох робочих днів з дня прийняття ним відповідного рішення.

6. Регулятор відмовляє у розширенні обсягу ліцензії у разі:

- 1) невідповідності кредитної спілки вимогам щодо надання нового виду фінансових послуг, встановлених законом та/або нормативно-правовими актами Регулятора;
- 2) якщо подані кредитною спілкою документи містять неповну та/або недостовірну інформацію та/або не відповідають вимогам закону та нормативно-правових актів Регулятора.

7. Регулятор протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення про розширення або про звуження обсягу ліцензії чи про відмову в такому розширенні або звуженні обсягу ліцензії надсилає кредитній спілці повідомлення про прийняте рішення у письмовій формі (у паперовій формі або у формі електронного документа, створеного згідно з вимогами, визначеними Законом України "Про електронні документи та електронний документообіг").

Рішення Регулятора про відмову в розширенні або звуженні обсягу ліцензії має бути обґрунтованим та містити повний і чіткий перелік підстав для його прийняття.

8. У разі прийняття Регулятором рішення про відмову в розширенні обсягу ліцензії кредитна спілка має право подати до Регулятора нову заяву про розширення обсягу ліцензії після усунення причин, що були підставою для відмови в розширенні обсягу ліцензії, крім відмови в розширенні обсягу ліцензії з підстави наявності недостовірної інформації у поданих документах.

У разі відмови в розширенні обсягу ліцензії з підстави наявності недостовірної інформації у поданих документах кредитна спілка має право подати до Регулятора нову заяву про розширення обсягу ліцензії не раніше ніж через два місяці з дня прийняття Регулятором рішення про відмову в розширенні обсягу ліцензії, за умови усунення причин, що були підставою для такої відмови.

9. Регулятор має право самостійно виключити окремий вид фінансових послуг з ліцензії кредитної спілки з підстав, передбачених пунктами 5–7 і 9 частини першої статті 58 цього Закону, за умови що такі підстави стосуються виключно відповідного виду фінансових послуг.

10. Регулятор у день прийняття рішення про виключення з ліцензії окремого виду фінансових послуг вносить відповідні зміни до Реєстру та надсилає кредитній спілці копію такого рішення у письмовій формі (у паперовій формі або у формі електронного документа, створеного згідно з вимогами, визначеними Законом України "Про електронні документи та електронний документообіг"). У рішенні Регулятора про виключення з ліцензії окремого виду фінансових послуг зазначаються підстави такого виключення.

11. З дати, зазначеної у рішенні Регулятора про виключення з ліцензії окремого виду фінансових послуг, але не раніше дня отримання такого рішення, кредитна спілка втрачає право укладати нові договори з надання

виключеного виду фінансових послуг та/або продовжувати строк дії укладених договорів з надання таких фінансових послуг. Зобов'язання за раніше укладеними договорами про надання фінансової послуги, виключеної з ліцензії, виконуються сторонами в повному обсязі до моменту виконання договору.

Стаття 13. Відокремлені підрозділи кредитної спілки

1. Кредитна спілка має право створювати відокремлені підрозділи лише:

- 1) на території адміністративно-територіальної одиниці, визначеної частиною другою статті 133 Конституції України (область, міста Київ та Севастополь, Автономна Республіка Крим) (далі – адміністративно-територіальна одиниця), яка передбачена відповідною територіальною ознакою членства такої кредитної спілки;
- 2) у населених пунктах (село, селище, селище міського типу, місто), в яких зареєстровані юридичні особи та/або їхні відокремлені підрозділи (за наявності), які є спільним місцем роботи членів кредитної спілки, або заклади освіти та/або їхні відокремлені підрозділи (за наявності), які є спільним місцем навчання та/або роботи членів кредитної спілки, об'єднані відповідною ознакою членства;
- 3) у населених пунктах (село, селище, селище міського типу, місто), в яких наявні організації професійної спілки, до якої належать члени кредитної спілки, об'єднані відповідною ознакою членства.

2. Відомості про відокремлені підрозділи кредитної спілки включаються до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань та до Реєстру.

3. Кредитна спілка зобов'язана розкривати інформацію про її відокремлені підрозділи, у тому числі про їх відкриття, зміни у діяльності або місцезнаходженні (розташуванні) чи припинення діяльності, у порядку та обсягах, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора.

4. Кредитна спілка зобов'язана забезпечити відповідність діяльності відокремленого підрозділу вимогам законодавства.

5. Регулятор має право прийняти рішення про припинення діяльності відокремленого підрозділу, якщо його діяльність не відповідає вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Регулятора, до приведення його діяльності у відповідність із такими вимогами.

Розділ IV. ЧЛЕНСТВО У КРЕДИТНІЙ СПІЛЦІ

Стаття 14. Членство у кредитній спілці

1. Членами кредитної спілки можуть бути фізичні особи (громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають на території України), фізичні особи – підприємці, які відповідають одній чи більше ознакам членства у кредитній спілці, визначеним частиною другою цієї статті, а за умови дотримання вимог частини третьої цієї статті також:

- 1) фермерські господарства;
- 2) кооперативи;
- 3) професійні спілки із статусом первинних або місцевих;
- 4) релігійні організації;
- 5) об'єднання співвласників багатоквартирних будинків;
- 6) мікропідприємства.

2. Ознакою членства у кредитній спілці для фізичних осіб та/або фізичних осіб – підприємців є:

- 1) проживання в одному селі, селищі, селищі міського типу, місті, районі в місті, районі адміністративно-територіальної одиниці або в межах тієї адміністративно-територіальної одиниці, в якій зареєстровано місцезнаходження кредитної спілки, та всіх або кількох суміжних з нею адміністративно-територіальних одиниць (територіальна ознака). Для кредитних спілок, місцезнаходження яких зареєстровано в місті Києві, проживанням у межах тієї адміністративно-територіальної одиниці, в якій зареєстровано місцезнаходження кредитної спілки, вважається також проживання у населених пунктах Київської області; суміжними адміністративно-територіальними одиницями визнаються адміністративно-територіальні одиниці, суміжні з Київською областю. Для кредитних спілок, місцезнаходження яких зареєстровано в місті Севастополі, проживанням у межах тієї адміністративно-територіальної одиниці, в якій зареєстровано місцезнаходження кредитної спілки, вважається також проживання у населених пунктах Автономної Республіки Крим;

2) спільне місце роботи (фізична особа – підприємець, юридична особа (підприємство, установа, організація), що є роботодавцем осіб, які мають намір стати членами кредитної спілки);

3) належність до однієї професійної спілки;

4) належність до однієї релігійної організації, яка здійснює діяльність у селі, селищі, селищі міського типу, місті, районі в місті, районі або в межах тієї адміністративно-територіальної одиниці, в якій зареєстровано

місцезнаходження кредитної спілки, та всіх або кількох суміжних (для кредитних спілок, місцезнаходження яких зареєстровано в місті Києві, суміжними адміністративно-територіальними одиницями визнаються адміністративно-територіальні одиниці, суміжні з Київською областю) з нею адміністративно-територіальних одиниць;

5) місце навчання та/або роботи в одному закладі освіти.

Кредитна спілка може обрати лише одну ознаку членства із зазначених у цій частині, крім випадків, визначених частиною четвертою статті 56 цього Закону.

3. Не можуть бути засновниками та/або членами кредитної спілки фізичні особи, цивільна дієздатність яких обмежена судом, а також особи, які визнані судом недієздатними, особи, які відбувають покарання у вигляді позбавлення волі, або особи, які мають судимість за вчинення кримінальних правопорушень з корисливих мотивів або у сфері господарської діяльності, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку.

Відсутність обставин, передбачених абзацом першим цієї частини, підтверджується особою у заяві про вступ до кредитної спілки.

Юридичні особи, зазначені у частині першій цієї статті, можуть стати членами виключно тієї кредитної спілки, яка створена за територіальною ознакою, за умови що вони:

- 1) мають місцезнаходження в межах адміністративно-територіальної одиниці (адміністративно-територіальних одиниць), проживання на території якої (яких) є ознакою членства фізичних осіб у кредитній спілці;
- 2) не перебувають у процесі припинення і щодо них не відкрито провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність);
- 3) відповідають критеріям, визначеним абзацями другим – п'ятим частини другої статті 2 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" (застосовується для мікропідприємств).

4. Включення особи до складу членів кредитної спілки та виключення її із складу членів кредитної спілки здійснюються в порядку, визначеному статутом кредитної спілки.

5. Втрата членом кредитної спілки ознаки членства, зазначеної у статуті кредитної спілки, не тягне за собою припинення членства такого члена у кредитній спілці.

6. Набуття членства у кредитній спілці настає з дня повної сплати особою вступного та обов'язкового пайового внесків у порядку, визначеному статутом кредитної спілки. У першу чергу сплачується вступний внесок. У разі якщо вступний та обов'язковий пайові внески сплачено у різні дні, першим днем членства у кредитній спілці вважається день сплати обов'язкового пайового внеску в повному обсязі.

7. Перед набуттям особою членства у кредитній спілці така особа має бути ознайомлена з інформацією про її права та обов'язки як члена кредитної спілки, про ризик збитків, пов'язаних з діяльністю кредитної спілки, який вона несе у межах своїх пайових внесків у разі набуття членства у кредитній спілці, про розміри вступного та обов'язкового пайового внесків, які сплачуються при вступі до кредитної спілки, про перелік фінансових послуг, які надає кредитна спілка, а також з інформацією про ліцензію кредитної спілки. Така інформація має бути надана кредитною спілкою особі безоплатно у письмовій формі (у паперовій формі або у формі електронного документа, створеного згідно з вимогами, визначеними Законом України "Про електронні документи та електронний документообіг"), а ознайомлення з нею підтверджується власноручним підписом або електронним підписом такої особи.

8. Кредитна спілка відповідно до нормативно-правових актів Регулятора забезпечує ведення за допомогою облікової та реєстраційної системи персоналізованого обліку членів кредитної спілки – реєстру членів кредитної спілки, який, зокрема, має містити інформацію про довіреності, видані її членами для представлення на загальних зборах членів кредитної спілки (у тому числі довіреності, які втрачені чинності).

Ведення персоналізованого обліку членів кредитної спілки здійснюється шляхом створення для кожного члена кредитної спілки облікової запису (картки), якому присвоюється унікальний номер.

9. Члени кредитної спілки не відповідають за зобов'язаннями кредитної спілки і несуть ризик збитків, пов'язаних з діяльністю кредитної спілки, у межах своїх пайових внесків у порядку, передбаченому цим Законом.

10. Кредитна спілка не відповідає за зобов'язаннями своїх членів, крім випадків надання їм гарантій.

Стаття 15. Права та обов'язки членів кредитної спілки

1. Члени кредитної спілки мають право:

- 1) брати участь у управлінні кредитною спілкою, обирати та бути обраними до складу органів управління кредитної спілки;
- 2) вносити пропозиції на розгляд органів управління кредитної спілки;
- 3) користуватися фінансовими та іншими послугами, які надаються членам кредитної спілки відповідно до її статуту;
- 4) безоплатно отримувати інформацію про діяльність кредитної спілки, ознайомлюватися із статутом кредитної спілки, протоколами загальних зборів членів кредитної спілки, рішеннями наглядової ради кредитної спілки, а також з іншими документами, визначеними статутом та внутрішніми документами кредитної спілки, з дотриманням законодавства про захист персональних

даних та про забезпечення збереження таємниці фінансової послуги. За надання копій документів кредитна спілка може стягувати плату, розмір якої не може перевищувати вартість витрат на виготовлення копій документів та витрат, пов'язаних із пересяланням документів поштою;

5) одержувати дохід на свій пайовий внесок у порядку, встановленому цим Законом та статутом кредитної спілки, якщо можливість отримувати такий дохід передбачена статутом кредитної спілки;

6) вийти із складу членів кредитної спілки в порядку, передбаченому цим Законом та статутом кредитної спілки;

7) звертатися до кредитної спілки з будь-яких питань її діяльності;

8) оскаржувати рішення кредитної спілки у судовому порядку.

2. Члени кредитної спілки можуть мати також інші права, передбачені законом та/або статутом кредитної спілки.

3. Члени кредитної спілки зобов'язані:

1) дотримуватися статуту та інших внутрішніх документів кредитної спілки;

2) виконувати свої зобов'язання перед кредитною спілкою, в тому числі брати участь у формуванні капіталу кредитної спілки, зокрема сплачувати у грошовій формі внески, визначені статтею 33 цього Закону, у розмірах, порядку та строки, що визначені статутом кредитної спілки та/або рішеннями загальних зборів членів кредитної спілки;

3) виконувати рішення загальних зборів членів кредитної спілки та інших органів управління кредитної спілки;

4) не розголошувати інформацію з обмеженим доступом про діяльність кредитної спілки.

4. Члени кредитної спілки можуть мати також інші обов'язки, передбачені законом та/або статутом кредитної спілки.

Стаття 16. Припинення членства у кредитній спілці

1. Членство у кредитній спілці припиняється у разі:

- 1) добровільного виходу за заявою члена кредитної спілки;
- 2) смерті або оголошення померлою фізичної особи, фізичної особи – підприємця – члена кредитної спілки, припинення юридичної особи – члена кредитної спілки. Втрата фізичною особою статусу підприємця не має наслідком припинення членства у кредитній спілці самої фізичної особи;
- 3) наявності обставин, передбачених частиною третьою статті 14 цього Закону;

4) прийнятті наглядовою радою кредитної спілки або виконавчим органом кредитної спілки (у разі делегування виконавчому органу таких повноважень наглядовою радою кредитної спілки) рішення про виключення члена з кредитної спілки, якщо такий член кредитної спілки:

а) не має додаткових пайових внесків у кредитній спілці та протягом трьох років жодного разу не користувався фінансовими послугами, які надаються кредитною спілкою, не вчинив фінансових операцій, не брав участі в роботі органів управління кредитної спілки;

б) не виконував рішення загальних зборів членів кредитної спілки щодо сплати внесків;

5) припинення кредитної спілки шляхом ліквідації;

6) прийняття рішення загальними зборами членів кредитної спілки про виключення члена кредитної спілки з інших підстав, визначених статутом кредитної спілки;

7) якщо член кредитної спілки – юридична особа, зазначена у пункті 6 частини першої статті 14 цього Закону, не відповідає критеріям мікропідприємства, визначеним статтею 2 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні".

У разі виключення члена кредитної спілки у зв'язку із несплатою обов'язкових пайових внесків такий член кредитної спілки має право поновити своє членство протягом 30 днів з дня, коли він дізнався про таке рішення, шляхом подання заяви про поновлення членства у кредитній спілці та сплати несплачених ним обов'язкових пайових внесків. Членство особи поновлюється в порядку, встановленому статутом кредитної спілки, у день здійснення сплати особою необхідних обов'язкових пайових внесків.

Рішення про припинення особою членства у кредитній спілці з причин, передбачених пунктами 1–3 цієї частини, приймається наглядовою радою кредитної спілки або правлінням кредитної спілки у строк не пізніше 10 робочих днів з дня отримання кредитною спілкою відповідних документів.

Членство у кредитній спілці вважається припиненим з дня прийняття відповідного рішення наглядовою радою кредитної спілки або правлінням кредитної спілки (у разі делегування правлінням таких повноважень наглядовою радою кредитної спілки), або загальними зборами членів кредитної спілки або з дня смерті чи оголошення померлою фізичної особи – члена кредитної спілки, або з дня припинення юридичної особи – члена кредитної спілки, або з дня припинення кредитної спілки як юридичної особи.

2. У разі припинення членства особи у кредитній спілці її обов'язкові пайові внески підлягають поверненню після завершення календарного року, в якому припинено членство, в порядку та на умовах, передбачених цим Законом, нормативно-правовими актами Регулятора та статутом кредитної спілки.

Інші внески, крім вступного внеску та інших визначених статутом кредитної спілки безповоротних внесків членів кредитної спілки, підлягають поверненню в порядку та строки, передбачені законодавством та статутом кредитної спілки.

За письмовою заявою особи у разі припинення нею членства у кредитній спілці її пайові внески можуть бути зараховані на поповнення резервного капіталу кредитної спілки.

Зобов'язання члена кредитної спілки, членство якого припиняється, та зобов'язання кредитної спілки перед таким членом, які виникли за договорами надання фінансових послуг, мають бути виконані у повному обсязі відповідно до умов укладеного договору незалежно від факту припинення членства, якщо інше не передбачено таким договором.

3. У разі смерті члена кредитної спілки або оголошення його померлим належні йому кошти підлягають виплаті спадкоємцю такого члена кредитної спілки у порядку, встановленому законом. У разі державної реєстрації припинення юридичної особи – члена кредитної спілки кошти, належні такій юридичній особі, підлягають поверненню її правонаступникам, а в разі відсутності правонаступників зберігаються до резервного капіталу кредитної спілки.

4. Член кредитної спілки, виключений на підставі рішення загальних зборів членів кредитної спілки, має право оскаржити відповідне рішення у судовому порядку.

Розділ V. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ КРЕДИТНОЮ СПІЛКОЮ

Стаття 17. Загальні вимоги до системи управління кредитною спілкою

1. Кредитна спілка повинна мати ефективну систему управління, організовану з дотриманням вимог цього Закону з урахуванням розміру, особливостей діяльності кредитної спілки, її плану діяльності, переліку та обсягів послуг, що нею надаються, профілю ризику, значимості кредитної спілки.

2. Система управління кредитною спілкою має відповідати вимогам щодо:

- 1) прозорості організаційної структури, яка передбачає чіткий розподіл повноважень органів управління та контролю;
- 2) ефективності системи внутрішнього контролю;
- 3) забезпечення підконтрольності між наглядовою радою та правлінням, посадовими особами та підрозділами кредитної спілки, а також унеможливлення (запобігання) прийняття зазначеними органами, особами,

підрозділами рішень, що можуть призвести до негативних наслідків у діяльності кредитної спілки;

4) відповідності керівників кредитної спілки та інших осіб, визначених цим Законом, кваліфікаційним вимогам та дотримання усіма працівниками кредитної спілки високих професійних і етичних стандартів під час виконання функціональних обов'язків.

3. Кредитна спілка зобов'язана на постійній основі забезпечувати відповідність своєї системи управління вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Регулятора.

Регулятор у порядку, визначеному його нормативно-правовим актом, визначає вимоги до системи управління кредитними спілками та здійснює контроль за їх дотриманням.

Стаття 18. Органи управління кредитної спілки

1. Органами управління кредитної спілки є загальні збори членів кредитної спілки, наглядова рада та виконавчий орган кредитної спілки.

2. Вищим органом управління кредитної спілки є загальні збори членів кредитної спілки.

3. Кредитна спілка зобов'язана утворити наглядову раду (далі – рада кредитної спілки), що представляє інтереси членів кредитної спілки в період між проведенням загальних зборів членів кредитної спілки та визначає стратегію її розвитку, здійснює контроль за діяльністю виконавчого органу, захист прав та інтересів кредитної спілки та її членів з урахуванням інтересів інших кредиторів. Рада кредитної спілки не бере участі в поточному управлінні кредитною спілкою.

4. Виконавчим органом кредитної спілки, що здійснює поточне управління, є правління кредитної спілки або одноосібний виконавчий орган.

5. Органи управління кредитної спілки утворюються і діють у порядку, визначеному цим Законом та статутом кредитної спілки.

6. Члени ради та члени правління кредитної спілки несуть відповідальність за діяльність кредитної спілки у межах своїх повноважень.

Стаття 19. Загальні збори членів кредитної спілки

1. Загальні збори членів кредитної спілки можуть приймати рішення з будь-яких питань діяльності кредитної спілки.

До виключної компетенції загальних зборів членів кредитної спілки належить:

1) прийняття рішень про внесення змін до статуту кредитної спілки;

2) прийняття рішень про здійснення діяльності кредитною спілкою на підставі модельного статуту або про перехід кредитної спілки на діяльність на підставі власного статуту;

3) прийняття рішень про встановлення та зміну розміру вступного та обов'язкового пайового внесків, строків та порядку їх сплати, а також визначення порядку повернення таких внесків;

4) визначення видів додаткових пайових внесків членів кредитної спілки, у тому числі строкових додаткових пайових внесків;

5) прийняття рішень про обов'язкове внесення всіма членами кредитної спілки додаткових коштів у капітал кредитної спілки в разі прийняття загальними зборами членів кредитної спілки рішення про збільшення розміру обов'язкового пайового внеску, а також визначення порядку повернення таких коштів;

6) затвердження положень про раду кредитної спілки, інші органи кредитної спілки (у разі потреби), а також внесення змін до них;

7) затвердження річного звіту про діяльність кредитної спілки;

8) розгляд річного звіту ради кредитної спілки, оцінка її діяльності, а також прийняття рішення та затвердження заходів за результатами розгляду такого звіту;

9) розподіл прибутку та покриття збитків кредитної спілки, розподіл нерозподіленого прибутку, що залишається у розпорядженні кредитної спілки за підсумками фінансового року;

10) затвердження порядку проведення загальних зборів членів кредитної спілки;

11) обрання членів ради кредитної спілки, припинення повноважень ради кредитної спілки або окремих її членів, крім випадків, передбачених цим Законом;

12) затвердження умов трудових договорів/контрактів (у разі якщо члени ради кредитної спілки залучені не на громадських засадах), що укладаються з членами ради кредитної спілки, встановлення розміру винагороди членів ради кредитної спілки, обрання особи, уповноваженої на підписання договорів (контрактів) з членами ради кредитної спілки;

13) прийняття рішень про виключення члена кредитної спілки з підстав, передбачених статутом кредитної спілки;

14) прийняття рішень про реорганізацію або ліквідацію кредитної спілки у порядку, визначеному статтями 56 та 57 цього Закону, призначення комісії з реорганізації або ліквідаційної комісії, затвердження порядку та строків

реорганізації або ліквідації кредитної спілки, затвердження передавального акта або ліквідаційного балансу;

15) вирішення інших питань, що належать до компетенції загальних зборів членів кредитної спілки згідно із статутом кредитної спілки, крім питань, віднесених цим Законом до виключної компетенції ради кредитної спілки.

Стаття 20. Порядок скликання та проведення загальних зборів членів кредитної спілки

1. Рада кредитної спілки зобов'язана щороку скликати загальні збори членів кредитної спілки (далі – річні загальні збори). Дата проведення річних загальних зборів визначається радою кредитної спілки, але не пізніше 30 червня наступного за звітним року. Зазначений строк подовжується у випадках, передбачених частинами другою та двадцять першою цієї статті.

2. Якщо рада кредитної спілки не скликала річні загальні збори у строк, що дає змогу провести такі збори у визначений частинною першою цієї статті строк, обов'язок щодо скликання річних загальних зборів покладється на правління кредитної спілки, яке зобов'язано оголосити про їх скликання протягом п'яти робочих днів. Проведення річних загальних зборів у такому разі не може бути призначено раніше ніж за 10 календарних днів з дня оголошення про їх скликання.

3. До порядку денного річних загальних зборів обов'язково включаються питання, передбачені пунктами 7–9 частини першої статті 19 цього Закону.

Річний звіт про результати діяльності кредитної спілки, крім випадків, передбачених цим Законом або нормативно-правовими актами Регулятора, затверджується загальними зборами членів кредитної спілки лише за наявності аудиторського звіту.

4. Не менше одного разу на п'ять років до порядку денного річних загальних зборів також обов'язково включаються питання, передбачені пунктом 11 частини першої статті 19 цього Закону. Статутом кредитної спілки може бути передбачено іншу періодичність розгляду питань, передбачених пунктом 11 частини першої статті 19 цього Закону, але не менше одного разу на п'ять років.

5. Усі інші загальні збори членів кредитної спілки, крім річних загальних зборів, вважаються позачерговими.

6. Позачергові загальні збори членів кредитної спілки можуть скликатися радою кредитної спілки з власної ініціативи та/або на вимогу:

1) правління кредитної спілки;

2) щонайменше 20 відсотків загальної кількості членів кредитної спілки;

3) керівника підрозділу внутрішнього аудиту (головного внутрішнього аудитора);

4) Регулятора – у разі прийняття Регулятором рішення про застосування заходу впливу про скликання загальних зборів членів кредитної спілки.

Позачергові загальні збори членів кредитної спілки можуть бути скликані також в інших випадках, передбачених статутом кредитної спілки.

7. Член кредитної спілки – фізична особа або фізична особа – підприємець бере участь у загальних зборах членів кредитної спілки особисто або через свого представника.

Член кредитної спілки – юридична особа бере участь у загальних зборах членів кредитної спілки через свого керівника чи іншу особу, уповноважену на це її установчими документами, або через свого представника.

Представник члена кредитної спілки на загальних зборах членів кредитної спілки може представляти лише одного члена кредитної спілки (крім себе, якщо такий представник є членом такої кредитної спілки).

Довіреність на право участі та голосування на загальних зборах членів кредитної спілки має містити завдання щодо голосування, тобто перелік питань порядку денного загальних зборів із зазначенням того, як і за яке (проти якого) рішення потрібно проголосувати. Під час голосування на загальних зборах членів кредитної спілки представник повинен голосувати саме так, як передбачено завданням щодо голосування. У разі якщо до порядку денного за рішенням загальних зборів членів кредитної спілки включено додаткові питання та довіреність не містить завдання щодо голосування з таких питань, представник утримується від голосування з таких питань на загальних зборах членів кредитної спілки.

Не можуть бути представниками за довіреністю керівники кредитної спілки, пов'язані з ними особи, а також інші працівники кредитної спілки.

8. Рада кредитної спілки скликає загальні збори членів кредитної спілки шляхом повідомлення про це кожному члену кредитної спілки. Повідомлення про скликання загальних зборів членів кредитної спілки шляхом надсилання (вручення) відповідного запрошення здійснюється не менше ніж за 30 календарних днів до запланованої дати проведення загальних зборів членів кредитної спілки, а для позачергових загальних зборів членів кредитної спілки – протягом п'яти робочих днів з дня прийняття рішення про їх скликання.

Запрошення вручається також членам кредитної спілки, які набули цього статусу менше ніж за 30 календарних днів до проведення загальних зборів членів кредитної спілки, одночасно з прийняттям такої особи у члени кредитної спілки.

Запрошення вручається також членам ради кредитної спілки та членам правління кредитної спілки, а також керівнику підрозділу внутрішнього аудиту (аудитору).

9. Повідомлення про скликання загальних зборів членів кредитної спілки здійснюється шляхом:

1) надсилання письмового запрошення кожному члену кредитної спілки засобами поштового зв'язку поштовим відправленням із забезпеченням можливості підтвердження такого надсилання. Таке надсилання запрошення може підтверджуватися рестром (списком) згрупованих поштових відправлень, засвідченим оператором поштового зв'язку;

2) вручення письмового запрошення особисто члену кредитної спілки (для юридичної особи – представнику такої особи) під підпис;

3) відправлення запрошення електронною поштою з дотриманням вимог Закону України "Про електронні документи та електронний документообіг" (адреса електронної пошти у такому разі має бути зазначена у вступній анкеті або окремій заяві члена кредитної спілки про отримання інформації в такій формі). Таке відправлення має підтверджуватися рестром (списком) відправлень, засвідченим внутрішнім аудитором кредитної спілки, з обов'язковим зазначенням у такому рестрі дати і часу кожного з відправлень.

Спосіб отримання запрошення до участі у загальних зборах членів кредитної спілки та іншої інформації має бути зазначений у вступній анкеті або окремій заяві члена кредитної спілки про отримання інформації.

10. Днем здійснення повідомлення про скликання загальних зборів членів кредитної спілки вважається день надсилання (відправлення) запрошення поштою (електронною поштою) або день вручення запрошення особисто члену кредитної спілки або особі, зазначеній в абзаці третьому частини восьмої цієї статті.

Текст запрошення має бути опублікований на веб-сайті кредитної спілки не пізніше ніж за 30 календарних днів до дати проведення річних загальних зборів, а для позачергових загальних зборів членів кредитної спілки – протягом п'яти робочих днів з дня прийняття рішення про їх скликання.

Текст запрошення може бути опублікований також:

1) на веб-сайтах (веб-сторінках) об'єднання кредитних спілок, членом якого є кредитна спілка;

2) у засобах масової інформації органів місцевого самоврядування (за наявності) адміністративно-територіальної одиниці (одиниць), яка відповідає (які відповідають) територіальній ознаці членства у кредитній спілці;

3) в інших джерелах інформації, передбачених статутом кредитної спілки та/або її внутрішніми документами.

11. Запрошення має містити інформацію про:

1) дату, час і місце проведення загальних зборів членів кредитної спілки;

2) час початку і закінчення реєстрації членів кредитної спілки для участі у загальних зборах членів кредитної спілки, перелік документів, що має надати член кредитної спілки (його представник) для участі у загальних зборах;

3) проект порядку денного загальних зборів членів кредитної спілки;

4) адресу веб-сайту кредитної спілки, на якому розміщено матеріали, необхідні для прийняття рішень з питань порядку денного загальних зборів членів кредитної спілки, а саме:

а) проект порядку денного загальних зборів членів кредитної спілки разом з проектом рішень щодо кожного питання, включеного до проекту порядку денного;

б) бюлетень з проектом рішень щодо кожного питання, включеного до проекту порядку денного для заочного голосування;

в) у разі скликання річних загальних зборів – складені річні звіти про діяльність органів управління кредитної спілки та кредитного комітету, а також річний фінансовий звіт кредитної спілки. При цьому у звітах про діяльність органів управління кредитної спілки зазначається інформація про дотримання пруденційних нормативів, встановлених Регулятором, інформація про застосовані органами державної влади заходи впливу та стан їх виконання протягом звітного року;

г) інші матеріали, необхідні для розгляду питань порядку денного.

Матеріали, передбачені пунктом 4 цієї частини, розміщуються на веб-сайті кредитної спілки не пізніше ніж за 30 днів до дати проведення загальних зборів членів кредитної спілки, а для позачергових загальних зборів членів кредитної спілки – протягом п'яти робочих днів з дня прийняття рішення про їх проведення. Нерозміщення зазначеної інформації на веб-сайті кредитної спілки є порушенням процедури скликання загальних зборів членів кредитної спілки.

Проекти рішень щодо кожного з питань, включених до проекту порядку денного загальних зборів членів кредитної спілки, а в разі скликання річних загальних зборів – також складені річні звіти про діяльність органів управління кредитної спілки та кредитного комітету, річний фінансовий звіт кредитної спілки надаються кредитною спілкою члену кредитної спілки протягом трьох робочих днів з дня отримання його звернення, яке надсилається до кредитної спілки поштою (електронною поштою) або подається особисто членом кредитної спілки не пізніше ніж за 10 робочих днів до дати проведення загальних зборів членів кредитної спілки. Ненадання члену кредитної спілки зазначеної інформації у відповідь на його звернення є порушенням процедури скликання загальних зборів членів кредитної спілки.

12. Статутом кредитної спілки може бути передбачено проведення загальних зборів членів кредитної спілки у таких формах:

1) проведення єдиних загальних зборів членів кредитної спілки у час та у місці, зазначені у запрошенні до участі у загальних зборах членів кредитної спілки. Члени кредитної спілки можуть брати участь у таких загальних зборах членів кредитної спілки у порядку, передбаченому частинною сьомою цієї статті, або шляхом фіксації своєї волевиявлення щодо голосування з питань порядку денного у письмовій формі (заочне голосування). Голос учасника загальних зборів членів кредитної спілки зараховується до результатів голосування з кожного окремого питання, якщо текст наданого ним документа дає змогу визначити його волю щодо безумовного голосування за чи проти відповідного рішення з питання порядку денного. Такий документ додається до протоколу загальних зборів членів кредитної спілки та зберігається разом із ним;

2) проведення двох або більше регіональних загальних зборів членів кредитної спілки у різний час та у різних місцях з однаковим порядком денним. Регіональні загальні збори членів кредитної спілки разом представляють єдині загальні збори членів кредитної спілки, а результати загального голосування на регіональних загальних зборах членів кредитної спілки підраховуються після проведення останніх з таких загальних зборів;

3) проведення єдиних загальних зборів членів кредитної спілки за участю делегатів, які обираються членами кредитної спілки на двох або більше регіональних загальних зборах членів кредитної спілки, для їх представлення на зборах делегатів. Кількість делегатів для кожного регіону визначається у статуті кредитної спілки з дотриманням умов щодо мінімальної кількості членів кредитної спілки для встановлення правомочності загальних зборів членів кредитної спілки, визначених у частині двадцятій цієї статті. Загальні збори членів кредитної спілки шляхом участі делегатів, обраних на регіональних загальних зборах членів кредитної спілки, скликаються протягом 10 календарних днів після закриття останніх з регіональних загальних зборів членів кредитної спілки;

4) проведення дистанційних загальних зборів членів кредитної спілки (у режимі відеоконференції, що дає змогу бачити та/або чути всіх учасників загальних зборів одночасно, або в інший спосіб, що дає змогу встановити особу члена кредитної спілки та результати його волевиявлення). Голосування на дистанційних загальних зборах членів кредитної спілки може здійснюватися шляхом надсилання учасниками загальних зборів членів кредитної спілки свого волевиявлення щодо голосування з питань порядку денного у письмовій формі поштою (заочне голосування) та/або відправлення електронних бюлетенів згідно з вимогами Закону України "Про електронні документи та електронний документообіг", та/або за допомогою електронного голосування з використанням свого віддаленої ідентифікації. Голоси, зібрані шляхом проведення дистанційних загальних зборів членів кредитної спілки,

фіксуються у протоколі (із зазначенням результатів голосування в розрізі кожного члена кредитної спілки), який розміщується на веб-сайті кредитної спілки;

5) шляхом опитування. Кредитна спілка надсилає всім учасникам загальних зборів членів кредитної спілки відповідний запит з проектом рішення із запропонованого питання (питань), у якому зазначаються:

а) адреса, на яку учасники загальних зборів членів кредитної спілки мають надіслати свою відповідь з результатом волевиявлення щодо підтримки або невідтримки запропонованого проекту рішення за кожним з питань порядку денного загальних зборів;

б) строк, протягом якого учасники загальних зборів членів кредитної спілки мають надіслати свою відповідь (визначається за датою реєстрації надсилання відповіді), але не менше 30 днів до останнього дня строку для прийому відповіді.

Надсилання запитів може здійснюватися із застосуванням засобів електронних комунікацій, визначених статутом кредитної спілки. Результати голосування підраховуються наступного дня після завершення прийому відповіді та фіксуються у протоколі загальних зборів членів кредитної спілки (із зазначенням результатів голосування в розрізі кожного члена кредитної спілки), який розміщується на веб-сайті кредитної спілки.

Форми проведення загальних зборів членів кредитної спілки можуть поєднуватися з урахування того, що:

зазначені у пунктах 1–3 цієї частини форми не можуть поєднуватися;

зазначені у пунктах 4 і 5 цієї частини форми не можуть поєднуватися;

зазначені у пунктах 1–3 цієї частини форми можуть поєднуватися з формами, зазначеними у пунктах 4 та/або 5 цієї частини.

Кредитна спілка визначає спосіб (способи), у який (які) проводяться загальні збори членів кредитної спілки, у статуті кредитної спілки або у положенні про загальні збори членів кредитної спілки.

13. Рада кредитної спілки або інші особи, уповноважені скликати загальні збори членів кредитної спілки, при прийнятті рішення про скликання загальних зборів визначають спосіб (способи), у який (які) проводяться загальні збори, обираючи із способів, передбачених статутом кредитної спілки або положенням про загальні збори.

Обраний спосіб (способи) проведення загальних зборів зазначається у запрошенні і має забезпечувати право члена кредитної спілки обрати очний або дистанційний спосіб участі у разі їх поєднання.

14. Для внесення змін до проекту порядку денного річних загальних зборів члени кредитної спілки, органи управління кредитної спілки та головний внутрішній аудитор мають право подати до ради кредитної спілки

свої пропозиції у письмовій формі для включення їх до проекту порядку денного річних загальних зборів не пізніше ніж за 15 календарних днів до дня проведення річних загальних зборів.

Рішення щодо врахування або неврахування пропозицій до проекту порядку денного річних загальних зборів має бути прийнято радою кредитної спілки не пізніше ніж за п'ять календарних днів до дня проведення річних загальних зборів.

До проекту порядку денного річних загальних зборів членів кредитної спілки обов'язково включаються:

пропозиції, внесені більш як 10 відсотками загальної кількості членів кредитної спілки;

скарги членів кредитної спілки, подані у зв'язку з їх виключенням із числа членів кредитної спілки.

15. Усі пропозиції, подані до проекту порядку денного річних загальних зборів, мають бути доведені до відома загальних зборів членів кредитної спілки перед затвердженням порядку денного загальними зборами членів кредитної спілки і можуть бути включені до порядку денного річних загальних зборів за рішенням загальних зборів членів кредитної спілки. Положення цієї частини та частини чотирнадцятої цієї статті не застосовуються у разі проведення загальних зборів членів кредитної спілки шляхом опитування.

16. Вимога про скликання позачергових загальних зборів членів кредитної спілки, що скликаються не з ініціативи ради кредитної спілки, подається в письмовій формі до ради кредитної спілки за місцезнаходженням кредитної спілки із зазначенням особи, органу або імен чи найменувань членів кредитної спілки, які вимагають скликання позачергових загальних зборів, підстав для такого скликання та запропонованого проекту порядку денного. Після отримання вимоги від осіб, органів, зазначених у частині шостій цієї статті, рада кредитної спілки протягом 10 робочих днів після отримання вимоги оголошує про скликання позачергових загальних зборів членів кредитної спілки та скликає їх не пізніше ніж через 30 календарних днів після такого оголошення, крім випадків скликання позачергових загальних зборів членів кредитної спілки на вимогу Регулятора. У разі скликання позачергових загальних зборів членів кредитної спілки на вимогу Регулятора такі збори мають бути скликані у строк, визначений Регулятором, але не менше ніж через 10 робочих днів після отримання вимоги Регулятора.

17. Якщо протягом 20 календарних днів з дня отримання письмової вимоги, передбаченої частинною шістнадцятю цієї статті, рада кредитної спілки не виконає зазначену вимогу та не повідомить членів кредитної спілки про скликання позачергових загальних зборів членів кредитної спілки, особи, які звернулися з такою вимогою, мають право самостійно оголосити про скликання позачергових загальних зборів членів кредитної спілки та скликати їх не пізніше ніж через 20 календарних днів після такого оголошення.

У випадку, передбаченому абзацом першим цієї частини, особи, які звернулися з вимогою про скликання позачергових загальних зборів членів кредитної спілки, мають право безперешкодного доступу до реєстру членів кредитної спілки. Голова правління (одноосібний виконавчий орган) кредитної спілки або особа, яка виконує його обов'язки, зобов'язані надати особам, які звернулися з вимогою про скликання позачергових загальних зборів членів кредитної спілки, реєстр членів кредитної спілки протягом одного робочого дня з дня їх звернення. З моменту підписання акта прийому-передачі реєстру членів кредитної спілки зазначені особи несуть відповідальність за розголошення персональних даних членів кредитної спілки, що містяться в реєстрі членів кредитної спілки, відповідно до закону.

18. Члени кредитної спілки мають бути повідомлені про скликання позачергових загальних зборів членів кредитної спілки у строки та в порядку, встановлені частинами восьмою та дев'ятою цієї статті.

19. Рішення з питань, не включених до проекту порядку денного загальних зборів членів кредитної спілки (крім питань, передбачених абзацами четвертим і п'ятим частини чотирнадцятої цієї статті), приймається загальними зборами членів кредитної спілки лише за умови, що згоду на розгляд таких питань надали всі члени кредитної спілки, які беруть участь у загальних зборах членів кредитної спілки.

Рада кредитної спілки або інші особи у випадку, передбаченому частиною сімнадцятою цієї статті, не мають права вносити зміни до проекту порядку денного позачергових загальних зборів членів кредитної спілки, що містяться у вимозі про скликання позачергових загальних зборів членів кредитної спілки.

20. Загальні збори членів кредитної спілки вважаються правомочними за виконання всіх таких умов:

1) якщо кредитна спілка має підтвердження про надсилання всім членам кредитної спілки запрошення до участі у загальних зборах членів кредитної спілки відповідно до частини дев'ятої цієї статті;

2) представлення особою або за довіреністю мінімальної кількості членів або питомої ваги членства, яку визначено у статуті кредитної спілки для встановлення правомочності загальних зборів членів кредитної спілки, але не менше 50 членів кредитної спілки, а для об'єднаної кредитної спілки – не менше 10 членів такої об'єднаної кредитної спілки, а якщо загальна кількість членів кредитної спілки або об'єднаної кредитної спілки становить меншу кількість, ніж передбачено цим пунктом, – не менше 50 відсотків загальної кількості членів кредитної спілки або об'єднаної кредитної спілки.

Правомочність загальних зборів членів кредитної спілки підтверджується відповідним висновком підрозділу внутрішнього аудиту (контролю).

Такий висновок підрозділу внутрішнього аудиту (контролю) оголошується на загальних зборах членів кредитної спілки перед затвердженням порядку денного таких зборів.

21. Якщо загальні збори членів кредитної спілки не є правомочними у зв'язку з недотриманням вимог, визначених частиною двадцятою цієї статті, та при цьому дотримано процедуру їх скликання, рада кредитної спілки або інші особи у випадку, передбаченому частиною сімнадцятою цієї статті, можуть прийняти рішення про перенесення дати проведення загальних зборів членів кредитної спілки, але не більше ніж на 20 календарних днів з дня, коли такі загальні збори членів кредитної спілки не відбулися. Члени кредитної спілки не пізніше ніж за 10 календарних днів до запланованої дати проведення повторних загальних зборів членів кредитної спілки повідомляють у порядку, визначеному частиною дев'ятою цієї статті, про прийняте радою кредитної спілки або іншими особами у випадку, передбаченому частиною сімнадцятою цієї статті, рішення, а також про місце і час проведення повторних загальних зборів членів кредитної спілки.

Загальні збори членів кредитної спілки, дату яких перенесено з дотриманням вимог абзацу першого цієї частини, вважаються правомочними за дотримання всіх умов, передбачених частиною двадцятою цієї статті.

22. Рада кредитної спілки або інші особи у випадку, передбаченому частиною сімнадцятою цієї статті, мають право прийняти рішення про перенесення дати проведення загальних зборів членів кредитної спілки відповідно до частини двадцять першої цієї статті та повідомляють про це Регулятора у визначеному його нормативно-правовими актами порядку.

23. Непроведення річних загальних зборів у строк, передбачений частиною першою цієї статті, вважається порушенням порядку скликання та проведення загальних зборів членів кредитної спілки.

24. Загальні збори членів кредитної спілки, у тому числі позачергові загальні збори членів кредитної спілки, проводяться за рахунок коштів кредитної спілки.

Стаття 21. Прийняття рішень загальними зборами членів кредитної спілки

1. Голосування на загальних зборах членів кредитної спілки здійснюється за принципом – один член кредитної спілки (його представник), який має право голосу з урахуванням положень абзацу другого цієї частини, має один голос незалежно від розміру його пайового та інших внесків.

У разі розгляду питання, в результаті прийняття рішення щодо якого у члена кредитної спілки (його представника) та/або його пов'язаної особи

може виникнути конфлікт інтересів, такий член кредитної спілки (його представник) не може брати участі у голосуванні з відповідного питання.

2. Рішення загальних зборів членів кредитної спілки приймаються простою більшістю голосів членів кредитної спілки, які беруть участь у загальних зборах членів кредитної спілки та мають право голосу з відповідних питань, крім випадків, визначених цією частиною.

Рішення загальних зборів членів кредитної спілки з питань, передбачених пунктами 12 і 14 частини першої статті 19 цього Закону, вважаються прийнятими, якщо за них проголосували не менше 75 відсотків членів кредитної спілки, які беруть участь у загальних зборах членів кредитної спілки та мають право голосу з відповідних питань.

Рішення загальних зборів членів кредитної спілки про встановлення додаткових умов, які обмежують повернення пайових внесків особам, що виїхали або були виключені із складу членів кредитної спілки відповідно до положень частини восьмої статті 35 цього Закону (у тому числі затвердження змін до статуту кредитної спілки, які передбачають встановлення таких умов), вважається прийнятим, якщо за нього проголосували не менше 75 відсотків членів кредитної спілки, які беруть участь у загальних зборах членів кредитної спілки та мають право голосу з відповідних питань.

3. Порядок голосування на загальних зборах членів кредитної спілки визначається статутом кредитної спілки відповідно до законодавства.

4. Рішення загальних зборів членів кредитної спілки оформлюється протоколом, який підписується головою та секретарем загальних зборів членів кредитної спілки. Протокол загальних зборів членів кредитної спілки супроводжується протоколом про підсумки голосування, що підписується керівником підрозділу внутрішнього аудиту (аудитором), якщо голосування здійснювалося з використанням бюлетенів.

5. Рішення загальних зборів членів кредитної спілки про встановлення обов'язковості внесення всіма членами кредитної спілки коштів для збільшення обов'язкових пайових внесків членів кредитної спілки доводяться до відома членів кредитної спілки протягом 10 робочих днів з дня проведення загальних зборів членів кредитної спілки, на яких прийнято відповідне рішення, у спосіб, передбачений частиною дев'ятою статті 20 цього Закону.

6. Членам кредитної спілки на їхню вимогу для ознайомлення надаються копії протоколів загальних зборів членів кредитної спілки, засвідчені головою правління кредитної спілки, та витяги з таких протоколів.

7. Кредитна спілка надає підтвердження щодо коректності врахування голосу члена кредитної спілки при визначенні результатів голосування з питань порядку денного загальних зборів членів кредитної спілки на його запит.

У разі якщо за результатами перевірки коректності врахування голосу члена кредитної спілки буде виявлено, що голос члена кредитної спілки при визначенні результатів голосування з питань порядку денного загальних зборів членів кредитної спілки враховано некоректно, кредитна спілка зобов'язана здійснити перерахунок голосів з відповідного питання порядку денного загальних зборів членів кредитної спілки.

У разі якщо за результатами перевірки коректності врахування голосів членів кредитної спілки буде виявлено некоректність врахування голосів такої кількості членів кредитної спілки, що впливає на результат прийняття рішення з відповідного питання порядку денного загальних зборів членів кредитної спілки, рішення з відповідного питання порядку денного вважається таким, що не прийнято.

Стаття 22. Рада кредитної спілки

1. Членами ради кредитної спілки можуть бути лише фізичні особи, які є членами кредитної спілки.

До складу ради об'єднаної кредитної спілки обираються особи, які представляють інтереси членів об'єднаної кредитної спілки (представники членів об'єднаної кредитної спілки), та, у разі прийняття загальними зборами членів об'єднаної кредитної спілки відповідного рішення, особи, які не є представниками членів об'єднаної кредитної спілки.

Кількісний склад ради кредитної спілки визначається статутом кредитної спілки, але не може становити менше трьох осіб, а для об'єднаної кредитної спілки – не менше п'яти осіб.

Кількість членів ради об'єднаної кредитної спілки, які не є представниками членів об'єднаної кредитної спілки, не може перевищувати одну третину кількісного складу ради об'єднаної кредитної спілки.

2. Члени ради кредитної спілки не можуть входити до складу правління кредитної спілки, обіймати інші посади в цій кредитній спілці на умовах трудового договору (контракту) або надавати послуги кредитній спілці відповідно до цивільно-правового або господарського договору (крім виконання повноважень члена ради).

Члени ради кредитної спілки виконують свої повноваження на громадських засадах або на підставі трудових договорів (контрактів), укладених відповідно до пункту 12 частини першої статті 19 цього Закону.

3. Строк повноважень члена ради кредитної спілки визначається статутом кредитної спілки і не може становити більше п'яти років.

Особи, обрані членами ради кредитної спілки, можуть переобиратися на посаду члена ради кредитної спілки необмежену кількість разів.

4. Раду кредитної спілки очолює голова, який обирається з числа членів ради кредитної спілки в порядку, визначеному статутом кредитної спілки. Голова ради кредитної спілки має заступника, який обирається з числа членів ради кредитної спілки в порядку, визначеному статутом кредитної спілки, і виконує повноваження голови ради кредитної спілки у разі його відсутності.

Головою ради кредитної спілки не може бути обрано особу, яка протягом попереднього року очолювала правління кредитної спілки.

5. Голова ради кредитної спілки організовує роботу ради кредитної спілки, головує на її засіданнях, звітує про роботу ради кредитної спілки на загальних зборах членів кредитної спілки, а також виконує інші повноваження, передбачені статутом кредитної спілки.

6. Організаційною формою роботи ради кредитної спілки є засідання, що скликаються з періодичністю, встановленою статутом кредитної спілки, але не менше одного разу на квартал. Позачергові засідання ради кредитної спілки можуть скликатися на вимогу половини складу членів ради кредитної спілки, а також за зверненням правління кредитної спілки.

7. Рада кредитної спілки правомочна приймати рішення, якщо на її засіданні присутні не менше половини її членів.

8. Рішення ради кредитної спілки вважається прийнятим, якщо за нього проголосували більше половини членів ради кредитної спілки, які беруть участь у її засіданні.

9. Рішення ради кредитної спілки оформлюється протоколом, що підписується головою ради засідань ради кредитної спілки та секретарем засідання. Протоколи є обов'язковими для зберігання відповідно до законодавства.

Членам кредитної спілки на їхню вимогу для ознайомлення надаються копії протоколів засідань ради кредитної спілки, засвідчені підписом голови правління кредитної спілки, та витяги з таких протоколів.

10. До виключної компетенції ради кредитної спілки належить:

1) затвердження плану діяльності кредитної спілки та контроль за його реалізацією;

2) скликання загальних зборів членів кредитної спілки з урахуванням положень цього Закону;

3) затвердження положень кредитної спілки, зокрема, що регламентують надання членам кредитної спілки фінансових та інших послуг, передбачених цим Законом та статутом кредитної спілки, діяльність правління кредитної спілки, головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора, у тому числі порядок їх звітування перед радою кредитної спілки;

4) прийняття рішення про виключення члена з кредитної спілки, крім випадків, передбачених пунктом 6 частини першої статті 16 цього Закону, про делегування повноважень, передбачених пунктом 4 частини першої статті 16 цього Закону, виконавчому органу кредитної спілки;

5) забезпечення організації ефективної системи корпоративного управління відповідно до вимог, встановлених цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора;

6) затвердження бюджету кредитної спілки та контроль за його виконанням;

7) забезпечення функціонування комплексної та адекватної системи внутрішнього контролю кредитної спілки, у тому числі системи управління ризиками, внутрішнього аудиту, та контроль за ефективністю її функціонування;

8) затвердження політик та/або внутрішніх положень, що визначають порядок управління ризиками, у тому числі затвердження порядку здійснення операцій із пов'язаними з кредитною спілкою особами, та контроль за їх дотриманням;

9) затвердження плану відновлення діяльності кредитної спілки (далі – план відновлення діяльності) та контроль за його виконанням;

10) визначення кредитної та депозитної політики кредитної спілки;

11) прийняття рішень про надання згоди на вчинення значного правочину;

12) визначення відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора та статутом кредитної спілки, кваліфікаційних вимог до членів кредитного комітету, працівників кредитної спілки та залучених на договірних умовах експертів;

13) призначення та припинення повноважень голови, заступників голови та членів правління кредитної спілки або одноосібного виконавчого органу кредитної спілки, призначення та припинення повноважень головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора;

14) здійснення контролю за діяльністю, а також щорічної оцінки ефективності та відповідності встановленим вимогам правління кредитної спілки, головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора та внесення пропозицій щодо вдосконалення їхньої діяльності;

15) визначення порядку роботи та планів роботи підрозділу внутрішнього аудиту (аудитора) і контроль за його діяльністю;

16) призначення суб'єкта аудиторської діяльності у порядку, визначеному Законом України "Про аудит фінансової звітності та аудиторську

діяльність", для проведення зовнішнього аудиту, у тому числі для проведення щорічної аудиторської перевірки фінансової звітності;

17) затвердження умов договору із суб'єктом аудиторської діяльності та змін до нього, встановлення розміру плати за надання послуг таким суб'єктом аудиторської діяльності;

18) контроль за усуненням недоліків, виявлених Регулятором та іншими органами державної влади, які в межах компетенції здійснюють нагляд за діяльністю кредитної спілки, підрозділом внутрішнього аудиту (аудитором) та суб'єктом аудиторської діяльності, за результатами проведення зовнішнього аудиту;

19) визначення порядку прийняття рішень про придбання, відчуження майна кредитної спілки, використання тимчасово вільних коштів кредитної спілки;

20) прийняття рішення про створення, ліквідацію відокремлених підрозділів кредитної спілки;

21) прийняття рішення про вступ кредитної спілки до об'єднання кредитних спілок, у тому числі до об'єднання кредитних спілок, яке набуло статусу саморегульованої організації, об'єднаної кредитної спілки, інших об'єднань юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій та про вихід із них;

22) затвердження умов трудових договорів (контрактів), що укладаються з членами правління кредитної спілки, керівником підрозділу внутрішнього аудиту (внутрішнім аудитором), головним ризик-менеджером, головним комплаєнс-менеджером, а також встановлення розміру їхньої винагороди;

23) контроль за своєчасністю надання та/або опублікування кредитною спілкою достовірної інформації щодо її діяльності відповідно до законодавства;

24) визначення політики винагороди у кредитній спілці та забезпечення її перегляду щороку, а також здійснення контролю за реалізацією такої політики з урахуванням вимог, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора;

25) здійснення інших повноважень, віднесених до компетенції ради кредитної спілки цим Законом або статутом кредитної спілки.

11. Рада кредитної спілки має право вирішувати також інші питання діяльності кредитної спілки, крім питань, що належать до виключної компетенції загальних зборів членів кредитної спілки.

12. Рада кредитної спілки складає річний звіт про результати своєї діяльності та подає його на розгляд річних загальних зборів у визначеному статутом кредитної спілки порядку.

13. Голова ради кредитної спілки та її члени для належного виконання ними своїх обов'язків мають право отримувати документи та інформацію з питань діяльності кредитної спілки від усіх підрозділів кредитної спілки незалежно від їх місцезнаходження, право на доступ до інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем кредитної спілки та на отримання від працівників кредитної спілки пояснень з питань, пов'язаних з виконанням ними своїх функціональних обов'язків.

14. Рада кредитної спілки має право утворювати з числа своїх членів постійно діючі або тимчасові комітети для попереднього вивчення і підготовки до розгляду на засіданні питань, що належать до компетенції ради кредитної спілки.

Рада об'єднаної кредитної спілки зобов'язана утворити виключно з числа своїх членів постійно діючі комітети (кожен у складі не менше трьох членів ради кредитної спілки):

1) комітет з питань аудиту (аудиторський комітет);

2) комітет з управління ризиками;

3) комітет з винагород.

Голова ради кредитної спілки не може бути головою комітету з питань аудиту або комітету з управління ризиками.

Одна й та сама особа не може бути одночасно головою комітету з питань аудиту та головою комітету з управління ризиками.

Порядок утворення та діяльності комітетів ради кредитної спілки встановлюється статутом кредитної спілки та/або положенням про раду кредитної спілки, а також положенням про комітети ради кредитної спілки (за наявності), що затверджуються радою кредитної спілки.

15. Рада кредитної спілки зобов'язана у визначеному нею порядку вживати заходів щодо запобігання виникненню конфлікту інтересів у кредитній спілці та сприяти врегулюванню таких конфліктів.

16. Рада кредитної спілки зобов'язана забезпечувати підтримання взаємодії кредитної спілки з Регулятором.

17. Загальні збори членів кредитної спілки можуть прийняти рішення про деструктивне припинення повноважень членів ради кредитної спілки з підстав, передбачених статутом кредитної спілки та положенням про раду кредитної спілки, та про одночасне обрання нових членів до складу ради кредитної спілки.

Без прийняття відповідного рішення загальними зборами членів кредитної спілки повноваження члена ради кредитної спілки припиняються:

1) за його бажанням, за умови подання до кредитної спілки письмового повідомлення про це ради кредитної спілки не пізніше ніж за два тижні до дати припинення повноважень;

2) у разі неможливості виконання обов'язків члена ради кредитної спілки за станом здоров'я;

3) у разі набрання законної сили вироком суду, яким його засуджено до покарання, або постановою суду про накладення на нього адміністративного стягнення, що виключає можливість виконання обов'язків члена ради кредитної спілки;

4) у разі смерті, визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім, оголошення померлим;

5) на виконання вимоги Регулятора про припинення повноважень члена ради кредитної спілки.

Наявність підстав для припинення повноважень члена ради кредитної спілки (крім голови ради кредитної спілки), встановлених цією частиною, підтверджується головою ради кредитної спілки, а наявність підстав для припинення повноважень голови ради кредитної спілки – особою, визначеною статутом кредитної спілки.

Стаття 23. Виконавчий орган кредитної спілки

1. Постійно діючим колегіальним виконавчим органом управління кредитної спілки, який організовує та здійснює керівництво її поточною діяльністю, відповідає за ефективність роботи кредитної спілки, є правління кредитної спілки.

Кредитна спілка, що здійснює діяльність на підставі спрощеної ліцензії, може мати одноосібний виконавчий орган.

Дія положень цього Закону стосовно правління кредитної спілки та/або органи правління кредитної спілки поширюється на одноосібний виконавчий орган у разі його створення.

2. Правління (одноосібний виконавчий орган) кредитної спілки діє від імені кредитної спілки, є підзвітним загальним зборам членів кредитної спілки та раді кредитної спілки та організовує виконання їхніх рішень.

3. Кількісний склад правління кредитної спілки визначається статутом кредитної спілки, але не може становити менше трьох осіб. Порядок скликання та проведення засідань правління кредитної спілки встановлюється статутом кредитної спілки та/або положенням про правління кредитної спілки.

Правління кредитної спілки очолює голова правління, який здійснює керівництво правлінням кредитної спілки.

Заступники голови правління кредитної спілки (за наявності) входять до складу правління кредитної спілки за посадою.

4. Голова правління (одноосібний виконавчий орган) представляє кредитну спілку без довіреності, укладає договори та вчиняє інші правочини від імені кредитної спілки, підписує довіреності на провадження дій та вчинення правочинів від імені кредитної спілки, видає накази та розпорядження, обов'язкові для виконання всіма працівниками кредитної спілки.

5. Голова правління (одноосібний виконавчий орган) кредитної спілки несе персональну відповідальність за діяльність кредитної спілки.

Голова та члени правління (одноосібний виконавчий орган) кредитної спілки не можуть входити до складу ради цієї кредитної спілки.

Голова правління (одноосібний виконавчий орган) кредитної спілки має право брати участь у засіданнях ради кредитної спілки з правом дорадчого голосу.

6. Голова правління (одноосібний виконавчий орган) кредитної спілки не може очолювати структурні підрозділи кредитної спілки та виконувати обов'язки головного бухгалтера кредитної спілки.

7. Головний ризик-менеджер та головний комплаєнс-менеджер можуть бути членами правління кредитної спілки, крім об'єднаної кредитної спілки.

Член правління кредитної спілки (крім значимої кредитної спілки) може поснувати та виконувати, крім своїх посадових обов'язків, одночасно обов'язки головного ризик-менеджера та/або головного комплаєнс-менеджера.

8. До компетенції правління (одноосібного виконавчого органу) кредитної спілки належить вирішення всіх питань, пов'язаних з управлінням поточною діяльністю кредитної спілки, крім питань, що належать до виключної компетенції загальних зборів членів кредитної спілки, ради кредитної спілки та кредитного комітету.

9. Правління (одноосібний виконавчий орган) кредитної спілки з метою управління ризиками та організації кредитної діяльності кредитної спілки зобов'язано утворити постійно діючий кредитний комітет. Правління кредитної спілки має право утворювати інші комітети.

10. Правління (одноосібний виконавчий орган) кредитної спілки зобов'язано інформувати раду кредитної спілки про виявлені у діяльності кредитної спілки порушення законодавства, внутрішніх положень кредитної спілки та про ризики, що виникають у ході діяльності кредитної спілки, несвочасне або неналежне виконання зобов'язань перед кредитною спілкою пов'язаними з кредитною спілкою особами.

Стаття 24. Керівники кредитної спілки

1. Керівниками кредитної спілки є голова, заступники голови та члени правління кредитної спілки (або одноосібний виконавчий орган), голова, заступники голови та члени ради кредитної спілки, а також головний бухгалтер кредитної спілки.

2. Керівники кредитної спілки протягом усього часу обіймання відповідних посад повинні відповідати кваліфікаційним вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Регулятора. Кваліфікаційними вимогами є вимоги щодо бездоганної ділової репутації та професійної придатності.

Професійна придатність керівника кредитної спілки визначається як сукупність знань, професійного та управлінського досвіду, необхідних для належного виконання особою посадових обов'язків керівника кредитної спілки з урахуванням плану діяльності кредитної спілки, а також функціонального навантаження та сфери відповідальності конкретного керівника кредитної спілки.

3. Керівники кредитної спілки набувають повноважень з моменту призначення (обрання) їх на посаду, крім випадків, передбачених частиною шостою цієї статті.

4. Кредитна спілка зобов'язана повідомляти Регулятора про зміну своїх керівників протягом п'яти робочих днів з дня такої зміни, у тому числі про їх звільнення або призначення (обрання, набуття повноважень або припинення повноважень), у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Регулятора.

5. Перед призначенням особи на посаду керівника кредитна спілка зобов'язана у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Регулятора, перевірити відповідність такої особи кваліфікаційним вимогам. Разом з повідомленням про призначення особи на посаду керівника кредитна спілка у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Регулятора, подає до Регулятора документи, що підтверджують проведення перевірки відповідності такої особи кваліфікаційним вимогам.

Кредитна спілка несе відповідальність за недотримання встановленого нормативно-правовими актами Регулятора порядку перевірки керівника кредитної спілки на відповідність кваліфікаційним вимогам, а також за невідповідність керівника кредитної спілки встановленим кваліфікаційним вимогам.

6. Регулятор у встановленому ним порядку погоджує на посади керівників об'єднаної кредитної спілки, значимої кредитної спілки (кандидатів на посади керівників об'єднаної кредитної спілки, значимої кредитної спілки). Регулятор відмовляє у погодженні керівника об'єднаної

кредитної спілки, значимої кредитної спілки (кандидата на посаду керівника об'єднаної кредитної спілки, значимої кредитної спілки), якщо він не відповідає кваліфікаційним вимогам.

Голова правління об'єднаної кредитної спілки, значимої кредитної спілки, голова, члени ради об'єднаної кредитної спілки, значимої кредитної спілки, головний бухгалтер об'єднаної кредитної спілки, значимої кредитної спілки вступають на посаду після їх погодження Регулятором.

Об'єднана кредитна спілка, значима кредитна спілка зобов'язана подати до Регулятора документи для погодження інших керівників об'єднаної кредитної спілки, значимої кредитної спілки не пізніше одного місяця з дня їх призначення (обрання) на посади. Об'єднана кредитна спілка, значима кредитна спілка має право звернутися до Регулятора для попереднього погодження кандидатів на посади таких керівників об'єднаної кредитної спілки, значимої кредитної спілки до їх призначення (обрання) на посади.

7. Регулятор має право вимагати припинення повноважень будь-якого з керівників кредитної спілки, якщо за результатами здійснення нагляду виявлено, що такий керівник кредитної спілки не відповідає кваліфікаційним вимогам та/або не забезпечує належного виконання своїх посадових обов'язків, що призвело до порушення кредитною спілкою вимог законодавства. Кредитна спілка зобов'язана на вимогу Регулятора вжити заходів для припинення повноважень такого керівника, а також призначити (обрати) іншу особу на відповідну посаду у випадках, визначених цим Законом.

8. Керівник кредитної спілки, стосовно якого Регулятор висунув вимогу про припинення повноважень, зобов'язаний утриматися від вчинення дій, прийняття рішень та припинити виконання покладених на нього посадових обов'язків з моменту отримання кредитною спілкою такої вимоги Регулятора.

9. Голові та членам правління (одноосібного виконавчого органу) кредитної спілки забороняється займати посади в інших кредитних спілках, крім об'єднаної кредитної спілки.

10. Головному бухгалтеру кредитної спілки забороняється очолювати правління кредитної спілки або виконувати обов'язки голови правління (одноосібного виконавчого органу) кредитної спілки.

11. Регулятор має право безоплатно одержувати від органів державної влади та органів місцевого самоврядування, інших осіб інформацію, необхідну для визначення відповідності керівників кредитної спілки кваліфікаційним вимогам. Органи та особи, які отримали такий запит від Регулятора, зобов'язані надати відповідну інформацію протягом 10 робочих днів з дня отримання запиту.

12. При виконанні своїх обов'язків керівники кредитної спілки зобов'язані:

- 1) діяти в інтересах кредитної спілки;
- 2) дотримуватися вимог законодавства, статуту кредитної спілки та інших документів кредитної спілки;
- 3) відповідально ставитися до виконання своїх службових обов'язків;
- 4) приймати рішення в межах своїх повноважень;
- 5) не використовувати службове становище у власних інтересах;
- 6) вживати заходів щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів;
- 7) забезпечити збереження та передачу майна і документів кредитної спілки при звільненні з посади;
- 8) не розголошувати інформацію з обмеженим доступом, що стала їм відома під час виконання обов'язків.

13. Керівники кредитної спілки несуть відповідальність перед кредитною спілкою за збитки, завдані кредитній спілці їхніми діями (бездіяльністю), відповідно до закону.

14. Керівники кредитної спілки зобов'язані утримуватися від вчинення діянь (прийняття рішень, вчинення дій або бездіяльності), якщо такі діяння можуть призвести до виникнення конфлікту інтересів та/або перешкоджати належному виконанню такими особами своїх посадових обов'язків в інтересах кредитної спілки.

Стаття 25. Система внутрішнього контролю кредитної спілки

1. Система внутрішнього контролю кредитної спілки спрямована на:

- 1) досягнення кредитною спілкою довгострокових цілей її діяльності;
- 2) забезпечення відповідності діяльності кредитної спілки законодавству та внутрішнім документам кредитної спілки;
- 3) забезпечення здійснення кредитною спілкою безперервної діяльності;
- 4) дотримання вимог щодо платоспроможності з урахуванням усіх ризиків, притаманних діяльності кредитної спілки;
- 5) вчасне виконання кредитною спілкою своїх зобов'язань;
- 6) належне функціонування системи корпоративного управління та чіткий розподіл обов'язків, функцій та повноважень між органами управління та підрозділами кредитної спілки.

2. Кредитна спілка створює комплексну, адекватну та ефективну систему внутрішнього контролю, що включає систему управління ризиками,

контроль за дотриманням норм (комплаєнс) та внутрішній аудит, згідно з вимогами, встановленими цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора.

3. Система внутрішнього контролю кредитної спілки має враховувати складність, обсяги, види, характер здійснюваних кредитною спілкою операцій, розмір, організаційну структуру та профіль ризику кредитної спілки, особливості діяльності кредитної спілки як значимої (за наявності такого статусу).

4. Система внутрішнього контролю кредитної спілки забезпечується на рівні:

- 1) ради кредитної спілки та її комітетів (за наявності);
- 2) правління (одноосібного виконавчого органу) кредитної спілки та його комітетів (за наявності);
- 3) підрозділів та/або працівників, безпосередньо залучених до процесу надання фінансових послуг, та підрозділів та/або працівників підтримки діяльності кредитної спілки;
- 4) головного ризик-менеджера (підрозділу з управління ризиками) та головного комплаєнс-менеджера (підрозділу з контролю за дотриманням норм (комплаєнс));
- 5) головного внутрішнього аудитора (підрозділу внутрішнього аудиту).

5. Кредитна спілка покладає виконання функцій управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс) та внутрішнього аудиту відповідно на головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера та головного внутрішнього аудитора.

Регулятор своїми нормативно-правовими актами може визначати умови, за яких значима кредитна спілка та/або об'єднана кредитна спілка мають утворити окремі підрозділи з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс) та внутрішнього аудиту, а також порядок утворення таких підрозділів.

Кредитна спілка, яка є значимою та/або здійснює діяльність на підставі стандартної ліцензії, призначає окремих працівників на посади головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора та не може поєднувати їхні функції.

Кредитна спілка, яка не є значимою та здійснює діяльність на підставі спрощеної ліцензії, має право не призначати окремих працівників на посади головного ризик-менеджера та головного комплаєнс-менеджера, у тому числі поєднувати їхні функції, за умови дотримання вимог частин першої і другої цієї статті.

Дія положень цього Закону щодо підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс) та внутрішнього аудиту

поширюється відповідно на головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера та головного внутрішнього аудитора.

6. Головний ризик-менеджер, головний комплаєнс-менеджер, головний внутрішній аудитор повинні відповідати кваліфікаційним вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Регулятора.

7. Головний ризик-менеджер, головний комплаєнс-менеджер, головний внутрішній аудитор кредитної спілки вступають на посаду з моменту їх призначення (обрання), крім випадків, передбачених частиною десятою цієї статті.

8. Кредитна спілка зобов'язана протягом п'яти робочих днів повідомляти Регулятора про звільнення з посади або призначення на посаду (обрання, набуття повноважень або припинення повноважень) головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера та головного внутрішнього аудитора в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Регулятора.

9. Перед призначенням особи на посаду головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора кредитна спілка зобов'язана у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Регулятора, перевірити відповідність такої особи кваліфікаційним вимогам. Разом з повідомленням Регулятора про призначення особи на посаду кредитна спілка у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Регулятора, подає до Регулятора документи, що підтверджують проведення перевірки відповідності такої особи кваліфікаційним вимогам.

Кредитна спілка несе відповідальність за недотримання встановленого нормативно-правовими актами Регулятора порядку перевірки головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора кредитної спілки на відповідність кваліфікаційним вимогам, а також за невідповідність головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора кредитної спілки встановленим кваліфікаційним вимогам.

10. Регулятор погоджує кандидатуру головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора об'єднаної кредитної спілки та значимої кредитної спілки у визначеному ним порядку. Головний ризик-менеджер, головний комплаєнс-менеджер, головний внутрішній аудитор об'єднаної кредитної спілки та значимої кредитної спілки вступають на посаду після їх погодження Регулятором.

11. Регулятор має право вимагати заміни головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора, якщо така особа не відповідає кваліфікаційним вимогам та/або не забезпечує належного виконання своїх посадових обов'язків, що призвело до порушення вимог законодавства. Кредитна спілка зобов'язана на вимогу Регулятора вжити заходів для заміни такої особи, а також забезпечити обрання,

призначення іншої особи на відповідну посаду, якщо це вимагається законодавством.

12. Кредитна спілка зобов'язана погодити з Регулятором рішення про звільнення головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора, якщо воно прийнято не з власної ініціативи таких осіб.

13. Головний ризик-менеджер, головний комплаєнс-менеджер, внутрішній аудитор не можуть очолювати правління кредитної спілки. Головний ризик-менеджер та головний комплаєнс-менеджер можуть бути членами правління кредитної спілки (крім об'єднаної кредитної спілки).

Стаття 26. Управління ризиками

1. Кредитна спілка створює комплексну та адекватну систему управління ризиками, що має враховувати специфіку роботи кредитної спілки та встановлені нормативно-правовими актами Регулятора вимоги до такої системи, ролі підрозділу з управління ризиками та підходів до управління ризиками.

Кредитна спілка покладає виконання функцій з управління ризиками на головного ризик-менеджера, крім випадків, передбачених частиною п'ятою статті 25 цього Закону, коли така функція покладається на підрозділ з управління ризиками.

2. Система управління ризиками має забезпечувати виявлення, вимірювання, моніторинг, контроль, звітування та мінімізацію (зниження до контрольованого рівня) всіх суттєвих ризиків діяльності кредитної спілки з урахуванням складності, обсягів, видів, характеру здійснюваних кредитною спілкою операцій, організаційної структури та профілю ризику кредитної спілки, особливостей діяльності кредитної спілки як значимої (за наявності такого статусу).

3. Підрозділ з управління ризиками (головний ризик-менеджер) реалізує покладені на нього обов'язки через впровадження внутрішніх положень та процедур управління ризиками відповідно до затверджених радою кредитної спілки внутрішніх положень та/або політик з управління ризиками.

4. Підрозділ з управління ризиками (головний ризик-менеджер) діє на підставі положення, що затверджується радою кредитної спілки. Головний ризик-менеджер підпорядковується раді кредитної спілки та звітує перед нею.

Стаття 27. Контроль за дотриманням норм (комплаєнс)

1. Кредитна спілка зобов'язана забезпечувати здійснення контролю за дотриманням норм (комплаєнс), що передбачає організацію забезпечення відповідності діяльності кредитної спілки вимогам законодавства, внутрішнім документам кредитної спілки, стандартам професійних об'єднань, дія яких поширюється на кредитну спілку, та виконання інших функцій, визначених Регулятором.

Кредитна спілка покладає виконання функцій з контролю за дотриманням норм (комплаєнс) на головного комплаєнс-менеджера, крім випадків, передбачених частиною п'ятою статті 25 цього Закону, коли така функція покладається на підрозділ з контролю за дотриманням норм (комплаєнс).

2. Кредитна спілка має право визначити головного комплаєнс-менеджера працівником, відповідальним за проведення фінансового моніторингу.

3. Діяльність з контролю за дотриманням норм (комплаєнс) здійснюється на підставі положення, що затверджується радою кредитної спілки. Головний комплаєнс-менеджер підпорядковується раді кредитної спілки та звітує перед нею.

Стаття 28. Внутрішній аудит

1. Кредитна спілка покладає виконання функцій внутрішнього аудиту на головного внутрішнього аудитора, крім випадків, передбачених частиною п'ятою статті 25 цього Закону, коли така функція покладається на підрозділ внутрішнього аудиту.

Підрозділ внутрішнього аудиту кредитної спілки здійснює свою діяльність з дотриманням законодавства України та міжнародних стандартів професійної практики внутрішнього аудиту.

Міжнародними стандартами професійної практики внутрішнього аудиту є документи (вимоги), прийняті Радою з міжнародних стандартів внутрішнього аудиту (International Internal Audit Standards Board – IIASB) та схвалені Наглядовою радою професійної практики (International Professional Practices framework oversight council – IPPFOC).

Підрозділ внутрішнього аудиту підпорядковується раді кредитної спілки та звітує перед нею.

2. Підрозділ внутрішнього аудиту кредитної спілки не може здійснювати інші функції, ніж функція з внутрішнього аудиту, якщо інше не передбачено цим Законом.

3. Організація та порядок роботи підрозділу внутрішнього аудиту визначаються положенням про підрозділ внутрішнього аудиту кредитної спілки, що затверджується радою кредитної спілки.

4. Підрозділ внутрішнього аудиту здійснює такі функції:

1) оцінювання ефективності організації корпоративного управління у кредитній спілці, системи внутрішнього контролю та їх відповідність розміру кредитної спілки, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних кредитною спілкою операцій, організаційній структурі та профілю ризику кредитної спілки з урахуванням особливостей діяльності кредитної спілки як значимої (за наявності такого статусу);

2) оцінювання ефективності процесів управління кредитною спілкою, у тому числі щодо оцінки достатності капіталу та ліквідності;

3) перевірка дотримання керівниками, структурними підрозділами та працівниками кредитної спілки вимог законодавства і внутрішніх документів кредитної спілки;

4) перевірка фінансово-господарської діяльності кредитної спілки;

5) перевірка відповідності працівників кредитної спілки кваліфікаційним вимогам та виконання ними їхніх професійних обов'язків;

6) виявлення та перевірка фактів перевищення повноважень посадовими особами кредитної спілки, а також врегулювання конфлікту інтересів посадових осіб та працівників кредитної спілки;

7) перевірка достовірності та своєчасності надання інформації органам державної влади та управління, які в межах компетенції здійснюють нагляд за діяльністю кредитної спілки;

8) здійснення іншої діяльності, передбаченої нормативно-правовими актами Регулятора.

5. Працівники підрозділу внутрішнього аудиту під час виконання своїх функціональних обов'язків мають право ознайомлюватися з документами, інформацією, письмовими поясненнями з питань діяльності кредитної спілки, включаючи діяльність усіх підрозділів кредитної спілки, мають право на доступ до облікової та реєстраційної систем, а також на отримання письмових пояснень від керівників і працівників кредитної спілки з питань, що виникають під час проведення перевірок та за їх результатами.

6. Підрозділ внутрішнього аудиту за результатами проведених перевірок здійснює підготовку та подання на розгляд ради кредитної спілки звітів і пропозицій щодо усунення виявлених порушень.

7. Підрозділ внутрішнього аудиту проводить оцінку видів діяльності кредитної спілки, виконання яких забезпечується шляхом залучення юридичних та фізичних осіб на договірній основі (аутсорсинг).

8. Головний внутрішній аудитор має право вимагати позачергового скликання засідання ради кредитної спілки.

9. Кредитна спілка зобов'язана подавати до Регулятора у порядку, визначеному нормативно-правовими актами Регулятора, звіт про діяльність підрозділу внутрішнього аудиту.

10. Головному внутрішньому аудиту забороняється займати посади в інших кредитних спілках (крім об'єднаної кредитної спілки) та/або юридичних особах, які є членами такої кредитної спілки.

Стаття 29. Аутсорсинг

1. Кредитна спілка відповідно до Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії", цього Закону та нормативно-правових актів Регулятора має право передавати на аутсорсинг виконання своїх функцій, окремих завдань та процесів у межах здійснення таких функцій з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

У разі передачі на аутсорсинг функції кредитної спілки до особи, яка надає послуги за договором аутсорсингу, переходять обов'язки особи, відповідальної за здійснення такої функції у кредитній спілці.

До фізичної особи – підприємця, працівника юридичної особи, яка надає послуги за договором аутсорсингу, застосовуються вимоги цього Закону та нормативно-правових актів Регулятора щодо особи, відповідальної за здійснення відповідної ключової функції у кредитній спілці.

2. Кредитна спілка (крім об'єднаної кредитної спілки), яка не є підприємством, що становить суспільний інтерес, має право передавати на аутсорсинг свої ключові функції, окремі завдання або процеси в межах здійснення таких функцій з урахуванням особливостей, визначених цією статтею та статтями 25–28 цього Закону.

До ключових функцій кредитної спілки належать функції з внутрішнього аудиту та/або з управління ризиками, а також окремі завдання або процеси в межах здійснення таких функцій.

3. Кредитна спілка несе повну відповідальність за виконання вимог цього Закону, інших законів України та нормативно-правових актів Регулятора у разі передачі на аутсорсинг будь-яких функцій, окремих завдань і процесів у межах здійснення таких функцій.

Рішення, дії та/або бездіяльність особи, яка надає послуги за договором аутсорсингу, можуть призводити до виникнення, зміни та/або припинення прав та обов'язків кредитної спілки.

4. У разі передачі кредитною спілкою на аутсорсинг своїх ключових функцій, крім аутсорсингу окремих завдань або процесів у межах здійснення

таких функцій, кредитна спілка призначає із числа своїх працівників, у тому числі керівників, особу (осіб), відповідальну (відповідальних) за аутсорсинг.

Перелік повноважень, вимоги та порядок взаємодії такої особи з Регулятором встановлюються нормативно-правовими актами Регулятора.

Кредитна спілка впродовж 10 робочих днів зобов'язана повідомити Регулятора у встановленому ним порядку про передачу на аутсорсинг своїх ключових функцій, крім аутсорсингу окремих завдань і процесів у межах здійснення таких функцій, призначення особи (осіб), відповідальної (відповідальних) за аутсорсинг, а також про всі зміни, що відбуваються у процесі такого аутсорсингу.

5. Регулятор має право здійснювати оцінку роботи осіб, які надають послуги на умовах аутсорсингу, та/або ефективності побудови і здійснення кредитною спілкою ключових функцій з урахуванням аутсорсингу. За результатами такої оцінки, в тому числі у разі виявлення хоча б однієї з обставин, передбачених частиною третьою статті 18 Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії", Регулятор може вживати таких заходів:

1) вказувати на недоліки у здійсненні функцій, окремих завдань та процесів у межах здійснення такої функції і вимагати їх усунення;

2) вимагати дострокового припинення договорів аутсорсингу з особами, які надають послуги на умовах аутсорсингу;

3) вимагати заміни особи (осіб), відповідальної (відповідальних) за аутсорсинг у кредитній спілці.

Кредитна спілка та особи, які надають послуги на умовах аутсорсингу, зобов'язані виконувати вимоги Регулятора, що були надані відповідно до цієї частини.

6. Регулятор має право встановлювати обмеження та окремі вимоги щодо передавання на аутсорсинг функцій, окремих завдань і процесів у межах здійснення таких функцій.

Стаття 30. Кредитний комітет кредитної спілки

1. Кредитний комітет утворюється правлінням кредитної спілки та діє у складі не менше трьох осіб. Порядок призначення голови та членів кредитного комітету, строк їхніх повноважень та порядок діяльності кредитного комітету визначаються статутом кредитної спілки та положенням про кредитний комітет.

2. Членами кредитного комітету можуть бути члени правління та інші особи (у тому числі особи, які не є працівниками кредитної спілки), за умови укладення договорів про нерозголошення інформації, що стала їм відома під

час виконання обов'язків, та про відповідальність за належне виконання ними своїх обов'язків. Голова правління кредитної спілки є членом кредитного комітету за посадою.

3. Кредитний комітет очолює голова кредитного комітету, який призначається з числа членів правління кредитної спілки. Головою кредитного комітету не може бути головний ризик-менеджер.

4. Членам кредитного комітету, які не є членами правління кредитної спілки, за роботу в кредитному комітеті може встановлюватися винагорода, розмір якої визначає рада кредитної спілки.

5. Членом кредитного комітету не може бути керівник підрозділу внутрішнього аудиту (головний внутрішній аудитор) кредитної спілки.

6. До компетенції кредитного комітету належить:

1) розгляд заяв членів кредитної спілки про надання кредитів і прийняття рішень із зазначених питань;

2) здійснення контролю якості кредитного портфеля;

3) вирішення інших питань, пов'язаних з кредитною діяльністю, відповідно до цього Закону, статуту кредитної спілки та положення про кредитний комітет.

7. У разі розгляду кредитним комітетом питання, в результаті прийняття рішення щодо якого у члена кредитного комітету та/або його пов'язаної особи може виникнути конфлікт інтересів, такий член кредитного комітету не може брати участі у прийнятті кредитним комітетом відповідного рішення.

Стаття 31. Значні правочини

1. Рішення про надання згоди на вчинення значного правочину, якщо ринкова вартість майна, робіт або послуг, що є його предметом, за даними останньої річної фінансової звітності кредитної спілки становить більше 25 відсотків розміру власного капіталу, приймається радою кредитної спілки.

2. Статутом кредитної спілки можуть бути визначені додаткові критерії для віднесення правочину до значного правочину.

3. У разі неприйняття радою кредитної спілки рішення про надання згоди на вчинення значного правочину питання про вчинення такого правочину може виноситися на розгляд загальних зборів членів кредитної спілки.

4. Забороняється поділ предмета правочину з метою ухилення від передбачених цим Законом критеріїв визначення значного правочину та порядку прийняття рішень про вчинення значного правочину.

5. Значний правочин, вчинений з порушенням порядку прийняття рішення про надання згоди на вчинення значного правочину, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки кредитної спілки лише у разі подальшого його схвалення кредитною спілкою у порядку, встановленому для прийняття рішення про надання згоди на вчинення значного правочину.

Подальше схвалення значного правочину кредитною спілкою у порядку, встановленому для прийняття рішення про надання згоди на вчинення значного правочину, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки кредитної спілки з моменту вчинення такого правочину.

Стаття 32. Звітність та обов'язки кредитної спілки щодо інформування Регулятора

1. Кредитна спілка зобов'язана подавати до Регулятора:

1) фінансову звітність, звіт про управління (якщо відповідно до закону кредитна спілка подає звіт про управління разом з фінансовою звітністю);

2) звітність, визначену нормативно-правовими актами Регулятора (далі – регуляторна звітність);

3) фінансову та нефінансову інформацію щодо фінансово-господарської діяльності кредитної спілки, яка є необхідною для цілей нагляду за діяльністю кредитної спілки, а також для перевірки кредитної спілки з питань дотримання вимог законодавства, що регулює відносини у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі – інформація щодо діяльності кредитної спілки).

2. Нормативно-правовими актами Регулятора встановлюються:

1) порядок ведення бухгалтерського обліку окремих господарських операцій, пов'язаних з діяльністю кредитної спілки, які не визначені міжнародними стандартами фінансової звітності, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту;

2) перелік показників регуляторної звітності, вимоги до структури пояснювальних записок до звітності;

3) порядок, строки подання та розкриття регуляторної звітності та інформації щодо діяльності кредитної спілки;

4) показники звіту про управління за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.

3. Кредитна спілка впродовж 10 робочих днів зобов'язана подати до Регулятора інформацію про:

1) призначення (обрання) та припинення повноважень (звільнення) керівників кредитної спілки, головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора;

2) зміну місцезнаходження кредитної спілки;

3) відокремлені підрозділи кредитної спілки та зміни в інформації про відокремлені підрозділи кредитної спілки;

4) здійснення окремої операції або пов'язаних операцій на суму, що перевищує 15 відсотків власного капіталу кредитної спілки;

5) порушення пруденційних нормативів та буферів капіталу, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора;

6) виявлення наявності хоча б однієї з підстав для віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних або для анулювання ліцензії та ліквідації кредитної спілки;

7) прийняття рішення про реорганізацію або ліквідацію кредитної спілки, обрання комісії з реорганізації або ліквідаційної комісії, затвердження порядку та строків реорганізації або ліквідації, затвердження передавального акта або ліквідаційного балансу;

8) вручення керівникам кредитної спілки повідомлення про підозру у вчиненні ними кримінального правопорушення;

9) виявлення щодо керівників кредитної спілки, головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, головного внутрішнього аудитора фактів, що свідчать про їх невідповідність кваліфікаційним вимогам, а також про наявність інформації, що може свідчити або свідчить про можливий негативний вплив на забезпечення виконання такими особами своїх функцій;

10) виникнення у кредитній спілці конфлікту інтересів та заходи, вжиті для його врегулювання.

4. Регулятор має право визначити перелік іншої інформації, що є важливою для цілей нагляду за діяльністю кредитної спілки, а також для перевірки кредитної спілки з питань дотримання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та яку кредитна спілка, її органи управління та контролю, керівники та інші посадові особи зобов'язані надати Регулятору.

5. У разі виявлення недостовірної фінансової звітності кредитна спілка самостійно або на вимогу Регулятора протягом одного місяця з дня виявлення або з дня отримання такої вимоги Регулятора зобов'язана спростувати

опубліковану недостовірну фінансову звітність у такий самий спосіб, у який вона була поширена, а також оприлюднити виправлену фінансову звітність.

6. У разі подання до Регулятора та/або оприлюднення недостовірної (неповної) фінансової звітності, а також недотримання порядку спростування такої звітності кредитна спілка, голова правління (одноосібний виконавчий орган) кредитної спілки несе відповідальність відповідно до закону.

Розділ VI. КАПІТАЛ ТА ВНЕСКИ ЧЛЕНІВ КРЕДИТНОЇ СПІЛКИ

Стаття 33. Складові капіталу кредитної спілки

1. Кредитна спілка формує пайовий капітал, резервний капітал, інші складові власного та регуляторного капіталу, визначені нормативно-правовими актами Регулятора.

2. Пайовий капітал кредитної спілки формується за рахунок обов'язкових пайових внесків у порядку, встановленому цим Законом та статутом кредитної спілки.

3. Пайовий капітал кредитної спілки може бути збільшено за рахунок спрямування частини прибутку кредитної спілки на збільшення обов'язкових пайових внесків членів у порядку, встановленому статутом кредитної спілки та рішенням загальних зборів її членів, або за рахунок внесення членами кредитної спілки додаткових коштів для збільшення обов'язкових пайових внесків членів кредитної спілки у строки та порядку, встановлені статутом кредитної спілки та рішенням загальних зборів її членів.

Пайовий капітал та додаткові пайові внески членів кредитної спілки можуть бути використані для покриття збитків кредитної спілки. У разі покриття збитків за рахунок пайових внесків членів кредитної спілки за недостатності резервного капіталу члену кредитної спілки, його спадкоємцям/ правонаступникам у разі припинення членства у кредитній спілці повертаються пайові внески, зменшені на суму збитків кредитної спілки, покритих за рахунок пайових внесків члена кредитної спілки.

4. Резервний капітал кредитної спілки призначений для покриття можливих збитків кредитної спілки та формується і використовується у порядку, визначеному цим Законом, нормативно-правовими актами Регулятора та статутом кредитної спілки.

5. Джерелами формування резервного капіталу є вступні внески членів кредитної спілки, а також щорічні відрахування від прибутку (чистого фінансового результату звітного року або нерозподіленого прибутку) кредитної спілки. Статутом кредитної спілки можуть бути передбачені додаткові джерела формування резервного капіталу.

6. Кредитна спілка зобов'язана спрямовувати до резервного капіталу не менше 50 відсотків прибутку, що залишається у розпорядженні кредитної спілки за підсумками звітного періоду (календарного року), до моменту, коли на кінець звітного періоду співвідношення резервного капіталу до активів кредитної спілки становитиме не менше 15 відсотків, а непокритий збиток буде відсутній.

У разі якщо за підсумками звітного періоду (календарного року) співвідношення резервного капіталу до активів кредитної спілки становить від 15 відсотків до 20 відсотків, а непокритий збиток відсутній, кредитна спілка зобов'язана спрямовувати до резервного капіталу не менше 10 відсотків прибутку, що залишається у розпорядженні кредитної спілки за підсумками звітного періоду (календарного року).

У разі якщо за підсумками звітного періоду (календарного року) співвідношення резервного капіталу до активів кредитної спілки становить більше 20 відсотків, а непокритий збиток відсутній, кредитна спілка спрямовує до резервного капіталу частину прибутку, що залишається у розпорядженні кредитної спілки за підсумками звітного періоду (календарного року), у розмірі, визначеному рішенням загальних зборів членів кредитної спілки.

7. Статутом кредитної спілки визначається порядок розподілу залишку активів кредитної спілки після виконання всіх зобов'язань перед кредиторами кредитної спілки у разі ліквідації кредитної спілки за рішенням її вищого органу управління.

Залишок активів може розподілятися в один із таких способів:

1) передачі одній або кільком іншим кредитним спілкам;

2) зарахування до Державного бюджету України;

3) розподілу між членами кредитної спілки пропорційно до їхніх пайових внесків або в іншому порядку, визначеному статутом кредитної спілки або рішенням загальних зборів її членів (крім припинення кредитної спілки, внесеної до Реєстру неприбуткових установ та організацій, активи якої передаються одній або кільком кредитним спілкам чи зараховуються до Державного бюджету України).

Стаття 34. Регулятивний капітал кредитної спілки

1. Для забезпечення платоспроможності кредитна спілка зобов'язана мати достатній регулятивний капітал.

2. Регулятивний капітал кредитної спілки складається з капіталу першого рівня та капіталу другого рівня.

До складу капіталу першого рівня входять елементи власного капіталу, що доступні для поглинання збитків кредитної спілки для забезпечення її безперервної діяльності та субординовані відносно інших складових

регулятивного капіталу для першочергового поглинання збитків. Інші елементи регулятивного капіталу входять до складу капіталу другого рівня.

Складові капіталу другого рівня визначаються нормативно-правовими актами Регулятора.

3. До складу регулятивного капіталу кредитної спілки можуть входити елементи власного капіталу, субординований борг, а також інші зобов'язання кредитної спілки.

Розмір регулятивного капіталу об'єднаної кредитної спілки коригується на обсяг коштів стабілізаційного фонду відповідно до нормативно-правових актів Регулятора.

4. Вимоги до складових регулятивного капіталу кредитної спілки, їх характеристик та показника достатності регулятивного капіталу визначаються нормативно-правовими актами Регулятора з урахуванням зворотності та здатності цих складових поглинати збитки кредитної спілки.

До регулятивного капіталу не включаються внески членів кредитної спілки, що можуть бути повернуті члену кредитної спілки без припинення в ній членства, або кошти третіх осіб, стосовно яких у кредитній спілці є зобов'язання щодо їх повернення відповідно до закону або договору, крім строкових додаткових пайових внесків, включених до регулятивного капіталу кредитної спілки на умовах, визначених абзацом шостим частини четвертої статті 35 цього Закону.

5. Для включення до складу регулятивного капіталу кредитної спілки субординований борг та інші зобов'язання мають відповідати вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Регулятора. Субординований борг та інші зобов'язання включаються до регулятивного капіталу кредитної спілки після отримання на це дозволу Регулятора.

Сума субординованого боргу та інших зобов'язань, включених до складу регулятивного капіталу кредитної спілки, щороку зменшується на 20 відсотків її початкового розміру протягом п'яти останніх років до завершення строку, на який залучено субординований борг та інші зобов'язання, та може бути обмежена у відсотках від регулятивного капіталу кредитної спілки відповідно до нормативно-правових актів Регулятора.

Стаття 35. Внески членів кредитної спілки

1. Члени кредитної спілки здійснюють такі внески:

1) вступний внесок;

2) обов'язковий пайовий внесок;

3) додаткові пайові внески;

4) інші цільові внески, передбачені статутом кредитної спілки.

2. Порядок залучення пайових внесків та інших внесків встановлюється цим Законом та статутом кредитної спілки.

Пайові внески здійснюються виключно у грошовій формі.

3. Розмір обов'язкового пайового внеску, що сплачується особою при вступі до кредитної спілки або у разі прийняття загальними зборами членів кредитної спілки рішення про збільшення пайового капіталу кредитної спілки, порядок та строки сплати членами кредитної спілки обов'язкового пайового внеску чи додаткових коштів для збільшення розміру обов'язкового пайового внеску визначаються рішенням установчих або загальних зборів членів кредитної спілки.

Для об'єднаної кредитної спілки розмір обов'язкового пайового внеску може встановлюватися у відсотках від активів кредитної спілки, яка є її членом.

Порядок прийому (залучення), розмір та граничний строк здійснення обов'язкового пайового внеску, порядок та розміри нарахування і виплати частини прибутку на обов'язковий пайовий внесок встановлюються статутом кредитної спілки та/або рішенням загальних зборів членів кредитної спілки.

Розміри вступного та обов'язкового пайового внесків є однаковими для всіх членів кредитної спілки – фізичних осіб та однаковими для всіх членів кредитної спілки – юридичних осіб та встановлюються у порядку, визначеному статутом кредитної спілки, як фіксована сума.

Кредитна спілка зобов'язана розмістити на своєму веб-сайті інформацію про розмір обов'язкового пайового внеску, суми додаткових коштів для збільшення розміру обов'язкового пайового внеску (у разі прийняття загальними зборами членів кредитної спілки рішення про їх сплату), порядок та строки їх сплати членами кредитної спілки.

4. Кредитна спілка має право приймати додаткові пайові внески від своїх членів лише у разі, якщо можливість сплати таких внесків та їх вид (види) передбачені статутом кредитної спілки.

Статутом кредитної спілки можуть бути передбачені такі види додаткових пайових внесків:

додатковий пайовий внесок, що приймається на умовах повернення внеску на першу вимогу члена кредитної спілки (далі – додатковий пайовий внесок на вимогу);

додатковий пайовий внесок, що приймається на умовах повернення внеску із спливом встановленого строку кредитної спілки (далі – строковий додатковий пайовий внесок).

Додаткові пайові внески включаються до зобов'язань кредитної спілки. Регулятор має право встановлювати обмеження частки додаткових пайових внесків у зобов'язаннях кредитної спілки.

Строковий додатковий пайовий внесок, що внесений на строк не менше п'яти років, включається до регулятивного капіталу кредитної спілки у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Регулятора.

Порядок прийому (залучення) та повернення додаткових пайових внесків, порядок та розміри нарахування і виплати доходу на додаткові пайові внески встановлюються цим Законом, статутом кредитної спілки та рішенням загальних зборів членів кредитної спілки.

5. Пайові внески не є вкладями (депозитами).

Вклад (депозит) не може бути переведений у пайовий внесок. Пайовий внесок та інші внески члена кредитної спілки не можуть бути переведені у вклад (депозит).

Обов'язковий пайовий внесок не може бути переведений у додатковий пайовий внесок.

Строковий додатковий пайовий внесок не може бути переведений у додатковий пайовий внесок на вимогу.

Внески членів кредитної спілки, крім вступного внеску, обов'язкового пайового внеску (з урахуванням його збільшення відповідно до цього Закону), строкового додаткового пайового внеску, включеного до регулятивного капіталу кредитної спілки на умовах, визначених абзацом шостим частини четвертої цієї статті, та вклади (депозити) за заявою члена кредитної спілки можуть бути спрямовані на погашення кредиту та/або процентів за його користування, а також до резервного капіталу кредитної спілки з урахуванням строковості таких внесків.

Забораються в інший спосіб, ніж передбачено абзацом п'ятим цієї частини та абзацом третім частини другої статті 16 цього Закону, змінювати призначення коштів, сплачених членом кредитної спілки як внесок відповідно до частини першої цієї статті.

6. Прийом (залучення) кредитними спілками пайових внесків здійснюється без укладення договору. Здійснення таких внесків підтверджується розрахунковим документом, квитанцією, касовим чеком або іншим документом, що підтверджує факт отримання коштів, із зазначенням дати здійснення внеску.

Договір, укладений кредитною спілкою з її членом або особою, яка має намір стати членом кредитної спілки, з метою залучення пайових внесків, є нікчемним.

7. Кредитна спілка веде персоналізований облік пайових внесків відповідно до нормативно-правових актів Регулятора.

8. У разі нездійснення членом кредитної спілки обов'язкового пайового внеску у визначені статуту кредитної спілки або рішенням загальних зборів членів кредитної спілки строки загальні збори членів кредитної спілки мають

право прийняти рішення про виключення такого члена із складу кредитної спілки.

9. Обов'язковий пайовий внесок не підлягає поверненню члену кредитної спілки, крім випадку:

- 1) припинення особою членства у кредитній спілці, коли поверненням особою членства у кредитній спілці у розмірі та порядку, визначені цим Законом та статутом кредитної спілки;
- 2) припинення кредитної спілки шляхом ліквідації, коли розподіл майна кредитної спілки між її членами здійснюється відповідно до цього Закону.

Додаткові пайові внески на вимогу повертаються члену кредитної спілки у разі припинення членства у кредитній спілці, її ліквідації або без припинення особою членства у кредитній спілці за письмовою заявою такого члена у порядку, визначеному цим Законом та статутом кредитної спілки, за умови що у кредитній спілці відсутні невиконані вимоги за зобов'язаннями та договорами вкладів (депозитів) та іншими зобов'язаннями кредитної спілки.

Строкові додаткові пайові внески повертаються із спливом строку, на який вони були внесені, у розмірі та порядку, що визначені цим Законом та статутом кредитної спілки.

Пайові внески членів кредитної спілки, які мають прострочені зобов'язання перед кредитною спілкою, не підлягають поверненню до моменту виконання таких прострочених зобов'язань членом кредитної спілки.

10. Кредитна спілка повертає обов'язковий пайовий внесок особі, яка припинила членство у кредитній спілці, її спадкоємцям/ правонаступникам або строків додаткові пайові внески, включені до складу регулятивного капіталу, особі без припинення нею членства у кредитній спілці виключно у разі виконання на день прийняття рішення про повернення таких пайових внесків усіх таких умов:

- 1) кредитна спілка виконує усі пруденційні вимоги, встановлені цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора;
 - 2) повернення пайових внесків не призведе до порушення пруденційних вимог;
 - 3) розмір власного капіталу кредитної спілки перевищує розмір її пайового капіталу;
 - 4) дотримання вимог частини шостої статті 33 цього Закону;
 - 5) виконання інших умов, передбачених статутом кредитної спілки.
11. Повернення обов'язкового пайового внеску та строкових додаткових пайових внесків, включених до складу регулятивного капіталу кредитної спілки, здійснюється протягом одного місяця після проведення річних загальних зборів, на яких оголошується сума таких пайових внесків, що мають

бути повернені, та сума таких пайових внесків, що можуть бути повернені з урахуванням вимог, передбачених частиною десятою цієї статті.

Повернення додаткових пайових внесків, крім строкових додаткових пайових внесків, включених до складу регулятивного капіталу, здійснюється протягом одного місяця після проведення засідання ради кредитної спілки, на якому оголошується сума таких пайових внесків, що мають бути повернені, та сума таких пайових внесків, що будуть повернені з урахуванням вимог, передбачених частиною десятою цієї статті.

У разі якщо всі заявки до повернення пайових внесків не можуть бути задоволені, пайові внески повертаються особам, які припинили членство у кредитній спілці (або їх спадкоємцям/ правонаступникам), додаткові пайові внески повертаються членом кредитної спілки без припинення ними членства у кредитній спілці пропорційно до суми пайових внесків, заявлених ними до повернення, а решта виплачується у подальших періодах із дотримання умов, визначених частиною десятою цієї статті.

12. Регулятор у встановленому його нормативно-правовими актами порядку має право заборонити повернення пайових внесків членам кредитної спілки та розподіл прибутку на інші цілі, ніж формування резервного капіталу кредитної спілки, якщо за результатами здійснення нагляду Регулятором встановлено, що такі виплати призведуть до порушення вимог частини шостої статті 33 цього Закону та/або пруденційних вимог.

Стаття 36. Розподіл доходу та прибутку кредитної спілки

1. Кредитна спілка використовує доходи для покриття своїх витрат у такій черговості:

- 1) нарахування процентів на вклади (депозити) членів кредитної спілки;
- 2) нарахування процентів за кредитами, отриманими від кредитних спілок;
- 3) нарахування процентів за кредитами, отриманими від об'єднаної кредитної спілки;
- 4) нарахування процентів за кредитами, отриманими від банків, та за іншими зобов'язаннями перед юридичними особами;
- 5) нарахування заробітної плати та обов'язкових платежів;
- 6) здійснення інших операційних витрат;
- 7) нарахування резервів за активами;
- 8) нарахування доходу на додаткові пайові внески;
- 9) здійснення інших витрат.

2. Дохід на додаткові пайові внески може нараховуватися та виплачуватися кредитною спілкою один раз на рік або за період, що є кратним кварталу.

Періодичність нарахування та виплати доходу на додаткові пайові внески визначається статутом кредитної спілки.

Розрахунок суми доходу, що нараховується на додаткові пайові внески, визначається з дотриманням умови, що річна дохідність додаткових пайових внесків не має перевищувати більш як у два рази середній розмір українського індексу ставок за тримісячними депозитами фізичних осіб у гривні за період, за який здійснюються нарахування та виплата доходу.

3. Кредитна спілка має право нараховувати та виплачувати дохід на додаткові пайові внески виключно за всіх таких умов:

- 1) розмір власного капіталу кредитної спілки після таких грошових виплат перевищуватиме розмір її пайового капіталу, а накопичений фінансовий результат є додатним;
 - 2) у періоді, дохід за який використовується для визначення розміру доходу на додаткові пайові внески, а непокритий збиток відсутній;
 - 3) кредитна спілка виконує всі пруденційні вимоги;
 - 4) виплата доходу на додаткові пайові внески на момент її здійснення не призведе до порушення кредитною спілкою пруденційних вимог;
 - 5) задоволено всі вимоги щодо повернення пайових внесків особам (або їх спадкоємцям), які припинили членство у кредитній спілці добровільно або за рішенням ради кредитної спілки та/або загальних зборів членів кредитної спілки;
 - 6) співвідношення резервного капіталу, зменшеного на розмір непокритого збитку, до активів кредитної спілки становить не менше 7 відсотків та дотримуються вимоги частини шостої статті 33 цього Закону;
 - 7) майна кредитної спілки достатньо для задоволення вимог кредиторів за зобов'язаннями, строк виконання яких настав, та буде достатньо в результаті прийняття рішення про виплату доходу на додаткові пайові внески.
4. Розмір нарахування та виплати доходу на додаткові пайові внески встановлюється рішенням загальних зборів членів кредитної спілки в порядку, встановленому статутом кредитної спілки або внутрішнім документом кредитної спілки, затвердженим рішенням загальних зборів членів кредитної спілки, з обов'язковим посиланням у статуті на такий внутрішній документ. Повноваження щодо встановлення порядку та розміру нарахування і виплати доходу на додаткові пайові внески не можуть бути делеговані іншим особам та/або органам кредитної спілки або визначатися іншими документами, ніж передбачені цією частиною.

5. Порядок нарахування та виплати доходу на додаткові пайові внески має передбачати однакові умови нарахування та виплати доходу на додаткові пайові внески для всіх членів кредитної спілки, які отримують такий дохід за результатами одного звітного періоду, незалежно від виду додаткового пайового внеску, його суми та строку. Нарухування і виплата доходу на додаткові пайові внески на індивідуальних умовах, що відрізняються від стандартних, забороняються.

6. Регулятор у встановленому ним порядку має право заборонити виплату доходу на пайові внески, якщо за результатами здійснення нагляду Регулятором встановлено, що такі виплати призведуть до порушення вимог частини шостої статті 33 цього Закону та/або пруденційних вимог.

7. Розподіл прибутку (нерозподіленого прибутку та чистого фінансового результату звітного року) кредитної спілки за підсумками фінансового року здійснюється виключно за рішенням річних загальних зборів.

8. Кредитна спілка має право:

- 1) спрямувати прибуток до резервного капіталу;
- 2) спрямувати прибуток на виплату доходу на обов'язкові пайові внески членів кредитної спілки;
- 3) спрямувати прибуток на збільшення пайових внесків членів кредитної спілки, якщо це передбачено статутом кредитної спілки та рішенням загальних зборів членів кредитної спілки;
- 4) залишити прибуток нерозподіленим.

9. При розподілі прибутку кредитної спілки у випадках, передбачених пунктами 2 і 3 частини восьмої цієї статті, кожний член кредитної спілки отримує частину такого прибутку пропорційно до розміру свого обов'язкового пайового внеску, який знаходився у кредитній спілці безперервно у період з 1 січня до 31 грудня включно року, що передує року, в якому здійснюється розподіл прибутку кредитної спілки, крім членів кредитної спілки, які мають прострочені зобов'язання перед кредитною спілкою на день прийняття рішення про розподіл прибутку.

10. Розподіл частини прибутку кредитної спілки у випадках, передбачених пунктами 2 і 3 частини восьмої цієї статті, можливий виключно у разі попереднього здійснення відрахувань до резервного капіталу кредитної спілки, передбачених частиною шостою статті 33 цього Закону та статутом кредитної спілки, за всіх таких умов:

- 1) розмір власного капіталу кредитної спілки після таких грошових виплат перевищуватиме розмір її пайового капіталу, а непокритий збиток буде відсутній;
- 2) кредитна спілка виконує всі пруденційні вимоги;

3) розподіл прибутку кредитної спілки на момент його здійснення не призведе до порушення кредитною спілкою пруденційних вимог;

4) задоволено всі вимоги щодо повернення пайових внесків особам (або їх спадкоємцям), які припинили членство у кредитній спілці добровільно або за рішенням ради кредитної спілки та/або загальних зборів членів кредитної спілки;

5) співвідношення резервного капіталу, зменшеного на розмір непокритого збитку, до активів кредитної спілки становить не менше 15 відсотків.

11. Статутом кредитної спілки може бути передбачено інші підстави для заборони розподілу прибутку кредитної спілки.

12. Якщо статутом кредитної спілки передбачено розподіл прибутку кредитної спілки шляхом збільшення розміру обов'язкового пайового внеску членів кредитної спілки, статутом кредитної спілки також має бути передбачено покриття можливих збитків кредитної спілки за рахунок пайових внесків членів кредитної спілки пропорційно до їх обсягу у разі недостатності інших джерел для їх покриття.

13. Кредитна спілка, внесена до Реєстру неприбуткових установ та організацій відповідно до Податкового кодексу України, не має права розподіляти дохід, прибуток або нараховувати дохід на пайові внески.

Розділ VII. ВИМОГИ ДО ЗДІЙСНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КРЕДИТНОЇ СПІЛКИ

Стаття 37. Державне регулювання діяльності та нагляду за діяльністю кредитних спілок

1. Метою державного регулювання діяльності та нагляду за діяльністю кредитних спілок є забезпечення відповідності діяльності кредитних спілок законодавству України для захисту прав та законних інтересів членів кредитних спілок та їхніх клієнтів, забезпечення ефективності та цілісності ринку кредитних спілок.

2. З метою державного регулювання діяльності та нагляду за діяльністю кредитних спілок Регулятор:

- 1) розробляє і затверджує нормативно-правові акти з питань діяльності кредитних спілок та контролює їх виконання;
- 2) здійснює контроль за додержанням вимог законодавства, що регулює діяльність кредитних спілок;

3) здійснює ліцензування кредитних спілок, визначає порядок видачі та анулювання ліцензії, зміни обсягу ліцензії, затверджує умови здійснення діяльності кредитної спілки з надання фінансових послуг (ліцензійні умови) та порядок контролю за їх додержанням;

4) оприлюднює у порядку та відповідно до встановлених ним критеріїв шляхом розміщення на сторінці Інтернет-представництва Регулятора інформацію про застосування заходів впливу;

5) визначає критерії віднесення кредитних спілок до категорії значимих кредитних спілок;

6) встановлює для кредитних спілок пруденційні вимоги, у тому числі вимоги до розміру та достатності регулятивного капіталу кредитної спілки, ліквідності, ризиковості операцій;

7) встановлює порядок проведення безвиїзного нагляду та інспекційних перевірок, оформлення їх результатів;

8) здійснює безвиїзний нагляд та інспекційні перевірки кредитних спілок;

9) здійснює контроль за достовірністю та повнотою інформації, що надається Регулятору;

10) встановлює умови та порядок проведення внутрішнього аудиту (контролю) у кредитних спілках;

11) здійснює перевірку та оцінку внутрішніх політик і положень кредитних спілок;

12) визначає кваліфікаційні вимоги до керівників кредитної спілки, головного ризик-менеджера, головного комплексного менеджера, головного внутрішнього аудитора, а також до осіб, які відповідатимуть за здійснення відповідної функції у разі передачі функцій з управління ризиками та/або контролю за дотриманням норм (комплаєнс), та/або внутрішнього аудиту на аутсорсинг;

13) встановлює особливості розкриття інформації учасниками ринку кредитних спілок відповідно до законодавства;

14) встановлює порядок складання та подання кредитними спілками регуляторної звітності, інформації щодо діяльності кредитної спілки, а також пояснень до них;

15) здійснює захист споживачів послуг, що надаються кредитними спілками;

16) застосовує у разі порушення законодавства про кредитні спілки, фінансові послуги та захист прав споживачів заходи впливу, заходи раннього втручання та коригувальні заходи, накладає адміністративні стягнення;

17) звертається до суду з позовами (заявами) у зв'язку з порушенням законодавства про кредитні спілки або щодо відкриття ліквідаційної процедури;

18) надає дозвіл на вихід кредитної спілки з ринку, затверджує план виходу кредитної спілки з ринку та встановлює порядок виходу кредитної спілки з ринку;

19) визначає критерії, за якими оцінюється профіль ризику кредитної спілки, її суспільна важливість;

20) визначає ознаки, наявність яких є підставою для висновку Регулятора про здійснення кредитною спілкою ризикової діяльності;

21) встановлює порядок визначення пов'язаних із кредитною спілкою осіб, визначає пов'язаними з кредитною спілкою фізичних та юридичних осіб, якщо вони не визначені пов'язаними самою кредитною спілкою;

22) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та іншими законами України з питань регулювання фінансових послуг та діяльності кредитних спілок.

Стаття 38. Пруденційні нормативи

1. Регулятор встановлює для кредитної спілки пруденційні нормативи з урахуванням розміру, значимості кредитної спілки, складності, обсягів, видів, характеру здійснюваних кредитною спілкою операцій, організаційної структури кредитної спілки та ризиків, притаманних її діяльності.

2. Кредитні спілки зобов'язані дотримуватися пруденційних нормативів, зокрема щодо:

- 1) достатності капіталу першого рівня та достатності регулятивного капіталу, які визначаються без урахування рівня ризику за активами та позабалансовими зобов'язаннями;
- 2) розміру комбінованого буфера капіталу;
- 3) ліквідності;
- 4) концентрації кредитного ризику;
- 5) лімітів кредитування пов'язаних осіб.

3. Комбінований буфер капіталу складається з буфера консервації капіталу та буфера для значимих кредитних спілок, які формуються за рахунок інструментів капіталу першого рівня.

Стаття 39. Обмеження ризикової діяльності кредитних спілок

1. Кредитним спілкам забороняється здійснювати ризикову діяльність, що загрожує інтересам її членів чи інших кредиторів кредитної спілки.

2. Перелік ознак, наявність яких є підставою для висновку Регулятора про здійснення кредитною спілкою ризикової діяльності, визначається нормативно-правовим актом Регулятора.

Стаття 40. Активні операції кредитних спілок

1. До активних операцій кредитної спілки належить:

- 1) надання кредитів членам кредитної спілки та іншим кредитним спілкам;
- 2) розміщення коштів на рахунках у банках;
- 3) розміщення коштів у вклади (депозити) в об'єднаній кредитній спілці;
- 4) здійснення інвестицій у державні цінні папери;
- 5) здійснення інвестицій у пайовий капітал об'єднаної кредитної спілки;
- 6) здійснення інших видів активних операцій, не заборонених законом або нормативно-правовими актами Регулятора.

Нормативно-правовими актами Регулятора можуть встановлюватися обмеження щодо здійснення активних операцій кредитними спілками.

2. Кредитна спілка має право набути у власність майно загальною вартістю не більше 25 відсотків власного капіталу кредитної спілки виключно з метою забезпечення надання послуг членам кредитної спілки.

Обмеження, встановлене абзацом першим цієї частини, за умови що таке майно має бути відчужено кредитною спілкою протягом одного року з моменту набуття права власності на нього, не поширюється на:

- 1) майно, яке перейшло у власність кредитної спілки на підставі реалізації прав заставодержателя (іпотекодержателя) відповідно до умов договору застави (іпотеки);
- 2) майно, набуто кредитною спілкою з метою запобігання збиткам.

Строк, встановлений абзацом другим цієї частини, може бути продовжений Регулятором за обґрунтованим клопотанням кредитної спілки, але не більш як на три роки.

Стаття 41. Пов'язані з кредитною спілкою особи

1. Пов'язаними з кредитною спілкою особами є:

1) керівники кредитної спілки, головний внутрішній аудитор, головний ризик-менеджер, головний компланс-менеджер, керівники та члени комітетів ради та правління кредитної спілки;

2) керівники юридичної особи – члена кредитної спілки, керівник підрозділу внутрішнього аудиту, керівники та члени комітетів юридичної особи – члена кредитної спілки;

3) асоційовані особи фізичної особи, зазначеної у пунктах 1 і 2 цієї частини;

4) юридичні особи, в яких фізичні особи, зазначені в пунктах 1 і 3 цієї частини, є керівниками та/або власниками істотної участі;

5) особи, які не зазначені в пунктах 1–4 цієї частини, але можуть впливати на управління або діяльність кредитної спілки:

керівник юридичної особи (підприємства, установи, організації), місце роботи в якій є ознакою членства у кредитній спілці;

керівник закладу освіти, місце навчання та/або роботи в якому є ознакою членства у кредитній спілці;

керівник професійної спілки або релігійної організації, належність до якої є ознакою членства у кредитній спілці;

6) будь-яка особа, через яку проводиться операція в інтересах осіб, зазначених у цій частині.

2. Особа вважається пов'язаною з кредитною спілкою з моменту виникнення підстав для визначення такої особи пов'язаною з кредитною спілкою відповідно до вимог цієї статті.

3. Кредитна спілка зобов'язана з'ясувати пов'язаність особи до встановлення договірних відносин з нею та/або проведення з такою особою операції, що може змінити обсяг активних операцій кредитної спілки з пов'язаними особами та/або може бути здійснена не на поточних ринкових умовах. Кредитна спілка зобов'язана здійснювати постійний моніторинг проведених нею операцій, що можуть змінити обсяг активних операцій кредитної спілки з пов'язаними особами.

4. Кредитна спілка зобов'язана визначати пов'язаних осіб, зазначених у частині першій цієї статті. Кредитна спілка зобов'язана визначати пов'язаних осіб, зазначених у пункті 6 частини першої цієї статті, із застосуванням ознак, установлених нормативно-правовими актами Регулятора, з урахуванням характеру взаємовідносин, операцій та наявності інших зв'язків із кредитною спілкою. Кредитна спілка зобов'язана

враховувати у своїй діяльності визначення особи пов'язаною з кредитною спілкою з наступного робочого дня після такого визначення.

5. Кредитна спілка зобов'язана подавати Регулятору інформацію про пов'язаних із кредитною спілкою осіб у порядку, визначеному цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора.

6. Регулятор при здійсненні нагляду має право визначати пов'язаними з кредитною спілкою фізичних та юридичних осіб, зазначених у частині першій цієї статті, якщо вони не визначені пов'язаними самою кредитною спілкою, із застосуванням ознак, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора, з урахуванням характеру взаємовідносин, операцій та наявності інших зв'язків із кредитною спілкою. Регулятор перед розглядом питання щодо визначення особи пов'язаною з кредитною спілкою запитує у кредитної спілки інформацію та пояснення про причини невизначення особи пов'язаною з кредитною спілкою.

7. Рішення Регулятора про визначення особи пов'язаною з кредитною спілкою набирає чинності з дня, наступного за днем його прийняття. Регулятор у день прийняття такого рішення доводить до відома кредитної спілки інформацію про прийняте рішення в письмовій формі (у паперовій або електронній формі з дотриманням вимог законодавства). Кредитна спілка зобов'язана враховувати у своїй діяльності рішення Регулятора про визначення особи пов'язаною з кредитною спілкою з наступного робочого дня після отримання відповідного повідомлення від Регулятора.

8. Правочини, що вчиняються з пов'язаними з кредитною спілкою особами, не можуть містити умови, що не є поточними ринковими умовами та/або порушують рівність надання послуг усім членам кредитної спілки.

9. Правочини, укладені кредитною спілкою із пов'язаними з кредитною спілкою особами на умовах, що не є поточними ринковими умовами, можуть бути визнані судом недійсними з моменту їх укладення.

10. Поточними ринковими умовами не вважаються, зокрема:

1) прийняття від члена кредитної спілки меншого забезпечення виконання зобов'язань, ніж вимагається від інших членів кредитної спілки;

2) оплата товарів і послуг за дорученням членів кредитної спілки у пов'язаній з кредитною спілкою особи за цінами вищими, ніж звичайні, або у разі якщо такі самі товари і послуги іншої особи взагалі не були б придбані;

3) нарахування менших за звичайні відсотків та комісійних платежів за послуги, надані кредитною спілкою пов'язаним із кредитною спілкою особам;

4) нарахування більших за звичайні відсотків за вкладами (депозитами), залученими кредитною спілкою від пов'язаних із кредитною спілкою осіб;

5) передача у користування пов'язаних із кредитною спілкою особи майна, плата за яке є нижчою за плату, яку кредитна спілка мала отримати від особи, яка не є пов'язаною, або отримання від пов'язаної з кредитною спілкою особи майна у користування за завищеною платою.

11. Кредитній спілці забороняється:

1) надавати члену кредитної спілки кредити для погашення ним будь-яких зобов'язань перед пов'язаною з кредитною спілкою особою;

2) придбавати майно пов'язаної з кредитною спілкою особи, крім продукції, що виробляється такою особою, та майна, яке перейшло кредитній спілці у власність на підставі реалізації прав заставодержателя відповідно до умов договору застави або набувається кредитною спілкою з метою запобігання збиткам;

3) придбавати цінні папери, розміщені пов'язаною з кредитною спілкою особою, або цінні папери, права на які має пов'язана з кредитною спілкою особа.

12. Регулятор здійснює контроль за правочинами кредитних спілок із пов'язаними з кредитною спілкою особами у порядку, визначеному цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора.

13. Регулятор має право встановлювати обмеження на вчинення кредитною спілкою правочинів із пов'язаними з нею особами.

Стаття 42. Зовнішній аудит кредитної спілки

1. Кредитна спілка зобов'язана подавати до Регулятора щорічну фінансову звітність разом з аудиторським звітом. У випадках та порядку, визначених нормативно-правовими актами Регулятора, регуляторна звітність, інформація щодо діяльності кредитної спілки подаються до Регулятора разом із звітом суб'єкта аудиторської діяльності.

2. Кредитна спілка та суб'єкт аудиторської діяльності зобов'язані надавати Регулятору на його вимогу пояснення, у тому числі письмові, за результатами надання аудиторських послуг кредитній спілці. Суб'єкт аудиторської діяльності зобов'язаний надавати Регулятору на його вимогу доступ до робочих документів з питань аудиту кредитної спілки.

3. Регулятор із застосуванням ризик-орієнтованого підходу та принципу співмірності (пропорційності) має право встановлювати вимоги до кредитної спілки щодо подання нею до Регулятора регуляторної звітності, інформації щодо діяльності кредитної спілки та звіту (звіт) суб'єкта аудиторської діяльності, складеного (складених) відповідно до міжнародних стандартів аудиту за результатами надання аудиторських послуг.

Порядок подання кредитною спілкою регуляторної звітності, інформації щодо діяльності кредитної спілки та звіту суб'єкта аудиторської діяльності встановлюється Регулятором.

4. Суб'єкт аудиторської діяльності, який надає кредитній спілці послуги з обов'язкового аудиту, зобов'язаний невідкладно, але не пізніше дати підписання аудиторського звіту, інформувати Регулятора у визначеному ним порядку про виявлені протягом надання передбачених частиною першою цієї статті аудиторських послуг факти щодо:

1) суттєвого порушення законодавства з питань, що належать до компетенції Регулятора;

2) суттєвої загрози або сумнівів щодо можливості кредитної спілки продовжувати діяльність на безперервній основі;

3) наявності модифікованої думки (думки із застереженням, негативної думки або відмови від висловлення думки).

Суб'єкт аудиторської діяльності, який надає кредитній спілці аудиторські послуги відповідно до законодавства, зобов'язаний негайно, але не пізніше дати підписання звіту суб'єкта аудиторської діяльності, інформувати Регулятора у встановленому ним порядку про виявлення фактів недотримання кредитною спілкою встановлених пруденційних вимог та нормативів.

5. Безперервна тривалість виконання суб'єктом аудиторської діяльності завдання з обов'язкового аудиту фінансової звітності кредитної спілки не може перевищувати 10 років. Максимальний строк виконання завдання з обов'язкового аудиту фінансової звітності надавача фінансових послуг може бути продовжений відповідно до Закону України "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність".

6. Керівники кредитної спілки зобов'язані забезпечити умови для надання аудиторських послуг у випадках, передбачених законом та нормативно-правовими актами Регулятора, та на вимогу суб'єкта аудиторської діяльності надати звіти про проведені Регулятором перевірки кредитної спілки, аудиторські звіти, звіти внутрішнього аудиту кредитної спілки, інші необхідні для здійснення аудиторської перевірки документи та інформацію.

7. Суб'єкт аудиторської діяльності не несе відповідальності за розкриття Регулятору інформації у випадках, визначених цією статтею.

8. Кредитна спілка зобов'язана забезпечити проведення перевірки фінансової звітності, а також у випадках, визначених нормативно-правовими актами Регулятора, – регуляторної звітності та інформації щодо діяльності кредитної спілки суб'єктом аудиторської діяльності, який має право проводити обов'язковий аудит фінансової звітності. Кредитна спілка, яка належить до підприємств, що становлять суспільний інтерес, зобов'язана

залучити до надання таких аудиторських послуг суб'єкта аудиторської діяльності, який має право надавати послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес.

Розділ VIII. НАГЛЯД ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ КРЕДИТНИХ СПІЛОК

Стаття 43. Порядок здійснення нагляду

1. Регулятор у межах своїх повноважень здійснює нагляд за діяльністю кредитних спілок із застосуванням ризик-орієнтованого підходу та принципу співмірності (пропорційності) відповідно до Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії", цього Закону та нормативно-правових актів Регулятора.

2. Регулятор за результатами оцінки кредитної спілки, проведеної ним під час нагляду в порядку та у спосіб, визначені нормативно-правовими актами Регулятора, з урахуванням оцінки бізнес-моделі кредитної спілки, її профілю ризику, якості управління та систем управління ризиками в кредитній спілці, має право:

1) вимагати від кредитної спілки, її керівників вжиття заходів, спрямованих на усунення (виправлення) виявлених під час нагляду порушень та на приведення діяльності кредитної спілки у відповідність з вимогами законодавства, у тому числі щодо поліпшення фінансового стану кредитної спілки, підтримання на достатньому рівні капіталу та ліквідності для покриття усіх суттєвих ризиків її діяльності, підвищення якості корпоративного управління та системи внутрішнього контролю;

2) встановлювати для кредитної спілки підвищені значення пруденційних нормативів.

У випадках, передбачених пунктом 1 цієї частини, кредитна спілка зобов'язана подати до Регулятора план заходів з виконання встановлених ним вимог та забезпечити його виконання у визначені таким планом строки. Вимоги до такого плану заходів встановлюються нормативно-правовими актами Регулятора.

3. Регулятор здійснює нагляд за діяльністю кредитних спілок у формі інспекційних перевірок та безвізійного нагляду.

4. Регулятор у межах безвізійного нагляду має право вимагати від кредитної спілки у письмовій формі надання письмових пояснень. Кредитна спілка зобов'язана надати письмові пояснення, а також документи, у тому числі їх копії, та інформацію з питань діяльності кредитної спілки у строки, в обсягах та за формою, що зазначені у такій вимозі.

Регулятор у визначеному ним порядку має право визначати профіль ризику кредитної спілки.

Стаття 44. Інспектування

1. Регулятор проводить інспекційні перевірки кредитних спілок та осіб, зазначених у частині сьомій статті 23 Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії", в порядку та відповідно до вимог, встановлених цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора.

2. Інспекційні перевірки проводяться з метою визначення рівня безпеки операцій і стабільності діяльності кредитної спілки, достовірності звітності кредитної спілки і дотримання нею вимог законодавства у сфері фінансових послуг.

3. Інспекційні перевірки кредитної спілки можуть бути плановими та позаплановими.

4. Планова інспекційна перевірка кредитної спілки проводиться не більше одного разу на рік та відповідно до плану, затвердженого Регулятором.

5. Про проведення планової інспекційної перевірки Регулятор зобов'язаний повідомити кредитну спілку не пізніше ніж за 10 календарних днів до початку проведення перевірки.

6. Строк проведення планової інспекційної перевірки кредитної спілки не може перевищувати 30 робочих днів. За наявності обґрунтованих підстав такий строк може бути продовжений не більш як на 15 робочих днів.

7. Підставою для проведення позапланової інспекційної перевірки кредитної спілки є:

1) виявлення у документах, що подаються до Регулятора згідно із законодавством, інформації, що свідчить про порушення кредитною спілкою вимог законодавства, та/або надання кредитною спілкою недостовірної інформації;

2) перевірка виконання кредитною спілкою вимоги про усунення порушень законодавства, встановленої Регулятором за результатами здійснення нагляду;

3) неподання кредитною спілкою у встановлений законодавством строк звітності, інших документів та інформації, подання яких вимагається відповідно до законодавства, та/або на вимогу Регулятора – у випадках, передбачених законом;

4) результати аналізу звернень фізичних осіб у частині порушень законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг, вчинених кредитною спілкою, що заподіяли шкоду правам та законним інтересам таких осіб, з доданими документами чи їх копіями, що підтверджують такі факти;

5) наявність фактів, що свідчать про погіршення фінансового стану кредитної спілки та/або підвищення ступеня ризику від здійснюваної нею діяльності, або про здійснення діяльності на ринку фінансових послуг без відповідної ліцензії;

6) необхідність перевірки дотримання кредитною спілкою встановлених Регулятором вимог і обмежень.

Позапланові інспекційні перевірки кредитної спілки можуть проводитися з інших обґрунтованих підстав, визначених нормативно-правовими актами Регулятора.

Рішення про проведення позапланової інспекційної перевірки кредитної спілки підписується керівником Регулятора або уповноваженою ним посадовою особою.

8. Про проведення позапланової інспекційної перевірки кредитної спілки, підстави її проведення, про призначення осіб, уповноважених на проведення такої перевірки, перелік питань, що підлягають позаплановій перевірці, та про строки такої перевірки Регулятор повідомляє кредитній спілці не пізніше дня початку проведення перевірки.

9. Кредитна спілка зобов'язана забезпечити особам, уповноваженим Регулятором на проведення інспекційної перевірки (далі в цій статті – уповноважені особи), умови для проведення інспекційної перевірки та вільний доступ до всіх приміщень кредитної спілки у робочий час.

Керівники кредитної спілки зобов'язані забезпечити безоплатне надання уповноваженим особам доступу в режимі перегляду до всіх інформаційних систем кредитної спілки, необхідних для проведення перевірки, вибірки та вивантаження необхідної інформації для її подальшого аналізу, консультаційної підтримки з питань функціонування таких систем, а також інформації, документів та письмових пояснень з питань діяльності кредитної спілки.

Керівники та/або працівники кредитної спілки зобов'язані безоплатно надавати уповноваженим особам інформацію та/або копії документів, зокрема, що зберігаються в інформаційних системах такої кредитної спілки, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Регулятора.

10. Уповноважені особи мають право одержувати від кредитної спілки інформацію, документи та їх копії, письмові пояснення з питань діяльності кредитної спілки, усні пояснення керівників та/або працівників, вилучати (вносити за межі кредитної спілки) письмові пояснення з питань діяльності кредитної спілки, а також виготовляти та вилучати (вносити за межі кредитної спілки) копії документів, у тому числі копії документів, що свідчать про порушення законодавства.

11. Не допускається надання Регулятором та/або уповноваженими особами матеріалів інспекційної перевірки третім особам у разі, якщо в матеріалах перевірки відсутні дані про факти порушення законодавства, крім випадків, визначених статтею 12 Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії".

Стаття 45. Використання Кредитного реєстру Національного банку України

1. Кредитна спілка подає до та отримує з Кредитного реєстру Національного банку України (далі – Кредитний реєстр) інформацію відповідно до цього Закону, Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії" та нормативно-правових актів Регулятора.

2. Кредитна спілка подає до Кредитного реєстру інформацію, що включає:

1) відомості, що ідентифікують боржника, а саме:

а) для фізичних осіб – прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), дата народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер / номер паспорта у формі картки (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті);

б) для юридичних осіб – повне найменування, ідентифікаційний код у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, місцезнаходження юридичної особи;

2) інформацію про умови кредитної операції та виконання зобов'язань за кредитною операцією:

а) вид кредиту або наданого фінансового зобов'язання;

б) номер кредитного договору;

в) дата укладення кредитного договору;

г) загальна сума кредиту або сума наданого фінансового зобов'язання відповідно до договору;

д) заборгованість за кредитною операцією;

е) кінцева дата погашення кредиту або дата завершення дії наданого фінансового зобов'язання відповідно до договору;

ж) розмір простроченої заборгованості;

з) кількість днів прострочення;

и) інформація про списання кредиту з балансу кредитної спілки;

3) інформацію про належність боржника до пов'язаних з кредитором осіб;

4) інформацію про забезпечення виконання зобов'язань за кредитною операцією, у тому числі порукою (дата укладення договору про забезпечення виконання зобов'язання, вид та сума забезпечення).

3. Регулятор у встановленому ним порядку надає кредитним спілкам доступ до інформації з Кредитного реєстру про кредитні операції боржника, загальна заборгованість якого за зобов'язаннями з кредитування дорівнює або перевищує поріг, методика встановлення якого визначається нормативно-правовими актами Регулятора, але не менше 10 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (або еквівалент цієї суми в іноземній валюті за офіційним курсом Регулятора, встановленим на перший робочий день місяця, наступного за звітним). Така інформація надається кредитній спілці лише стосовно боржників та/або їхніх пов'язаних осіб, якщо вони є членами та/або пов'язаними особами цієї кредитної спілки, та включає:

1) відомості, що ідентифікують боржника, а саме:

а) для фізичних осіб – прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), дата народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер / номер паспорта у формі картки (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті);

б) для юридичних осіб – повне найменування, ідентифікаційний код у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, місцезнаходження юридичної особи;

2) інформацію про умови кредитної операції та виконання зобов'язань за кредитною операцією:

а) вид кредиту або наданого фінансового зобов'язання;

б) номер кредитного договору;

в) дата укладення кредитного договору;

г) загальна сума кредиту або сума наданого фінансового зобов'язання відповідно до договору;

д) заборгованість за кредитною операцією;

е) вид валюти зобов'язання;

ж) кінцева дата погашення кредиту або дата завершення дії наданого фінансового зобов'язання відповідно до договору;

з) розмір простроченої заборгованості;

и) кількість днів прострочення;

- з) інформація про списання кредиту з балансу кредитодавця;
- и) коментар боржника щодо інформації, розміщеної стосовно нього у Кредитному реєстрі, з якою він не згоден (за наявності);
- 3) інформацію про належність боржника до пов'язаних з кредитором осіб;
- 4) інформацію про забезпечення виконання зобов'язань за кредитною операцією, у тому числі порукою (дата укладення договору про забезпечення виконання зобов'язання, вид та сума забезпечення).
4. Регулятор у встановленому ним порядку надає кредитним спілкам доступ до інформації з Кредитного реєстру про будь-які кредитні операції боржника, необхідної для виконання ними вимог Регулятора щодо управління кредитним ризиком. Така інформація надається кредитодавцю лише стосовно боржників та/або їхніх пов'язаних осіб, якщо вони є боржниками та/або пов'язаними особами цього кредитодавця, та включає відомості про:
 - 1) загальну заборгованість боржника за всіма його кредитними операціями у фінансових одиницях;
 - 2) наявність прострочення виконання зобов'язань хоча б за однією кредитною операцією;
 - 3) максимальну кількість днів прострочення.
 5. Кредитні спілки зобов'язані використовувати інформацію, отриману з Кредитного реєстру, з метою управління кредитним ризиком.

Стаття 46. Коригувальні заходи та заходи впливу

1. У разі виявлення у діяльності кредитної спілки ознак, що свідчать про потенційне порушення вимог законодавства та/або про загрозу функціонуванню кредитної спілки або її фінансовому стану, Регулятор має право застосувати до кредитної спілки коригувальні заходи. Перелік таких ознак встановлюється нормативно-правовими актами Регулятора.

Коригувальні заходи полягають у наданні Регулятором рекомендацій щодо вчинення дій або необхідності утримання від їх вчинення з метою уникнення виявлених ризиків у діяльності кредитної спілки.

У рішенні Регулятора про застосування коригувального заходу мають міститися обґрунтований строк виконання наданих рекомендацій, а також застереження, що їх невиконання у визначений строк є підставою для віднесення кредитної спілки до категорії з більшим ризиком з урахуванням ризик-орієнтованого підходу для цілей здійснення нагляду.

У разі виявлення під час здійснення нагляду однотипних недоліків у діяльності кредитних спілок чи порушень ними вимог закону або нормативно-правових актів Регулятора Регулятор має право видавати необмеженому колу кредитних спілок рекомендації, які оприлюднюються шляхом розміщення на сторінці офіційного Інтернет-представництва Регулятора у встановленому його нормативно-правовими актами порядку.

2. Регулятор адекватно вчиненому порушенню або рівню загрози у разі порушення кредитними спілками вимог цього Закону і нормативно-правових актів Регулятора, вимог, рішень та/або розпоряджень Регулятора або здійснення кредитними спілками ризикової діяльності, що загрожує інтересам членів кредитної спілки чи інших кредиторів кредитної спілки, або застосування іноземними державами, міждержавними об'єднаннями чи міжнародними організаціями до кредитних спілок санкцій, що становлять загрозу інтересам членів кредитної спілки чи інших її кредиторів та/або стабільності фінансової системи, має право застосовувати такі заходи впливу:

- 1) письмове застереження про вчинення порушення кредитною спілкою чи про виявлення недоліків у діяльності кредитної спілки;
- 2) скликання органів управління кредитної спілки;
- 3) укладення письмової угоди з кредитною спілкою, відповідно до якої кредитна спілка чи визначена угодою особа зобов'язується сплатити визначене грошове зобов'язання та/або вжити заходів для усунення та/або недопущення в подальшій діяльності порушень, поліпшення фінансового стану кредитної спілки, підвищення ефективності функціонування та/або адекватності системи управління ризиками тощо. У разі невиконання або неналежного виконання кредитною спілкою умов письмової угоди Регулятор має право застосовувати за виявлене порушення інші заходи впливу, передбачені цією частиною;
- 4) заборона розподілу прибутку чи розподілу капіталу в будь-якій формі;
- 5) встановлення підвищених нормативів під час розрахунку резерву під очікувані кредитні збитки за кредитними операціями;
- 6) обмеження, зупинення чи припинення окремих видів фінансових, посередницьких або інших послуг чи операцій, що надаються або здійснюються кредитною спілкою та/або її відокремленими підрозділами, або обмеження кола осіб, яким можуть надаватися такі послуги чи операції;
- 7) накладення штрафів на кредитну спілку у розмірі не більш як 0,1 відсотка суми активів кредитної спілки станом на останню звітну дату;
- 8) тимчасове, до усунення порушення, відсторонення посадової особи та/або керівників кредитної спілки від посади та/або виконання повноважень;
- 9) віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних;
- 10) звуження обсягу ліцензії;

- 11) анулювання ліцензії;
- 12) обмеження, зупинення чи припинення поширення недобросовісної реклами фінансових послуг або поширення інформації, що вводить в оману щодо діяльності кредитної спілки.

Заходи впливу за порушення кредитною спілкою вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення застосовуються Регулятором відповідно до Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

3. Обрання адекватних заходів впливу, що застосовуються до кредитної спілки або іншої особи, яка може бути об'єктом нагляду Регулятора, здійснюється з урахуванням:

- 1) характеру допущених порушень, повторюваності та/або систематичності їх здійснення;
- 2) причин, що зумовили виникнення виявлених порушень;
- 3) особливостей виду діяльності на ринку фінансових послуг, характеру і обсягу послуг, що надаються кредитною спілкою;
- 4) загального фінансового стану кредитної спілки;
- 5) ступеня відповідальності кредитної спілки, рівня її співпраці з Регулятором;
- 6) оцінки можливих негативних наслідків для членів кредитної спілки, її клієнтів, інших кредиторів або для фінансової стабільності.
4. До кредитної спілки з урахуванням обмеження, встановленого пунктом 7 частини другої цієї статті, можуть бути застосовані штрафи у розмірі:
 - 1) від 1 тисячі до 10 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – за здійснення кредитною спілкою діяльності, для якої встановлені вимоги щодо одержання ліцензії та/або реєстрації, без відповідної ліцензії та/або реєстрації;
 - 2) від 100 до 2 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – за неподання, подання з порушенням строків, встановлених законодавством, або подання фінансової звітності, статистичних даних та звітів, інших ніж фінансова звітність, подання яких передбачено законодавством, що містять недостовірні відомості;
 - 3) від 100 до 1 тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян – за ухилення від виконання або виконання з порушенням законних актів законодавством, рішення Регулятора про усунення порушення щодо надання фінансових послуг.

5. Розрахунок суми штрафу у разі вчинення двох і більше видів порушень здійснюється шляхом поглинання меншого розміру штрафу більшим.
6. Регулятор може зменшити розмір штрафних санкцій або не накладати штраф у разі, якщо стягнення суми штрафу призведе до суттєвого погіршення фінансового стану кредитної спілки або спричинить неспроможність кредитної спілки своєчасно виконувати зобов'язання перед своїми членами, або створить загрозу їхнім інтересам, або якщо порушення було усунуто до накладення штрафних санкцій.
7. Рішення Регулятора про застосування заходу впливу в обов'язковому порядку має містити:
 - 1) відомості про встановлені обставини (факти);
 - 2) кількісні, якісні оцінки та висновки Регулятора, в тому числі обґрунтування застосування відповідного заходу впливу на підставі встановлених обставин (фактів);
 - 3) відомості про результати розгляду заперечень (пояснень) кредитної спілки або посадової особи кредитної спілки, яка стала об'єктом перевірки Регулятора, щодо якої прийнято рішення (за наявності).
 8. Рішення Регулятора про застосування заходу впливу у письмовій формі надсилаються безпосередньо кредитній спілці.
 9. Регулятор у разі розгляду питань щодо застосування заходів впливу або коригувальних заходів до кредитної спілки запрошує для надання пояснень голову правління (одноособовий виконавчий орган) або голову ради цієї кредитної спілки.
 10. Особу, яку на підставі рішення Регулятора відсторонено від посади (виконання повноважень), може бути поновлено на посаді (відновлено виконання повноважень) лише на підставі рішення Регулятора або за рішенням суду.
 11. Рішення Регулятора про застосування до кредитної спілки заходу впливу може бути оскаржено у судовому порядку відповідно до закону.

Стаття 47. Заходи раннього втручання

1. У разі порушення кредитною спілкою нормативів достатності капіталу першого рівня та/або регулятивного капіталу, вимог до буферів капіталу та/або зниження нормативу ліквідності нижче 120 відсотків мінімального рівня Регулятор має право застосувати такі заходи раннього втручання:

- 1) тимчасово збільшити частоту подання фінансової та інших видів звітності або вимагати надання додаткової інформації;

- 2) встановити обмеження на розподіл прибутку та інші види розподілу капіталу;
- 3) вимагати складання або оновлення плану відновлення діяльності кредитної спілки протягом 30 днів. У разі якщо припущення, покладені в основу складеного кредитною спілкою плану відновлення діяльності, суттєво відрізняються від поточних обставин, критерії таких суттєвих відрізняються визначаються нормативно-правовими актами Регулятора;
- 4) вимагати коригування або перегляду плану діяльності кредитної спілки та/або виконання окремих заходів, визначених планом відновлення діяльності;
- 5) встановити підвищені вимоги до системи внутрішнього контролю кредитної спілки;
- 6) тимчасово, в тому числі до усунення виявлених порушень, заборонити залучати нові вклади (депозити) від членів кредитної спілки та/або здійснювати кредитування членів кредитної спілки, та/або видавати гарантії;
- 7) скликати загальні збори членів кредитної спілки безпосередньо або вимагати їх скликання органами управління кредитної спілки;
- 8) тимчасово відсторонити від виконання обов'язків окремих членів правління, головного ризик-менеджера, головного внутрішнього аудитора, головного комп'ютерного менеджера або відповідальних за виконання їхніх функцій осіб.

2. Дія положень цієї статті не поширюється на кредитні спілки, які провадять діяльність на підставі спрощеної ліцензії.

Стаття 48. Порядок застосування коригувальних заходів, заходів впливу та заходів раннього втручання

1. Заходи впливу, встановлені статтею 46 цього Закону, застосовуються Регулятором протягом шести місяців з дня виявлення порушення та не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення.
2. Рішення Регулятора про застосування до кредитної спілки заходу впливу у вигляді накладення штрафу набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення. У разі якщо рішення Регулятора про застосування до кредитної спілки заходу впливу у вигляді накладення штрафу протягом одного місяця з дня набрання ним чинності не було виконано або не було оскаржено у судовому порядку, таке рішення визнається виконавчим документом, підлягає оформленню Регулятором відповідно до вимог Закону України "Про виконавче провадження" та передається до органів державної виконавчої служби або приватному виконавцю для примусового виконання згідно із законом.
3. Інформація про застосовані Регулятором до кредитних спілок заходи впливу за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення оприлюднюється шляхом розміщення на сторінці офіційного Інтернет-представництва Регулятора у встановленому законом та нормативно-правовими актами Регулятора порядку.
4. Порядок застосування коригувальних заходів та заходів впливу, встановлених статтею 46 цього Закону, а також заходів раннього втручання, встановлених статтею 47 цього Закону, визначається нормативно-правовими актами Регулятора, чинними на день прийняття ним рішення про застосування відповідних коригувальних заходів та заходів впливу.

Рішення Регулятора про застосування до кредитної спілки заходу впливу у вигляді накладення штрафу може бути оскаржено в судовому порядку відповідно до закону. У разі якщо зазначене рішення протягом одного місяця з дня набрання ним чинності було оскаржено в судовому порядку та адміністративним судом було відкрито провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення визнається виконавчим документом з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням, яким підтверджено законність і обґрунтованість рішення Регулятора, підлягає оформленню Регулятором відповідно до вимог Закону України "Про виконавче провадження" та передається до органів державної виконавчої служби або приватному виконавцю для примусового виконання згідно із законом.

3. Інформація про застосовані Регулятором до кредитних спілок заходи впливу за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення оприлюднюється шляхом розміщення на сторінці офіційного Інтернет-представництва Регулятора у встановленому законом та нормативно-правовими актами Регулятора порядку.

Стаття 49. План відновлення діяльності кредитної спілки

1. У разі порушення кредитною спілкою нормативів достатності капіталу першого рівня та/або регулятивного капіталу, вимог до буферів капіталу та/або зниження нормативу ліквідності нижче 120 відсотків мінімального рівня кредитна спілка протягом 30 днів з дня виявлення відповідних обставин зобов'язана скласти план відновлення діяльності та подати його на розгляд Регулятора.
2. У разі суттєвого погіршення фінансового стану кредитної спілки Регулятор може вимагати складання та подання такою кредитною спілкою плану відновлення діяльності протягом 10 робочих днів з дня направлення кредитній спілці відповідної вимоги.
3. План відновлення діяльності кредитної спілки має містити положення, що передбачають відновлення фінансового стану кредитної спілки та виконання нею пруденційних вимог, зокрема вимог до капіталу першого рівня, до регулятивного капіталу кредитної спілки, вимог до буферів капіталу та нормативів ліквідності протягом 180 днів з дати, коли встановлено порушення таких пруденційних вимог, визначених частиною першою цієї статті, або

з дати направлення кредитній спілці вимоги Регулятора щодо складання та подання плану відновлення діяльності відповідно до частини другої цієї статті.

4. Вимоги до форми складання та додаткові вимоги до змісту плану відновлення діяльності кредитної спілки встановлюються нормативно-правовими актами Регулятора.

5. Регулятор у порядку, визначеному його нормативно-правовими актами, затверджує або відхиляє план відновлення діяльності кредитної спілки протягом 10 робочих днів з дня отримання відповідного плану. У разі відхилення плану відновлення діяльності кредитної спілки Регулятор надає вмотивовані пояснення щодо підстави такого відхилення. Кредитна спілка зобов'язана внести зміни до плану відновлення діяльності та подати його до Регулятора протягом 10 робочих днів з дня отримання повідомлення Регулятора про відхилення плану відновлення діяльності, поданого на розгляд Регулятора.

6. Регулятор має право вимагати виконання окремих заходів, передбачених планом відновлення діяльності кредитної спілки, у разі суттєвого погіршення фінансового стану кредитної спілки.

У випадку, передбаченому абзацом першим цієї частини, виконання окремих заходів плану відновлення діяльності кредитної спілки спрямовано на запобігання порушенню кредитною спілкою пруденційних вимог.

7. Дія положень цієї статті не поширюється на кредитні спілки, які провадять свою діяльність на підставі спрощеної ліцензії.

Стаття 50. Віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних

1. Регулятор зобов'язаний прийняти рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних у разі наявності хоча б однієї з таких підстав:

- 1) зменшення нормативу достатності капіталу першого рівня або достатності регулятивного капіталу на 50 і більше відсотків мінімального рівня, встановленого нормативно-правовими актами Регулятора;
- 2) неможливість виконати вимоги до нормативів достатності капіталу першого рівня та/або регулятивного капіталу та ліквідності через 180 днів з дня виявлення порушення таких вимог. Регулятор має право віднести кредитну спілку до категорії неплатоспроможних у будь-який момент протягом 180 днів у разі часткового або повного невиконання плану відновлення діяльності;
- 3) неподання кредитною спілкою плану відновлення діяльності у випадку та строки, встановлені цим Законом.

2. Регулятор має право прийняти рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних у разі наявності хоча б однієї з таких підстав:

- 1) невиконання кредитною спілкою у встановлений договором або визначений законодавством строк своїх зобов'язань перед членами кредитної спілки та іншими кредиторами, строк виконання яких настав, протягом 30 і більше календарних днів з дня отримання вимоги щодо виконання таких зобов'язань через недостатність або відсутність коштів;
- 2) невиконання кредитною спілкою розпорядження, рішення Регулятора, у тому числі про застосування заходів впливу, та/або вимоги Регулятора щодо усунення порушень законодавства протягом визначеного Регулятором строку;
- 3) повторного відхилення Регулятором плану відновлення діяльності;
- 4) повторного порушення вимог до нормативів достатності капіталу першого рівня, регулятивного капіталу та ліквідності протягом 270 днів з дня усунення порушення таких вимог кредитною спілкою.
3. Регулятор одночасно з прийняттям рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних приймає рішення про анулювання ліцензії такої кредитної спілки.
4. Дія положень цієї статті не поширюється на кредитні спілки, які провадять діяльність на підставі спрощеної ліцензії.

Стаття 51. Запровадження тимчасової адміністрації у кредитній спілці

1. Регулятор має право запровадити тимчасову адміністрацію у кредитній спілці, щодо якої прийнято рішення про анулювання ліцензії з підстав, передбачених пунктами 4–14 частини першої статті 58 цього Закону.

2. Порядок призначення, здійснення та припинення тимчасової адміністрації, а також порядок прийняття рішення про дострокове припинення її повноважень встановлюються нормативно-правовими актами Регулятора з урахуванням вимог цього Закону.

3. Функцію тимчасової адміністрації може виконувати одна особа або група осіб. У разі представлення тимчасової адміністрації групою осіб керівник такої групи призначається з числа осіб, які входять до складу такої групи, який набуває всіх повноважень одноосібного тимчасового адміністратора.

4. Регулятор у рішенні про запровадження тимчасової адміністрації зазначає:

- 1) підставу запровадження тимчасової адміністрації;
- 2) завдання тимчасової адміністрації;
- 3) повноваження тимчасової адміністрації;
- 4) строк дії тимчасової адміністрації;
- 5) особу (групу) осіб, у тому числі керівника такої групи), яка виконує функції тимчасової адміністрації (далі – тимчасовий адміністратор);
- 6) порядок оплати праці (виплати винагороди) тимчасового адміністратора;
- 7) інформацію про відсторонення органів управління кредитною спілкою від управління кредитною спілкою, у тому числі відомості про керівників кредитної спілки, які відсторонюються.
5. Завданням тимчасової адміністрації є організація збереження активів кредитної спілки, документів, інформації, інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем, систем обліку та реєстрації, баз даних, а також інші завдання, визначені рішенням про призначення тимчасової адміністрації.
6. Тимчасовий адміністратор приступає до виконання своїх обов'язків негайно після прийняття Регулятором рішення про його призначення.
7. До тимчасової адміністрації передаються права відсторонених органів управління.
8. Рішення Регулятора про призначення тимчасової адміністрації є виконавчим документом.
9. Інформація про запровадження у кредитній спілці тимчасової адміністрації та відсторонення органів управління від управління кредитною спілкою розміщується на сторінці офіційного Інтернет-представництва Регулятора.
10. Тимчасова адміністрація припиняється на підставі рішення Регулятора про дострокове припинення повноважень тимчасової адміністрації або на підставі рішення господарського суду про призначення ліквідатора (арбітражного керуючого), прийнятого відповідно до Кодексу України з процедур банкрутства.

Стаття 52. Вимоги до тимчасового адміністратора

1. Тимчасовим адміністратором може бути:
 - 1) незалежний експерт (за договором);
 - 2) службовець Регулятора.
2. Кваліфікаційні вимоги до осіб, які можуть бути призначені для виконання функцій тимчасового адміністратора, встановлюються нормативно-правовими актами Регулятора.

3. Тимчасовим адміністратором не може бути особа, яка:

- 1) є кредитором, пов'язаною особою або членом кредитної спілки, в якій призначено тимчасову адміністрацію;
- 2) має прострочені зобов'язання перед будь-якою фінансовою установою;
- 3) має конфлікт інтересів з кредитною спілкою, в якій призначено тимчасову адміністрацію.

Конфліктом інтересів є наявність у тимчасового адміністратора або його/її дружини/чоловіка, батька, матері, дітей, рідних братів і сестер особистих або ділових інтересів у кредитній спілці, в якій призначено тимчасову адміністрацію, зокрема щодо:

- 1) заборгованості перед кредитною спілкою, володіння будь-якими майновими правами щодо майна кредитної спілки, в якій призначено тимчасову адміністрацію;
- 2) володіння майном, яке конкурує з майном кредитної спілки;
- 3) перебування у трудових відносинах з кредитною спілкою протягом останніх п'яти років;
- 4) інших інтересів, що можуть зашкодити неупередженому виконанню обов'язків тимчасової адміністрації.

На тимчасового адміністратора поширюється обмеження, передбачені законодавством у сфері запобігання корупції.

4. Регулятор у визначеному його нормативно-правовими актами порядку зобов'язаний переконатися у відсутності в особі, яка призначається тимчасовим адміністратором, конфлікту інтересів. У разі виявлення у особи обставин, що становлять конфлікт інтересів, після запровадження тимчасової адміністрації Регулятор зобов'язаний негайно відсторонити тимчасового адміністратора від виконання обов'язків і призначити нового тимчасового адміністратора.

5. Регулятор має право достроково припинити повноваження тимчасового адміністратора в будь-який час протягом строку, на який його призначено, і призначити нового тимчасового адміністратора.

6. Невиконання або неналежне виконання тимчасовим адміністратором повноважень, передбачених цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора, що завдало збитків кредитній спілці чи її членам, є підставою для припинення виконання ним обов'язків тимчасового адміністратора.

7. Тимчасовий адміністратор не несе відповідальності за будь-які рішення, дії чи бездіяльність, якщо він діяв на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

8. У разі завдання тимчасовим адміністратором збитків кредитній спілці внаслідок його рішень, дії чи бездіяльності кредитна спілка чи її члени мають право звернутися з позовом до суду щодо відшкодування Регулятором таких збитків згідно із законодавством.

Стаття 53. Права та обов'язки тимчасового адміністратора

1. Тимчасовий адміністратор має право:

- 1) отримувати від кредитної спілки інформацію та доступ до документів, необхідних для виконання ним своїх повноважень;
- 2) від імені кредитної спілки залучати до роботи у процесі здійснення тимчасової адміністрації на підставі цивільно-правових або господарських договорів інших осіб, зокрема радників, аудиторів, юристів, оцінювачів, для виконання покладених на нього функцій. Такі договори можуть бути розірвані в односторонньому порядку у день повідомлення тимчасовим адміністратором іншої сторони договору про таке розірвання з наслідками, встановленими цивільним та/або господарським законодавством України;
- 3) здійснювати постійний контроль за проведенням кредитною спілкою будь-яких операцій;
- 4) від імені кредитної спілки запитувати та отримувати документи або їх копії від юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців, органів державної влади, органів місцевого самоврядування та фізичних осіб за їхньою згодою;
- 5) від імені кредитної спілки отримувати інформацію з державних реєстрів;
- 6) подавати до Регулятора заяву про дострокове припинення своїх повноважень;
- 7) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Законом, нормативно-правовими актами Регулятора та рішенням Регулятора про призначення тимчасової адміністрації.

2. Тимчасовий адміністратор зобов'язаний:

- 1) дотримуватися вимог законодавства;
- 2) здійснювати заходи щодо захисту майна кредитної спілки;
- 3) з'ясувати, а також подавати до Регулятора відомості, документи та інформацію щодо діяльності тимчасового адміністратора у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Регулятора;
- 4) розкривати інформацію про фінансовий стан кредитної спілки та хід провадження тимчасової адміністрації у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Регулятора;

5) здійснювати заходи щодо забезпечення нерозголошення інформації з обмеженим доступом та захисту персональних даних відповідно до встановлених законодавством вимог;

6) надавати державному реєстратору в електронній формі через веб-портал електронних сервісів відомості, необхідні для ведення Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, у встановленому законодавством порядку;

7) вживати усіх заходів для запобігання виникненню конфлікту інтересів та невідкладно повідомляти Регулятора про виникнення конфлікту інтересів;

8) повідомляти органи Національної поліції України або органи прокуратури про виявлення у діяльності працівників фізичних осіб – підприємців, підприємств та організацій фактів порушення законодавства, що містять ознаки кримінального чи адміністративного правопорушення;

9) виконувати інші повноваження, передбачені законодавством.

3. Під час реалізації своїх прав та виконання обов'язків тимчасовий адміністратор зобов'язаний діяти в інтересах кредитної спілки добросовісно, розсудливо та з метою, з якою такі права та обов'язки покладено на тимчасового адміністратора.

4. Тимчасовому адміністратору забороняється розголошувати відомості, що стали йому відомі у зв'язку з його діяльністю, і використовувати їх у своїх інтересах або інтересах третіх осіб.

5. Контроль за діяльністю тимчасового адміністратора здійснюється Регулятором шляхом аналізу поданої ним звітності та інформації у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Регулятора.

Стаття 54. Страхування тимчасового адміністратора

1. Тимчасовий адміністратор укладає із страховиком договір страхування відповідальності за шкоду, заподіяну внаслідок вчинення неумисних дій або помилок під час здійснення тимчасовим адміністратором повноважень, та договір страхування від нещасних випадків.

2. Договори страхування, передбачені частиною першою цієї статті, укладаються тимчасовим адміністратором протягом трьох робочих днів з дня прийняття Регулятором рішення про призначення тимчасової адміністрації.

3. Мінімальний розмір страхової суми за кожним укладеним договором страхування становить 300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня календарного року, в якому укладається договір страхування.

4. Порядок та умови страхування тимчасового адміністратора встановлюються нормативно-правовими актами Регулятора.

5. Сплата страхових платежів за договорами страхування здійснюється за рахунок Регулятора.

Розділ IX. ВИХІД КРЕДИТНОЇ СПІЛКИ З РИНКУ

Стаття 55. Способи виходу кредитної спілки з ринку

1. Вихід кредитної спілки з ринку (далі – вихід з ринку) – це припинення здійснення кредитною спілкою діяльності кредитної спілки у зв'язку з припиненням кредитної спілки як юридичної особи.

2. Вихід з ринку може здійснюватися за рішенням:

- 1) кредитної спілки (добровільний вихід з ринку);
- 2) суду внаслідок прийняття Регулятором рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або у разі анулювання Регулятором ліцензії кредитної спілки (примусовий вихід з ринку).
3. Добровільний вихід з ринку може здійснюватися шляхом:
 - 1) реорганізації кредитної спілки;
 - 2) ліквідації кредитної спілки.

Добровільний вихід з ринку можливий, за умови що Регулятором не прийнято рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або про анулювання ліцензії кредитної спілки.

4. Процедура добровільного виходу з ринку здійснюється у такому порядку:

- 1) затвердження радою кредитної спілки плану виходу з ринку;
- 2) отримання від Регулятора попереднього дозволу на вихід з ринку;
- 3) прийняття загальними зборами членів кредитної спілки рішення про реорганізацію (злиття або приєднання) або про ліквідацію кредитної спілки, затвердження плану виходу з ринку;
- 4) отримання дозволу Регулятора на вихід з ринку та затвердження Регулятором плану виходу з ринку;
- 5) виконання кредитною спілкою плану виходу з ринку;
- 6) анулювання ліцензії кредитної спілки та виключення її з Реєстру.
5. Припинення кредитної спілки здійснюється відповідно до закону та нормативно-правових актів Регулятора.
6. Кредитна спілка вважається такою, що припинила свою діяльність, після внесення відповідного запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань.

Стаття 56. Реорганізація кредитної спілки за рішенням загальних зборів членів кредитної спілки

1. Реорганізація кредитної спілки за рішенням загальних зборів членів кредитної спілки (далі – реорганізація кредитної спілки) здійснюється в порядку, передбаченому законодавством про припинення юридичних осіб, з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

2. Реорганізація кредитної спілки здійснюється шляхом злиття з іншою кредитною спілкою або шляхом приєднання до іншої кредитної спілки.

Реорганізація кредитної спілки шляхом виділу, поділу або зміни організаційно-правової форми не допускається.

3. Реорганізація кредитної спілки може здійснюватися виключно за умови, що кредитні спілки, які беруть участь у реорганізації, створені на території адміністративно-територіальної одиниці, що передбачена відповідною територіальною ознакою членства відповідних кредитних спілок, та/або у населених пунктах, в яких зареєстровані юридичні особи, які є спільним місцем роботи, або заклади освіти, які є спільним місцем навчання та/або працевлаштування, членів кредитної спілки, об'єднаних відповідною ознакою членства.

4. Ознака членства кредитної спілки, до якої приєдналася інша кредитна спілка, доповнюється ознакою членства приєднаної кредитної спілки.

5. Реорганізація кредитної спілки здійснюється, за умови надання Регулятором попереднього дозволу на реорганізацію кредитної спілки та затвердження Регулятором плану реорганізації кредитної спілки.

6. Кредитні спілки, що беруть участь у реорганізації, укладають договір про реорганізацію у письмовій формі. У разі недотримання вимоги укладення договору про реорганізацію кредитної спілки у письмовій формі такий договір є нікчемним.

Договір про реорганізацію кредитної спілки має містити положення, що регулюють питання про:

- 1) персональний склад комісії з реорганізації;
- 2) призначення суб'єкта аудиторської діяльності;
- 3) строк проведення реорганізації;
- 4) склад ради та склад правління кредитної спілки після реорганізації;
- 5) умови передачі майна, прав та обов'язків кредитній спілці – правонаступнику та інші умови реорганізації кредитної спілки.

Права та обов'язки сторін за договором про реорганізацію кредитної спілки виникають з моменту затвердження такого договору на загальних

зборах членів кредитної спілки кожної з кредитних спілок, що реорганізуються.

Загальні збори членів кредитної спілки, що бере участь у реорганізації, мають право уповноважити раду кредитної спілки на затвердження змін до договору про реорганізацію кредитної спілки.

7. План реорганізації кредитної спілки має відповідати вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Регулятора, містити порядок злиття кредитних спілок або приєднання кредитної спілки до кредитної спілки – правонаступника, основні умови злиття або приєднання, порядок передачі активів і зобов'язань та визначення їх вартості, порядок виконання зобов'язань за укладеними правочинами, а також інші положення, необхідні для здійснення реорганізації, з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

План реорганізації кредитної спілки розробляється радою кожної кредитної спілки, що бере участь у реорганізації, та затверджується загальними зборами членів кожної кредитної спілки, що бере участь у реорганізації.

Загальні збори членів кредитної спілки, що бере участь у реорганізації, мають право уповноважити раду кредитної спілки на затвердження плану реорганізації кредитної спілки, змін до такого плану.

Погоджений усіма кредитними спілками, що беруть участь у реорганізації, план реорганізації кредитної спілки разом з іншими документами, перелік яких визначений нормативно-правовим актом Регулятора, має бути поданий до Регулятора для отримання попереднього дозволу на реорганізацію кредитної спілки протягом одного місяця з дня його погодження.

8. Для отримання попереднього дозволу на реорганізацію кредитна спілка відповідно до вимог, у порядку та за формою, що встановлені нормативно-правовим актом Регулятора, подає до Регулятора заяву про надання їй попереднього дозволу на реорганізацію кредитної спілки та документи, що містять інформацію про:

- 1) договір про реорганізацію кредитної спілки;
- 2) призначення персонального складу комісії для проведення реорганізації;
- 3) призначення суб'єкта аудиторської діяльності;
- 4) строк проведення реорганізації;
- 5) склад ради та склад правління кредитної спілки після реорганізації;
- 6) іншу інформацію, передбачену нормативно-правовими актами Регулятора.

9. Регулятор надає попередній дозвіл на реорганізацію кредитної спілки або відмовляє у наданні такого дозволу протягом одного місяця з дня отримання плану реорганізації кредитної спілки та повного пакета документів, перелік яких визначений нормативно-правовим актом Регулятора. У випадках, визначених нормативно-правовими актами Регулятора, строк надання попереднього дозволу на реорганізацію кредитної спілки може бути зменшений.

10. Регулятор має право відмовити у наданні попереднього дозволу на реорганізацію кредитної спілки виключно у разі, якщо:

- 1) план реорганізації та/або подані документи не відповідають вимогам закону та/або нормативно-правових актів Регулятора;
- 2) подано неговий пакет документів;
- 3) план реорганізації та/або подані документи містять недостовірну інформацію;
- 4) існують обгрунтовані підстави вважати, що реорганізація загрожуватиме законним інтересам членів кредитних спілок, що реорганізуються, та іншим їхнім кредиторам і кредитна спілка, створена у результаті реорганізації, та/або кредитна спілка, що не припиняється як юридична особа у результаті приєднання до неї, не відповідатимуть визначеним цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора вимогам;
- 5) існують обгрунтовані підстави для віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або анулювання ліцензії кредитної спілки;
- 6) Регулятором прийнято рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або про анулювання ліцензії кредитної спілки.

11. У разі звернення кредитної спілки за отриманням попереднього дозволу на реорганізацію Регулятор має право:

- 1) у будь-який час з дня отримання такого звернення та на будь-якому етапі процедури виходу з ринку до завершення такої процедури призначити позапланову виїзну інспекційну перевірку кредитної спілки та/або вимагати проведення аудиторської перевірки за рахунок кредитної спілки;
- 2) зазначити у рішенні про надання попереднього дозволу на реорганізацію кредитної спілки обмеження щодо діяльності кредитної спілки протягом здійснення процедури виходу з ринку.

12. Надання Регулятором попереднього дозволу на реорганізацію кредитної спілки є підставою для скликання загальних зборів членів кожної кредитної спілки, що бере участь у реорганізації, або ради кредитної спілки, якщо такі повноваження були делеговані їй загальними зборами членів кредитної спілки, з метою прийняття рішення про реорганізацію, затвердження плану реорганізації та вирішення інших необхідних питань щодо проведення реорганізації кредитної спілки.

13. Загальні збори членів кредитної спілки або рада кредитної спілки, якщо такі повноваження були делеговані їй загальними зборами членів кредитної спілки, що бере участь у реорганізації, має право прийняти рішення, передбачені частиною дванадцятою цієї статті, протягом двох місяців з дня надання Регулятором попереднього дозволу на реорганізацію кредитної спілки.

Рішення, передбачені частиною дванадцятою цієї статті, прийняті до дня одержання попереднього дозволу Регулятора на реорганізацію кредитної спілки або після спливу строку, визначеного абзацом першим цієї частини, є нікчемними.

Кредитна спілка не має права змінювати план реорганізації кредитної спілки, щодо якого отримано попередній дозвіл Регулятора на реорганізацію.

14. Кредитна спілка зобов'язана протягом трьох робочих днів з дня прийняття уповноваженим органом кредитної спілки рішення про затвердження плану реорганізації кредитної спілки подати до Регулятора у встановленому його нормативно-правовим актом порядку документи для отримання дозволу на реорганізацію кредитної спілки та затвердження плану її реорганізації.

15. Регулятор приймає рішення про надання дозволу на реорганізацію кредитної спілки та затвердження плану реорганізації кредитної спілки або про відмову в наданні такого дозволу та затвердженні плану реорганізації кредитної спілки протягом 10 робочих днів з дня отримання повного пакета документів, перелік яких визначений нормативно-правовими актами Регулятора.

16. Регулятор має право відмовити у наданні дозволу на реорганізацію та затвердженні плану реорганізації кредитної спілки виключно у разі:

- 1) якщо подані документи містять розбіжності з планом реорганізації, щодо якого Регулятором надано попередній дозвіл на реорганізацію;
- 2) якщо подані документи не відповідають вимогам законодавства та/або нормативно-правових актів Регулятора;
- 3) подання неповного пакета документів;
- 4) якщо подані документи містять недостовірну інформацію;
- 5) наявності обгрунтованих підстав вважати, що реорганізація кредитної спілки загрожуватиме законним інтересам членів кредитних спілок, що реорганізуються, та іншим їхнім кредиторам і кредитна спілка, створена у результаті реорганізації, та/або кредитна спілка, що не припиняється як юридична особа у результаті приєднання до неї, не відповідатимуть визначеним цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора вимогам;
- 6) наявності обгрунтованих підстав для віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або анулювання ліцензії кредитної спілки;

7) прийняття Регулятором рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або про анулювання ліцензії кредитної спілки.

17. Кредитна спілка має право звернутися до Регулятора із заявою про внесення змін до плану реорганізації кредитної спілки у разі наявності обгрунтованих підстав, що перешкоджають виконанню раніше затвердженого плану реорганізації кредитної спілки.

Регулятор має право погодити зміни до плану реорганізації кредитної спілки, якщо вважатиме підстави, наведені кредитною спілкою, достатньо обгрунтованими. Строки та порядок погодження змін до плану реорганізації кредитної спілки визначаються нормативно-правовим актом Регулятора.

18. Кредитна спілка зобов'язана:

- 1) дотримуватися вимог законодавства та обмежень, визначених у дозволі Регулятора на реорганізацію кредитної спілки;
- 2) надавати на письмову вимогу Регулятора копії документів, інформацію та письмові пояснення з питань, що стосуються процедури реорганізації кредитної спілки, у визначені такою вимогою строки.

19. Якщо у разі реорганізації кредитної спілки її правонаступник має намір здійснювати вид діяльності з надання фінансових послуг, на здійснення якого кредитна спілка, що припинилася, мала ліцензію, такий правонаступник має право для забезпечення завершення організаційних заходів, пов'язаних з отриманням нової ліцензії на здійснення такого виду діяльності, провадити у строк, що не перевищує шість місяців, відповідний вид діяльності на підставі ліцензії кредитної спілки, що припинилася. Після закінчення такого строку кредитна спілка – правонаступник зобов'язана отримати нову ліцензію на здійснення окремого виду діяльності з надання фінансових послуг, а раніше видана ліцензія підлягає анулюванню.

20. Кредитори кредитної спілки, що припиняється в результаті реорганізації, не мають права вимагати від неї припинення або дострокового виконання зобов'язань, або забезпечення виконання зобов'язань з дня прийняття загальними зборами такої кредитної спілки рішення про реорганізацію.

21. Кредитна спілка зобов'язана протягом семи робочих днів з дня затвердження передавального акта повідомити Регулятора про завершення процедури її реорганізації шляхом подання заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру, до якої додаються передавальний акт, звіт суб'єкта аудиторської діяльності за результатами надання аудиторських послуг, що підтверджує достовірність та повноту передавального акта, та документи, що підтверджують належне виконання нею плану реорганізації кредитної спілки, перелік яких визначений нормативно-правовими актами Регулятора.

зборах членів кредитної спілки кожної з кредитних спілок, що реорганізуються.

зборах членів кредитної спілки кожної з кредитних спілок, що реорганізуються.

7) прийняття Регулятором рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або про анулювання ліцензії кредитної спілки.

17. Кредитна спілка має право звернутися до Регулятора із заявою про внесення змін до плану реорганізації кредитної спілки у разі наявності обгрунтованих підстав, що перешкоджають виконанню раніше затвердженого плану реорганізації кредитної спілки.

22. Регулятор протягом 30 днів з дня отримання від кредитної спілки заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру, а також доданих до неї документів приймає одне з таких рішень:

- 1) про анулювання ліцензії кредитної спілки та виключення з Реєстру;
- 2) про залишення заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру без розгляду.

23. Підставою для прийняття Регулятором рішення, передбаченого пунктом 2 частини двадцять другої цієї статті, може бути:

- 1) неподання кредитною спілкою документів, що підтверджують належне виконання нею плану реорганізації кредитної спілки;
- 2) оформлення кредитною спілкою документів, що підтверджують виконання нею плану реорганізації кредитної спілки, з порушенням вимог законодавства;
- 3) прийняття Регулятором до подання заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або про анулювання ліцензії кредитної спілки.

24. У разі прийняття Регулятором рішення про залишення заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру без розгляду з підстав, передбачених пунктами 1 та/або 2 частини двадцять третьої цієї статті, кредитна спілка має право повторно подати до Регулятора заяву про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру та додати до неї документи відповідно до частини двадцять першої цієї статті (за умови усунення причин, що стали підставою для прийняття Регулятором рішення про залишення такої заяви без розгляду) протягом одного місяця з дня прийняття Регулятором рішення про залишення раніше поданої заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру без розгляду.

Стаття 57. Ліквідація кредитної спілки за рішенням загальних зборів членів кредитної спілки

1. Ліквідація кредитної спілки за рішенням загальних зборів членів кредитної спілки (далі в цій статті – ліквідація кредитної спілки) здійснюється в порядку, передбаченому законодавством про ліквідацію юридичних осіб, з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

2. Виконання функцій ліквідаційної комісії може бути покладено на раду кредитної спілки.

3. Ліквідація кредитної спілки здійснюється, за умови надання Регулятором попереднього дозволу на ліквідацію кредитної спілки та затвердження Регулятором плану ліквідації кредитної спілки.

4. План ліквідації кредитної спілки має відповідати вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Регулятора, містити порядок та основні умови ліквідації кредитної спілки, порядок виконання зобов'язань за укладеними правочинами, а також інші положення, необхідні для здійснення ліквідації, з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

План ліквідації кредитної спілки розробляється радою кредитної спілки та затверджується загальними зборами членів такої кредитної спілки.

Загальні збори членів кредитної спілки мають право уповноважити раду кредитної спілки на затвердження плану (змін до плану) ліквідації кредитної спілки.

План ліквідації кредитної спілки разом з іншими документами, перелік яких визначений нормативно-правовим актом Регулятора, протягом одного місяця з дня його затвердження радою кредитної спілки подається до Регулятора для отримання попереднього дозволу на ліквідацію кредитної спілки.

5. Для отримання попереднього дозволу на ліквідацію кредитна спілка відповідно до вимог, у порядку та за формою, що встановлені нормативно-правовим актом Регулятора, подає до Регулятора заяву про надання їй попереднього дозволу на ліквідацію та документи, що містять інформацію про:

- 1) рішення загальних зборів членів кредитної спілки про ліквідацію кредитної спілки;
- 2) призначення персонального складу ліквідаційної комісії;
- 3) план ліквідації кредитної спілки;
- 4) іншу інформацію, передбачену нормативно-правовими актами Регулятора.

6. Регулятор надає попередній дозвіл на ліквідацію кредитної спілки або відмовляє у наданні такого дозволу протягом одного місяця з дня отримання плану ліквідації кредитної спілки та повного пакета документів. У випадках, визначених нормативно-правовими актами Регулятора, строк надання Регулятором попереднього дозволу на ліквідацію кредитної спілки може бути зменшений.

7. Регулятор має право відмовити у наданні попереднього дозволу на ліквідацію кредитної спілки виключно у разі, якщо:

- 1) план ліквідації та/або подані документи не відповідають вимогам закону та/або нормативно-правових актів Регулятора;
- 2) подано неповний пакет документів;
- 3) план ліквідації та/або подані документи містять недостовірну інформацію;

4) існують обґрунтовані підстави для віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або анулювання ліцензії кредитної спілки;

5) Регулятором прийнято рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або про анулювання ліцензії кредитної спілки.

8. У разі звернення кредитної спілки за отриманням попереднього дозволу на ліквідацію Регулятор має право:

- 1) у будь-який час з дня отримання такого звернення та на будь-якому етапі процедури виходу з ринку до завершення такої процедури призначити позалісову виїзну інспекційну перевірку кредитної спілки та/або вимагати проведення аудиторської перевірки за рахунок коштів кредитної спілки;
- 2) зазначити у рішенні про надання попереднього дозволу на ліквідацію кредитної спілки обмеження щодо діяльності кредитної спілки протягом здійснення процедури виходу з ринку.

9. Надання Регулятором попереднього дозволу на ліквідацію кредитної спілки є підставою для скликання загальних зборів членів кредитної спілки або ради кредитної спілки, якщо такі повноваження були делеговані їй загальними зборами членів кредитної спілки, з метою прийняття рішень про затвердження плану ліквідації та вирішення інших питань, необхідних для проведення ліквідації кредитної спілки.

10. Уповноважений орган кредитної спілки має право прийняти рішення, передбачені частиною дев'ятою цієї статті, протягом двох місяців з дня надання Регулятором попереднього дозволу на ліквідацію кредитної спілки.

Рішення, передбачені частиною дев'ятою цієї статті, прийняті до дня одержання попереднього дозволу Регулятора на ліквідацію або після спливу строку, визначеного абзацом першим цієї частини, є нікчемними.

Кредитна спілка не має права змінювати план ліквідації кредитної спілки, щодо якого отримано попередній дозвіл Регулятора на ліквідацію.

11. Кредитна спілка зобов'язана протягом трьох робочих днів з дня прийняття уповноваженим органом кредитної спілки рішення про затвердження плану ліквідації кредитної спілки подати до Регулятора у встановленому його нормативно-правовим актом порядку документи для отримання дозволу на ліквідацію кредитної спілки та затвердження плану її ліквідації.

12. Регулятор приймає рішення про надання дозволу на ліквідацію кредитної спілки та затвердження плану її ліквідації або про відмову в наданні такого дозволу та затвердженні плану її ліквідації протягом 10 робочих днів з дня отримання від кредитної спілки повного пакета документів, перелік яких визначений нормативно-правовими актами Регулятора.

13. Регулятор має право відмовити у наданні дозволу на ліквідацію кредитної спілки та затвердженні плану її ліквідації виключно у разі:

- 1) якщо подані документи містять розбіжності з планом ліквідації кредитної спілки, щодо якого Регулятором надано попередній дозвіл;
 - 2) якщо подані документи не відповідають вимогам законодавства та/або нормативно-правових актів Регулятора;
 - 3) подання неповного пакета документів;
 - 4) якщо подані документи містять недостовірну інформацію;
 - 5) наявності обґрунтованих підстав для віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або анулювання ліцензії кредитної спілки;
 - 6) прийняття Регулятором рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або про анулювання ліцензії кредитної спілки.
14. Кредитна спілка має право звернутися до Регулятора із заявою про внесення змін до плану ліквідації у разі наявності обґрунтованих підстав, що перешкоджають виконанню раніше затвердженого Регулятором плану ліквідації кредитної спілки.

Регулятор має право погодити зміни до плану ліквідації кредитної спілки, якщо вважатиме підстави, наведені кредитною спілкою, достатньо обґрунтованими. Строки та порядок погодження змін до плану ліквідації кредитної спілки визначаються нормативно-правовим актом Регулятора.

15. Кредитна спілка зобов'язана:

- 1) дотримуватися вимог законодавства та обмежень, визначених у дозволі Регулятора на ліквідацію кредитної спілки;
- 2) надавати на письмову вимогу Регулятора копії документів, інформацію та письмові пояснення з питань, що стосуються процедури ліквідації кредитної спілки, у визначені такою вимогою строки.

16. Кредитна спілка зобов'язана протягом семи робочих днів з дня затвердження ліквідаційного балансу повідомити Регулятора про завершення процедури ліквідації кредитної спілки шляхом подання заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру, до якої додаються ліквідаційний баланс, звіт суб'єкта аудиторської діяльності за результатами надання аудиторських послуг, що підтверджує достовірність та повноту ліквідаційного балансу, та інші документи, що підтверджують належне виконання нею плану ліквідації кредитної спілки, перелік яких визначений нормативно-правовими актами Регулятора.

17. Регулятор протягом 30 днів з дня отримання від кредитної спілки заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру, а також доданих до неї документів приймає одне з таких рішень:

- 1) про анулювання ліцензії кредитної спілки та виключення з Реєстру;
 - 2) про залишення заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру без розгляду.
18. Підставою для прийняття Регулятором рішення, передбаченого пунктом 2 частини сімнадцятої цієї статті, може бути:

- 1) неподання кредитною спілкою документів, що підтверджують належне виконання нею плану ліквідації кредитної спілки;
- 2) оформлення кредитною спілкою документів, що підтверджують виконання нею плану ліквідації кредитної спілки, з порушенням вимог законодавства;
- 3) прийняття Регулятором до подання заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та/або про анулювання ліцензії кредитної спілки.

19. У разі прийняття Регулятором рішення про залишення заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру без розгляду з підстав, передбачених пунктами 1 та/або 2 частини вісімнадцятої цієї статті, кредитна спілка має право повторно подати до Регулятора заяву про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру та додати до неї документи відповідно до вимог цього Закону (за умови усунення причин, що стали підставою для прийняття Регулятором рішення про залишення такої заяви без розгляду) протягом одного місяця з дня прийняття Регулятором рішення про залишення раніше поданої заяви про анулювання ліцензії та виключення з Реєстру без розгляду.

Стаття 58. Анулювання Регулятором ліцензії кредитної спілки

1. Регулятор має право прийняти рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки за наявності хоча б однієї з таких підстав:

- 1) надання кредитній спілці дозволу на ліквідацію за рішенням загальних зборів членів такої кредитної спілки відповідно до статті 57 цього Закону;
- 2) надання кредитній спілці дозволу на реорганізацію за рішенням загальних зборів членів такої кредитної спілки відповідно до статті 56 цього Закону, якщо така кредитна спілка припиняється у результаті реорганізації (крім випадку, передбаченого частиною дев'ятнадцятою статті 56 цього Закону);
- 3) наявність у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань відомостей про припинення юридичної особи;
- 4) прийняття Регулятором рішення про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних;

5) наявність у документах, поданих кредитною спілкою для видачі ліцензії, недостовірної інформації;

6) невиконання кредитною спілкою розпорядження, рішення Регулятора про усунення виявлених порушень вимог, встановлених цим Законом та нормативно-правовими актами Регулятора, що регулюють умови ліцензування діяльності з надання фінансових послуг;

7) повторного порушення кредитною спілкою вимог, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора, що регулюють умови ліцензування діяльності з надання фінансових послуг. Повторним вважається порушення, вчинене протягом двох років з дня прийняття Регулятором рішення про застосування заходу впливу за порушення кредитною спілкою вимог, що регулюють умови ліцензування з надання фінансових послуг, щодо яких було застосовано такий захід впливу;

8) кредитною спілкою не розпочато здійснення діяльності з надання фінансових послуг протягом шести місяців з дня отримання ліцензії;

9) кредитною спілкою не провадиться діяльність з надання фінансових послуг протягом шести місяців поспіль;

10) виявлено факт порушення кредитною спілкою законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення після застосування Регулятором до кредитної спілки не менше двох заходів впливу за порушення законодавства у зазначеній сфері протягом двох років;

11) відмова кредитної спілки у проведенні перевірки Регулятором, зокрема недопущення уповноважених осіб Регулятора до здійснення перевірки, ненадання документів, інформації щодо предмета перевірки, відмова в доступі до приміщень, об'єктів, що використовуються під час надання фінансових послуг;

12) виявлення двох і більше порушень вимог нормативно-правових актів Регулятора щодо забезпечення реалізації і моніторингу ефективності застосованих Радою національної безпеки і оборони України відповідно до Закону України "Про санкції" спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій);

13) невиконання кредитною спілкою умов письмової угоди, укладеної відповідно до пункту 3 частини другої статті 46 цього Закону;

14) встановлення у результаті проведення перевірки факту відсутності кредитної спілки за її місцезнаходженням, зазначеним у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань.

2. Порядок анулювання ліцензії кредитної спілки визначається нормативно-правовими актами Регулятора.

Регулятор не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки:

1) повідомляє кредитну спілку про таке рішення у письмовій формі (у паперовій формі або у формі електронного документа, створеного згідно з вимогами, визначеними Законом України "Про електронні документи та електронний документообіг");

2) оприлюднює повний текст рішення з обґрунтуванням його прийняття на сторінці офіційного Інтернет-представництва Регулятора з урахуванням вимог Закону України "Про захист персональних даних" та надає для опублікування в газеті "Голос України" або "Урядовий кур'єр" інформацію про оприлюднення повного тексту рішення. З дня оприлюднення повного тексту рішення на сторінці офіційного Інтернет-представництва Регулятора кредитна спілка, рада кредитної спілки, члени кредитної спілки та інші кредитори та контрагенти кредитної спілки вважаються повідомленими про прийняте Регулятором рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки.

3. З дня прийняття Регулятором рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки з підстав, визначених пунктами 4–14 частини першої цієї статті:

1) зупиняється виконання кредитною спілкою грошових зобов'язань, строк виконання яких настав до дня прийняття рішення про анулювання ліцензії, та припиняється здійснення заходів, спрямованих на забезпечення виконання таких зобов'язань, застосованих до дня прийняття рішення про анулювання ліцензії, крім зобов'язань щодо сплати податків і зборів (зобов'язань платіжників);

2) кредитна спілка не має права нараховувати та виплачувати відсотки за вкладями (депозитами), дохід на додаткові пайові внески, спрямовувати прибуток на виплату доходу на пайові внески членів кредитної спілки або на збільшення пайових внесків членів кредитної спілки, приймати рішення про повернення пайових внесків членам кредитної спілки.

4. Правочини, вчинені кредитною спілкою після прийняття Регулятором рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки або протягом одного року, що передував прийняттю такого рішення, якщо вони завдали збитків кредитній спілці або кредиторам, можуть бути визнані недійсними судом з таких підстав:

1) кредитна спілка виконала майнові зобов'язання раніше за встановлений термін або до початку строку виконання зобов'язання, внаслідок чого вона стала неплатоспроможною або виконання її грошових зобов'язань перед іншими кредиторами повністю або частково стало неможливим;

2) кредитна спілка до прийняття рішення про анулювання ліцензії взяла на себе зобов'язання, внаслідок чого вона стала неплатоспроможною або виконання її грошових зобов'язань перед іншими кредиторами повністю або частково стало неможливим;

3) кредитна спілка здійснила відчуження або придбання майна за цінами, відповідно нижчими або вищими за ринкові, за умови що в момент прийняття зобов'язання або внаслідок його виконання майна кредитної спілки було (стало) недостатньо для задоволення вимог кредиторів;

4) кредитна спілка оплатила кредиторю або прийняла майно в рахунок виконання грошових вимог у день, коли сума вимог кредиторів до кредитної спілки перевищувала вартість майна;

5) кредитна спілка взяла на себе зобов'язання щодо забезпечення виконання грошових вимог, внаслідок чого вона стала неплатоспроможною або виконання її грошових зобов'язань перед іншими кредиторами повністю або частково стало неможливим.

5. Правочини, вчинені кредитною спілкою протягом одного року, що передував прийняттю Регулятором рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки, можуть бути визнані недійсними судом у межах ліквідаційної процедури за заявою Регулятора або ліквідатора також з таких підстав:

1) кредитна спілка безоплатно здійснила відчуження майна, взяла на себе зобов'язання без відповідних майнових дій іншої сторони, відмовилася від власних майнових вимог;

2) кредитна спілка уклала правочин (у тому числі договір) з пов'язаною особою, якщо такий правочин не відповідає вимогам законодавства;

3) кредитна спілка уклала договір дарування.

6. У разі визнання недійсними правочинів кредитної спілки з підстав, передбачених частиною четвертою або п'ятою цієї статті, кредитор зобов'язаний повернути до складу ліквідаційної маси майно, яке він отримав від кредитної спілки, а в разі неможливості повернути майно в натурі – відшкодувати його вартість грошовими коштами за ринковими цінами, що існували на момент вчинення правочину.

7. У разі прийняття рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки з підстав, передбачених пунктами 4–7, 10–14 частини першої цієї статті, Регулятор має право:

- 1) прийняти рішення про заборону кредитній спілці вчиняти будь-які операції або здійснювати будь-яку діяльність;
- 2) звернутися до банків, інших установ (у тому числі фінансових установ), державних реєстраторів щодо заборони проведення будь-яких операцій з майном кредитної спілки.

Стаття 59. Ліквідація кредитної спілки за рішенням суду

1. Ліквідація кредитної спілки у разі прийняття Регулятором рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки з підстав, не пов'язаних

з платоспроможності кредитної спілки, здійснюється відповідно до Цивільного кодексу України.

Прийняття Регулятором рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки з підстав, визначених пунктами 5–14 частини першої статті 58 цього Закону, є підставою для звернення Регулятора до господарського суду з позовом про ліквідацію кредитної спілки.

2. Ліквідація кредитної спілки у разі прийняття Регулятором рішень про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та про анулювання ліцензії кредитної спілки здійснюється відповідно до Кодексу України з процедур банкрутства.

Прийняття Регулятором рішень про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та про анулювання ліцензії кредитної спілки з підстави, визначеної пунктом 4 частини першої статті 58 цього Закону, є підставою для звернення Регулятора до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство кредитної спілки.

3. Регулятор, за умови відсутності у кредитної спілки зобов'язань за договорами про надання фінансових послуг, звертається до господарського суду з позовом про ліквідацію кредитної спілки відповідно до пункту 3 частини першої статті 110 Цивільного кодексу України протягом одного місяця з дня прийняття Регулятором рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки з підстав, передбачених пунктами 5–14 частини першої статті 58 цього Закону.

4. У разі наявності у кредитної спілки зобов'язань за договорами про надання фінансових послуг Регулятор:

1) одночасно з прийняттям рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки з підстав, визначених пунктами 5–14 частини першої статті 58 цього Закону, призначає тимчасового адміністратора;

2) протягом одного місяця з дня прийняття Регулятором рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки з підстав, визначених пунктами 5–14 частини першої статті 110 Цивільного кодексу України та з клопотанням про призначення ліквідатора кредитної спілки з числа арбітражних керуючих у справі про банкрутство фінансових установ.

5. Повноваження тимчасового адміністратора припиняються з моменту призначення господарським судом ліквідатора кредитної спілки.

6. Порядок встановлення факту відсутності або наявності у кредитної спілки зобов'язань за договорами про надання фінансових послуг визначається нормативно-правовими актами Регулятора.

7. Регулятор звертається до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство відповідно до Кодексу України з процедур банкрутства протягом одного місяця з дня прийняття Регулятором

рішень про віднесення кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та про анулювання ліцензії такої кредитної спілки відповідно до пункту 4 частини першої статті 58 цього Закону.

8. Розпочата процедура ліквідації кредитної спілки не може бути зупинена (припинена), у тому числі в разі визнання протиправними (незаконними) та скасування індивідуальних актів Регулятора, що були підставою для початку такої процедури.

9. Процедура ліквідації кредитної спілки вважається завершеною, а кредитна спілка як юридична особа – ліквідованою з дня внесення відповідного запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань.

Регулятор вносить до Реєстру запис про ліквідацію кредитної спілки на підставі отриманого від господарського суду затвердженого ним звіту ліквідатора та ліквідаційного балансу.

Стаття 60. Черговість задоволення вимог кредиторів у разі ліквідації кредитної спілки

1. У разі ліквідації кредитної спілки вимоги її кредиторів задовольняються у такій черговості:

- 1) вимоги щодо відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок каліцтва, іншого ушкодження здоров'я або смерті;
- 2) вимоги працівників кредитної спілки, пов'язані з трудовими відносинами, що виникли до прийняття рішення про анулювання (відкликання) ліцензії, та вимоги членів комісії з припинення, пов'язані з трудовими відносинами;
- 3) вимоги за договорами вкладу (депозиту);
- 4) вимоги щодо сплати податків, зборів (обов'язкових платежів);
- 5) інші вимоги, крім вимог, визначених пунктами 6 і 7 цієї частини;
- 6) вимоги за субординованим боргом;
- 7) вимоги членів кредитної спілки щодо повернення їхніх пайових внесків.

Кошти, що залишилися після задоволення вимог кредиторів, підлягають поверненню членам кредитної спілки пропорційно до розміру їхніх пайових внесків.

2. Вимоги за однією чергою задовольняються пропорційно до суми вимог, що належать кожному кредиту за такою чергою.

Розділ X. ОБ'ЄДНАНА КРЕДИТНА СПІЛКА

Стаття 61. Правовий статус об'єднаної кредитної спілки

1. Об'єднана кредитна спілка – це кредитна спілка, заснована іншими кредитними спілками на кооперативних засадах з метою сприяння фінансовій стійкості таких кредитних спілок, здійснення діяльності відповідно до статті 4 цього Закону, а також іншої діяльності, передбаченої цим розділом, та яка отримала ліцензію на здійснення діяльності кредитної спілки у порядку, передбаченому цим Законом.

Найменування об'єднаної кредитної спілки має містити слова "Об'єднана кредитна спілка".

2. Об'єднана кредитна спілка здійснює господарську діяльність без мети одержання прибутку (некомерційну господарську діяльність).

3. Об'єднана кредитна спілка має право надавати фінансові послуги із залучення коштів та банківських металів, що підлягають поверненню, та надання коштів та банківських металів у кредит лише кредитним спілкам, які є її членами.

Об'єднана кредитна спілка має право надавати окремі види фінансових платіжних послуг членам кредитних спілок, які є членами об'єднаної кредитної спілки.

4. Об'єднана кредитна спілка також має право:

- 1) забезпечувати роботу системи з підтримки ліквідності членів об'єднаної кредитної спілки з урахуванням вимог, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора;
- 2) бути учасником системи електронних платежів Національного банку України, за умови виконання вимог, встановлених законом та нормативно-правовими актами Регулятора;
- 3) створити фонд стабілізації та здійснювати підтримку фінансової стійкості членів об'єднаної кредитної спілки з урахуванням вимог, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора;
- 4) представляти інтереси кредитних спілок з питань їх реєстрації та ліцензування, за умови прийняття відповідного рішення установчими (загальними) зборами кредитної спілки;
- 5) надавати кредитним спілкам, у тому числі кредитним спілкам, що не є членами об'єднаної кредитної спілки, послуги із здійснення за договором ауторсінгу ключових функцій, окремим завдань та процесів у межах здійснення таких функцій відповідно до статті 29 цього Закону.

Вимоги щодо здійснення об'єднаною кредитною спілкою функцій, зазначених у цій частині, встановлюються законом та нормативно-правовими актами Регулятора.

5. Дія положень цього Закону поширюється на створення та діяльність об'єднаної кредитної спілки з урахуванням особливостей, встановлених цим розділом.

6. Створення кредитними спілками об'єднаної кредитної спілки та її діяльність не розглядаються як існування фінансової групи та не підлягають консолідованому нагляду з боку Регулятора.

Стаття 62. Членство в об'єднаній кредитній спілці

1. Мінімальна кількість засновників об'єднаної кредитної спілки становить не менше 20 кредитних спілок.

Членом об'єднаної кредитної спілки має право стати кредитна спілка, що відповідає вимогам, установленим статутом об'єднаної кредитної спілки.

2. Участь кредитних спілок, які провадять діяльність на підставі стандартної ліцензії, в об'єднаній кредитній спілці є обов'язковою.

3. Кредитна спілка може бути членом лише однієї об'єднаної кредитної спілки.

4. Члени об'єднаної кредитної спілки мають право зберігати кошти

членів об'єднаної кредитної спілки, членом якої вони є, у тому числі шляхом внесення їх на депозитний рахунок в об'єднаній кредитній спілці.

5. Члени об'єднаної кредитної спілки зобов'язані:

- 1) дотримуватися статуту та внутрішніх положень (правил) об'єднаної кредитної спілки, виконувати рішення загальних зборів членів об'єднаної кредитної спілки, а також інших органів управління об'єднаної кредитної спілки;
- 2) надавати об'єднаній кредитній спілці всю інформацію, необхідну для виконання встановлених цим Законом функцій об'єднаної кредитної спілки.
6. Підстави для припинення членства в об'єднаній кредитній спілці встановлюються її статутом.
7. Добровільне припинення членства кредитною спілкою в об'єднаній кредитній спілці здійснюється за умови:

- 1) направлення кредитною спілкою, що є членом об'єднаної кредитної спілки, до об'єднаної кредитної спілки письмового повідомлення про намір припинення членства не пізніше ніж за шість місяців до запланованої дати припинення членства. Статутом об'єднаної кредитної спілки може бути встановлено більший строк для направлення такого повідомлення;

2) виконання кредитною спілкою, що є членом об'єднаної кредитної спілки, всіх зобов'язань перед об'єднаною кредитною спілкою.

Об'єднана кредитна спілка зобов'язана повідомити Регулятора про намір кредитної спілки, що є її членом, припинити таке членство протягом 10 робочих днів з дня отримання відповідного повідомлення від кредитної спілки.

8. Розрахунки за зобов'язаннями, пов'язаними з припиненням членства в об'єднаній кредитній спілці, здійснюються у порядку, встановленому цим Законом та статутом об'єднаної кредитної спілки.

Стаття 63. Фонд стабілізації

1. Об'єднана кредитна спілка може утворити фонд стабілізації як окремих механізм підтримки платоспроможності своїх членів.

2. Фонд стабілізації може формуватися за рахунок:

- 1) внесків кредитних спілок – членів об'єднаної кредитної спілки;
 - 2) розміщення коштів фонду стабілізації на депозитних та інших рахунках у банках, а також придбання державних цінних паперів, облигацій міжнародних фінансових організацій та паїв кооперативних банків, з урахуванням обмежень, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора;
 - 3) грошових пожертв, благодійних внесків, грантів, безоплатної технічної допомоги юридичних і фізичних осіб;
 - 4) інших джерел, не заборонених законодавством.
3. Активи фонду стабілізації обліковуються окремо від інших активів об'єднаної кредитної спілки.
4. Кошти фонду стабілізації можуть надаватися кредитним спілкам для підтримки їх платоспроможності на умовах субординованого боргу та/або у формі безповоротних внесків до капіталу кредитної спілки.
- Надання кредитній спілці коштів з фонду стабілізації може здійснюватися, у тому числі, відповідно до плану відновлення діяльності кредитної спілки, затвердженого Регулятором.
5. Кредитні спілки, які є членами об'єднаної кредитної спілки, зобов'язані здійснювати внески до фонду стабілізації (у разі створення) на умовах, визначених статутом об'єднаної кредитної спілки.
6. Розмір внесків членів об'єднаної кредитної спілки до фонду стабілізації розраховується з урахуванням розміру активів таких кредитних спілок та ступеня їх ризику та визначається об'єднаною кредитною спілкою.

7. У разі ліквідації об'єднаної кредитної спілки активи фонду стабілізації розподіляються серед її членів пропорційно до їхньої частки у загальному складі активів фонду стабілізації станом на останню звітну дату.

8. Особливості діяльності та управління фондом стабілізації та використання його активів встановлюються нормативно-правовими актами Регулятора та внутрішніми документами об'єднаної кредитної спілки.

Стаття 64. Повноваження об'єднаної кредитної спілки щодо контролю

1. Об'єднана кредитна спілка для здійснення своєї діяльності та забезпечення ефективного контролю за діяльністю кредитних спілок, що є її членами, має право:

- 1) встановлювати додаткові вимоги до своїх членів, у тому числі щодо їх організаційної структури, корпоративного управління, достатності капіталу, подання фінансової звітності, з урахуванням вимог та обмежень, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора;
 - 2) виявляти порушення у роботі кредитних спілок, що є її членами, та надавати таким кредитним спілкам рекомендації щодо усунення порушень;
 - 3) вимагати проведення перевірки достовірності фінансової звітності кредитної спілки суб'єктом аудиторської діяльності у випадку, якщо обов'язкова перевірка не вимагається законом;
 - 4) виконувати функції підрозділу внутрішнього аудиту для кредитних спілок, що є її членами, з урахуванням вимог та обмежень, встановлених Регулятором;
 - 5) виконувати інші повноваження, передбачені Законом України "Про фінансові послуги та фінансові компанії" для об'єднань учасників ринку фінансових послуг.
2. За результатами виконання функцій, зазначених у частині першій цієї статті, об'єднана кредитна спілка зобов'язана звітувати Регулятору, у тому числі повідомляти про всі виявлені суттєві порушення в діяльності кредитних спілок, які є її членами, у порядку та за формою, встановленими нормативно-правовими актами Регулятора.

Розділ XI. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 січня 2024 року, крім:

частини першої статті 20 щодо строків проведення загальних зборів членів кредитних спілок, яка вводиться в дію з 1 липня 2024 року;

пункту 2 частини четвертої статті 61, який вводиться в дію з 1 січня 2026 року;

пунктів 10, 11, 14–17 цього розділу, які набирають чинності та вводяться в дію з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Визнати таким, що втратив чинність з дня введення в дію цього Закону, Закон України "Про кредитні спілки" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 15, ст. 101 із наступними змінами).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18–22, ст. 144):

а) частину четверту статті 56 викласти в такій редакції:

"4. Суб'єкт господарювання може створюватися та здійснювати діяльність на підставі модельного статуту, затвердженого Кабінетом Міністрів України, а у випадках, передбачених законом, – Національним банком України, що після його прийняття учасниками стає установчим документом";

б) статтю 130 викласти в такій редакції:

"Стаття 130. Кредитні спілки у сфері господарювання

1. Кредитна спілка – це фінансова установа, створена на засадах кооперації з метою задоволення потреб її членів у взаємному кредитуванні, наданні інших послуг, у тому числі фінансових, за рахунок об'єднаних грошових внесків членів кредитної спілки та інших джерел, не заборонених законодавством, а також здійснення іншої визначеної законодавством діяльності. Кредитна спілка здійснює господарську діяльність без мети одержання прибутку (некомерційну господарську діяльність).

2. Кредитна спілка створюється у порядку, передбаченому Законом України "Про кредитні спілки".

Кредитні спілки у своїй діяльності керуються цим Кодексом, Законом України "Про кредитні спілки" та іншими законодавчими актами України";

2) у Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40–44, ст. 356):

а) абзац другий частини першої статті 87 викласти в такій редакції:

"Юридична особа приватного права може створюватися та здійснювати діяльність на підставі модельного статуту, затвердженого Кабінетом Міністрів України, а у випадках, передбачених законом, – Національним банком України, що після його прийняття учасниками стає установчим документом";

б) у статті 110:

частину другу доповнити реченням такого змісту: "У справі про банкрутство небанківської фінансової установи за клопотанням органу державної влади ліквідатором може бути призначена особа з числа арбітражних керуючих у такій справі";

частину третю викласти в такій редакції:

"3. Якщо вартість майна юридичної особи є недостатньою для задоволення вимог кредиторів, юридична особа здійснює всі необхідні дії, передбачені Кодексом України з процедур банкрутства";

в) статтю 1058 доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. Положення цього параграфа, крім частини третьої цієї статті, абзацу другою частини першої статті 1059, частини другої статті 1060, статей 1063–1065 цього Кодексу, застосовуються до відносин, що виникають під час здійснення кредитною спілкою діяльності щодо залучення коштів та банківських металів, що підлягають поверненню";

3) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) частину першу статті 20 доповнити пунктом 21 такого змісту:

"21) справи про ліквідацію страховика або кредитної спілки за позовом Національного банку України відповідно до статті 110 Цивільного кодексу України";

б) у тексті Кодексу слова "Закон України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" в усіх відмінках замінити словами "Кодекс України з процедур банкрутства" у відповідному відмінку;

4) у Кодексі України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 74):

а) абзаци третій, тринадцятий і двадцять четвертий частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

"банкрутство – визнана господарським судом неспроможність боржника, крім страховика або кредитної спілки, відновити свою платоспроможність за допомогою процедури санації та реструктуризації і погасити встановлені у порядку, визначеному цим Кодексом, грошові вимоги кредиторів інакше, ніж через застосування ліквідаційної процедури, а також віднесення страховика або кредитної спілки відповідно до рішення Національного банку України до категорії неплатоспроможних відповідно до Закону України "Про страхування" або Закону України "Про кредитні спілки";

"неплатоспроможність – неспроможність боржника (іншого, ніж страховик або кредитна спілка) виконати після настання встановленого строку грошові зобов'язання перед кредиторами не інакше, як через застосування

процедур, передбачених цим Кодексом, або встановлена Національним банком України неплатоспроможність страховика відповідно до Закону України "Про страхування" чи неплатоспроможність кредитної спілки відповідно до Закону України "Про кредитні спілки";

"учасники у справі про банкрутство – сторони, арбітражний керуючий, державний орган з питань банкрутства, Фонд державного майна України, представник органу місцевого самоврядування, представник працівників боржника, уповноважена особа засновників (учасників, акціонерів) боржника, Національний банк України, а також у випадках, передбачених цим Кодексом, інші учасники справи про банкрутство, щодо прав або обов'язків яких існує спір";

б) статтю 4 доповнити частиною восьмою такого змісту:

"8. Заходи щодо запобігання банкрутству боржника – кредитної спілки вживаються у порядку, визначеному Законом України "Про кредитні спілки";

в) частину другу статті 8 доповнити новим абзацом такого змісту:

"У разі неплатоспроможності страховика або кредитної спілки право на звернення до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство мають Національний банк України, боржник (якщо Національний банк України надав такому боржнику дозвіл на добровільний вихід з ринку), ліквідатор боржника або призначений Національним банком України відповідно до закону тимчасовий адміністратор страховика або кредитної спілки, якщо рішенням Національного банку України про призначення тимчасового адміністратора передбачено право тимчасового адміністратора звертатися з такою заявою";

г) частину четверту статті 11 доповнити другим і третім реченнями такого змісту: "Арбітражний керуючий у справах про банкрутство небанківських фінансових установ зобов'язаний один раз на два роки підвищувати кваліфікацію в порядку, встановленому державним органом з питань банкрутства за погодженням з Національним банком України або Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку згідно з розподілом повноважень, визначених Законом України "Про фінансові послуги та фінансові компанії". Національний банк України та Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку спільно з державним органом з питань банкрутства беруть участь у системі підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації арбітражних керуючих у справах про банкрутство небанківських фінансових установ";

г) пункт 5 частини другої статті 18 викласти в такій редакції:

"5) дату видачі та номер свідоцтва про проходження підготовки у справах про банкрутство небанківських фінансових установ, строк його дії";

д) у статті 34:

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

"1. Заява про відкриття провадження у справі про банкрутство подається кредитором, боржником або Національним банком України у випадках, передбачених цим Кодексом, у письмовій формі та повинна містити";

доповнити частиною сьомою такого змісту:

"7. До заяви Національного банку України про відкриття провадження у справі про банкрутство додаються:

докази сплати судового збору, крім випадків, якщо згідно із законом судовий збір не підлягає сплаті;

довірчість чи інший документ, що засвідчує повноваження представника;

докази авансування винагороди арбітражному керуючому у розмірі трьох мінімальних заробітних плат за три місяці виконання повноважень;

рішення Національного банку України про віднесення страховика або кредитної спілки до категорії неплатоспроможних";

е) у статті 48:

частину шосту доповнити абзацом шостим такого змісту:

"У разі проведення процедури банкрутства страховика або кредитної спілки Національний банк України в обов'язковому порядку включається до складу комітету кредиторів з правом вирішального голосу";

частину дев'яту доповнити новим абзацом такого змісту:

"Національний банк України має право накладати заборону (вето) на рішення комітету кредиторів, якщо реалізація таких рішень загрожуватиме законним інтересам страховика або кредитної спілки, їхніх кредиторів";

е) доповнити статтею 93³ такого змісту:

"Стаття 93³. Особливості банкрутства кредитних спілок

1. При розгляді справи про банкрутство кредитної спілки учасником провадження у справі про банкрутство визнається Національний банк України.

Арбітражний керуючий у справі про банкрутство кредитної спілки повинен скласти іспит за програмою підготовки арбітражних керуючих у справах про банкрутство небанківських фінансових установ.

2. Підставою для звернення із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство кредитної спілки є:

віднесення Національним банком України кредитної спілки до категорії неплатоспроможних та прийняття Національним банком України рішення про анулювання ліцензії кредитної спілки;

визвнення ліквідатором кредитної спілки, який здійснює ліквідацію кредитної спілки на підставі статті 110 Цивільного кодексу України, недостатності вартості майна кредитної спілки для задоволення вимог кредиторів.

3. Заява про відкриття провадження у справі про банкрутство кредитної спілки може бути подана до господарського суду боржником, від імені якого виступає ліквідатор кредитної спілки, призначений судом за клопотанням Національного банку України згідно з частиною третьою статті 105 Цивільного кодексу України або Національним банком України.

Господарський суд у судовому засіданні за участю сторін ухвалює постанову про визнання кредитної спілки банкрутом і відкриває ліквідаційну процедуру в разі неплатоспроможності кредитної спілки або в разі недостатності вартості майна кредитної спілки для задоволення вимог кредиторів у межах процедури, передбаченої статтею 110 Цивільного кодексу України.

4. Санація кредитної спілки до відкриття провадження у справі про банкрутство не допускається.

5. Відповідно до цього Кодексу щодо боржника – кредитної спілки застосовуються такі судові процедури:

розпорядження майном кредитної спілки;

ліквідація кредитної спілки.

Процедури, визначені цим Кодексом щодо санації боржника після відкриття провадження у справі про банкрутство, не застосовуються до кредитної спілки.

6. У разі визнання господарським судом кредитної спілки банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури вимоги кредиторів кредитної спілки задовольняються у черговості, визначеній статтею 60 Закону України "Про кредитні спілки";

7) частину шосту статті 16 Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17) доповнити словами "кредитних спілок та об'єднань кредитних спілок".

4. Документи для набуття кредитною спілкою статусу фінансової установи та/або отримання кредитною спілкою ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг, що надійшли до Регулятора від

кредитних спілок до дня введення в дію цього Закону та щодо яких Регулятором не прийнято рішення про надання відповідної ліцензії або про відмову в наданні такої ліцензії станом на день введення в дію цього Закону, залишаються без розгляду. Такі юридичні особи з дня введення в дію цього Закону мають право подати документи для одержання ліцензії кредитної спілки відповідно до вимог цього Закону.

5. Кредитні спілки, які мали статус кредитної спілки до дня введення в дію цього Закону, зобов'язані протягом шести місяців з дня введення його в дію в порядку, визначеному нормативно-правовими актами Регулятора, привести свої внутрішні документи, діяльність та склад органів управління у відповідність з вимогами цього Закону.

6. Вимоги частини третьої статті 7 цього Закону щодо найменування кредитної спілки не застосовуються до кредитних спілок, створених до дня введення в дію цього Закону.

7. Кредитні спілки, які на день введення в дію цього Закону мають ознаки членства, що відповідали вимогам законодавства, що діяло до дня введення в дію цього Закону, не потребують приведення своїх ознак членства у відповідність з вимогами цього Закону.

8. Статутні асоціації, інших об'єднань кредитних спілок, що зареєстровані до дня введення в дію цього Закону, не потребують приведення у відповідність з вимогами цього Закону, а такі асоціації та інші об'єднання кредитних спілок не підлягають перереєстрації.

9. Регулятор у встановленому ним порядку протягом шести місяців з дня введення в дію цього Закону безоплатно переоформлює ліцензії з урахуванням, що:

1) для кредитної спілки, яка на день введення в дію цього Закону мала чинну ліцензію на надання коштів у позичку, в тому числі на умовах фінансового кредиту, та ліцензію на залучення фінансових активів із зобов'язанням щодо наступного їх повернення, такі ліцензії переоформлюються на стандартну ліцензію та вноситься запис до Реєстру про право кредитної спілки надавати фінансові послуги з надання коштів та банківських металів у кредит та із залучення коштів та банківських металів, що підлягають поверненню;

2) для кредитної спілки, яка на день введення в дію цього Закону мала чинну ліцензію на надання коштів у позичку, в тому числі на умовах фінансового кредиту, така ліцензія переоформлюється на спрощену ліцензію та вноситься запис до Реєстру про право кредитної спілки надавати фінансову послугу з надання коштів та банківських металів у кредит.

Регулятор надсилає кредитній спілці повідомлення про переоформлення ліцензії в письмовій формі (у паперовій формі або у формі електронного документа, створеного згідно з вимогами, визначеними Законом України "Про

електронні документи та електронний документообіг") та відповідний витяг з Реєстру протягом трьох робочих днів з дня внесення запису до Реєстру.

До дня внесення Регулятором запису до Реєстру кредитна спілка здійснює свою діяльність з урахуванням вимог цього Закону відповідно до ліцензії, що діє на день введення в дію цього Закону.

Якщо до дня внесення запису до Реєстру кредитна спілка має намір почати надавати інші фінансові послуги, переоформлення ліцензії здійснюється одночасно з розглядом пакета документів для розширення обсягу ліцензії, що подається кредитною спілкою відповідно до вимог цього Закону.

3 дня внесення до Реєстру запису про переоформлення ліцензії ліцензії, що діяли на день введення в дію цього Закону, вважаються анульованими, а кредитні спілки провадять свою діяльність на підставі ліцензії, передбаченої цим Законом, з надання тих фінансових послуг, інформація щодо яких міститься у Реєстрі.

10. Установити такі особливості щодо дії та виконання прийнятих до дня введення в дію цього Закону рішень Регулятора про застосування заходів впливу до кредитних спілок:

1) повноваження тимчасової адміністрації, призначеної Регулятором до дня введення в дію цього Закону, що не припинені Регулятором до дня введення в дію цього Закону, залишаються чинними після введення в дію цього Закону та діють до прийняття Регулятором рішення про припинення повноважень тимчасової адміністрації або у зв'язку із закінченням строку, на який призначено тимчасову адміністрацію;

2) рішення про застосування до кредитних спілок заходів впливу у вигляді накладення штрафу, що прийняті Регулятором до дня введення в дію цього Закону та залишаються невиконаними до дня введення в дію цього Закону, залишаються чинними та підлягають виконанню у визначений у таких рішеннях строк;

3) рішення Регулятора про застосування інших заходів впливу, ніж зазначені у підпунктах 1 і 2 цього пункту, прийняті Регулятором до дня, що передує дню введення в дію цього Закону, та строк виконання яких станом на день введення цього Закону в дію ще не настав, можуть бути скасовані Регулятором. У разі якщо такі рішення Регулятора не скасовані, вони залишаються чинними та підлягають виконанню у визначений у таких рішеннях строк;

4) невиконання рішень Регулятора про застосування заходів впливу, чинних до дня введення в дію цього Закону, починаючи з дня введення в дію цього Закону є підставою для застосування Регулятором заходів, передбачених цим Законом, у тому числі може бути підставою для проведення позапланової інспекційної перевірки.

Якщо за результатами проведення безвізійного нагляду та/або інспекційних перевірок Регулятором встановлено відповідність кредитної спілки вимогам цього Закону, невиконані до дня введення в дію цього Закону рішення Регулятора про застосування заходів впливу починаючи з дня введення в дію цього Закону вважаються виконаними.

11. Відсутність у кредитній спілці чинної ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг або анулювання такої ліцензії є підставою для виключення Регулятором у встановленому ним порядку такої кредитної спілки та відомостей про неї з Державного реєстру фінансових установ з дня набрання чинності цим Законом. Ця вимога не поширюється на кредитні спілки, що були включені до Державного реєстру фінансових установ протягом останніх 12 місяців до дня набрання чинності цим Законом.

Відсутність у кредитній спілці, включеної до Державного реєстру фінансових установ протягом останніх 12 місяців до дня набрання чинності цим Законом або у період між днем набрання чинності цим Законом та днем введення в дію цього Закону, чинної ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг станом на день, що передує дню введення в дію цього Закону, є підставою для виключення Регулятором у встановленому ним порядку такої кредитної спілки та відомостей про неї з Державного реєстру фінансових установ з дня введення в дію цього Закону. Така вимога не поширюється на кредитні спілки, від яких документи для набуття кредитною спілкою статусу фінансової установи та/або отримання кредитною спілкою ліцензії на провадження діяльності з надання фінансових послуг надійшли до Регулятора до дня введення в дію цього Закону та щодо яких Регулятором не прийнято рішення про надання відповідної ліцензії або про відмову в наданні такої ліцензії станом на день введення в дію цього Закону.

Вимога щодо внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань запису про державну реєстрацію припинення юридичної особи на підставі витягу про виключення надавача фінансових послуг з Державного реєстру фінансових установ, передбачена частиною другою статті 13 Закону України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг", не поширюється на надавачів фінансових послуг, зазначених в абзаці першому цього пункту.

12. Доручення (довіреності), видані іншим членом кредитної спілки з метою представництва інтересів членів кредитної спілки для визначення кворуму для проведення загальних зборів членів кредитної спілки, чинні на день введення в дію цього Закону, вважаються такими, що втратили чинність та припинили свою дію з дня введення в дію цього Закону. До таких доручень (довіреностей) не застосовується положення частини восьмої статті 14 цього Закону щодо обліку інформації про довіреності, видані членами кредитної спілки для представлення на загальних зборах членів кредитної спілки.

13. Процедури припинення кредитних спілок, розпочаті до дня введення в дію цього Закону, завершуються відповідно до положень законодавства, що діяло до дня введення в дію цього Закону.

Якщо на день введення в дію цього Закону в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань міститься інформація про юридичних осіб з організаційно-правовою формою "кредитна спілка", які на дату набрання чинності цим Законом виключені з Державного реєстру фінансових установ та не розпочали процедури реорганізації та ліквідації, Регулятор має право звернутися до господарського суду з позовом щодо зобов'язання вчинення реєстраційних дій та виключення запису та інформації про таку юридичну особу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань.

14. З дня набрання чинності цим Законом кредитна спілка має право на загальних зборах членів кредитної спілки виключити члена кредитної спілки, який не має додаткових пайових внесків у кредитній спілці та протягом трьох років жодного разу не скористався фінансовими послугами, що надаються кредитною спілкою, не вчиняв фінансові операції, не брав участі в роботі органів управління кредитної спілки.

15. Кабінету Міністрів України до дня введення в дію цього Закону: привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

16. Рекомендувати Національному банку України до дня введення в дію цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

17. Кабінету Міністрів України за участю Національного банку України та Офісу Генерального прокурора протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати план заходів щодо можливих шляхів повернення (компенсації) коштів членам кредитних спілок, до яких до дня набрання чинності цим Законом було застосовано захід впливу у вигляді анулювання ліцензії на здійснення діяльності по залученню внесків (вкладів) членів кредитної спілки на депозитні рахунки та які не повернули (повністю або частково) своїм членам кошти, що належать членам кредитної спілки на праві приватної власності;

у межах повноважень вжити заходів для повернення кредитним спілкам, ліцензії яких були анульовані до дня набрання чинності цим Законом, членам яких не було повернено (повністю або частково) їхні внески, вклади (депозити), вилучених органами досудового розслідування оригіналів кредитних договорів, статутів, договорів поруки, застави, факторингу та відступлення права вимоги (цесії), укладених на користь таких кредитних спілок, їх членів.

Президент України

м. К и в
14 липня 2023 року
№ 3254-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за порушення вимог законодавства про колективні угоди та договори

Верховна Рада України постановляє:

1. Статті 41¹ – 41³ Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) викласти в такій редакції:

"Стаття 41¹. Ухилення від участі в колективних переговорах щодо укладення, зміни або доповнення колективної угоди, договору

Ухилення осіб, які представляють роботодавців чи профспілки, від участі в колективних переговорах щодо укладення, зміни або доповнення колективної угоди, договору у разі їх письмового ініціювання однією із сторін колективних переговорів, умисне порушення встановленого законодавством строку проведення консультацій щодо початку колективних переговорів –

тягнути за собою накладення штрафу від десяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Штраф не накладається на осіб, які представляють роботодавців, у яких кількість працівників не перевищує 25 осіб, чи профспілки, якщо вони представляють інтереси працівників таких роботодавців.

Стаття 41². Порушення чи невиконання колективної угоди, договору

Порушення чи невиконання зобов'язань за колективною угодою, договором особами, які представляють роботодавців чи профспілки, –

тягнути за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Стаття 41³. Ненадання інформації для ведення колективних переговорів і здійснення контролю за виконанням колективних угод, договорів

Ненадання особами, які представляють роботодавців чи профспілки, інформації, необхідної для ведення колективних переговорів і здійснення контролю за виконанням колективних угод, договорів, –

тягне за собою накладення штрафу від п'яти до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Штраф не накладається на осіб, які представляють роботодавців, у яких кількість працівників не перевищує 25 осіб, чи профспілки, якщо вони представляють інтереси працівників таких роботодавців".

2. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня припинення чи скасування воєнного стану, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, але не раніше набрання чинності Законом України "Про колективні угоди та договори" від 23 лютого 2023 року № 2937-IX.

Президент України
м. К и в
14 липня 2023 року
№ 3256-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування діяльності відокремлених підрозділів юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частини третю і четверту статті 117 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18–22, ст. 144) виключити.

2. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40–44, ст. 356):

1) у статті 95:

частини третю – п'яту викласти в такій редакції:

"3. Філії та представництва не є юридичними особами. Вони наділяються майном юридичної особи, що їх утворила, і діють на підставі затвердженого нею положення або на іншій підставі, передбаченій законодавством іноземної держави, відповідно до якого утворено юридичну особу, відокремленими підрозділами якої є такі філії та представництва.

4. Керівники філій та представництв призначаються юридичною особою і діють на підставі виданої нею довіреності або на іншій підставі, передбаченій законодавством іноземної держави, відповідно до якого утворено юридичну особу, відокремленими підрозділами якої є такі філії та представництва.

5. Філії та представництва юридичної особи, у тому числі юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, підлягають державній реєстрації у порядку, встановленому законом.

Філії та представництва юридичної особи вважаються створеними з дня їх державної реєстрації";

доповнити частиною шостою такого змісту:

"6. Законом можуть бути встановлені вимоги до утворення в Україні філії та представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави.

Утворення філії та представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства держави, що визнана відповідно до закону державою-агресором або державою-окупантом, забороняється";

2) доповнити статтею 105¹ такого змісту:

"Стаття 105¹. Припинення філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави

1. Філія, представництво юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, припиняється в результаті ліквідації.

2. Філія, представництво юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, є такими, що припинилися, з дня внесення до єдиного державного реєстру запису про припинення.

3. Юридична особа, утворена відповідно до законодавства іноземної держави, що прийняла рішення про припинення філії, представництва, суд або орган державної влади, що прийняв рішення про припинення філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, зобов'язані протягом десяти робочих днів з дати прийняття такого рішення письмово повідомити про це орган, що здійснює державну реєстрацію.

4. Юридична особа, утворена відповідно до законодавства іноземної держави, що прийняла рішення про припинення філії, представництва, суд або орган державної влади, що прийняв рішення про припинення філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, призначає комісію з припинення філії, представництва (ліквідаційну комісію), голову комісії або ліквідатора та встановлює порядок і строк заявлення кредиторами своїх вимог до юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, філія, представництво якої припиняється.

5. До комісії з припинення філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави (ліквідаційної комісії), або ліквідатора з моменту призначення переходять повноваження щодо управління справами філії, представництва. Голова комісії, її члени або ліквідатор філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, представляють її у відносинах з третіми особами.

6. Строк заявлення кредиторами своїх вимог до юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, філія,

представництво якої припиняється, не може становити менше двох місяців і більше шести місяців з дня оприлюднення повідомлення про рішення щодо припинення філії, представництва.

Юридична особа, утворена відповідно до законодавства іноземної держави, філія, представництво якої припиняється, вважається такою, що отримала відповідну вимогу кредитора, з дня отримання такої вимоги її філією, представництвом, що припиняється.

7. Комісія з припинення філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави (ліквідаційна комісія), або ліквідатор розглядає кожну окрему вимогу кредитора, зокрема щодо сплати податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових внесків до Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування, та приймає відповідне рішення, яке надсилає кредитору не пізніше 30 днів з дня отримання філією, представництвом юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, що припиняється, відповідної вимоги кредитора";

3) частину третьої статті 110 викласти в такій редакції:

"3. Якщо вартість майна юридичної особи є недостатньою для задоволення вимог кредиторів, юридична особа здійснює всі необхідні дії, встановлені законом";

4) доповнити статтею 110¹ такого змісту:

"Стаття 110¹. Ліквідація філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави

1. Ліквідація філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, здійснюється відповідно до положень цієї статті, а також з урахуванням особливостей, передбачених законодавством.

2. Філія, представництво юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, ліквідується:

- 1) за рішенням такої юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави;
 - 2) за рішенням суду про ліквідацію філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, – за позовом відповідного органу державної влади до юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, яка утворила таку філію, представництво;
 - 3) в інших випадках, передбачених законодавством.
3. Якщо з позовом про ліквідацію філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, звернувся

орган державної влади, ліквідатором може бути призначено посадову особу такого органу.

4. Під час проведення заходів щодо ліквідації філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, до завершення строку пред'явлення вимог кредиторів ліквідаційна комісія (ліквідатор) зкриває рахунки, відкриті у фінансових установах філією, представництвом, що ліквідується, крім рахунку, який використовується для розрахунків з кредиторами під час ліквідації таких філії, представництва.

5. Ліквідаційна комісія (ліквідатор) вживає заходів щодо інвентаризації майна, яким юридична особа, утворена відповідно до законодавства іноземної держави, наділила філію, представництво, що ліквідується.

У випадках, установлених законом, ліквідаційна комісія (ліквідатор) забезпечує проведення незалежної оцінки такого майна.

6. Ліквідаційна комісія (ліквідатор) відповідно до законодавства про працю забезпечує звільнення працівників юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, працевлаштованих у філії, представництві, що ліквідується.

7. Для проведення перевірок та визначення наявності або відсутності заборгованості із сплати податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхових коштів до Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування ліквідаційна комісія (ліквідатор) забезпечує своєчасне надання податковим органам та Пенсійному фонду України, фондам соціального страхування документів філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, що ліквідується, у тому числі первинних документів, реєстрів бухгалтерського та податкового обліку.

8. Ліквідаційна комісія (ліквідатор) після закінчення строку для пред'явлення вимог кредиторів складає проміжний ліквідаційний баланс, що включає відомості про склад майна, яким юридична особа, утворена відповідно до законодавства іноземної держави, наділила філію, представництво, перелік пред'явлених кредиторами вимог та результат їх розгляду.

Проміжний ліквідаційний баланс затверджується ліквідаційною комісією (ліквідатором).

9. Виплата грошових сум кредиторам юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, філія, представництво якої ліквідується, у тому числі з податками, зборами, єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та іншими коштами, що належить сплатити до державного або місцевого бюджету, Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування, проводиться у порядку черговості, встановленому статтею 112 цього Кодексу, та з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

У разі недостатності коштів для задоволення вимог кредиторів ліквідаційна комісія (ліквідатор) організовує реалізацію майна, яким юридична особа, утворена відповідно до законодавства іноземної держави, наділила філію, представництво.

Якщо вартість майна, яким наділена філія, представництво юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, що ліквідується, є недостатньою для задоволення вимог кредиторів, кредитори мають право задовольнити такі вимоги за рахунок іншого майна юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, філія, представництво якої ліквідується.

Вимоги кредитора, заявлені до юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, філія, представництво якої ліквідується, після спливу строку, встановленого для їх пред'явлення, задовольняються за рахунок майна, яким наділено філію, представництво, що ліквідується, та яке залишилося після задоволення вимог кредиторів, заявлених своєчасно, а у разі недостатності такого майна – за рахунок іншого майна юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, філія, представництво якої ліквідується.

10. До затвердження ліквідаційного балансу ліквідаційна комісія (ліквідатор) складає та подає податковим органам, Пенсійному фонду України та фондам соціального страхування звітність за останній звітний період.

11. Після завершення розрахунків з кредиторами за рахунок майна, яким наділена філія, представництво юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, що ліквідується, ліквідаційна комісія (ліквідатор) затверджує ліквідаційний баланс та забезпечує його подання до податкового органу.

12. Майно, яким юридична особа, утворена відповідно до законодавства іноземної держави, наділила філію, представництво та яке залишилося після задоволення вимог кредиторів (у тому числі з податками, зборами, єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та іншими коштами, що належить сплатити до державного або місцевого бюджету, Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування), передається такій юридичній особі, якщо інше не встановлено її установчими документами або законом.

13. Документи, що підлягають обов'язковому зберіганню, передаються у встановленому законодавством порядку відповідним архівним установам.

14. Протягом трьох днів з дня затвердження ліквідаційного балансу ліквідаційна комісія (ліквідатор) забезпечує подання державному реєстратору документів, передбачених законом для проведення державної реєстрації припинення філії, представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави".

3. У Законі України "Про зовнішньоекономічну діяльність" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377 із наступними змінами):

1) абзац сорок п'ятий статті 1 виключити;

2) абзац п'ятий частини першої статті 3 викласти в такій редакції:

"філії та представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

3) у статті 5:

друге речення частини другої викласти в такій редакції: "Фізичні особи, які мають постійне місце проживання на території України, користуються зазначеним правом, якщо вони зареєстровані як підприємці у порядку, визначеному законом";

частини вісімнадцятої – двадцять другу виключити.

4. Абзац третій статті 3 Закону України "Про режим іноземного інвестування" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 19, ст. 80; 2000 р., № 38, ст. 318) викласти в такій редакції:

"створення підприємств, що повністю належать іноземним інвесторам, створення юридичними особами, утвореними відповідно до законодавства іноземної держави, філій та представництв, придбання у власність діючих підприємств повністю".

5. У Законі України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 365 із наступними змінами):

1) частину першу статті 2 викласти в такій редакції:

"1. Цей Закон поширюється на всіх юридичних осіб, створених відповідно до законодавства України, незалежно від їх організаційно-правової форми і форми власності, на філії та представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави (далі – підприємства), які зобов'язані вести бухгалтерський облік та подавати фінансову звітність, а також на операції з виконання державного та місцевих бюджетів і складання фінансової звітності про виконання бюджетів з урахуванням бюджетного законодавства";

2) частину третю статті 11 викласти в такій редакції:

"3. Для мікропідприємств, малих підприємств, непередприємницьких товариств, філій та представництв юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, крім тих, що зобов'язані складати фінансову звітність за міжнародними стандартами, встановлюється скорочена за показниками фінансова звітність у складі балансу та звіту про фінансові результати".

6. Статтю 24 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5–6, ст. 30 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

"Стаття 24. Порядок відкриття філій та представництв іноземних банків в Україні

1. Іноземні банки мають право відкривати філії та представництва в Україні.

2. Іноземний банк має право на відкриття філії в Україні за таких умов:

1) до держави, в якій зареєстровано іноземний банк, відсутні суттєві застереження з боку відповідних міжнародних органів щодо виконання нею міжнародних стандартів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму;

2) банківський нагляд у державі, в якій зареєстровано іноземний банк, з урахуванням отриманої Національним банком України інформації в цілому відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду, у тому числі в частині забезпечення ефективного нагляду на консолідованій основі;

3) законодавство держави, в якій зареєстровано іноземний банк, за оцінкою Національного банку України, здійсненою у встановленому ним порядку, не містить положень, які можуть перешкоджати/обмежувати взаємодію між Національним банком України та наглядовими/контролюючими органами такої держави та/або перешкоджати Національному банку України у здійсненні ним наглядових повноважень щодо такої філії іноземного банку;

4) мінімальний розмір приписного капіталу філії на момент її акредитації є не меншим 120 мільйонів гривень;

5) наявність письмового зобов'язання іноземного банку про безумовне виконання ним зобов'язань, які виникли у зв'язку з діяльністю його філії на території України.

3. Національний банк України здійснює акредитацію філій та представництв іноземних банків на території України в порядку та на умовах, визначених цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України.

4. Державна реєстрація філії, представництва іноземного банку проводиться відповідно до законодавства у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

5. Державна реєстрація філії, представництва іноземного банку проводиться після акредитації такої філії, представництва Національним банком України.

6. Для акредитації філії іноземного банку подаються:

1) клопотання іноземного банку про відкриття філії із зазначенням її місцезнаходження на території України;

2) документ, що підтверджує державну реєстрацію іноземного банку в державі його походження;

3) рішення уповноваженого органу іноземного банку про відкриття філії;

4) положення про філію, затверджене уповноваженим органом іноземного банку;

5) відомості, що доводять відповідність керівника і головного бухгалтера, головного ризик-менеджера, головного комплаєнс-менеджера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту філії іноземного банку вимогам щодо професійної придатності та ділової репутації, встановленим Національним банком України;

6) копія статуту іноземного банку;

7) підтверджена незалежним аудитором фінансова звітність іноземного банку за три останні роки;

8) письмовий дозвіл на відкриття філії іноземного банку в Україні, виданий державним або іншим уповноваженим контролюючим органом держави, в якій зареєстровано іноземний банк, або письмове заповнення іноземного банку про відсутність у законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу;

9) повідомлення уповноваженого наглядового органу іноземної держави про здійснення нагляду за діяльністю іноземного банку;

10) письмове зобов'язання іноземного банку про безумовне виконання ним зобов'язань, які виникають у зв'язку з діяльністю його філії на території України;

11) документи, що підтверджують внесення коштів у розмірі приписного капіталу філії;

12) копія платіжного документа про внесення плати за акредитацію філії іноземного банку, що встановлюється Національним банком України;

13) копії внутрішніх положень (іх перелік), що регламентують надання банківських та інших фінансових послуг, визначають порядок здійснення внутрішнього контролю та процедуру управління ризиками;

14) відомості за формою, визначеною Національним банком України, що дають змогу зробити висновок про наявність організаційної структури та відповідних спеціалістів, необхідних для забезпечення надання банківських та інших фінансових послуг, банківського обладнання, комп'ютерної техніки, програмного забезпечення, приміщень відповідно до вимог, встановлених Національним банком України;

15) бізнес-план на три роки, складений згідно з вимогами, встановленими Національним банком України;

16) документи, визначені Національним банком України, що дають змогу зробити висновок про ділову репутацію іноземного банку;

17) відомості, визначені Національним банком України, щодо власників істотної участі в іноземному банку.

7. Діяльність філії іноземного банку повинна відповідати вимогам, встановленим цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України. Національний банк України здійснює регулювання діяльності та встановлює економічні нормативи для філій іноземних банків відповідно до вимог законодавства України.

8. Національний банк України має право відмовити в акредитації філії іноземного банку з таких підстав:

1) подано неповний пакет документів та/або подані документи не відповідають вимогам цього Закону та/або нормативно-правових актів Національного банку України та/або містять недостовірну інформацію;

2) банківське обладнання, комп'ютерна техніка, інформаційні системи та інші інформаційні ресурси, приміщення філії не відповідають встановленим Національним банком України вимогам;

3) відсутні організаційна структура та/або спеціалісти, необхідні для забезпечення надання банківських та інших фінансових послуг відповідно до встановлених Національним банком України вимог;

4) кандидатури керівника та/або головного бухгалтера, та/або головного ризик-менеджера, та/або головного комплаєнс-менеджера, та/або керівника підрозділу внутрішнього аудиту філії не відповідають вимогам цього Закону та/або нормативно-правових актів Національного банку України щодо професійної придатності та ділової репутації;

5) структура управління, у тому числі організаційна, та здійснення операційної діяльності іноземного банку та/або банківської групи, до складу якої він входить, може мати негативні наслідки для клієнтів філії та/або може перешкоджати ефективному здійсненню нагляду Національним банком України;

6) ділова репутація та/або фінансовий стан іноземного банку та/або ділова репутація та/або фінансовий/майновий стан власників істотної участі в іноземному банку не відповідають вимогам, встановленим Національним банком України;

7) структура власності іноземного банку не відповідає вимогам щодо прозорості, встановленим Національним банком України;

8) законодавство держави, в якій зареєстровано іноземний банк, за оцінкою Національного банку України, здійсненою в установленому ним

порядку, містить положення, які можуть перешкоджати/обмежувати взаємодію між Національним банком України та наглядовими/контролюючими органами такої держави та/або перешкоджати Національному банку України у здійсненні ним наглядових повноважень щодо такої філії іноземного банку;

9) банківський нагляд у державі, в якій зареєстровано іноземний банк, з урахуванням отриманої Національним банком України інформації не відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду.

9. Національний банк України приймає рішення про акредитацію або відмову в акредитації філії іноземного банку протягом трьох місяців з дня подання всіх необхідних документів. Відмова надається в письмовій формі із зазначенням відповідних підстав.

10. Іноземний банк у разі прийняття Національним банком України рішення про акредитацію філії цього банку подає документи для проведення державної реєстрації створення такої філії відповідно до законодавства у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань і протягом п'яти робочих днів з дня державної реєстрації повідомляє про це Національний банк України.

11. Національний банк України протягом трьох робочих днів після отримання повідомлення про державну реєстрацію філії іноземного банку вносить запис про право філії іноземного банку на здійснення банківської діяльності до Державного реєстру банків.

12. Внесення запису про філію іноземного банку до Державного реєстру банків є підставою для здійснення такої філією банківської діяльності.

13. Філія іноземного банку здійснює свою діяльність відповідно до вимог, встановлених законами України для банків.

14. Національний банк України має право ініціювати процедуру ліквідації філії іноземного банку з підстав та у порядку, передбачених законодавством України.

15. Для акредитації представництва іноземного банку подаються такі документи:

1) клопотання іноземного банку про акредитацію представництва за підписом уповноваженої особи;

2) документ, що підтверджує державну реєстрацію іноземного банку;

3) положення про представництво, затверджене уповноваженим органом іноземного банку;

4) довіреність керівнику представництва від іноземного банку на здійснення представницьких функцій;

5) копія платіжного документа про внесення плати за акредитацію представництва, що встановлюється Національним банком України.

Національний банк України може відмовити в акредитації представництва іноземного банку в разі порушення порядку акредитації, невідповідності поданих документів вимогам цього Закону або нормативно-правових актів Національного банку України, недостовірності наданої інформації або перевищення повноважень щодо сфери діяльності представництва.

Рішення про акредитацію або відмову в акредитації представництва іноземного банку Національний банк України приймає протягом одного місяця з моменту подання всіх необхідних документів.

Відмова надається в письмовій формі із зазначенням відповідних підстав.

Іноземний банк у разі прийняття Національним банком України рішення про акредитацію представництва цього банку подає документи для проведення державної реєстрації створення такого представництва відповідно до законодавства у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань і протягом п'яти робочих днів з дня державної реєстрації повідомляє про це Національний банк України.

Національний банк України протягом трьох робочих днів після отримання повідомлення про державну реєстрацію представництва іноземного банку вносить запис про таке представництво до Державного реєстру банків.

Національний банк України має право ініціювати процедуру ліквідації представництва іноземного банку з підстав та у порядку, визначених Національним банком України.

Іноземний банк зобов'язаний повідомляти Національний банк України про зміни документів або відомостей, зазначених у пунктах 4–6, 14–17 частини шостої та пунктах 3 і 4 частини п'ятнадцятої цієї статті. Внесення змін підтверджується відповідними документами.

Офіційні документи, що подаються до Національного банку України, повинні бути легалізовані у встановленому порядку, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та супроводжуватися нотаріально засвідченим перекладом українською мовою".

7. Абзаци другий і третій частини першої статті 2 Закону України "Про страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

"фінансові установи, які створені у формі акціонерних, повних, командитних товариств або товариств з додатковою відповідальністю, з урахуванням того, що учасників кожною з таких фінансових установ повинно

12

бути не менше трьох, та інших особливостей, передбачених цим Законом, та одержали у встановленому порядку ліцензії на здійснення страхової діяльності (далі – страховики-резиденти);

зарєстровані Уповноваженим органом відповідно до цього Закону філії іноземних страхових компаній, які також одержали у встановленому порядку ліцензії на здійснення страхової діяльності (далі – філії страховиків-нерезидентів)";

8. У Законі України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19–20, ст. 179 із наступними змінами):

1) пункт 20 частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

"20) приймаюча сторона – зарєстровані в установленому законом порядку українські підприємства, установи та організації, філії та представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, а також фізичні особи (громадяни України, іноземці та особи без громадянства), які постійно проживають або тимчасово перебувають на території України у зв'язку з навчанням, стажуванням, роботою або на інших законних підставах, які запрошують чи приймають іноземців та осіб без громадянства";

2) у статті 4:

частину сьому виключити;

частину восьму викласти в такій редакції:

"8. Іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну для роботи у філіях та представництвах юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, зарєстрованих у встановленому порядку, та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України на період роботи в Україні";

3) у статті 5:

частину сьому виключити;

частини восьмю і дев'яту викласти в такій редакції:

"8. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною восьмою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування, подання відповідної філії або представництва юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави.

9. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною дев'ятою статті 4 цього Закону, є заява іноземця або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування, подання відповідної філії або представництва іноземного банку в Україні";

13

4) у частині першій статті 15:

абзац одинадцятий виключити;

абзац дванадцятий викласти в такій редакції:

"іноземців та осіб без громадянства, які працюють у філіях та представництвах юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, – за паспортним документом та посвідкою на тимчасове проживання".

9. У Законі України "Про громадські об'єднання" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 1, ст. 1 із наступними змінами):

1) частину четверту статті 2 викласти в такій редакції:

"4. Неурядові організації інших держав, міжнародні неурядові організації (далі – іноземні неурядові організації) діють на території України, у тому числі через утворені на території України філії та представництва, відповідно до цього Закону та інших законів України, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України";

2) статтю 20 виключити;

3) статтю 28 доповнити частиною шостою такого змісту:

"6. До філій та представництв іноземних неурядових організацій застосовуються положення цієї статті щодо підстав та порядку заборони їх діяльності";

4) частини другу і третю статті 31 викласти в такій редакції:

"2. Громадські об'єднання, філії та представництва іноземних неурядових організацій за порушення законодавства несуть відповідальність, передбачену цим Законом та іншими законами України.

3. Участь у діяльності громадського об'єднання, філії, представництва іноземної неурядової організації, діяльність яких заборонена в судовому порядку, тягне за собою адміністративну відповідальність, якщо законом не передбачено інший вид юридичної відповідальності".

10. Пункт 8 частини шостої статті 42 Закону України "Про зайнятість населення" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

"8) працівників філій, представництв юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави".

11. Частину першу статті 25 Закону України "Про благодійну діяльність та благодійні організації" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 25, ст. 252) викласти в такій редакції:

"1. Філії та представництва іноземних благодійних організацій здійснюють свою діяльність в Україні відповідно до законів України".

14

12. У Законі України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із наступними змінами):

1) у преамбулі слова "та фізичних осіб – підприємців" замінити словами "фізичних осіб – підприємців та відокремлених підрозділів юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

2) у частині першій статті 1:

у пункті 3 слова "відокремлені підрозділи іноземних неурядових організацій, представництва, філії іноземних благодійних організацій" виключити;

пункт 4 після слів "що не має статусу юридичної особи" доповнити словами "відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

пункт 7 доповнити словами "відокремлені підрозділи юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

у пункті 8:

після абзацу четвертого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

"представник юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, – у разі подання документів для державної реєстрації створення відокремленого підрозділу такої юридичної особи.

Представником юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, для цілей проведення державної реєстрації створення відокремленого підрозділу такої юридичної особи може бути виключно особа з числа спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу, які провадять свою діяльність одноособово".

У зв'язку з цим абзаци п'ятий – двадцятий вважатимуться відповідно абзацами сьомим – двадцять другим;

абзац восьмий викласти в такій редакції:

"представник юридичної особи, громадського формування, що не має статусу юридичної особи, відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, – у разі подання документів для проведення інших реєстраційних дій щодо юридичної особи, громадського формування, що не має статусу юридичної особи, відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

абзац п'ятнадцятий виключити;

абзац двадцятий перший викласти в такій редакції:

"інші державні органи у випадках, передбачених законом";

15

пункт 10 після слів "юридичної особи, фізичної особи – підприємця" доповнити словами "відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави", а після слів "фізичних осіб – підприємців" – словами "відокремлених підрозділів юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

у пункті 14:

абзац другий викласти в такій редакції:

"Міністерство юстиції України безпосередньо та/або через утворені ним територіальні органи – у разі державної реєстрації громадських формувань, символіки громадських формувань, відомостей про дату початку обліку/дату припинення обліку часток товариства з обмеженою відповідальністю або товариства з додатковою відповідальністю в обліковій системі часток, що ведеється Центральним депозитарієм цінних паперів (далі – облікова система часток), та пов'язаних із цим змін згідно з вимогами цього Закону";

абзац четвертий виключити;

в абзаци шостому слова "у разі державної реєстрації юридичних осіб (крім випадків, передбачених абзацами другим – четвертим цього пункту) та фізичних осіб – підприємців" замінити словами "крім державної реєстрації суб'єктів, передбачених абзацами другим і третім цього пункту";

абзац сьомий викласти в такій редакції:

"Виконавчі органи сільських, селищних та міських рад (крім міст обласного та/або республіканського Автономної Республіки Крим значення) набувають повноважень з державної реєстрації відповідно до цього Закону у разі прийняття відповідною радою такого рішення";

3) у частині першій статті 3 слова "та фізичних осіб – підприємців" замінити словами "фізичних осіб – підприємців та відокремлених підрозділів юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

4) у статті 4:

у частині другій:

абзац перший після слів "громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи" доповнити словами "відокремлених підрозділів юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави", а після слів "громадського формування, що не має статусу юридичної особи" – словами "чи відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

абзац третій після слів "що не мають статусу юридичної особи" доповнити словами "відокремлених підрозділів юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

частину десяту виключити;

16

5) у пункті 11 частини другої статті 5 слова "відокремлених підрозділів іноземних неурядових організацій, представництв, філій іноземних благодійних організацій" виключити;

6) в абзаци першому частини першої статті 7 слова "та фізичних осіб – підприємців" замінити словами "фізичних осіб – підприємців та відокремлені підрозділи юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

7) у статті 9:

пункт 8 частини другої викласти в такій редакції:

"8) перелік засновників (учасників) (крім акціонерних товариств, громадських формувань, товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю, частки яких обліковуються в обліковій системі часток) юридичної особи: прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, країна громадянства, місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), серія (за наявності) та номер документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України, або паспортного документа іноземця чи документа, що посвідчує особу без громадянства, якщо засновник – фізична особа; найменування, країна резидентства, місцезнаходження та ідентифікаційний (реєстраційний, обліковий) номер (код) у країні реєстрації, якщо засновник – юридична особа; інформація для здійснення зв'язку із засновником (учасником) юридичної особи (телефон та/або адреса електронної пошти)";

пункт 2 частини п'ятої виключити;

після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

"6. В Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості про відокремлені підрозділи юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави:

1) найменування, у тому числі скорочене (за наявності);

2) ідентифікаційний код у Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України;

3) вид (представництво або філія);

4) місцезнаходження;

5) види діяльності;

6) відомості про керівника: прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта), дані про наявність обмежень щодо представництва відповідної юридичної особи;

7) вид установчого документа;

17

8) фінансова звітність у складі балансу і звіту про фінансові результати в електронній формі, отримана з інформаційної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики;

9) загальні відомості про юридичну особу, утворену відповідно до законодавства іноземної держави: найменування, країна резидентства, місцезнаходження, ідентифікаційний (реєстраційний, обліковий) номер (код) у країні реєстрації, номер телефону та/або адреса електронної пошти;

10) інформація про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави: прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, країна громадянства (підданства), а якщо кінцевий бенефіціарний власник-іноземець є громадянином (підданим) кількох країн – усі країни його громадянства (підданства), серія (за наявності) та номер документа (документів), що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство), зокрема, але не виключно, паспорта громадянина України для виїзду за кордон, унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності), місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), характер та міра (рівень, ступінь, частка) бенефіціарного володіння (вигоди, інтересу, впливу).

У разі відсутності кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи вноситься відмітка про зазначення у структурі власності юридичної особи обгрунтованої причини його відсутності.

У разі зміни кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, державна реєстрація змін до відомостей про кінцевих бенефіціарних власників юридичної особи проводиться протягом 30 робочих днів з дня виникнення таких змін.

У випадках, встановлених Законом України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення", до Єдиного державного реєстру вноситься відмітка про можливу недостовірність відомостей про кінцевого бенефіціарного власника або структуру власності юридичної особи;

11) структура власності та інформація про структуру власності юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави (крім юридичних осіб, зазначених у частині восьмій статті 51 Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення"), за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

12) дані про перебування відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, у процесі

18

припинення, у тому числі дані про рішення щодо припинення, відомості про комісію з припинення (ліквідатора, ліквідаційну комісію тощо) та про строк для заявлення кредиторам своїх вимог;

13) дані про скасування рішення щодо припинення відокремленого підрозділу;

14) інформація для здійснення зв'язку з відокремленим підрозділом: номер телефону та/або адреса електронної пошти;

15) дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі;

16) відомості про суб'єкта державної реєстрації;

17) відомості, отримані в порядку інформаційної взаємодії між Єдиним державним реєстром та інформаційними системами державних органів;

18) дані про надання відомостей з Єдиного державного реєстру;

19) інформація про виправлення помилок, допущених у відомостях Єдиного державного реєстру;

20) відомості про ліцензування виду господарської діяльності:

вид господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню;

дата і номер рішення органу ліцензування про видачу ліцензії на право провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню;

дата видачі ліцензії, строк дії ліцензії (у разі встановлення строку дії ліцензії законом);

дата і номер рішення органу ліцензування щодо розширення, звуження провадження виду господарської діяльності;

відомості про місяця провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню (у тому числі дата внесення відомостей про місяця провадження виду господарської діяльності);

дата і номер рішення органу ліцензування про зупинення повністю або частково дії ліцензії на право провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню (із зазначенням назви частини виду господарської діяльності, що зупиняється), дата набрання ним чинності;

дата і номер рішення органу ліцензування про відновлення повністю або частково дії ліцензії на право провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню;

дата і номер рішення про анулювання повністю або частково ліцензії на право провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, дата набрання ним чинності;

дата і номер повідомлення спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про прийняття до розгляду Експертно-апеляційною радою

19

з питань ліцензування скарги із зазначенням інформації про зупинення дії рішення органу ліцензування, що оскаржується;

дата і номер розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про розгляд скарги із зазначенням результату її розгляду;

відомості про оскарження до суду рішення органу ліцензування;

відомості про рішення суду із зазначенням результату розгляду оскаржуваного рішення органу ліцензування;

дата і номер рішення органу ліцензування про скасування прийнятого ним рішення на підставі розпорядження спеціально уповноваженого органу з питань ліцензування про розгляд скарги, рішення суду;

відомості про визнання ліцензії недійсною, у тому числі дата і номер рішення (за наявності);

відомості про орган ліцензування (найменування, ідентифікаційний код)".

У зв'язку з цим частини шостої і сьомої вважатимуться відповідно частинами сьомою і восьмою;

8) пункт 3 частини другої статті 11 після слів "фізичною особою – підприємцем" доповнити словами "відокремленим підрозділом юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

9) у статті 13:

абзац третій частини другої після слів "рішення про припинення юридичної особи" доповнити словами "відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави", а після слів "державну реєстрацію припинення юридичної особи" – словами "відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

абзац п'ятий частини п'ятої після слів "(крім бюджетних установ)" доповнити словами "відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

у тексті статті слова "відокремлений підрозділ іноземної неурядової організації, представництва, філії іноземної благодійної організації" у всіх відмінках і числах замінити словами "відокремлений підрозділ юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави" у відповідному відмінку і числі;

10) у частині першій статті 15:

пункт 6 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Рішення про створення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, повинні містити відомості про найменування відокремленого підрозділу, його місцезнаходження, керівника (у тому числі прізвище, ім'я, по батькові

(за наявності) та дату початку виконання ним повноважень), інформацію про затвердження положення чи іншого установчого документа відокремленого підрозділу".

У зв'язку з цим абзаци третій і четвертий вважатимуться відповідно абзацами четвертим і п'ятим;

пункт 7 після слів "юридичної особи" доповнити словами "відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

доповнити пунктом 9¹ такого змісту:

"9¹) положення чи інший установчий документ відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, викладається у письмовій формі, прошивається, пронумеровується та підписується уповноваженою особою відповідної юридичної особи";

пункт 11 після слів "що не має статусу юридичної особи" доповнити словами "положення чи іншого установчого документа відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

доповнити пунктом 13¹ такого змісту:

"13¹) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи – нерезидента в країні її місцезнаходження, повинен бути виданий уповноваженим органом такої країни не раніше одного місяця до дати його подання для проведення державної реєстрації або здійснення інших реєстраційних дій";

11) у статті 16:

абзац перший частини п'ятої після слів "юридичних осіб" доповнити словами "іх відокремлених підрозділів";

частину шосту доповнити абзацом другим такого змісту:

"Найменування (повне, скорочене) відокремленого підрозділу юридичної особи визначається у положенні чи іншому установчому документі про такий відокремлений підрозділ та складається із зазначення виду відокремленого підрозділу, його власної назви (за наявності) та найменування (повного або скороченого) відповідної юридичної особи";

частину сьому після слів "їй відокремленого підрозділу" доповнити словами "найменування відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

12) статтю 22 викласти в такій редакції:

"Стаття 22. Документи, що подаються заявником для державної реєстрації відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави

1. Для державної реєстрації створення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, подаються такі документи:

1) заява про державну реєстрацію створення відокремленого підрозділу відповідної юридичної особи;

2) рішення про створення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави;

3) рішення Національного банку України про акредитацію – у разі державної реєстрації відокремленого підрозділу іноземного банку;

4) документ, що підтверджує реєстрацію іноземної юридичної особи в країні її місцезнаходження (витяг із торговельного, банківського, судового реєстру тощо);

5) структура власності юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, що є засновником відокремленого підрозділу такої юридичної особи, за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства, – у разі якщо в Єдиному державному реєстрі немає відповідної актуальної інформації;

6) копія документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство) особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи (нотаріально засвідчена або засвідчена кваліфікованим електронним підписом особи, уповноваженої на подання документів для державної реєстрації, крім випадків, якщо такий документ оформлений із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру, – для громадян України), – у разі якщо в Єдиному державному реєстрі немає відповідної актуальної інформації;

7) положення чи інший установчий документ відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави;

8) документ про сплату адміністративного збору.

2. Для державної реєстрації змін до відомостей про відокремлений підрозділ юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, що містяться в Єдиному державному реєстрі, подаються такі документи:

1) заява про державну реєстрацію змін до відомостей про відокремлений підрозділ відповідної юридичної особи, що містяться в Єдиному державному реєстрі;

2) рішення про внесення змін до відомостей про відокремлений підрозділ юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, прийняте керівником відокремленого підрозділу та/або уповноваженим органом управління (уповноваженою особою) відповідної юридичної особи;

3) документ, що підтверджує зміну відомостей щодо юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, виданий уповноваженим органом такої держави, – у разі якщо зміна таких відомостей тягне за собою зміну відомостей про відокремлений підрозділ юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, що містяться в Єдиному державному реєстрі;

4) положення чи інший установчий документ відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, – у разі внесення змін, що містяться у положенні чи іншому установчому документі;

5) рішення Національного банку України про погодження внесення змін до положення про відокремлений підрозділ іноземного банку – у разі внесення змін до положення про відокремлений підрозділ іноземного банку;

6) структура власності юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, що є засновником відокремленого підрозділу такої юридичної особи, за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства, – у разі якщо в Єдиному державному реєстрі немає відповідної актуальної інформації;

7) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи – нерезидента в країні її місцезнаходження (якщо засновником юридичної особи є юридична особа – нерезидент), – у разі якщо в Єдиному державному реєстрі немає відповідної актуальної інформації;

8) копія документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство) особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи (нотаріально засвідчена або засвідчена кваліфікованим електронним підписом особи, уповноваженої на подання документів для державної реєстрації, крім випадків, якщо такий документ оформлений із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру, – для громадян України), – у разі якщо в Єдиному державному реєстрі немає відповідної актуальної інформації;

9) документ про сплату адміністративного збору.

3. Для державної реєстрації рішення про припинення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, подаються такі документи:

1) рішення про припинення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, прийняте

уповноваженим органом управління (уповноваженою особою) такої юридичної особи;

2) рішення Національного банку України про скасування акредитації філії іноземного банку – у разі припинення філії іноземного банку;

3) рішення Національного банку України про скасування акредитації представництва іноземного банку – у разі припинення представництва іноземного банку.

4. Для державної реєстрації відміни рішення про припинення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, подається рішення про відміну рішення про припинення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, прийняте уповноваженим органом управління (уповноваженою особою) такої юридичної особи.

5. Для державної реєстрації припинення відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, але не раніше закінчення строку, встановленого для пред'явлення кредитором своїх вимог, подаються такі документи:

1) заява про державну реєстрацію припинення відокремленого підрозділу відповідної юридичної особи;

2) довідка архівної установи про прийняття документів, які відповідно до закону підлягають довгостроковому зберіганню";

13) пункт 9 частини першої статті 26 викласти в такій редакції:

"9) щодо відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, – протягом п'яти робочих днів з дати подання документів для державної реєстрації";

14) у статті 29:

а) частині третій:

абзац перший після слів "громадського формування" доповнити словами "відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

абзац другий після слів "(крім громадського формування та релігійної організації)" доповнити словами "відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

текст статті після слів "статусу юридичної особи" доповнити словами "відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави";

15) у частині першій статті 36:

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

"1) прожитковий мінімум для працездатних осіб – за державну реєстрацію відокремленого підрозділу юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави (крім відокремленого підрозділу іноземної неурядової чи благодійної організації)".

У зв'язку з цим абзаці третій – п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами четвертим – шістнадцятим;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

"0,28 прожиткового мінімуму для працездатних осіб – за державну реєстрацію відокремленого підрозділу іноземної неурядової чи благодійної організації";

абзац дев'ятий після слів "(крім громадських об'єднань та благодійних організацій)" доповнити словами "відокремлений підрозділ юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави (крім відокремленого підрозділу іноземної неурядової чи благодійної організації)";

в абзаці десятому слова "чи благодійну організацію" замінити словами "благодійну організацію, відокремлений підрозділ іноземної неурядової чи благодійної організації".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію через один рік з дня набрання чинності цим Законом, крім абзаців другого і третього підпункту 7 пункту 12 розділу I, пункту 2 розділу II цього Закону, які вводяться в дію одночасно з набранням чинності цим Законом.

2. Кабінету Міністрів України:

протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, перенесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань відомостей про існуючі та зареєстровані філії та представництва юридичних осіб, утворених відповідно до законодавства іноземних держав, до набрання чинності цим Законом;

вжити заходів щодо поступового доопрацювання публічних електронних реєстрів України для забезпечення їх сумісності з реєстрами та інформаційними системами Європейського Союзу.

Президент України

м. Киї в
14 липня 2023 року
№ 3257-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності використання земель сільськогосподарського призначення державної власності

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Пункт 4 частини другої статті 89 Водного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189) викласти в такій редакції:

"4) будівництво будь-яких споруд (крім гідротехнічних, навігаційного призначення, гідрометричних та лінійних, а також інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій, майданчиків для занять спортом на відкритому повітрі, об'єктів фізичної культури і спорту, які не є об'єктами нерухомості), у тому числі баз відпочинку, дач, гаражів та стоянок автомобілів".

2. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) частини першу і другу статті 24 викласти в такій редакції:

"1. Державним і комунальним сільськогосподарським підприємствам, установам та організаціям надаються земельні ділянки сільськогосподарського призначення із земель державної і комунальної власності у постійне користування для будівництва та обслуговування об'єктів нерухомого майна (будівель, споруд), а також у випадках, передбачених частиною четвертою статті 92 цього Кодексу.

2. Державні і комунальні сільськогосподарські підприємства, установи та організації можуть орендувати земельні ділянки усіх форм власності";

2) частину першу статті 51 доповнити рішенням такого змісту: "Майданчики для занять спортом на відкритому повітрі, об'єкти фізичної

культури і спорту, які не є об'єктами нерухомості, можуть бути розміщені на земельних ділянках усіх категорій земель";

3) пункт "г" частини другої статті 61 викласти в такій редакції:

"г) будівництво будь-яких споруд (крім гідротехнічних, навігаційного призначення, гідрометричних та лінійних, а також інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій, майданчиків для занять спортом на відкритому повітрі, об'єктів фізичної культури і спорту, які не є об'єктами нерухомості), у тому числі баз відпочинку, дач, гаражів та стоянок автомобілів";

4) статтю 92 доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. Передача земельної ділянки сільськогосподарського призначення державної, комунальної власності у постійне користування дозволяється лише для будівництва та обслуговування об'єктів нерухомого майна (будівлі, споруди), а також у випадках передачі у постійне користування державному, комунальному підприємству, установі, організації земельної ділянки, вилученої із постійного користування іншого державного, комунального підприємства, установи, організації";

5) частину першу статті 95 доповнити пунктом "д" такого змісту:

"д) користуватися іншими правами, передбаченими законом або договором";

6) доповнити статтею 120¹ такого змісту:

"Стаття 120¹. Перехід права на земельну ділянку у разі перетворення державного підприємства в акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі

1. Земельна ділянка державної власності, що належала на праві постійного користування державному підприємству, переходить до акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення такого державного підприємства і є його правонаступником, на праві оренди строком на 50 років. Орендна плата в такому разі встановлюється у розмірі не менше 12 відсотків нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а якщо нормативну грошову оцінку земельної ділянки не проведено – не менше 12 відсотків нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або області.

2. Акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства, звертається до органу виконавчої влади відповідно до повноважень, визначених статтею 122

цього Кодексу, з клопотанням про передачу в оренду земельної ділянки державної власності, що належала державному підприємству на праві постійного користування, у порядку, передбаченому статтею 123 цього Кодексу.

3. Рішенням про надання земельної ділянки державної власності в оренду акціонерному товариству, товариству з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства, також здійснюється припинення права постійного користування такою земельною ділянкою.

4. Якщо акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства і є його правонаступником, протягом одного року з дня його державної реєстрації не звернулося у встановленому законодавством порядку до органу виконавчої влади, що здійснює розпорядження земельною ділянкою державної власності, яка належала державному підприємству на праві постійного користування, з клопотанням про передачу її в оренду, право постійного користування такою земельною ділянкою (крім земельної ділянки, на якій розташовані об'єкти нерухомого майна (будівлі, споруди) припиняється на підставі рішення зазначеного органу виконавчої влади (із залишенням її у державній власності), а земельна ділянка (щодо земель сільськогосподарського призначення – право її оренди) виставляється на земельні торги.

5. Положення цієї статті не поширюються на випадки, якщо господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, відповідно до цього Кодексу може набувати земельну ділянку на праві постійного користування";

7) частину восьму статті 122 доповнити словами і цифрами "передає у постійне користування земельні ділянки у випадку, передбаченому абзацом другим частини другої статті 149 цього Кодексу";

8) статтю 124 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Передача в оренду земельних ділянок акціонерному товариству, товариству з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства, здійснюється в порядку, встановленому статтею 123 цього Кодексу, з урахуванням особливостей, встановлених статтею 120¹ цього Кодексу";

9) частину другу статті 127 викласти в такій редакції:

"2. Продаж земельних ділянок державної чи комунальної власності та набуття прав користування ними (оренди, суперфіцію, емфітевзису), а також передача акціонерним товариством, товариством з обмеженою

відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства, в суборенду земельних ділянок державної власності, що були передані зазначеним господарським товариствам в оренду відповідно до статті 120¹ цього Кодексу, здійснюються на конкурентних засадах (на земельних торгах у формі електронного аукціону) у випадках та порядку, встановлених главою 21 цього Кодексу";

10) у статті 134:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

"Передача в суборенду земельних ділянок державної власності, які орендується акціонерним товариством, товариством з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства, у постійному користуванні якого перебували такі земельні ділянки, здійснюється виключно на земельних торгах. У такому разі положення частини другої цієї статті не застосовуються";

частину другу доповнити двома новими абзацами такого змісту:

"передачі в оренду земельної ділянки акціонерному товариству, товариству з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства, у постійному користуванні якого перебувала така земельна ділянка;

передачі в оренду земельної ділянки державної власності сільськогосподарського призначення колишнього суборендаря земельної ділянки у випадках, визначених частиною шостою статті 16 Закону України "Про оренду землі";

11) у статті 135:

частину першу після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

"г) передача в суборенду земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності акціонерним товариством, товариством з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства, у постійному користуванні якого перебували такі земельні ділянки".

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом шостим;

у частині другій:

абзац перший після слова "оренди" доповнити словом "суборенди", а після слова "орендної" – словом "(суборендної)";

після абзацу одинадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"у разі укладення договору суборенди земельної ділянки – орендар земельної ділянки".

У зв'язку з цим абзаці дванадцятий – чотирнадцятий вважати відповідно абзацами тринадцятим – п'ятнадцятим;

друге речення частини сьомої після слова "орендної" доповнити словом "(суборендної)";

у частині одинадцятій слово "землі" замінити словами "суборенди земельної ділянки";

12) у статті 136:

частину першу доповнити пунктом "е" такого змісту:

"е) встановлення стартового розміру плати за користування земельною ділянкою на умовах суборенди, що не може бути меншим за розмір орендної плати, визначений договором оренди земельної ділянки";

абзац другий частини третьої після слова "орендної" доповнити словом "(суборендної)";

пункти "г" і "г" частини четвертої після слова "оренди" доповнити словом "суборенди";

частину шосту після слова "оренди" доповнити словом "суборенди";

13) у статті 137:

у частині четвертій:

пункт "г" після слова "оренди" доповнити словом "суборенди";

пункт "и" після слова "орендаря" доповнити словом "(суборендаря)";

пункти "в" і "г" частини п'ятнадцятої після слова "орендної" доповнити словом "(суборендної)";

абзац четвертий частини шістнадцятої після слова "оренди" доповнити словом "суборенди";

частину двадцять другу після слова "оренди" доповнити словом "суборенди";

14) абзац третій частини п'ятої статті 138 після слова "оренди" доповнити словом "суборенди";

15) у частині другій статті 139:

пункт "б" після слова "орендної" доповнити словом "(суборендної)";

пункт "в" після слова "оренди" доповнити словом "суборенди";

16) у частині першій статті 141:

пункт "в" доповнити словами і цифрами "крім перетворення державних підприємств у випадках, визначених статтею 120¹ цього Кодексу";

6

доповнити пунктом "и" такого змісту:

"и) невиконання акціонерним товариством, товариством з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства, вимог, визначених статтею 120¹ цього Кодексу";

17) у статті 149:

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Вилучення земельних ділянок здійснюється за письмовою згодою землекористувачів, а в разі незгоди землекористувачів – у судовому порядку, крім випадків, передбачених абзацом другим цієї частини. Справжність підпису на документі, що підтверджує згоду землекористувача на вилучення земельної ділянки, засвідчується нотаріально.

Земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності за рішенням Кабінету Міністрів України можуть вилучатися з постійного користування державних підприємств, установ, організацій без їхньої згоди та без згоди органів (організацій), до сфери управління (відання) яких вони належать, і передаватися у постійне користування іншим державним підприємствам. У разі якщо відомості про земельні ділянки, що вилучаються, не внесені до Державного земельного кадастру, замовлення розроблення документації із землеустрою, необхідної для внесення таких відомостей, здійснюється державним підприємством, якому передаються вилучені земельні ділянки. У разі вилучення Кабінетом Міністрів України земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності, які належать закладу освіти, установі, організації, підприємству системи освіти, що перебуває у державній власності, на праві постійного користування, площа земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності, які залишаються у такої юридичної особи після вилучення, не може становити більше 100 гектарів.

Положення абзацу другого цієї частини не поширюються на вилучення Кабінетом Міністрів України земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності з постійного користування державних підприємств, установ, організацій Національної академії наук України, а також на вилучення земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної власності з постійного користування військових частин, установ, військово-навчальних закладів, підприємств та організацій Міністерства оборони України, Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України";

доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. Вилучення земельних ділянок з постійного користування державного підприємства, установи, організації не припиняє права власності держави на такі земельні ділянки";

7

18) розділ Х "Перехідні положення" доповнити пунктом 30 такого змісту:

"30. Земельні торги з набуття права суборенди земельної ділянки сільськогосподарського призначення державної власності, яка перебуває в оренді акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення такого державного підприємства, можуть бути проведені не раніше 1 січня 2024 року".

3. У частині сьомій статті 74 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18–22, ст. 144) слова і цифри "державне акціонерне товариство, 100 відсотків акцій якого належать державі" замінити словами і цифрами "акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі".

4. У Законі України "Про оренду землі" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102 із наступними змінами):

1) у статті 8:

частину третю доповнити реченням такого змісту: "Строк суборенди земельної ділянки сільськогосподарського призначення державної власності, яка передається на земельних торгах в суборенду акціонерним товариством, товариством з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства, яка була передана зазначеному господарському товариству в оренду відповідно до статті 120¹ Земельного кодексу України, не може становити більше 14 років, а для земельних ділянок, переданих в суборенду для закладання та/або вирощування багаторічних насаджень (плодових, ягідних, горіхоплідних, винограду), – більше 25 років";

частину сьому після слів "земельних ділянок" доповнити словами "(крім земельних ділянок сільськогосподарського призначення сільськогосподарських угідь)";

доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

"Плата за суборенду земельної ділянки державної власності, що орендується акціонерним товариством, товариством з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства, у постійному користуванні якого перебувала така земельна ділянка, визначається за результатами земельних торгів і сплачується орендарю в порядку, визначеному договором суборенди земельної ділянки";

2) у другому реченні частини першої статті 14 слово "Власник" замінити словами "Особа, яка відповідно до закону може бути орендодавцем";

8

3) частину четверту статті 15 після слів "що перебувають у власності" доповнити словами "або у користуванні на праві емфітевзису";

4) статтю 16 доповнити частиною шостою такого змісту:

"У разі дострокового припинення договору оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення державної власності, орендарем якої є акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворилося шляхом перетворення державного підприємства, у постійному користуванні якого перебувала така земельна ділянка, суборендар такої земельної ділянки має право на укладення договору оренди такої земельної ділянки на строк, що залишився до закінчення строку договору суборенди. У такому разі орендна плата має дорівнювати платі за суборенду, а інші умови договору оренди мають відповідати умовам договору суборенди. Передача такої земельної ділянки іншим особам, її поділ або об'єднання з іншими земельними ділянками, а також зміна її цільового призначення до укладення договору оренди з колишнім суборендарем забороняються".

5. Частину третю статті 5 Закону України "Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, національних галузевих академії наук та статусу їх майнового комплексу" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 547; 2016 р., № 3, ст. 25) доповнити словами і цифрами "крім випадків, передбачених частиною другою статті 149 Земельного кодексу України".

6. У Законі України "Про управління об'єктами державної власності" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456 із наступними змінами):

1) підпункт "о" пункту 18 частини другої статті 5 викласти в такій редакції:

"о) перетворення державних підприємств у акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі яких належать державі";

2) пункти 16, 16¹ і 18 частини першої статті 6 викласти в такій редакції:

"16) здійснюють управління державним майном, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі корпоративізації або перетворення державних підприємств у акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному

капіталі яких належать державі, приймають рішення про подальше використання цього майна (крім матеріальних носіїв секретної інформації), у тому числі об'єктів, що не підлягають приватизації";

16¹) передають на договірних засадах (у тому числі на умовах договору безоплатного зберігання) державне майно, яке у процесі корпоративізації або перетворення державних підприємств у акціонерні товариства, товариства

9

з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі яких належать державі, не увійшло до статутних капіталів господарських товариств та яке не підлягає приватизації, іншим суб'єктам господарювання у разі ліквідації балансоутримувача цього майна або його відсутності";

"18) погоджують передачу об'єктів державної власності в комунальну власність, до сфери управління інших органів, уповноважених управляти об'єктами державної власності, господарських структур або в користування Національної академії наук України, галузевим академіям наук, а також передачу об'єктів комунальної власності в державну власність, крім випадків, передбачених статтею 11⁵ цього Закону; у випадках, передбачених законодавством, приймають рішення про передачу об'єктів державної власності в комунальну власність, до сфери управління інших органів, уповноважених управляти об'єктами державної власності, господарських структур або в користування Національної академії наук України, галузевим академіям наук, крім випадків, передбачених статтею 11⁵ цього Закону";

3) абзац другий частини першої статті 11 викласти в такій редакції:

"Акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, яке утворене у процесі перетворення державного підприємства, не має права безоплатно передавати закріплене за ним майно іншим юридичним чи фізичним особам, крім випадків, передбачених законом. Відчувувати майно, що належить до основних фондів, акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, має право лише за попередньою згодою органу, що здійснює управління корпоративними правами держави, і лише на конкурентних засадах, якщо інше не встановлено законом. Розпоряджатися в інший спосіб майном, що належить до основних фондів, акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі, має право лише у межах повноважень та у спосіб, що передбачені законом";

4) доповнити статтею 11⁵ такого змісту:

"Стаття 11⁵. Особливості передачі цілісних майнових комплексів державних підприємств, яким належить право постійного користування земельними ділянками сільськогосподарського призначення, до сфери управління інших органів

1. Кабінет Міністрів України приймає рішення про передачу до сфери управління центральних органів виконавчої влади цілісних майнових комплексів державних підприємств, установ, організацій, яким належить

10

право постійного користування земельними ділянками сільськогосподарського призначення.

Передача здійснюється без погодження з державним підприємством, цілісний майновий комплекс якого передається, а також з органом, уповноваженим управляти державним майном, або галузевою академією наук, іншими установами та організаціями, яким державне майно передано у безоплатне користування. Положення цього абзацу не поширюється на передачу цілісних майнових комплексів державних підприємств, установ, організацій Національної академії наук України, а також на передачу цілісних майнових комплексів військових частин, установ, військово-навчальних закладів, підприємств та організацій Міністерства оборони України, Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України".

7. Частину третьою статті 48 Закону України "Про фізичну культуру і спорт" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 7, ст. 50) доповнити реченням такого змісту: "Майданчики для занять спортом на відкритому повітрі, об'єкти фізичної культури і спорту, які не є об'єктами нерухомості, можуть бути розміщені на земельних ділянках усіх категорій земель".

8. Частину другу статті 7 Закону України "Про державно-приватне партнерство" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 40, ст. 524; 2019 р., № 48, ст. 325) доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

"Об'єктами державно-приватного партнерства можуть бути існуючі, зокрема відтворені шляхом виконання будівельних робіт (реконструкція, реставрація, капітальний ремонт), технічного переоснащення, об'єкти фізичної культури і спорту, що перебувають у державній або комунальній власності, а також створювані, новозбудовані об'єкти фізичної культури і спорту та/або їх окремі частини".

9. У статті 22 Закону України "Про правовий режим земель охоронних зон об'єктів магістральних трубопроводів" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 37, ст. 371):

абзац п'ятий пункту "б" частини третьої після слів "спортивні майданчики" доповнити словами "(крім майданчиків для занять спортом на відкритому повітрі, які не належать до нерухомого майна)";

абзац сьомий частини четвертої після слів "спортивні майданчики, стадіони" доповнити словами "(крім спортивних майданчиків (полів) та фізкультурно-оздоровчих споруд для занять спортом на відкритому повітрі, які мають ґрунтово-трав'яне покриття та не передбачають побудови капітальних будівель і зон для глядачів)".

11

10. Пункт 3 частини першої статті 2 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9 із наступними змінами) доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:

"орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування – у разі державної реєстрації припинення права постійного користування земельною ділянкою на підставі рішення зазначеного органу про припинення права постійного користування земельною ділянкою".

11. Абзац другий частини п'ятої статті 7 Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 3, ст. 25) доповнити словами і цифрами "крім випадків, передбачених частиною другою статті 149 Земельного кодексу України".

12. У Законі України "Про приватизацію державного і комунального майна" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 12, ст. 68 із наступними змінами):

1) частину другу статті 4 доповнити новим абзацом такого змісту:

"акції (частки у статутному капіталі) акціонерних товариств, товариств з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі яких належать державі, які утворилися шляхом перетворення державних підприємств і яким передані в оренду земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності відповідно до статті 120¹ Земельного кодексу України";

2) розділ V "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити пунктом 7¹ такого змісту:

"7¹. Установити, що положення статті 17 цього Закону не застосовуються у випадку перетворення державного унітарного комерційного підприємства, у постійному користуванні якого перебувають земельні ділянки сільськогосподарського призначення, в акціонерне товариство або товариство з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі якого належать державі.

У такому разі визначення вартості майна, що вноситься до статутного капіталу товариства, здійснюється за методикою оцінки майна, що затверджується Кабінетом Міністрів України".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
м. Київ
27 липня 2023 року
№ 3272-ІХ

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про оптимізацію структури власності оператора газотранспортної системи України

Цей Закон визначає правові та організаційні засади процедури передачі частки у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю "Оператор газотранспортної системи України", ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України 42795490 (далі – оператор), якою володіє акціонерне товариство "Магістральні газопроводи України", ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України 41089111 (далі – товариство), шляхом приєднання товариства до оператора.

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) дата завершення процедури приєднання – дата державної реєстрації припинення товариства та державної реєстрації змін до оператора, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (далі – Єдиний державний реєстр);

2) процедура приєднання – одноразова спеціальна процедура, передбачена цим Законом, до якої не застосовуються обмеження щодо можливості приєднання акціонерного товариства до товариства з обмеженою відповідальністю, визначені Законом України "Про акціонерні товариства", та яка передбачає приєднання товариства до оператора;

2

3) рішення про припинення товариства – рішення загальних зборів акціонерів (єдиного акціонера) товариства про припинення шляхом приєднання до оператора та про утворення комісії з припинення товариства.

Стаття 2. Умови приєднання

1. Процедура приєднання передбачає припинення товариства з передачею ним оператору згідно з передавальним актом усього свого майна за балансовою вартістю, всіх прав та обов'язків. Корпоративні права, що належать товариству у статутному капіталі оператора, та статутний капітал товариства не включаються до передавального акта та не передаються оператору.

За результатами процедури приєднання право власності на частку у статутному капіталі оператора в розмірі 100 відсотків переходить до держави.

Розмір статутного капіталу оператора за результатами процедури приєднання не змінюється.

2. Оператор є правонаступником всіх прав та обов'язків товариства з дати завершення процедури приєднання.

3. Повноваження органів управління та контролю товариства залишаються дієними в повному обсязі, визначеному законом та статутом товариства, протягом усього часу проведення процедури приєднання. Органи управління та контролю товариства представляють його у відносинах з третіми особами та виступають у суді від його імені протягом усього часу проведення процедури приєднання та припиняються з дати завершення процедури приєднання.

4. Комісією з припинення товариства очолює голова виконавчого органу товариства. До складу комісії з припинення товариства входять інші особи з числа працівників товариства. Комісія з припинення товариства підзвітна та підконтрольна наглядовій раді та загальним зборам акціонерів (єдиному акціонеру) товариства.

5. До повноважень комісії з припинення товариства належить:

1) проведення інвентаризації активів і зобов'язань товариства;

2) підготовка, підписання та внесення на затвердження наглядової ради та загальних зборів акціонерів (єдиного акціонера) товариства передавального акта.

Під час інвентаризації активів і зобов'язань товариства допускається використання даних інвентаризації, проведеної протягом строку, що не перевищує 12 місяців до дня набрання чинності цим Законом.

3

6. За результатами процедури приєднання в операторі створюються наглядова рада та виконавчий орган. Тип виконавчого органу (одноосібний або колегіальний) визначається статутом оператора.

У разі якщо статутом оператора передбачено колегіальний тип виконавчого органу (дирекція), до дати призначення членів виконавчого органу (дирекції) за рішенням нового складу наглядової ради оператора, призначеного у порядку, передбаченому абзацом четвертим цієї частини, генеральний директор оператора здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу оператора.

Після завершення процедури приєднання в операторі діє наглядова рада у кількості та складі членів наглядової ради товариства, який був дієним на дату завершення процедури приєднання. За рішенням загальних зборів до цивільно-правових договорів з такими членами наглядової ради за згодою сторін вносяться відповідні зміни, і такі цивільно-правові договори та повноваження таких членів наглядової ради діють до дати призначення нового складу наглядової ради оператора, але не пізніше ніж до 31 жовтня 2023 року.

Новий склад наглядової ради оператора формується з дотриманням вимог, встановлених статтею 11² Закону України "Про управління об'єктами державної власності". Новий склад наглядової ради оператора обирається на умовах конкурсного відбору у визначеному законодавством порядку, передбаченому для особливо важливих для економіки підприємств, та призначається до 31 жовтня 2023 року.

У разі якщо новий склад наглядової ради оператора не призначено до 31 жовтня 2023 року, до дати призначення нового складу наглядової ради оператора у порядку, передбаченому абзацом четвертим цієї частини, повноваження наглядової ради оператора здійснюють загальні збори учасників (єдиний учасник), крім повноважень щодо призначення на посаду та звільнення з посади керівника та/або голови та членів виконавчого органу оператора.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо розвитку виробництва виноробної продукції та спрощення господарської діяльності малих виробництв виноробної продукції

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є :

1. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13–17, ст. 112) такі зміни:

1. Підпункт 291.5¹ пункту 291.5¹ статті 291 після слів "отриманих шляхом переробки плодів, ягід, винограду, меду власного виробництва" доповнити словами "та/або придбаних плодів, ягід, винограду, меду, за умови що такі придбані плоди, ягоди, виноград, мед мають виключно українське походження".

2. Підпункт 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX "Перехідні положення" викласти в такій редакції:

"69.1. У разі відсутності у платника податків можливості своєчасно виконати свій податковий обов'язок щодо дотримання термінів сплати податків та зборів, подання звітності, у тому числі звітності, передбаченої пунктом 46.2 статті 46 цього Кодексу, реєстрації у відповідних реєстрах податкових або акцизних накладних, розрахунків коригування, подання електронних документів, що містять дані про фактичні залишки пального та обсяг обігу пального або спирту етилового тощо, платники податків звільняються від передбаченої цим Кодексом відповідальності з обов'язковим виконанням таких обов'язків протягом шести місяців після припинення або скасування воєнного стану в Україні".

У разі відсутності можливості у платника податків щодо своєї філії або акціозного складу, представництва, відокремленого чи іншого структурного підрозділу, своєчасно виконати свій податковий обов'язок щодо дотримання термінів сплати податків та зборів, подання звітності, у тому числі звітності, передбаченої пунктом 46.2 статті 46 цього Кодексу, реєстрації у відповідних

2

реєстрах податкових або акцизних накладних, розрахунків коригування, подання електронних документів, що містять дані про фактичні залишки пального та обсяг обігу пального або спирту етилового тощо, такий платник податків звільняється від відповідальності, визначеної цим Кодексом, у межах діяльності, що провадиться через такі філії або акцизні склади, представництва, відокремлені чи інші структурні підрозділи, на період до припинення або скасування воєнного стану на території України.

Платники податків, які мають можливість своєчасно виконувати податкові обов'язки, звільняються від відповідальності за несвоєчасне виконання таких обов'язків щодо:

реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних такими платниками податкових накладних та розрахунків коригування, дата складання яких припадає на період з 1 лютого по 31 травня 2022 року, за умови забезпечення їх реєстрації не пізніше 15 липня 2022 року;

реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних зведених податкових накладних та/або розрахунків коригування до таких зведених податкових накладних, дата складання яких припадає на період з 1 лютого по 31 травня 2022 року, складених за операціями, визначеними пунктом 198.5 статті 198 та пунктом 199.1 статті 199 цього Кодексу, за умови забезпечення їх реєстрації не пізніше 20 липня 2022 року;

реєстрації в Єдиному реєстрі акцизних накладних платниками акціозного податку акцизних накладних/розрахунків коригування, граничний термін реєстрації яких припадає на період з 24 лютого 2022 року до останнього дня місяця, в якому набрав чинності Закон України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо розвитку виробництва виноробної продукції та спрощення господарської діяльності малих виробництв виноробної продукції", або зведених акцизних накладних/розрахунків коригування на загальний обсяг пального або спирту етилового, реалізованих за цей період (за кожним кодом товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД та умовним кодом і кожним акцизним складом/акцизним складом пересувним та їх розпорядниками), за умови забезпечення їх реєстрації протягом 30 календарних днів з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо розвитку виробництва виноробної продукції та спрощення господарської діяльності малих виробництв виноробної продукції";

подання оформлених з дотриманням порядку, встановленого статтею 230 цього Кодексу, електронних документів, що містять дані про фактичні залишки пального та обсяг обігу пального або спирту етилового, або електронного документа за весь період починаючи з 24 лютого 2022 року до останнього дня місяця, в якому набрав чинності Закон України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо розвитку виробництва виноробної продукції та спрощення господарської діяльності малих виробництв виноробної продукції";

3

діяльності малих виробництв виноробної продукції", із зазначенням фактичних залишків пального станом на перший та останній дні визначеного цим абзацом періоду та обсягу обігу пального та/або спирту етилового за цей період, за умови подання таких документів протягом 30 календарних днів з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо розвитку виробництва виноробної продукції та спрощення господарської діяльності малих виробництв виноробної продукції";

подання звітності, у тому числі передбаченої пунктом 46.2 статті 46 цього Кодексу, за звітні (податкові) періоди – 2021 рік (для звітності, що подається за річний звітний (податковий) період), граничний термін подання якої припадає на період починаючи з 24 лютого до 1 червня 2022 року, 1 квартал 2022 року (для звітності, що подається за кварталний звітний (податковий) період) та звітності за лютий – травень 2022 року (для звітності, що подається за місячний звітний (податковий) період), за умови подання такої звітності до контролюючого органу не пізніше 20 липня 2022 року;

строків сплати податків та зборів за звітні (податкові) періоди – 2021 рік (для річного звітного (податкового) періоду), 1 квартал 2022 року (для кварталного звітного (податкового) періоду), січень – травень 2022 року (для місячного звітного (податкового) періоду), за умови їх сплати не пізніше 1 січня 2022 року (для сплати податку на доходи фізичних осіб та/або військового збору – не пізніше 31 грудня 2022 року);

строків сплати грошових зобов'язань, визначених контролюючими органами, граничний строк сплати яких припадає на період починаючи з 24 лютого до 1 червня 2022 року, за умови їх сплати не пізніше 1 січня 2022 року.

У разі звільнення платника податків від відповідальності з підстав, визначених абзацом четвертим – восьмим цього підпункту, податкові повідомлення – рішення, якими були визначені йому штрафні (фінансові) санкції та/або пеня за несвоєчасне виконання податкових обов'язків, крім сплати податку на доходи фізичних осіб та/або військового збору, визначених абзацом четвертим – восьмим цього підпункту, вважаються скасованими (відкликаними) з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо сприяння відновленню енергетичної інфраструктури України".

За умови сплати не пізніше 31 грудня 2022 року в повному обсязі податку на доходи фізичних осіб та/або військового збору із сум доходів, зазначених у податковій звітності, поданій у строк, визначений абзацом шостим цього підпункту, штрафні санкції та пеня за несплату або несвоєчасну сплату податку на доходи фізичних осіб та/або військового збору із сум таких доходів не застосовуються.

Нараховані та сплачені або стягнуті у період з 1 січня 2022 року до дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового

7

частину сьому статті 4 доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

"3¹) формує державну політику з нагляду (контролю) на ринку природного газу";

доповнити статтею 8¹ такого змісту:

"Стаття 8¹. Державний енергетичний нагляд (контроль) на ринку природного газу

1. Державний енергетичний нагляд (контроль) на ринку природного газу здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) на ринку природного газу, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через відповідного міністра згідно із законодавством.

2. Вимоги щодо безпечного використання природного газу в побуті затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в нафтогазовому комплексі, та, зокрема, встановлюють вимоги щодо технічної експлуатації і технічного стану газорозподільних систем, внутрішньобудинкових систем газопостачання, газових мереж внутрішнього газопостачання, експлуатації та забезпечення належного виконання суб'єктами господарювання робіт з технічного обслуговування димових і вентиляційних каналів житлових і громадських будинків.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) на ринку природного газу, здійснює проведення технічного розслідування обставин та причин виникнення аварій, пов'язаних з використанням природного газу в побуті, у порядку, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в нафтогазовому комплексі.

4. Предметом державного енергетичного нагляду (контролю) на ринку природного газу є господарська діяльність суб'єктів ринку природного газу та інших осіб у частині дотримання вимог нормативно-правових актів з питань технічної експлуатації і технічного стану газорозподільних систем, внутрішньобудинкових систем газопостачання, газових мереж внутрішнього газопостачання, безпеки використання в побуті приладів обліку природного газу, димових і вентиляційних каналів житлових і громадських будинків, їх впровадження та ремонту, а також виконання суб'єктами господарювання робіт для забезпечення безпеки використання природного газу в побуті.

5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) на ринку природного газу, здійснює державний енергетичний нагляд (контроль) на ринку природного газу шляхом проведення відповідних обстежень, перевірок, оглядів, інспектування об'єктів газорозподільних систем, внутрішньобудинкових систем газопостачання, газових мереж внутрішнього газопостачання, димових і вентиляційних

8

каналів житлових і громадських будинків, їх впровадження та ремонту у порядку, визначеному Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності";

частину першу статті 15 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

"На період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженому Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, та протягом шести місяців після його припинення або скасування постачальник "останньої надії" визначається Кабінетом Міністрів України без проведення конкурсу";

пункт 2 частини третьої статті 23 викласти в такій редакції:

"2) безпосередньо чи опосередковано здійснювати одноосібний або спільний контроль над оператором газотранспортної системи (у тому числі бути власником газотранспортної системи) та безпосередньо чи опосередковано здійснювати одноосібний або спільний контроль над принаймні одним суб'єктом господарювання (у тому числі іноземним), який провадить діяльність з видобутку (виробництва) та/або постачання природного газу та/або електричної енергії, або користується будь-яким правом щодо прийнятими одного суб'єкта господарювання (у тому числі іноземного), який провадить діяльність з видобутку (виробництва) та/або постачання природного газу та/або електричної енергії, крім тимчасового права здійснювати виробництво електричної енергії у строки, на умовах та в порядку, визначених пунктом 13⁴ розділу XVII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про ринок електричної енергії";

2) у Законі України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із наступними змінами):

у частині чотирнадцятій статті 17:

пункт 4 викласти в такій редакції:

"4) довідка архівної установи щодо прийняття правонаступником документів, що відповідно до закону підлягають довгостроковому зберіганню, – у разі припинення юридичної особи в результаті поділу або злиття";

доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

"4¹) довідка юридичної особи – правонаступника про прийняття документів, що відповідно до закону підлягають довгостроковому зберіганню, – у разі припинення юридичної особи в результаті приєднання";

абзац восьмий пункту 11 частини першої статті 28 доповнити словами "крім випадків, встановлених законом";

9

3) розділ XVII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про ринок електричної енергії" (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 27–28, ст. 312 із наступними змінами) доповнити пунктом 13⁴ такого змісту:

"13⁴. У зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, що спричинила пошкодження об'єктів електроенергетики, в межах заходів, що вживаються для уникнення ризику порушення безпеки постачання електричної енергії, тимчасово, на період до 1 січня 2027 року, суб'єкти господарювання, що здійснює функції оператора газотранспортної системи відповідно до Закону України "Про ринок природного газу", має право отримати ліцензію на провадження діяльності з виробництва електричної енергії та стати виробником електричної енергії з природного газу на електроустановках, які є об'єктами газотранспортної системи або які передані йому в тимчасове управління (користування) відповідно до рішення Кабінету Міністрів України.

Діяльність з виробництва електричної енергії, у тому числі операції із закупівлі природного газу для виробництва електричної енергії, має бути відокремлена від іншої діяльності оператора газотранспортної системи. Оператор газотранспортної системи зобов'язаний вести окремий від інших видів діяльності облік витрат та доходів щодо діяльності з виробництва електричної енергії.

Витрати та доходи, пов'язані із здійсненням діяльності з виробництва електричної енергії, не враховуються при розрахунку тарифу оператора газотранспортної системи на послуги транспортування природного газу.

Закупівля природного газу для виробництва електричної енергії здійснюється оператором газотранспортної системи на конкурентних ринкових засадах або відповідно до умов реалізації природного газу, визначених Кабінетом Міністрів України при покладенні спеціальних обов'язків на суб'єктів ринку природного газу для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку природного газу.

На оператора газотранспортної системи як виробника електричної енергії за рішенням Кабінету Міністрів України можуть бути покладені спеціальні обов'язки для забезпечення загальносуспільних інтересів у процесі функціонування ринку електричної енергії.

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, після видачі ліцензії оператору газотранспортної системи на провадження діяльності з виробництва електричної енергії невідкладно повідомляє Секретаріат Енергетичного Співтовариства про надання оператору газотранспортної системи такого права та про виключний (що не може бути продовжений) строк дії такої ліцензії".

10

3. Установити, що центральний орган виконавчої влади, якому відповідно до цього Закону передаються повноваження з управління корпоративними правами, що належать державі у статутному капіталі оператора, не менше одного разу на місяць оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті інформацію про хід і результати здійснення реформи корпоративного управління в операторі із зазначенням, зокрема, її етапів, запланованих та вжитих заходів (у тому числі щодо формування органів управління оператора) до дати її повного завершення.

Президент України
М. К. І.
28 лютого 2023 року
№ 3293–IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

Стаття 3. Процедура приєднання

1. До процедури приєднання, визначеної цим Законом, не застосовуються положення законодавства щодо:

- 1) необхідності отримання погодження Кабінету Міністрів України щодо прийняття товариством та оператором рішень про приєднання;
- 2) прав кредиторів вимагати припинення або дострокового виконання зобов'язань, або забезпечення зобов'язань товариства та/або оператора;
- 3) необхідності одержання згоди кредиторів товариства щодо зміни боржника у зобов'язаннях із товариством на оператора;

4

4) необхідності інформування боржників товариства про передачу права вимоги боргу від товариства до оператора;

5) переходу до комісії з припинення товариства повноважень щодо управління справами юридичної особи, зокрема повноважень органів управління юридичної особи;

6) необхідності отримання дозволу на концентрацію та/або будь-яких інших погоджень від органів Антимонопольного комітету України;

7) необхідності проведення оцінки майна у зв'язку з приєднанням;

8) продовження трудових договорів працівників товариства за результатами процедури приєднання товариства до оператора, визначене пунктом 6 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України;

9) проведення перевірок контролюючих органів у зв'язку з реорганізацією товариства шляхом приєднання. Відповідні перевірки проводяться після завершення процедури приєднання.

Наявність незадоволених вимог кредиторів (зокрема органів державної влади) товариства та/або оператора не зупиняє процедуру приєднання та не є підставою для відмови у внесенні до Єдиного державного реєстру запису про припинення товариства та у державній реєстрації змін до відомостей про оператора, що містяться в Єдиному державному реєстрі.

Процедура приєднання оператора не потребує перегляду остаточного рішення Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, про сертифікацію, яке підтверджує виконання оператором вимог про відокремлення та незалежність оператора газотранспортної системи, та не призводить до анулювання ліцензії на провадження діяльності з транспортування природного газу, виданої оператору, що є чинною на дату набрання чинності цим Законом.

2. Процедура приєднання включає такі етапи:

1) прийняття загальними зборами учасників (єдиним учасником) оператора рішення про приєднання до нього товариства, а загальними зборами акціонерів (єдиним акціонером) товариства – рішення про припинення товариства;

2) подання товариством державному реєстратору юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань документів щодо державної реєстрації рішення про припинення товариства;

3) подання товариством до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку документів, визначених частиною третьою цієї статті, щодо зупинення обігу акцій. Видання Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку розпорядження про зупинення обігу акцій, направлення його до Центрального депозитарію цінних паперів та товариству здійснюється протягом трьох робочих днів з дати подання таких документів;

5

4) прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про передачу повноважень з управління корпоративними правами, що належать державі у статутному капіталі оператора, відповідному центральному органу виконавчої влади з дотриманням вимог щодо відокремлення та незалежності оператора, визначених законодавством;

5) складання комісією з припинення товариства передавального акта та його погодження наглядовою радою товариства і затвердження загальними зборами акціонерів (єдиним акціонером) товариства та загальними зборами учасників (єдиним учасником) оператора;

6) прийняття рішення загальними зборами учасників (єдиним учасником) оператора, функції яких здійснює центральний орган виконавчої влади, якому передані повноваження з управління корпоративними правами, що належать державі у статутному капіталі оператора, про внесення змін до статуту оператора з урахуванням вимог щодо відокремлення та незалежності оператора, визначених законодавством. Загальні збори учасників (єдиний учасник) оператора, функції яких здійснює центральний орган виконавчої влади, якому передані повноваження з управління корпоративними правами, що належать державі у статутному капіталі оператора, приймають рішення про внесення змін до статуту (затвердження нової редакції) оператора за результатами консультації з Національною комісією, що здійснює регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, та отримання обов'язкового висновку Секретаріату Енергетичного Співтовариства для забезпечення безперервності сертифікації оператора;

7) подання товариством до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку документів, визначених частиною четвертою цієї статті, для скасування реєстрації випуску акцій. Видання Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку протягом трьох робочих днів з дати подання таких документів розпорядження про скасування реєстрації випуску акцій та анулювання свідоцтва про реєстрацію випуску акцій, направлення такого розпорядження до Центрального депозитарію цінних паперів та товариству, направлення товариству довідки про відсутність нескасованих випусків цінних паперів товариства, а також внесення відповідних змін до Державного реєстру випусків цінних паперів;

8) проведення товариством до дати завершення процедури приєднання скорочення працівників з виплатою вихідної допомоги (компенсації) та з дотриманням встановлених законодавством та внутрішніми нормативними документами товариства вимог щодо гарантій, пільг, компенсацій у порядку, встановленому Кодексом законів про працю України, а також припинення наглядовою радою трудових відносин з головною виконавчою радою товариства у день завершення процедури приєднання;

9) подання документів для державної реєстрації припинення товариства та державної реєстрації змін до відомостей про оператора, що містяться

6

в Єдиному державному реєстрі, зокрема щодо державної реєстрації нової редакції статуту оператора.

3. Для зупинення обігу акцій подаються виключно такі документи:

- 1) заява про зупинення обігу акцій;
- 2) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) рішення про припинення товариства та примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) рішення загальних зборів учасників (єдиного учасника) оператора про приєднання до нього товариства;
- 3) копія свідоцтва про реєстрацію випуску акцій товариства;
- 4) платіжний документ, що підтверджує внесення плати за зупинення обігу акцій.
4. Для скасування реєстрації випуску акцій подаються виключно такі документи:
 - 1) заява про скасування реєстрації випуску акцій;
 - 2) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) рішення загальних зборів учасників (єдиного учасника) оператора та рішення загальних зборів акціонерів (єдиного акціонера) товариства про затвердження передавального акта;
 - 3) примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) передавального акта;
 - 4) свідоцтво про реєстрацію випуску акцій товариства.

Стаття 4. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України "Про ринок природного газу" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 27, ст. 234 із наступними змінами):

частину першу статті 1 доповнити пунктом 7² такого змісту:

"7²) державний енергетичний нагляд (контроль) на ринку природного газу – діяльність з нагляду (контролю) за суб'єктами ринку природного газу та іншими особами в частині дотримання вимог нормативно-правових актів з питань технічної експлуатації і технічного стану об'єктів газорозподільних систем, внутрішньобудинкових систем газопостачання, газових мереж внутрішнього газопостачання, димових і вентиляційних каналів житлових і громадських будинків, приладів обліку, а також безпечного використання природного газу в побуті";

кодексу України та інших законів України щодо особливостей оподаткування діяльності з торгівлі валютними цінностями у готівковій формі" суми штрафних санкцій та пені за несплату або несвочасну сплату податку на доходи фізичних осіб та/або військового збору із сум доходів, зазначених у податковій звітності, поданій у строк, визначений абзацом шостим цього підпункту, не підлягають поверненню на поточний рахунок платника податків, не спрямовуються на погашення грошового зобов'язання (податкового боргу) з інших податків, зборів.

Платники податків, у тому числі щодо своєї філії або акцізного складу, представництва, відокремленого чи іншого структурного підрозділу, у яких відновилася можливість виконувати свої податкові обов'язки, граничний термін виконання яких припадає на період починаючи з 24 лютого 2022 року до дня відновлення можливості платника податків, звільняються від відповідальності за несвочасне виконання таких обов'язків, передбачених цим Кодексом, за умови виконання ними податкових обов'язків щодо реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, акцізних накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі акцізних накладних, подання електронних документів, що містять дані про фактичні залишки пального та обсяг обігу пального або спирту етилового, подання звітності, сплати податків і зборів протягом 60 календарних днів з першого дня місяця, наступного за місяцем відновлення таких можливостей платників податків.

При цьому платники акцізного податку протягом 60 календарних днів з першого дня місяця, наступного за місяцем відновлення таких можливостей, зобов'язані:

зарєструвати в Єдиному реєстрі акцізних накладних акцізнi накладні/розрахунки коригування, граничний термін реєстрації яких припадає на період з 24 лютого 2022 року до дня відновлення таких можливостей, або зведені акцізнi накладні/розрахунки коригування на загальний обсяг пального або спирту етилового, реалізованого за цей період (за кожним кодом товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД та умовним кодом і кожним акцізним складом/акцізним складом пересувним та їх розпорядниками);

подати оформлені у порядку, встановленому статтею 230 цього Кодексу, електронні документи, що містять дані про фактичні залишки пального та обсяг обігу пального або спирту етилового, або електронний документ за період з 24 лютого 2022 року до дня відновлення таких можливостей із зазначенням фактичних залишків пального станом на перший та останній дні такого періоду та обсягу обігу пального або спирту етилового за цей період.

Платники податків, у тому числі щодо своєї філії або акцізного складу, представництва, відокремленого чи іншого структурного підрозділу, у яких відновилася можливість виконувати свої податкові обов'язки після припинення або скасування воєнного стану в Україні, зобов'язані протягом шести місяців після припинення або скасування воєнного стану в Україні:

зарєструвати в Єдиному реєстрі акцізних накладних акцізнi накладні/розрахунки коригування, граничний термін реєстрації яких припадає на період з 24 лютого 2022 року до останнього дня місяця, в якому припинено або скасовано воєнний стан в Україні, або зведені акцізнi накладні/розрахунки коригування на загальний обсяг пального або спирту етилового, реалізованого за цей період (за кожним кодом товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД та умовним кодом і кожним акцізним складом/акцізним складом пересувним та їх розпорядниками);

подати оформлені у порядку, встановленому статтею 230 цього Кодексу, електронні документи, що містять дані про фактичні залишки пального та обсяг обігу пального або спирту етилового, або єдиний електронний документ за період з 24 лютого 2022 року до останнього дня місяця, в якому припинено або скасовано воєнний стан в Україні, із зазначенням фактичних залишків пального станом на перший та останній дні такого періоду та обсягу обігу пального або спирту етилового за цей період.

Платники єдиного податку третьої групи, які використовують особливості оподаткування єдиним податком за ставкою 2 відсотки, звільняються від відповідальності за несвочасне виконання податкових обов'язків, граничний термін виконання яких припадає на період починаючи з 24 лютого 2022 року до дня переходу таких платників на застосування особливостей оподаткування єдиним податком третьої групи за ставкою 2 відсотки, за умови виконання ними податкових обов'язків щодо реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, подання звітності, сплати податків і зборів протягом 60 календарних днів з дня переходу на систему оподаткування, на якій такі платники податку перебувають до обрання особливостей оподаткування єдиним податком за ставкою 2 відсотки.

У разі самостійного виправлення платником податків з дотриманням порядку, вимог та обмежень, визначених статтею 50 цього Кодексу, помилки, що призвели до заниження податкового зобов'язання у звітних (податкових) періодах, які припадають на період дії воєнного стану, такі платники звільняються від нарахування та сплати штрафних санкцій, передбачених пунктом 50.1 статті 50 цього Кодексу, та пені.

Платники податку на додану вартість тимчасово, до припинення або скасування воєнного стану, не мають права на подання уточнюючих розрахунків до податкових декларацій, передбаченого пунктом 50.1 статті 50 цього Кодексу, за звітні (податкові) періоди до лютого 2022 року з показниками на зменшення податкових зобов'язань та/або декларуваних суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість. Порядок підтвердження можливості чи неможливості виконання платником податків обов'язків, визначених у цьому підпункті, та перелік документів на підтвердження затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Платники податку на прибуток підприємств, які відповідно до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" зобов'язані оприлюднювати річну фінансову звітність та річну консолідовану фінансову звітність разом з аудиторським звітом, звільняються від передбаченої цим Кодексом відповідальності за неподання або несвочасне подання річної фінансової звітності, яка підлягає оприлюдненню разом з аудиторським звітом, уточнюючого розрахунку до річної податкової декларації з податку на прибуток підприємств, що подається у разі, якщо показники оприлюдненої разом з аудиторським звітом річної фінансової звітності зазнали змін порівняно з показниками звіту про фінансовий стан (баланс) та звіту про прибуток та збитки та інший сукупний дохід (звіту про фінансові результати), що подаються разом з податковою декларацією згідно з абзацом другим пункту 46.2 статті 46 цього Кодексу, та такі зміни вплинули на показники раніше поданої річної податкової декларації з податку на прибуток підприємств за відповідний податковий (звітний) період, з обов'язковим виконанням таких обов'язків протягом трьох місяців після припинення або скасування воєнного стану в Україні.

Установити, що норми цього підпункту в редакції Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законів України щодо розвитку виробництва виноробної продукції та спрощення господарської діяльності малих виробництв виноробної продукції" застосовуються з 1 серпня 2023 року".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального" (Біломоєсті Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами):

у статті 1:

термін "малі виробництва виноробної продукції" викласти в такій редакції:

"малі виробництва виноробної продукції – суб'єкти господарювання (у тому числі іноземні суб'єкти господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва), які здійснюють за повним технологічним циклом виробництво та розлив у споживчу тару алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових), що не перевищує 10 000 декалітрів за календарний рік, з виноматеріалів власного виробництва, отриманих шляхом переробки

самостійно вирощених/вироблених та/або придбаних плодів, ягід, винограду, меду, за умови що придбані плоди, ягоди, виноград, мед мають виключно українське походження";

доповнити новим абзацом такого змісту:

"суоло – свіжовіджатиий сік, що одержують при подрібненні та пресуванні винограду чи мезги, плодів, ягід, та/або розчин натурального бджолиного меду, призначені для виробництва виноматеріалів";

у частині статті 2 слова "Малі виробництва виноробної продукції здійснюють виробництво та розлив у споживчу тару вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових з виноматеріалів виключно власного виробництва (не придбаних), отриманих шляхом переробки плодів, ягід, винограду, меду власного виробництва" замінити словами "Малі виробництва виноробної продукції здійснюють виробництво та розлив у споживчу тару алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) з виноматеріалів власного виробництва, отриманих шляхом переробки самостійно вирощених/вироблених та/або придбаних плодів, ягід, винограду, меду, за умови що придбані плоди, ягоди, виноград, мед мають виключно українське походження";

статтю 2² викласти в такій редакції:

"Стаття 2². Вимоги до матеріально-технічної бази малих виробництв виноробної продукції

Матеріально-технічна база малого виробництва виноробної продукції вкючає:

земельні ділянки, що належать суб'єкту господарювання (у тому числі іноземному суб'єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) на підставі будь-якого речового права, визначеного законодавством України, на яких суб'єкт господарювання (у тому числі іноземний суб'єкт господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) вирощує плоди, ягоди, виноград, а також розміщує товари пасіку;

відокремлені нежитлові приміщення, призначені для здійснення господарської діяльності, що належать суб'єкту господарювання (у тому числі іноземному суб'єкту господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) на підставі будь-якого речового права, визначеного законодавством України;

власну та залучену на договірних засадах акредитовану відповідно до законодавства лабораторію для проведення робіт з перевірки якості та безпечності вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових;

обладнання для виробництва та розливу у споживчу тару вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових, а саме забезпечення:

подрібнення, пресування плодів, ягід, винограду;

бродіння та відстоювання суслу з плодів, ягід, винограду, меду;

зберігання або витримки виноматеріалів плодово-ягідних, виноградних, напоїв медових;

розливу вин плодово-ягідних, виноградних, напоїв медових у споживчу тару;

санітарної обробки технологічного обладнання, винопродів та інвентарю згідно з вимогами законодавства.

Переробку плодів, ягід, винограду, виготовлення, зберігання та обробку виноматеріалів плодово-ягідних, виноградних та/або медових малі виробництва виноробної продукції проводять з використанням типового обладнання і технологічних смностей, виготовлених із корозійностійких матеріалів, відповідно до вимог Закону України "Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів".

Вимоги до матеріально-технічної бази малих виробництв виноробної продукції визначаються цим Законом.

Форма декларації відповідності матеріально-технічної бази вимогам законодавства, порядок її подання та реєстрації визначаються Кабінетом Міністрів України";

у статті 3:

частину "У заяві на видачу ліцензії на виробництво спирту етилового, коньячного і плодового та зернового дистилляту, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, дистилляту виноградного спиртового, спирту-сірцю плодового, біоетанолу, алкогольних напоїв та тютюнових виробів і пального зазначається визначена законом інформація" викласти в такій редакції:

"У заяві на видачу ліцензії на виробництво спирту етилового, спиртових дистиллятів, біоетанолу, алкогольних напоїв, алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) та тютюнових виробів і пального зазначається визначена законом інформація";

частину "Вимагати представлення інших документів, крім зазначених у цьому Законі, забороняється. Подаються копії зазначених у цьому Законі документів в одному примірнику. Заява про видачу ліцензії та визначені цим Законом документи подаються уповноваженою особою заявника або надсилаються рекомендованим листом, або подаються в електронному вигляді. Відповідальність за достовірність даних у документах, поданих разом із заявою, несе заявник" викласти в такій редакції:

"Вимагати представлення інших документів, крім зазначених у цьому Законі, забороняється. Копії зазначених у цьому Законі документів подаються в одному примірнику. Заява про видачу ліцензії та визначені цим Законом документи подаються уповноваженою особою заявника або надсилаються рекомендованим листом, або подаються в електронному вигляді, а для малих виробництв виноробної продукції – виключно в електронному вигляді. Відповідальність за достовірність даних у документах, поданих разом із заявою, несе заявник";

після частини двадцять третьої доповнити сімома новими частинами такого змісту:

"Малі виробництва виноробної продукції, які отримали ліцензію на виробництво алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) та виробляють їх з виноматеріалів (виноградних, плодово-ягідних та/або медових) власного виробництва, отриманих шляхом переробки самостійно вирощених/вироблених плодів, ягід, винограду, меду, мають право здійснювати оптову торгівлю зазначеними алкогольними напоями без отримання окремої ліцензії на таку оптову торгівлю.

Малі виробництва виноробної продукції, які отримали ліцензію на виробництво алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) та виробляють їх з виноматеріалів (виноградних, плодово-ягідних та/або медових) власного виробництва, отриманих шляхом переробки придбаних плодів, ягід, винограду, меду, за умови що придбані плоди, ягоди, виноград, мед мають виключно українське походження, здійснюють оптову торгівлю такими алкогольними напоями за наявності ліцензії на таку оптову торгівлю.

Малі виробництва виноробної продукції, які отримали ліцензію на виробництво алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) мали виробництва виноробної продукції подають в електронному вигляді до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в електронному вигляді заяву, до якої додається документ, що підтверджує внесення річної плати за ліцензію. У такій заяві зазначаються:

найменування суб'єкта господарювання, для юридичних осіб – код ЄДРПОУ, для фізичних осіб – суб'єктив господарювання (у тому числі іноземних суб'єктів господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) – прізвище, ім'я, по батькові, номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера

облікової картки та повідомили про це відповідний податковий орган і мають відмітку в паспорті);

місія виробництва, зберігання, оптової, роздрібної торгівлі алкогольними напоями без додавання спирту (винами виноградними, винами плодово-ягідними, напоями медовими) (адреса);

інформація щодо кодів згідно з УКТ ЗЕД на продукцію, яку планується виробляти.

Для малих виробництв виноробної продукції ліцензія на право виробництва алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) або рішення про відмову в її видачі видається заявнику органом виконавчої влади, уповноваженим Кабінетом Міністрів України, не пізніше 10 робочих днів з дня одержання документів, зазначених у цьому Законі.

У разі неотримання малим виробництвом виноробної продукції ліцензії на право виробництва алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) або рішення про відмову в її видачі протягом строку, передбаченого цим Законом, така ліцензія формується автоматично та вноситься до Єдиного реєстру ліцензіатів з виробництва та обігу спирту, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та рідин, що використовуються в електронних сигаретах.

Рішення про відмову у видачі малому виробництву виноробної продукції ліцензії на право виробництва алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) видається виключно у разі:

ненадання заявником необхідних документів згідно з переліком, визначеним цим Законом;

невнесення заявником річної плати за ліцензію на право виробництва алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових)";

У зв'язку з цим частини двадцять четверту – тридцять п'яту вважати відповідно частинами тридцять першою – сорок другою;

абзац дев'ятого частини тридцять першої такого змісту: "рішення суду про встановлення строку переробки, виробництва та/або реалізації малим виробництвом виноробної продукції вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових із виноматеріалів, придбаних та/або отриманих шляхом переробки придбаних плодів, ягід, винограду, меду" виключити;

частину першу статті 4 після слів "алкогольних напоїв" доповнити словами "(у тому числі алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) для малих виробництв виноробної продукції)";

у статті 8:

частини першу і другу викласти в такій редакції:

"Суб'єкти господарювання (у тому числі іноземні суб'єкти господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва), виробничі цехи, дільниці, лабораторії та інші структурні підрозділи, які здійснюють виробництво і контроль за виробництвом спирту етилового, спиртових дистиллятів, біоетанолу, алкогольних напоїв (крім малих виробництв виноробної продукції) та тютюнових виробів, підлягають обов'язковою атестації на відповідність вимогам, встановленим законодавчими актами України щодо забезпечення життя та здоров'я людей, охорони навколишнього природного середовища, повного технологічного циклу виробництва коньяку, алкогольних напоїв за коньячною технологією і тютюнових виробів, а також відповідність санітарним, пожежним, екологічним нормам і правилам.

Атестація суб'єктів господарювання (у тому числі іноземних суб'єктів господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва), крім малих виробництв виноробної продукції, проводиться центральним органом виконавчої влади, уповноваженим відповідно до законодавства";

частину шосту після слів "(у тому числі іноземного суб'єкта господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво)" доповнити словами "крім малих виробництв виноробної продукції";

в абзаці двадцятій частини другої статті 11:

у першому реченні слова "здійснюється у виготовлену із матеріалів, дозволених до контакту з алкогольними напоями скляну тару, у металеві банки із харчового алюмінію, а також у суверенні пляшки" замінити словами "здійснюється виключно у передбачену діючими стандартами скляну тару, а також у металеві банки із харчового алюмінію, у суверенні пляшки";

треє речення після слів "Розлив вин сухих і з доданням спирту (виноматеріалів оброблених) виноградних ординарних і марочних здійснюється також у тару (посуд) місткістю від 50 до 600 л, виготовлену із матеріалів, дозволених до контакту з алкогольними напоями" доповнити словами "(включючи металеві бочки з харчового алюмінію та бочки із нержавіючої сталі (кеги)";

у статті 15:

частину сьому доповнити новим абзацом такого змісту:

"алкогольними напоями без додавання спирту (винами виноградними, винами плодово-ягідними, напоями медовими), виробленими з виноматеріалів власного виробництва, отриманих шляхом переробки придбаних плодів, ягід, винограду, меду, за умови що придбані плоди, ягоди, виноград, мед мають виключно українське походження, для малих виробництв виноробної продукції – 30 000 гривень";

частину чотирнадцяту викласти в такій редакції:

"Суб'єкти господарювання (у тому числі іноземні суб'єкти господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва), які отримали ліцензії на виробництво алкогольних напоїв (крім алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) з виноматеріалів власного виробництва, отриманих шляхом переробки самостійно вирощених/вироблених плодів, ягід, винограду, меду), тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, здійснюють поставку цієї продукції суб'єктам господарювання (у тому числі іноземним суб'єктам господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) оптової і роздрібною торгівлі та іншим українським споживачам за наявності ліцензії на оптову торгівлю";

після частини п'ятнадцятої доповнити двома новими частинами такого змісту:

"Малі виробництва виноробної продукції, які отримали ліцензію на виробництво алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) та виробляють їх з виноматеріалів (виноградних, плодово-ягідних та/або медових) власного виробництва, отриманих шляхом переробки самостійно вирощених/вироблених плодів, ягід, винограду, меду, мають право здійснювати оптову торгівлю зазначеними алкогольними напоями без отримання окремої ліцензії на таку оптову торгівлю.

Малі виробництва виноробної продукції, які отримали ліцензію на виробництво алкогольних напоїв без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) та виробляють їх з виноматеріалів (виноградних, плодово-ягідних та/або медових) власного виробництва, отриманих шляхом переробки придбаних плодів, ягід, винограду, меду, за умови що придбані плоди, ягоди, виноград, мед мають виключно українське походження, здійснюють оптову торгівлю такими алкогольними напоями за наявності ліцензії на таку оптову торгівлю".

У зв'язку з цим частини шістнадцяту – шістдесят дев'яту вважати відповідно частинами вісімнадцятою – сімдесят першою;

частину двадцять третю викласти в такій редакції:

"Роздрібна торгівля алкогольними напоями (крім столових вин, а для малих виробників виноробної продукції алкогольних напоїв без додавання спирту: вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових), тютюновими виробами, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, або паливом може здійснюватися суб'єктами господарювання (у тому числі іноземними суб'єктами господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) всіх форм власності, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензії на роздрібну торгівлю";

статтю 16 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

"Малі виробництва виноробної продукції, які отримали ліцензії на виробництво та/або оптову торгівлю алкогольними напоями без додавання спирту (винами виноградними, винами плодово-ягідними, напоями медовими) та/або експорт, імпорту зазначеної продукції, подають до органу виконавчої влади, уповноваженого Кабінетом Міністрів України, щорічний звіт про обсяги виробництва та/або обігу (у тому числі імпорту та експорту) алкогольних напоїв за формою, встановленою цим органом, не пізніше 20 числа місяця, наступного за звітним роком. У разі якщо у кварталі, наступному за звітним роком, мале виробництво виноробної продукції самостійно виявило помилки у поданому ним щорічному звіті, воно зобов'язане подати уточнений звіт до кінця такого кварталу. У такому разі штраф, встановлений абзацом двадцять третім частини другої статті 17 цього Закону, не застосовується".

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою;

частину другу статті 17 доповнити новим абзацом такого змісту:

"неподання чи несвочасного подання звіту або подання звіту з недостовірними відомостями про обсяги виробництва та/або обігу (у тому числі експорту) алкогольних напоїв, вироблених без додавання спирту (вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових) малими виробництвами виноробної продукції, до органу виконавчої влади, уповноваженого Кабінетом Міністрів України, – у розмірі 1020 гривень";

2) статтю 2 Закону України "Про виноград та виноградне вино" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 31, ст. 419 із наступними змінами) після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

"Садіння виноградників малими виробництвами виноробної продукції дозволяється із застосуванням технічних сортів винограду, занесених до Державного реєстру сортів рослин України, придатних для поширення в Україні. Вимоги частин другої і третьої цієї статті не поширюються на малі виробництва виноробної продукції".

У зв'язку з цим частину четверту – восьму вважати відповідно частинами п'ятою – дев'ятою;

3) пункт 3 частини першої статті 13 Закону України "Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 3, ст. 23) після слів "здійснюють виробництво та/або реалізацію зброї, алкогольних напоїв" доповнити словами "(крім виробництва (без додавання спирту) та/або реалізації вин виноградних, вин плодово-ягідних, напоїв медових)".

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону; забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
м. Київ
9 серпня 2023 року
№ 3303-ІХ

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13–17, ст. 112) такі зміни:

1. Статтю 17 доповнити пунктом 17.3 такого змісту:

"17.3. Права платника податку, передбачені цим Кодексом та іншими законодавчими актами, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи, можуть бути обмежені у разі застосування до платника податків спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) у порядку, встановленому Законом України "Про санкції".

2. Пункт 19¹ статті 19¹ доповнити підпунктом 19¹.1.34¹ такого змісту:

"19¹.1.34¹. Здійснюють заходи щодо забезпечення виконання рішень про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятих у порядку, встановленому Законом України "Про санкції".

3. Пункт 20.1 статті 20 доповнити підпунктом 20.1.19¹ такого змісту:

"20.1.19¹. виконувати рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятих у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", у сферах відносин, які регулюються цим Кодексом та іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи".

4. Доповнити статтею 21¹ такого змісту:

"Стаття 21¹. Реалізація спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)

21¹.1. Контролюючі органи виконують рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятих у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", шляхом здійснення таких заходів:

анулювання ліцензій на право здійснення діяльності у сфері виробництва та обігу спирту, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального – у разі застосування санкції щодо анулювання або зупинення ліцензій та інших дозволів, одержання (наявність) яких є умовою для здійснення певного виду діяльності;

відмова/зупинення у поверненні помилково та/або надміру сплачених сум податків та зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, пені, штрафів – у разі застосування санкції щодо зупинення виконання економічних та фінансових зобов'язань;

відмова в наданні розстрочення (відстрочення) грошових зобов'язань (податкового боргу), а також у прийнятті рішення про перенесення строків сплати розстрочених (відстрочених) сум – у разі застосування санкції щодо зупинення виконання економічних та фінансових зобов'язань;

зупинення/відмова в наданні бюджетного відшкодування податку на додану вартість – у разі застосування санкції щодо зупинення виконання економічних та фінансових зобов'язань.

21¹.2. Підставою для здійснення контролюючим органом заходів, визначених пунктом 21¹.1 цієї статті, є рішення про застосування (внесення змін) спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийняте у порядку, встановленому Законом України "Про санкції".

5. Пункт 43.1 статті 43 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Не підлягають поверненню помилково та/або надміру сплачені суми грошових зобов'язань та пені платником податку, щодо яких у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", прийняті рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), протягом строку застосування таких санкцій".

6. Статтю 100 доповнити пунктом 100.15 такого змісту:

"100.15. Платники податку, щодо яких у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", прийняті рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), протягом строку застосування таких санкцій не мають права на одержання

розстрочення (відстрочення) грошових зобов'язань (податкового боргу), а також на перенесення строків сплати розстрочених (відстрочених) сум.

Розстрочення (відстрочення) грошових зобов'язань (податкового боргу) платників податку, щодо яких на дату прийняття рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятого у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", не минув строк дії договору про розстрочення, відстрочення грошового зобов'язання чи податкового боргу, залишаються діючими за відсутності підстав для розірвання договору про розстрочення, відстрочення грошових зобов'язань (податкового боргу), визначених цією статтею".

7. У статті 200:

1) доповнити пунктами 200.4¹ і 200.4² такого змісту:

"200.4¹. Платники податку, щодо яких у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", прийняті рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), протягом строку застосування таких санкцій не мають права на отримання бюджетного відшкодування суми від'ємного значення.

Суми такого від'ємного значення зараховуються у зменшення суми податкового боргу з податку, що виник за попередні звітні (податкові) періоди (у тому числі розстроченого або відстроченого відповідно до цього Кодексу), а в разі відсутності податкового боргу – до складу податкового кредиту наступного звітного (податкового) періоду.

200.4². Не підлягає бюджетному відшкодуванню сума від'ємного значення, до розрахунку якої включено суми податку, сплачені отримувачем товарів/послуг у попередніх та звітному податкових періодах постачальникам товарів/послуг, які використані або будуть використані в операціях з першого постачання житла (об'єктів житлової нерухомості), неподільного житлового об'єкта незавершеного будівництва / майбутнього об'єкта житлової нерухомості.

Суми такого від'ємного значення зараховуються до складу податкового кредиту наступного звітного (податкового) періоду до їх повного погашення податковими зобов'язаннями";

2) підпункт 200.7.1 пункту 200.7 після абзацу вісімнадцятого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

"17) дата прийняття рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятого у порядку, встановленому Законом України "Про санкції";

18) дата прийняття рішення про скасування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятого у порядку, встановленому Законом України "Про санкції".

У зв'язку з цим абзаци дев'ятнадцятий і двадцятий вважати відповідно абзацами двадцять першим і двадцять другим";

3) доповнити пунктом 200.12¹ такого змісту:

"200.12¹. З дати прийняття рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятого у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", зупиняється бюджетне відшкодування узгодженої суми бюджетного відшкодування та перебіг строків здійснення такого бюджетного відшкодування, визначених цією статтею.

Зазначена в абзаці першому цього пункту сума бюджетного відшкодування залишається доступною органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, та перераховується цим органом на рахунок платника податку в обслуговуючому банку/небанківському надавачі платіжних послуг та/або на бюджетні рахунки для перерахування у рахунок сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу такого платника податку з інших платежів, що сплачуються до Державного бюджету України, протягом п'яти операційних днів з дати прийняття рішення про скасування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятого у порядку, встановленому Законом України "Про санкції";

4) у пункті 200.14 слова "податкове повідомлення" замінити словами "податкове повідомлення-рішення";

5) доповнити пунктом 200.14¹ такого змісту:

"200.14¹. Якщо протягом періоду проведення контролюючим органом камеральної або документальної перевірки прийнято рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", такий контролюючий орган надсилає платнику податку податкове повідомлення-рішення, в якому зазначається відмова в наданні бюджетного відшкодування.

Таке податкове повідомлення-рішення не підлягає оскарженню";

6) абзац другий пункту 200.23 замінити трьома абзацами такого змісту:

"Нарахування пені згідно з абзацом першим цього пункту не здійснюється у разі, якщо така заборгованість зумовлена:

виникненням форс-мажорних обставин (обставин непереборної сили) у зв'язку із введенням воєнного, надзвичайного стану;

зупинення/відмовою у наданні бюджетного відшкодування за рішенням про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятих у порядку, встановленому Законом України "Про санкції".

8. Пункт 291.3 статті 291 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Не мають права обрати та перебувати на спрощеній системі оподаткування, а також не мають права підтвердити статус платника єдиного податку четвертої групи платники податку, щодо яких у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", прийняті рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), протягом строку застосування таких санкцій".

9. У пункті 298.8 статті 298:

в абзаці першому слова і цифри "підпунктів 298.8.1–298.8.8 цієї статті" замінити словами і цифрами "підпунктів 298.8.1–298.8.9 цієї статті";

доповнити підпунктом 298.8.9 такого змісту:

"298.8.9. Платники єдиного податку четвертої групи, яким відповідно до підпункту 8 пункту 299.10 статті 299 цього Кодексу анульовано реєстрацію платником єдиного податку, мають право протягом 20 календарних днів після дати такого анулювання реєстрації відкоригувати нараховані податкові зобов'язання з єдиного податку за період з дня, наступного за датою анулювання такої реєстрації, до кінця звітного (податкового) періоду шляхом подання в порядку, визначеному цим Кодексом, уточнюючих податкових декларацій з єдиного податку четвертої групи на зменшення суми податкових зобов'язань".

10. Пункт 299.10 статті 299 доповнити підпунктом 8 такого змісту:

"8) наявність щодо платника податку рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятого у порядку, встановленому Законом України "Про санкції";

щодо платників першої і другої груп – в останній день місяця, у якому прийнято таке рішення;

щодо платників третьої і четвертої груп – в останній день кварталу, у якому прийнято таке рішення".

11. У розділі XX "Перехідні положення":

1) підрозділ 6 доповнити пунктом 13 такого змісту:

"13. Платник єдиного податку четвертої групи, якому відповідно до підпункту 8 пункту 299.10 статті 299 цього Кодексу анульовано реєстрацію платником єдиного податку, зобов'язаний сплачувати земельний податок за земельні ділянки та земельні частки (паї), які були передані йому в оренду власниками та землекористувачами таких земельних ділянок і земельних часток (паїв), з першого дня місяця, наступного за кварталом, у якому анульовано таку реєстрацію, до кінця поточного року. При цьому фізичні особи – власники та землекористувачі таких земельних ділянок і земельних часток (паїв) звільнюються від сплати земельного податку до кінця поточного

року, у якому платнику єдиного податку четвертої групи анульовано реєстрацію платником єдиного податку.

Платник єдиного податку четвертої групи, якому анульовано реєстрацію платником єдиного податку відповідно до підпункту 8 пункту 299.10 статті 299 цього Кодексу, зобов'язаний самостійно обчислити суму земельного податку і подати до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельних ділянок податкову декларацію з плати за землю протягом 20 календарних днів місяця, наступного за кварталом, у якому анульовано реєстрацію платником єдиного податку";

2) підпункт 69.30 пункту 69 підрозділу 10 доповнити абзацами п'ятнадцятим і шістнадцятим такого змісту:

"Нараховані відповідно до цього підпункту податкові зобов'язання з рентної плати за користування надрами для видобування газу природного за обсяги закачаного газу природного за відповідні податкові (звітні) періоди, які залишилися несплаченими платником рентної плати на дату припинення його спеціального дозволу на користування надрами в результаті виконання рішень про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятих у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", підлягають сплаті платником рентної плати протягом 10 календарних днів з дня припинення відповідним дозволяльним органом (центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр) його спеціального дозволу на користування надрами, а у разі несплати вважаються податковим боргом.

З дати прийняття відповідного рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), прийнятого у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", і до дня повної сплати податкових зобов'язань з рентної плати за користування надрами для видобування газу природного за закачаного газу поширюється право податкової застави, оформленої актом опису, відповідно до вимог цього Кодексу".

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня введення в дію підпункту 2 пункту 3 розділу I Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо застосування санкцій" від 13 липня 2023 року № 3223-ІХ, крім підпункту 1 (щодо внесення змін до Закону України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального"), абзаців другого – четвертого підпункту "а" підпункту 3 пункту 4 (щодо редакції частини четвертої статті 4 Закону України "Про санкції") та пункту 5 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Контролюючий орган анулює реєстрацію платником єдиного податку шляхом виключення з реєстру платників єдиного податку на підставі рішення контролюючого органу платником податку, щодо яких на дату набрання чинності цим Законом у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", прийняті рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій):

щодо платників першої і другої груп – в останній день місяця, у якому набрав чинності цей Закон;

щодо платників третьої і четвертої груп – в останній день кварталу, у якому набрав чинності цей Закон.

Платники єдиного податку четвертої групи, яким анульовано реєстрацію платником єдиного податку відповідно до цього пункту, зобов'язані самостійно обчислити суму земельного податку і подати до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельних ділянок податкову декларацію з плати за землю протягом 20 календарних днів місяця, наступного за кварталом, у якому анульовано реєстрацію платником єдиного податку.

Платники єдиного податку четвертої групи, яким відповідно до цього пункту анульовано реєстрацію платником єдиного податку, мають право протягом 20 календарних днів після дати такого анулювання реєстрації відкоригувати нараховані податкові зобов'язання з єдиного податку за період з дня, наступного за датою анулювання такої реєстрації, до кінця звітного (податкового) періоду шляхом подання в порядку, визначеному цим Кодексом, уточнюючих податкових декларацій з єдиного податку четвертої групи на зменшення суми податкових зобов'язань.

Установити, що платник єдиного податку четвертої групи, якому відповідно до цього пункту анульовано реєстрацію платником єдиного податку, зобов'язаний сплатити земельний податок за земельні ділянки та земельні частки (паї), які були передані йому в оренду власниками та землекористувачами таких земельних ділянок і земельних часток (паїв), з першого дня місяця, наступного за кварталом, у якому анульовано таку реєстрацію, до кінця поточного року. При цьому фізичні особи – власники та землекористувачі таких земельних ділянок і земельних часток (паїв) звільнюються від сплати земельного податку до кінця поточного року, у якому платнику єдиного податку четвертої групи анульовано реєстрацію платником єдиного податку.

3. Установити, що до порядку підготовки та прийняття нормативно-правових актів, які приймаються на виконання цього Закону, не застосовуються вимоги Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності".

4. Внести зміни до таких законів України:

1) частину п'ятдесят четверту статті 15 Закону України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового,

алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами) доповнити абзацом п'ятнадцятим такого змісту:

"рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію указом Президента України про застосування до суб'єкта господарювання санкцій, передбачених пунктом 6 частини першої статті 4 Закону України "Про санкції";

2) частину тринадцяту статті 9 Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2–3, ст. 11; 2014 р., № 20–21, ст. 712; 2020 р., № 28, ст. 188) доповнити абзацом другим такого змісту:

"Не підлягають поверненню помилково та/або надміру сплачені суми єдиного внеску платникам, щодо яких у порядку, встановленому Законом України "Про санкції", прийняті рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій), протягом строку застосування таких санкцій";

3) у Законі України "Про санкції" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 40, ст. 2018 із наступними змінами):

а) статтю 4 доповнити частинами четвертою і п'ятою такого змісту:

"4. Передбачені цим Законом санкції не поширюються на:

сплату податків, зборів та інших обов'язкових платежів до державного та/або місцевих бюджетів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також визначених контролюючим органом грошових зобов'язань;

погашення (стягнення) податкового боргу, недоїмки зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та сплати розстрочених (відстрочених), у тому числі за рішенням суду, грошових зобов'язань або податкового боргу платника податків та/або сум єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

5. Реалізація санкцій щодо особи, щодо якої застосовано санкції, у сфері відносин, які регулюються Податковим кодексом України та іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, забезпечується контролюючим органом шляхом здійснення заходів, передбачених пунктом 21¹.1 статті 21¹ Податкового кодексу України";

б) пункт 4 частини десятої статті 5⁴ викласти в такій редакції:

"4) перелік осіб, щодо яких застосовано санкції, та відомості для їх ідентифікації, зокрема:

для юридичної особи – найменування, країна реєстрації та, за наявності: реєстраційний, ідентифікаційний, податковий номер (код), місцезнаходження;

9

для фізичної особи – ім'я, що залежно від національних традицій може складатися з прізвища, власного імені та по батькові (за наявності), дата народження та, за наявності: ідентифікаційний, податковий номер (код), серії (за наявності) та номери паспортних документів, місце народження, місце проживання, громадянство;

відомості про іноземну державу або невизначене коло осіб певного виду діяльності, щодо яких застосовано санкції;

інші відомості, що їх ідентифікують (за наявності).

Навні в осіб, визначених в абзацах другому (зокрема відокремлених підрозділів таких осіб) і третьому цього пункту, ідентифікаційні коди в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України, реєстраційні номери облікових карток платників податків та унікальні номери записів в Єдиному державному демографічному реєстрі зазначаються обов'язково.

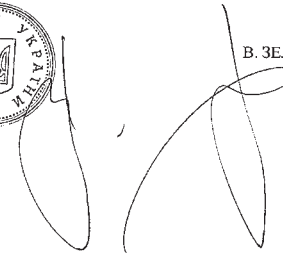
У разі відсутності відомостей про країну реєстрації та громадянської належності осіб, визначених в абзацах другому і третьому цього пункту, відповідно обов'язково зазначається інформація про відсутність реєстрації та громадянства України".

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк із дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
м. Київ
10 серпня 2023 року
№ 3317-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Цивільного кодексу України щодо розширення кола об'єктів цивільних прав

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40–44, ст. 356) такі зміни:

1) статтю 177 викласти в такій редакції:

"Стаття 177. Види об'єктів цивільних прав

1. Об'єктами цивільних прав є речі, гроші, цінні папери, цифрові речі, майнові права, роботи та послуги, результати інтелектуальної, творчої діяльності, інформація, а також інші матеріальні та нематеріальні блага.

2. Об'єкти цивільних прав можуть існувати у матеріальному світі та/або цифровому середовищі, що обумовлює форму об'єктів, особливості набуття, здійснення та припинення цивільних прав і обов'язків щодо них";

2) частину другу статті 178 викласти в такій редакції:

"2. Види об'єктів цивільних прав, перебування яких у цивільному обороті не допускається (об'єкти, вилучені з цивільного обороту) або перебування яких у цивільному обороті допускається за спеціальним дозволом (об'єкти, обмежено оборотоздатні), а також види об'єктів цивільних прав, що можуть належати лише певним учасникам обороту, встановлюються законом";

3) доповнити статтею 179¹ такого змісту:

"Стаття 179¹. Поняття цифрової речі

1. Цифровою реччю є благо, що створюється та існує виключно у цифровому середовищі та має майнову цінність.

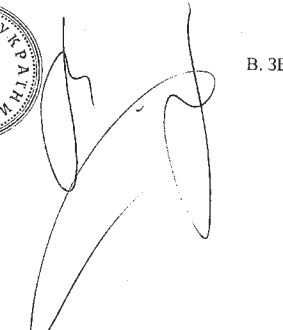
2

Цифровою реччю є віртуальні активи, цифровий контент та інші блага, щодо яких застосовуються положення частини першої цієї статті.

2. Особливості правового режиму цифрових речей визначаються законом. До цифрових речей застосовуються положення цього Кодексу про речі, якщо інше не встановлено цим Кодексом, законом або не випливає із сутності цифрової речі".

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
м. Київ
10 серпня 2023 року
№ 3320-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про цифровий контент та цифрові послуги

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера регулювання цього Закону

1. Цей Закон регулює відносини між виконавцем та споживачем щодо надання цифрового контенту та/або цифрової послуги.

2. Дія цього Закону поширюється також на:

1) відносини, в яких виконавець на підставі договору надає або зобов'язується надати цифровий контент та/або цифрову послугу споживачу, а споживач надає або зобов'язується надати свої персональні дані, крім випадків, якщо їх надання необхідне виключно для одержання цифрового контенту та/або цифрової послуги, без наміру подальшого використання персональних даних для досягнення будь-яких інших цілей;

2) відносини, в яких цифровий контент та/або цифрові послуги розробляються відповідно до специфікації споживача;

3) відносини, в яких виконавець на підставі договору надає або зобов'язується надати цифровий контент на матеріальному носії, що використовується виключно для зберігання такого цифрового контенту.

3. Дія положень Закону України "Про захист прав споживачів" поширюється на суб'єктів, визначених цим Законом у частині відносин, не врегульованих цим Законом.

4. Дія цього Закону не поширюється на регулювання відносин щодо:

1) надання цифрового контенту та/або цифрових послуг, що входять до складу товарів з цифровими елементами або взаємопов'язані з такими товарами і надаються разом з ними за договором купівлі-продажу, незалежно

2

від того, здійснюється надання цифрового контенту та/або цифрової послуги продавцем таких товарів чи третьою особою. Цифровий контент та/або цифрова послуга вважаються такими, що надаються у складі товару з цифровими елементами або є взаємопов'язаними з таким товаром, якщо інше прямо не зазначено в договорі купівлі-продажу такого товару, а також якщо товар може використовуватися за цільовим призначенням і без відповідного цифрового контенту та/або цифрової послуги, за умови укладення споживачем окремого договору про надання такого цифрового контенту та/або цифрової послуги, який не є частиною договору купівлі-продажу товару з цифровими елементами;

2) надання послуг, крім цифрових послуг, в яких електронна форма подання інформації використовується виконавцем виключно як засіб передачі результатів надання таких послуг та/або інших даних споживачу;

3) надання електронних комунікаційних послуг у розумінні Закону України "Про електронні комунікації", крім послуг міжособистісної електронної комунікації без використання нумерації;

4) надання медичних послуг;

5) надання фінансових послуг;

6) надання послуг у сфері азартних ігор за допомогою онлайн-систем та на підставі індивідуального запиту отримувача таких послуг;

7) передачі виконавцем програмного забезпечення або надання виконавцем доступу до програмного забезпечення на підставі безоплатної публічної ліцензії з відкритим вихідним кодом, якщо персональні дані, надані споживачем, використовуються виконавцем виключно з метою вдосконалення надійності, сумісності та інтероперабельності такого програмного забезпечення;

8) постачання цифрового контенту необмеженому колу осіб, крім випадків передачі цифрового контенту, який є частиною вистави чи показу певної події, засобами сигнальної трансляції;

9) надання цифрового контенту суб'єктами владних повноважень, іншими розпорядниками публічної інформації відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації".

5. Умови договорів про надання цифрового контенту та/або цифрових послуг, які погіршують становище споживача порівняно з тим, що передбачено цим Законом, є нікчемними.

6. У разі якщо договір між виконавцем і споживачем включає елементи постачання цифрового контенту та/або цифрової послуги та елементи надання інших послуг або товарів, дія цього Закону поширюється лише на положення договору, що стосуються цифрового контенту та/або цифрової послуги.

3

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) виконавець – фізична або юридична особа незалежно від форми власності, яка на підставі укладеного із споживачем договору надає або зобов'язується надати йому цифровий контент та/або цифрову послугу (самостійно або через іншу особу, що діє від її імені або за її дорученням) у межах підприємницької діяльності, що здійснюється такою особою. Виконавець є суб'єктом електронної комерції в розумінні Закону України "Про електронну комерцію". Виконавцем може вважатися постачальник послуг проміжного характеру в розумінні Закону України "Про електронну комерцію", якщо такий постачальник виступає як безпосередня сторона договору, укладеного із споживачем, щодо надання цифрового контенту та/або цифрової послуги;

2) довговічний носій – засіб, що дає змогу виконавцю чи споживачу зберігати адресовані йому особисто дані у спосіб, що надає можливість їх подальшого використання протягом строку, достатнього з точки зору характеру таких даних, а також відтворення інформації, яка зберігається на носії, у незмінному вигляді;

3) інтеграція – поєднання цифрового контенту та/або цифрової послуги з елементами цифрового середовища споживача з метою використання цифрового контенту та/або цифрової послуги згідно з вимогами щодо відповідності, визначеними цим Законом;

4) інтероперабельність – придатність цифрового контенту та/або цифрової послуги до взаємодії з апаратним чи програмним забезпеченням, відмінним від того, що зазвичай використовується з цифровим контентом та/або цифровою послугою того самого типу;

5) модифікація – зміна виконавцем цифрового контенту або цифрової послуги, що надаються споживачу безперервно протягом певного строку (зокрема оновлення, покращення цифрового контенту або цифрової послуги тощо);

6) сумісність – придатність цифрового контенту та/або цифрової послуги до взаємодії з апаратним чи програмним забезпеченням, що зазвичай використовується з таким цифровим контентом та/або цифровою послугою, без необхідності їх перетворення;

7) товар з цифровими елементами – рухома річ, що містить у собі або пов'язана з використанням цифрового контенту та/або цифрової послуги таким чином, що відсутність цифрового контенту та/або цифрової послуги унеможливило виконання таким товаром його функцій;

8) функціональність – придатність цифрового контенту та/або цифрової послуги до виконання своїх функцій відповідно до призначення цифрового контенту та/або цифрової послуги;

9) цифрова послуга – послуга, що надає можливість споживачу створювати, обробляти, зберігати та поширювати дані у цифровій формі або отримувати доступ до таких даних, а також здійснювати будь-які інші дії з даними у цифровій формі, що були створені чи завантажені споживачем або іншими користувачами такої послуги. До цифрових послуг належать, зокрема такі, що дають змогу створювати, обробляти, отримувати доступ або зберігати дані в цифровій формі, включаючи хостинг файлів, обробку текстів або гри, які пропонуються в середовищі хмарних обчислень і соціальних мережах;

10) цифрова середовище – апаратне, програмне забезпечення та будь-яке мережеве підключення, що використовується з метою отримання доступу до цифрового контенту та/або цифрової послуги та забезпечує можливість їх використання споживачем;

11) цифровий контент – дані, які створюються і надаються в цифровій формі. До цифрового контенту належать, зокрема, комп'ютерні програми, застосунки, відеофайли, аудіофайли, музичні файли, цифрові ігри та електронні книги.

2. Терміни "споживач" та "продавець" вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України "Про захист прав споживачів", терміни "персональні дані" та "обробка персональних даних" – у значеннях, наведених у Законі України "Про захист персональних даних".

Розділ II. НАДАННЯ ЦИФРОВОГО КОНТЕНТУ ТА/АБО ЦИФРОВОЇ ПОСЛУГИ

Стаття 3. Надання цифрового контенту та/або цифрової послуги

1. Виконавець зобов'язується надати споживачу цифровий контент та/або цифрову послугу у розумний строк, без невідповідних зволікань, після укладення договору, якщо інше не встановлено договором.

2. Обов'язок виконавця вважастся виконаним, якщо:

1) цифровий контент чи будь-які засоби, які уможливають доступ до цифрового контенту чи його завантаження, стають доступними для споживача безпосередньо або за допомогою фізичного чи віртуального пристосування, обраного споживачем для таких цілей;

2) цифрова послуга стає доступною для споживача безпосередньо або за допомогою фізичного чи віртуального пристосування, обраного споживачем для таких цілей.

5

Стаття 4. Відповідність цифрового контенту та/або цифрової послуги

1. Виконавець надає або зобов'язується надати цифровий контент та/або цифрову послугу, що відповідають вимогам статей 5–7 цього Закону, без шкоди для третіх осіб, права яких визначені статтею 8 цього Закону.

Стаття 5. Суб'єктивні критерії відповідності цифрового контенту та/або цифрової послуги

1. Цифровий контент та/або цифрова послуга вважаються такими, що відповідають умовам договору, якщо:

1) опис цифрового контенту, його кількість, якість, функціональність, інтероперабельність, сумісність та інші ознаки відповідають умовам укладеного договору;

2) надані виконавцем цифровий контент та/або цифрова послуга придатні для використання у визначених споживачем цілях, погоджених сторонами на момент укладення договору;

3) споживачу надається цифровий контент та/або цифрова послуга разом з усіма додатками, приналежностями, застосунками та інструкціями, включаючи рекомендації щодо інсталяції, згідно з умовами договору;

4) цифровий контент та/або цифрова послуга надаються у найновішій існуючій версії з подальшим оновленням, якщо інше не передбачено умовами договору.

Стаття 6. Об'єктивні критерії відповідності цифрового контенту та/або цифрової послуги

1. Цифровий контент та/або цифрова послуга, крім суб'єктивних вимог щодо відповідності, повинні також відповідати таким критеріям:

1) придатність для використання відповідно до мети, з якою зазвичай використовуються цифровий контент та/або цифрова послуга такого самого виду, з урахуванням технічних вимог, передбачених нормативно-правовими актами та/або нормативними документами;

2) надання у кількості та відповідності вимогам щодо якості, включаючи інтероперабельність, функціональність, сумісність, доступність, безперервність надання та безпечність використання, які є звичайними для цифрового контенту та/або цифрової послуги такого самого виду та на отримання яких споживач може обґрунтовано розраховувати за умовами договору або виходячи із змісту будь-якої публічної заяви виконавця або

6

інших осіб, які брали участь у ланцюзі надання цифрового контенту та/або цифрової послуги, розміщеної у будь-якій формі, придатній для сприйняття споживачем, у тому числі в рекламі чи на етикетці матеріального носія цифрового контенту, крім випадків, якщо:

а) виконавець не знав і за обставин, що склалися, об'єктивно не міг знати про відповідну публічну заяву; або

б) цифровий контент та/або цифрова послуга надаються у кількості та якості, що відповідають умовам зміненої публічної заяви, якщо такі зміни були внесені у той самий спосіб, у який була розміщена попередня публічна заява;

в) публічна заява не могла би вплинути на рішення споживача придбати цифровий контент або замовити цифрову послугу;

3) надання разом з усіма додатками, приналежностями, застосунками та інструкціями, включаючи рекомендації щодо інсталяції згідно з умовами договору, на отримання яких споживач може обґрунтовано розраховувати;

4) відповідність демоверсії цифрового контенту та/або цифрової послуги, що надавалася виконавцем споживачу для ознайомлення до моменту укладення договору.

2. Виконавець зобов'язаний інформувати споживача про необхідність оновлення програмного забезпечення, що підтримує належне функціонування цифрового контенту та/або цифрової послуги, включаючи оновлення програмного забезпечення, спрямованого на захист даних у цифровій формі і збереження відповідності цифрового контенту, що надається, умовам укладеного договору, та забезпечувати надання такого оновлення споживачу:

1) за договором, що передбачає безперервне надання цифрового контенту та/або цифрової послуги протягом встановленого строку, – упродовж усього такого строку;

2) за договором, що передбачає одноразове чи кількарічне надання цифрового контенту та/або цифрової послуги, – упродовж строку, протягом якого споживач може обґрунтовано розраховувати на їх отримання, зважаючи на тип, мету цифрового контенту та/або цифрової послуги та враховуючи умови договору.

3. У разі нездійснення споживачем інсталяції наданих виконавцем оновлень протягом розумного строку виконавець не несе відповідальності за недоліки цифрового контенту та/або цифрової послуги, які виникли в результаті відсутності відповідного оновлення програмного забезпечення, якщо:

1) виконавець повідомив споживача про необхідність оновлення програмного забезпечення та можливі наслідки відсутності такого оновлення;

2) відсутність оновлення або некоректне оновлення споживачем програмного забезпечення не є наслідком недоліків інструкцій щодо здійснення такого оновлення, наданих виконавцем.

4. Цифровий контент та/або цифрова послуга, що надаються за договором, який передбачає безперервне надання цифрового контенту та/або цифрової послуги протягом встановленого строку, повинні відповідати умовам договору протягом усього такого строку.

5. Цифровий контент та/або цифрова послуга не вважаються такими, що не відповідають критеріям, передбаченим частинами першою і другою цієї статті, якщо споживачу було повідомлено про відхилення цифрового контенту та/або цифрової послуги від критеріїв щодо відповідності, визначених частиною першою або другою цієї статті, при укладенні договору про надання цифрового контенту та/або цифрової послуги і він прямо і зрозуміло висловив згоду на отримання цифрового контенту та/або цифрової послуги з таким відхиленням.

6. Цифровий контент та/або цифрова послуга надаються у найновішій існуючій версії, якщо інше не передбачено умовами договору.

Стаття 7. Інтеграція цифрового контенту та/або цифрової послуги

1. Будь-яка невідповідність цифрового контенту та/або цифрової послуги, що виникла внаслідок неправильної інтеграції у цифрове середовище споживача, вважається невідповідністю цифрового контенту та/або цифрової послуги, якщо:

- 1) інтеграція цифрового контенту та/або цифрової послуги здійснювалася виконавцем або особою, яка діяла за його дорученням;
- 2) інтеграція цифрового контенту та/або цифрової послуги здійснювалася споживачем відповідно до наданих виконавцем інструкцій, що містять недоліки.

Стаття 8. Права третіх осіб

1. Виконавець гарантує споживачу, що надані ним цифровий контент та/або цифрова послуга не порушують права третіх осіб, у тому числі права інтелектуальної власності.

2. Якщо обмеження, що виникає внаслідок порушення будь-якого права третей особи, зокрема права інтелектуальної власності, унеможливило або обмежує використання цифрового контенту та/або цифрової послуги відповідно до статей 5, 6 цього Закону, споживач має право на застосування способів захисту, визначених статтею 12 цього Закону.

Розділ III. ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ПОРУШЕННЯ ДОГОВОРУ ПРО НАДАННЯ ЦИФРОВОГО КОНТЕНТУ ТА/АБО ЦИФРОВОЇ ПОСЛУГИ

Стаття 9. Відповідальність виконавця

1. Виконавець несе відповідальність за будь-яке порушення обов'язку щодо надання цифрового контенту та/або цифрової послуги відповідно до цього Закону.

2. Якщо договором передбачено разове або кількаразове надання цифрового контенту та/або цифрової послуги, виконавець несе відповідальність за будь-яку невідповідність вимогам, передбаченим статтями 5–7 цього Закону, яка існувала на момент надання цифрового контенту та/або цифрової послуги і була виявлена протягом двох років з моменту надання цифрового контенту та/або цифрової послуги.

Положення цієї частини не застосовуються у випадках, передбачених пунктом 2 частини другої статті 6 цього Закону.

3. Якщо договором передбачено безперервне надання цифрового контенту та/або цифрової послуги упродовж встановленого договором строку, виконавець несе відповідальність за будь-яку невідповідність вимогам статей 5–7 цього Закону, яка існувала та/або була виявлена протягом такого строку.

Стаття 10. Тягар доказування

1. Тягар доказування надання цифрового контенту та/або цифрової послуги відповідно до статті 3 цього Закону покладається на виконавця.

2. У випадках, передбачених частиною другою статті 9 цього Закону, тягар доказування відповідності наданого цифрового контенту та/або цифрової послуги на момент надання покладається на виконавця, якщо невідповідність була виявлена протягом одного року з моменту надання цифрового контенту та/або цифрової послуги.

3. У випадках, передбачених частиною третьою статті 9 цього Закону, тягар доказування відповідності цифрового контенту та/або цифрової послуги протягом встановленого договором строку надання цифрового контенту та/або цифрової послуги покладається на виконавця, якщо невідповідність була виявлена протягом такого строку.

4. Положення частини другої, третьої цієї статті не застосовуються, якщо виконавець доведе, що цифрове середовище споживача несумісне

з технічними вимогами цифрового контенту та/або цифрової послуги, і чітко та зрозуміло повідомив споживачу про такі вимоги до укладення договору.

5. Споживач зобов'язаний співпрацювати з виконавцем тією мірою, наскільки це можливо і необхідно для того, щоб з'ясувати, чи є причиною невідповідності цифрового контенту та/або цифрової послуги на момент надання цифрового контенту та/або цифрової послуги, зазначений у частині другій, третій статті 9 цього Закону, несумісність із цифровим середовищем споживача. Обов'язок співпраці обмежується технічно доступними засобами, які є найменш обтяжливими для споживача. Якщо споживач не виконує обов'язок співпраці, і виконавець чітко і зрозуміло повідомив споживачу про таку вимогу до укладення договору, тягар доказування невідповідності на момент, зазначений у частині другій, третій статті 9 цього Закону, покладається на споживача.

Стаття 11. Правові наслідки ненадання цифрового контенту та/або цифрової послуги

1. У разі ненадання виконавцем цифрового контенту та/або цифрової послуги відповідно до статті 3 цього Закону споживач має право вимагати надання таких цифрового контенту та/або цифрової послуги.

У разі ненадання виконавцем цифрового контенту та/або цифрової послуги протягом додатково погодженого сторонами строку, а якщо такий строк не погоджено – протягом розумного строку, споживач має право відмовитися від договору.

2. Положення частини першої цієї статті не застосовуються, а споживач має право відмовитися від договору негайно, якщо:

- 1) за наявних обставин є очевидним або виконавець заявив про те, що цифровий контент та/або цифрову послугу не буде надано;
- 2) споживач та виконавець домовилися або це впливає з обставин укладення договору, що певний строк надання цифрового контенту та/або цифрової послуги має істотне значення для споживача, а виконавець не надав цифровий контент та/або цифрову послугу протягом такого строку.
3. У разі відмови споживача від договору відповідно до частин першої, другої цієї статті застосовуються положення статей 13–16 цього Закону.

Стаття 12. Правові наслідки невідповідності цифрового контенту та/або цифрової послуги

1. У разі невідповідності наданих цифрового контенту та/або цифрової послуги вимогам, визначеним статтями 5–7 цього Закону, споживач має право

вимагати надання цифрового контенту та/або цифрової послуги, приведених у відповідність, або пропорційного зменшення ціни чи відмовитися від договору.

2. Споживач має право вимагати надання цифрового контенту та/або цифрової послуги, приведених у відповідність, крім випадків, якщо це неможливо або потребує непропорційних витрат виконавця, з урахуванням усіх обставин, включаючи:

- 1) вартість цифрового контенту та/або цифрової послуги, якщо вони відповідають вимогам статей 5–8 цього Закону;
- 2) ступінь невідповідності цифрового контенту та/або цифрової послуги.
3. Виконавець зобов'язаний безоплатно привести цифровий контент та/або цифрову послугу у відповідність протягом розумного строку з моменту повідомлення споживачем про невідповідність без будь-яких значних незручностей для споживача, враховуючи характер цифрового контенту та/або цифрової послуги та мету, з якою споживач замовляв цифровий контент та/або цифрову послугу.
4. Виконавець зобов'язаний безоплатно привести цифровий контент та/або цифрову послугу у відповідність протягом строку, погодженого із споживачем, а якщо такий строк не погоджено – протягом розумного строку та без будь-яких значних незручностей для споживача, враховуючи характер цифрового контенту та/або цифрової послуги та мету, з якою споживач замовляв цифровий контент та/або цифрову послугу.
5. У разі якщо договором передбачено платне надання цифрового контенту та/або цифрової послуги, споживач має право вимагати пропорційного зменшення ціни або відмовитися від договору відповідно до частини шостої цієї статті у таких випадках:

- 1) приведення цифрового контенту та/або цифрової послуги у відповідність з умовами договору є неможливим або відповідно до частини другої цієї статті потребує непропорційних витрат виконавця;
- 2) виконавець відповідно до частини третьої цієї статті не привів цифровий контент та/або цифрову послугу у відповідність;
- 3) після приведення виконавцем цифрового контенту та/або цифрової послуги у відповідність невідповідність виявлена повторно;
- 4) невідповідність цифрового контенту та/або цифрової послуги є настільки істотною, що негайне зменшення ціни або відмова від договору є більш виправданими способами захисту за таких обставин;
- 5) за наявних обставин є очевидним або виконавець заявив про те, що цифровий контент та/або цифрова послуга не будуть приведені у відповідність у розумний строк або без істотних незручностей для споживача.

6. Зменшення ціни договору повинно бути пропорційним зменшенню вартості цифрового контенту та/або цифрової послуги, що були надані споживачу, порівняно з ціною цифрового контенту та/або цифрової послуги, що відповідають вимогам, передбаченим статтями 5–8 цього Закону.

Якщо договором передбачено платне надання цифрового контенту та/або цифрової послуги упродовж встановленого договором строку, зменшення ціни застосовується до тієї частини зазначеного строку, протягом якої існувала невідповідність цифрового контенту та/або цифрової послуги вимогам, передбаченим статтями 5–8 цього Закону.

7. Якщо договором передбачено платне надання цифрового контенту та/або цифрової послуги, споживач має право відмовитися від договору, якщо невідповідність цифрового контенту та/або цифрової послуги вимогам, передбаченим статтями 5–8 цього Закону, є істотною. Тягар доказування того, що невідповідність цифрового контенту та/або цифрової послуги не є істотною, покладається на виконавця.

Стаття 13. Право споживача на відмову від договору

1. Споживач має право на відмову від договору шляхом повідомлення виконавця про відмову від договору. Повідомлення про відмову від договору може бути подано в електронній (цифровій) формі. У такому разі договір вважається припиненим з моменту отримання виконавцем заяви споживача про відмову від договору.

Стаття 14. Правові наслідки відмови від договору для виконавця

1. У разі відмови споживача від договору виконавець зобов'язаний повернути споживачу всі сплачені за договором кошти.

Якщо договором передбачено платне надання цифрового контенту та/або цифрової послуги впродовж встановленого договором строку і цифровий контент та/або цифрова послуга відповідали вимогам, передбаченим статтями 5–8 цього Закону, протягом певного періоду, що передувало відмові від договору, виконавець зобов'язаний повернути споживачу частину сплачених за договором коштів пропорційно до періоду, протягом якого цифровий контент та/або цифрова послуга не відповідали вимогам, визначеним статтями 5–8 цього Закону, а також частину сплачених споживачем наперед коштів за період дії договору, який залишився б, якби споживач не відмовився від договору.

2. При здійсненні обробки персональних даних споживача виконавець зобов'язаний дотримуватися вимог Закону України "Про захист персональних даних".

3. Виконавець зобов'язаний утримуватися від використання будь-якого контенту, відмінного від персональних даних, який наданий або створений споживачем у зв'язку з використанням цифрового контенту та/або цифрової послуги, наданих виконавцем, крім випадків, якщо такий контент:

- 1) не має жодної користі без цифрового контенту та/або цифрової послуги, наданих виконавцем;
- 2) пов'язаний виключно з діяльністю споживача під час використання цифрового контенту та/або цифрової послуги, наданих виконавцем;
- 3) об'єднаний виконавцем з іншими даними і не може бути виокремлений або таке виокремлення потребує непропорційних зусиль;
- 4) створений споживачем спільно з іншими споживачами, які мають можливість продовжити використання такого контенту.
4. Виконавець зобов'язаний на вимогу споживача надати йому будь-який контент, відмінний від персональних даних, який наданий чи створений споживачем при використанні цифрового контенту та/або цифрової послуги, наданих виконавцем, крім випадків, передбачених пунктами 1–3 частини третьої цієї статті.

Споживач має право отримати такий контент безоплатно та безперешкодно протягом розумного строку у загальнодоступному та машинозчитуваному форматі.

5. Виконавець, не порушуючи положень частини четвертої цієї статті, має право унеможливити будь-яке подальше використання споживачем цифрового контенту та/або цифрової послуги, наданих виконавцем, у тому числі зробити такий цифровий контент та/або цифрову послугу недоступними для споживача або відключити обліковий запис споживача.

Стаття 15. Правові наслідки відмови від договору для споживача

1. У разі відмови від договору споживач зобов'язується утримуватися від використання цифрового контенту та/або цифрової послуги, наданих виконавцем, та від надання їх третім особам.

2. Якщо цифровий контент був наданий на матеріальному носії, споживач зобов'язаний на вимогу та за рахунок виконавця повернути йому матеріальний носій у розумний строк.

Вимога про повернення матеріального носія має бути пред'явлена виконавцем протягом 14 днів з дня отримання ним заяви споживача про відмову від договору.

3. Споживач не зобов'язаний оплачувати будь-яке використання цифрового контенту та/або цифрової послуги у період до відмови від договору, протягом якого цифровий контент та/або цифрова послуга не відповідали вимогам, визначеним статтями 5–8 цього Закону.

Стаття 16. Строки та способи задоволення вимог споживача

1. Виконавець зобов'язаний задовольнити вимоги споживача щодо пропорційного зменшення ціни або повернення сплачених ним коштів відповідно до частин четвертої, п'ятої статті 12, частини першої статті 14 цього Закону у розумний строк, але не пізніше 14 днів з дня отримання ним такої вимоги або заяви про відмову від договору.

2. Виконавець зобов'язаний задовольнити вимоги споживача, передбачені частиною першою цієї статті, щодо часткового або повного повернення сплачених ним коштів у тій самій формі, в якій споживач оплатив вартість цифрового контенту та/або цифрової послуги (у тому числі з використанням тих самих платіжних інструментів), якщо домовленістю із споживачем не обумовлено інше, без покладення на споживача обов'язку із сплати будь-якої комісії чи інших аналогічних платежів, пов'язаних із здійсненням розрахунків.

3. Виконавець не має права вимагати від споживача будь-яку додаткову плату за виконання ним обов'язків, передбачених цією статтею.

Стаття 17. Правові наслідки модифікації цифрового контенту та/або цифрової послуги

1. Якщо договором передбачено надання цифрового контенту та/або цифрової послуги упродовж встановленого договором строку, виконавець має право модифікувати цифровий контент та/або цифрову послугу, навіть якщо така модифікація не є необхідною для забезпечення відповідності цифрового контенту та/або цифрової послуги вимогам цього Закону, якщо виконуються такі умови:

- 1) договір передбачає можливість та вагому причину для такої модифікації;
- 2) така модифікація проводиться без додаткових витрат споживача;
- 3) споживач поінформований у чіткий і зрозумілий спосіб про таку модифікацію;
- 4) у випадках, передбачених частиною другою цієї статті, споживачу повідомлено завчасно на довготривалому носії про особливості і час здійснення модифікації та про право відмовитися від договору відповідно до частини

другої цієї статті або про можливість збереження цифрового контенту та/або цифрової послуги без такої модифікації відповідно до частини четвертої цієї статті.

2. Споживач має право відмовитися від договору, якщо модифікація негативно впливає на доступ або використання цифрового контенту та/або цифрової послуги споживачем і такий негативний вплив не є незначним. Споживач має право відмовитися від договору без покладення на нього будь-яких пов'язаних з цим платежів протягом 30 днів з дня отримання від виконавця інформації про модифікацію або з дня здійснення виконавцем модифікації цифрового контенту та/або цифрової послуги, залежно від того, яка з цих подій настане пізніше.

3. У разі відмови споживача від договору на підставі частини другої цієї статті застосовуються положення статей 13–16 цього Закону.

4. Положення частин другої, третьої цієї статті не застосовуються, якщо виконавець дозволив споживачу без додаткових витрат підтримувати цифровий контент та/або цифрову послугу без модифікації, і при цьому цифровий контент та/або цифрова послуга відповідають вимогам статей 5–8 цього Закону.

Стаття 18. Право виконавця на зворотну вимогу

1. У разі якщо ненадання цифрового контенту та/або цифрової послуги або невідповідність цифрового контенту та/або цифрової послуги є наслідком дій чи бездіяльності третіх осіб, виконавець, який задовольнив відповідні вимоги споживача, набуває право на зворотну вимогу (regres) до таких третіх осіб відповідно до закону.

Стаття 19. Захист прав споживачів цифрового контенту та цифрових послуг

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про захист прав споживачів, зобов'язаний забезпечувати належний рівень захисту споживачів цифрового контенту та цифрових послуг.

Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про захист прав споживачів, які визначені Законом України "Про захист прав споживачів", поширюються на захист прав споживачів, визначених цим Законом.

2. Захист прав споживачів цифрового контенту та цифрових послуг здійснюється відповідно до цього Закону, Закону України "Про захист прав споживачів" та інших законів України.

Виконавець зобов'язаний зареєструватися на Єдиному державному веб-порталі для споживачів у сфері електронної комерції (далі – Портал е-покупель) у порядку і строки, визначені законом.

Споживач має право здійснювати захист своїх прав, що виникають у зв'язку з отриманням цифрового контенту та/або цифрових послуг, у спосіб та формі, визначені Законом України "Про захист прав споживачів" та іншими законами України, у тому числі шляхом подання скарги до виконавця через Портал е-покупель.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного нагляду (контролю) за додержанням законодавства про захист прав споживачів, здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням цього Закону у порядку, встановленому Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", з урахуванням особливостей, визначених цим Законом та Законом України "Про захист прав споживачів".

Стаття 20. Відповідальність за порушення прав споживачів, передбачених цим Законом

1. За порушення вимог цього Закону до суб'єктів господарювання застосовуються санкції у вигляді штрафу у разі:

- 1) порушення передбачених цим Законом прав споживачів, пов'язаних з наданням цифрового контенту та/або цифрової послуги, – у десятикратному розмірі вартості цифрового контенту та/або цифрової послуги виходячи з ціни, що діяла на час придбання такого цифрового контенту та/або цифрової послуги, але не менше п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 2) порушення передбачених цим Законом прав споживачів, пов'язаних з відповідністю цифрового контенту та/або цифрової послуги, – у розмірі 300 відсотків вартості наданих цифрового контенту та/або цифрової послуги з порушенням вимог цього Закону щодо відповідності цифрового контенту та/або цифрової послуги, але не менше двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а у разі якщо відповідно до закону суб'єкт господарювання не веде обов'язковий облік доходів і витрат або якщо цифровий контент та/або цифрова послуга були надані в обмін на персональні дані споживача – у розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Суб'єкт господарювання несе відповідальність за своєчасне та повне погашення нарахованих штрафних санкцій і має право їх оскаржити в адміністративному та/або судовому порядку.

3. Суб'єкт господарювання зобов'язаний сплатити суми штрафних санкцій у порядку та строку, визначені Законом України "Про захист прав споживачів".

4. Наслідки несплати або неналежної сплати суми штрафів визначаються Законом України "Про захист прав споживачів".

Розділ IV. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня опублікування цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України:

у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону подати Верховній Раді України пропозиції щодо удосконалення механізму застосування адміністративно-господарських санкцій до суб'єктів господарювання за порушення вимог цього Закону та механізму адміністративного оскарження рішень щодо застосування відповідних санкцій;

забезпечити введення в дію нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону, одночасно із набранням чинності цим Законом.

Президент України
м. Київ
10 вересня 2023 року
№ 3321-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до розділу XXI "Прикінцеві та перехідні положення" Митного кодексу України щодо підтримки діяльності з охорони людського життя на морі відповідно до міжнародних договорів України

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до розділу XXI "Прикінцеві та перехідні положення" Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44–48, ст. 552) такі зміни:

1. Пункт 4 доповнити підпунктом 17 такого змісту:

"17) до 1 січня 2024 року – морські судна для використання виключно як пошуково-рятувальні одиниці з метою виконання міжнародних договорів України у сфері охорони людського життя на морі, оснащення, обладнання, спорядження, запасні частини та агрегати таких суден, спорядження, оснащення та обладнання пошуково-рятувальних команд таких суден, що призначені виключно для проведення операцій з пошуку і рятування людей, які зазнають лиха на морі у морському пошуково-рятувальному районі України, оплата вартості яких здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та які класифікуються за такими кодами згідно з УКТ ЗЕД:

6307 20 00 00, 8906 90 10 00, 8906 90 91 00, 8906 90 99 00, 9018 90 84 00 (тільки дефібрилятори), 9019 20, 9020 00, 9025 19 00 90 (електронні тепловізори), 9303 90 00 00 (тільки лінемети), 9402 90 00 00 (тільки носилки).

Положення цього пункту не поширюються на товари, що мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом або державою-агресором щодо України згідно із законодавством, або ввозяться з території держави-окупанта (держави-агресора) чи з тимчасово окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

Терміни "пошуково-рятувальна одиниця", "пошук", "рятування" та "пошуково-рятувальний район" вживаються у значеннях, наведених у Міжнародній конвенції про пошук і рятування на морі 1979 року. Термін

2

"пошуково-рятувальна команда" означає підготовлений персонал пошуково-рятувальної одиниці, забезпечений спорядженням, оснащенням та обладнанням, що призначені для швидкого та ефективного проведення операцій з пошуку і рятування людей, які зазнають лиха на морі".

2. Пункт 5² виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
м. Київ
10 вересня 2023 року
№ 3324-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо підтримки діяльності з охорони людського життя на морі відповідно до міжнародних договорів України

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13–17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 134.1 статті 134:

у підпункті 134.1.5 слова "операторів, отриманий від букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино), крім доходу, отриманого від азартних ігор з використанням гральних автоматів" замінити словами "організаторів азартних ігор, отриманий від діяльності у сфері організації та проведення азартних ігор, крім доходу, отриманого від організації та проведення азартних ігор у залах гральних автоматів";

у підпункті 134.1.6 слова "азартних ігор з використанням гральних автоматів" замінити словами "організації та проведення азартних ігор у залах гральних автоматів".

2. У пункті 136.4 статті 136:

в абзаці першому слова "букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино)" замінити словами "діяльності у сфері організації та проведення азартних ігор";

у підпункті 136.4.1 слова "азартних ігор з використанням гральних автоматів" замінити словами "організації та проведення азартних ігор у залах гральних автоматів";

у підпункті 136.4.2 слова "букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино), крім доходу, отриманого від азартних ігор з використанням гральних автоматів" замінити словами "діяльності у сфері

організації та проведення азартних ігор, крім доходу, отриманого від організації та проведення азартних ігор у залах гральних автоматів".

3. У пункті 141.5 статті 141:

в абзаці першому слова "букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино)" замінити словами "діяльності у сфері організації та проведення азартних ігор";

у підпункті 141.5.1:

в абзаці першому слова "букмекерську діяльність, азартних ігор (у тому числі казино)" замінити словами "діяльність у сфері організації та проведення азартних ігор";

в абзаці другому слова "букмекерську діяльність, організацію та проведення азартних ігор (у тому числі казино)" замінити словами "діяльність у сфері організації та проведення азартних ігор".

4. У підпункті 170.7.4 пункту 170.7 статті 170:

абзац четвертий замінити двома новими абзацами такого змісту:

"б) будинку дитини, дитячому будинку, загальноосвітній школі-інтернату, спеціалізованій школі-інтернату, спеціальній школі-інтернату, навчально-реабілітаційному центру, школі соціальної реабілітації та професійному училищі соціальної реабілітації органів освіти, центру медико-соціальної реабілітації дітей закладів охорони здоров'я, приймальнику-розподільнику для дітей органів Національної поліції України, спеціальній виховній установі Державної кримінально-виконавчої служби України, притулку для дітей служби у справах дітей, центру соціально-психологічної реабілітації дітей, соціально-реабілітаційному центру (дитячому містечку), малому груповому будинку для розподілу благодійної допомоги між дітьми або використання такої благодійної допомоги в інший спосіб в інтересах дітей, які перебувають у цих місцях";

Сім'ї усиновлювачів, дитячому будинку сімейного типу, прийомній сім'ї, опіку (піклувальнику) дитини, неповній сім'ї, багатодітній сім'ї для розподілу благодійної допомоги між дітьми або використання такої благодійної допомоги в інший спосіб в інтересах дітей, які перебувають у цих сім'ях".

У зв'язку з цим абзаці п'ятий – п'ятнадцятий вважати абзацами шостим – шістнадцятим;

абзац шістнадцятий викласти в такій редакції:

"Благодійна допомога, отримана сім'єю усиновлювачів, дитячим будинком сімейного типу, прийомною сім'єю, опікуном (піклувальником) дитини, неповною сім'єю, багатодітною сім'єю, звільняється від оподаткування, якщо її сума (вартість) сукупно протягом звітного податкового року не перевищує триста тисяч гривень".

5. У підпункті 196.1.4 пункту 196.1 статті 196 слова "суб'єктом господарювання, який проводить азартні ігри" замінити словами "організатором азартних ігор", а слова "постачання негашених поштових марок України, конвертів або листівок з негашеними поштовими марками України" – словами "постачання негашених поштовок марок України, електронних марок, конвертів або листівок з негашеними поштовими марками України".

6. Підпункт 1 підпункту 291.5.1 пункту 291.5 статті 291 викласти в такій редакції:

"1) діяльність у сфері організації та проведення азартних ігор, діяльність з випуску та проведення лотерей".

7. У розділі XX "Перехідні положення":

підрозділ 2 доповнити пунктом 96 такого змісту:

"96. Тимчасово, до 1 січня 2024 року, звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з везення на митну територію України у митному режимі імпорту морських суден для використання виключно як пошуково-рятувальні одиниці з метою виконання міжнародних договорів України у сфері охорони людського життя на морі, оснащення, обладнання, спорядження, запасних частин та агрегатів таких суден, спорядження, оснащення та обладнання пошуково-рятувальних команд таких суден, що призначені виключно для проведення операцій з пошуку і рятування людей, які зазнають лиха на морі у морському пошуково-рятувальному районі України, визначених підпунктом 17 пункту 4 розділу XXI "Прикінцеві та перехідні положення" Митного кодексу України та оплата вартості яких здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

У разі нецільового використання зазначених товарів платник податку зобов'язаний сплатити суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена при ввезенні на митну територію України таких товарів, а також сплатити пеню відповідно до закону.

Звільнення від оподаткування, встановлене цим пунктом, не застосовується до операцій із везення на митну територію України у митному режимі імпорту товарів, що мають походження з країни, визнаної державою-окупантом згідно із законом та/або визнаної державою-агресором щодо України згідно із законодавством, або ввозяться з території такої держави-окупанта (держави-агресора) та/або з тимчасово окупованої території України, визначеної такою згідно із законом.

Терміни "пошуково-рятувальна одиниця", "пошук", "рятування" та "пошуково-рятувальний район" вживаються у значеннях, наведених у Міжнародній конвенції про пошук і рятування на морі 1979 року. Термін "пошуково-рятувальна команда" означає підготовлений персонал пошуково-рятувальної одиниці, забезпечений спорядженням, оснащенням та

обладнанням, що призначені для швидкого та ефективного проведення операцій з пошуку і рятування людей, які зазнають лиха на морі";

у пункті 44 підрозділу 5 слова і цифри "пунктом 41 цього підрозділу" в усіх відмінках замінити словами і цифрами "підпунктом 215.3.4 пункту 215.3 статті 215 цього Кодексу" у відповідному відмінку.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
м. Київ
10 вересня 2023 року
№ 3325-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо протидії незаконному обігу тютюнових виробів

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44–48, ст. 552) такі зміни:

1. Доповнити статтею 479¹ такого змісту:

"Стаття 479¹. Перевищення магазином безмитної торгівлі встановлених законом обсягів реалізації тютюнових виробів та/або алкогольних напоїв одній особі протягом однієї доби

1. Перевищення магазином безмитної торгівлі встановлених цим Кодексом обсягів реалізації тютюнових виробів та/або алкогольних напоїв одній особі протягом однієї доби, вчинене у період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, –

тягне за собою накладення штрафу в розмірі від вісімсот до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян".

2. Розділ XXI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити пунктами 9³⁰ і 9³¹ такого змісту:

"9³⁰. До припинення чи скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України

2

"Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, забороняються:

1) поміщення у митний режим безмитної торгівлі та продаж (постачання) магазинами безмитної торгівлі, а також розміщення у них вироблених в Україні товарів, що класифікуються у товарних позиціях 2401–2404 згідно з УКТ ЗЕД.

Протягом 30 днів з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо протидії незаконному обігу тютюнових виробів" товари, які вироблені в Україні та класифікуються за товарними позиціями 2401–2404 згідно з УКТ ЗЕД, що знаходяться в магазинах безмитної торгівлі та перебувають в митному режимі безмитної торгівлі, підлягають декларуванню утримувачем відповідного магазину безмитної торгівлі до іншого митного режиму відповідно до частини першої статті 146 цього Кодексу.

У разі невиконання у встановлений строк вимог, визначених цим пунктом, дозвіл на відкриття та експлуатацію магазину безмитної торгівлі підлягає зупиненню, при цьому положення статей 19⁹ та 19¹⁰ цього Кодексу не застосовуються;

2) продаж магазинами безмитної торгівлі тютюнових виробів одній особі протягом однієї доби в обсязі, що перевищує 50 сигарет або 10 сигар або 20 сигарил (вагою не більше 3 грамів кожна) або 50 грамів тютюну, або ці виробів в наборі загальною вагою понад 50 грамів;

3) продаж магазинами безмитної торгівлі алкогольних напоїв одній особі протягом однієї доби в обсязі, що перевищує 2 літри алкогольних напоїв із вмістом спирту, що не перевищує 22 %, або 1 літр міцних (із вмістом спирту більш як 22 %) алкогольних напоїв.

Перевищення встановленого у підпунктах 2 і 3 цього пункту обсягу реалізації тютюнових виробів та/або алкогольних напоїв одній особі протягом однієї доби тягне за собою адміністративну відповідальність, встановлену цим Кодексом.

Розрахунковий документ про продаж магазинами безмитної торгівлі товарів, зазначених у підпунктах 2 і 3 цього пункту, повинен містити реквізити паспортного документа громадянина – покупця таких товарів, що в обов'язковому порядку передаються до системи обліку даних реєстраторів розрахункових операцій центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

9³¹. До припинення або скасування воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, забороняється везення на

3

митну територію України товарів товарних позицій 2401–2404 згідно з УКТ ЗЕД, що мають походження з Республіки Білорусь".

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з першого числа місяця, наступного за місяцем його опублікування.

2. Статтю 18 Закону України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами) доповнити новими частинами такого змісту:

"До припинення або скасування воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, забороняються реалізація магазинами безмитної торгівлі, а також виробництво для таких цілей тютюнових виробів та/або рідин, що використовуються в електронних сигаретах.

У разі наявності у виробників станом на дату набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо протидії незаконному обігу тютюнових виробів" залишків тютюнових виробів та/або рідин, що використовуються в електронних сигаретах, призначених для реалізації магазином безмитної торгівлі, такі виробники зобов'язані станом на таку дату привести у присутності представника податкового органу інвентаризацію таких товарів (продукції) та подати інформацію про результати проведення інвентаризації із зазначенням даних про залишки таких товарів (продукції) та місця їх зберігання до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію податкової політики, протягом двох робочих днів з дня завершення інвентаризації.

Залишки таких товарів (продукції) у подальшому зберігаються виробниками у місцях, зазначених в інформації про результати проведеної інвентаризації, до припинення або скасування воєнного стану в Україні.

У разі виявлення після набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо протидії незаконному обігу тютюнових виробів" фактів виробництва та/або зберігання, та/або транспортування, та/або реалізації, у тому числі їх виробниками, тютюнових виробів та/або рідин, що використовуються в електронних сигаретах, які були вироблені для цілей реалізації магазинами безмитної торгівлі, такі товари вважаються немаркованими марками акцизного податку, а до таких суб'єктів господарювання застосовується

4

відповідальність, передбачена законодавством за виробництво, зберігання, транспортування, реалізацію підакцизних товарів без марок акцизного податку. Зазначені норми не застосовуються у випадках зберігання виробниками тютюнових виробів та/або рідин, що використовуються в електронних сигаретах, дані про які були включені до матеріалів інвентаризації, проведеної відповідно до Закону України "Про внесення змін до Митного кодексу України та інших законів України щодо протидії незаконному обігу тютюнових виробів", та зберігаються у місцях зберігання, про які було повідомлено центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію податкової політики".

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом затвердити порядок обміну інформацією між Державною прикордонною службою України, Державною податковою службою України, Державною митною службою України та суб'єктами господарювання, що мають дозвіли на відкриття та експлуатацію магазинів безмитної торгівлі, щодо реквізитів паспортних документів громадян – покупців алкогольних напоїв та тютюнових виробів у магазинах безмитної торгівлі.

Президент України
м. Київ
10 вересня 2023 року
№ 3326-IX

Чорне море має залишатися відкритим для безпечної торгівлі

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Чорне море має залишатися відкритим для вільної та безпечної торгівлі, — наголосили у вітчизняному зовнішньополітичному відомстві.

У цьому контексті в МЗС розраховують, що Туреччина, яка неодноразово підтверджувала свою непорушну позицію щодо збереження та чіткого дотримання норм міжнародного права, а також інші причетні сторони використовують свій авторитет задля запобігання спробам росії знову порушити міжнародні зобов'язання та шантажувати світ новими продовольчими кризами.

У коментарі нагадується, що після виходу з Чорноморської зернової ініціативи РФ почала ракетними ударами системно знищувати інфраструктуру українських портів та місця зберігання зернових. Такі дії мали на меті унеможливити подальший експорт українських зернових морським шляхом, зменшити пропозицію на глобальних ринках та підвищити ціни на продовольство для власної вигоди. Водночас грубо порушуючи міжнародне право, російська армія продовжує перешкоджати судноплавству в Чорному морі.

Вл. інф.

Борошно поставлятимуть на європейське підприємство

Підприємці Вінниччини отримали змогу постачати борошно одному з великих європейських виробників хлібобулочної продукції — компанії Altin JM Group в Острові Чеської Республіки.

Домовленості про це досягнуто під час відвідання компанії делегацією Вінницької міськради. Як зазначив заступник міського голови Вінниці Андрій Очеретний, вінницькі підприємці зможуть співпрацювати з чехами за умови завезення борошна безпосередньо на підприємство передбаченим для цього спеціальним транспортом. Такою є вимога чеської компанії. Посадовець уточнив — щодня

підприємство в Острові потребує не менш як 25 тонн борошна.

«Детальнішу інформацію підприємці можуть отримати в департаменті економіки та інвестицій Вінницької міськради, — написав у Фейсбуці Андрій Очеретний. — Маємо продавати не зерно, а переробляти його та реалізовувати з доданою вартістю. Економіка повинна працювати та допомагати ЗСУ!»

Андрій Очеретний уточнив, що відвідання компанії Altin JM Group відбулося за сприяння Міжнародної дипломатичної місії публічної дипломатії України в Чехії.

Віктор СКРИПНИК.

ПЛАНЕТА

Північна Македонія хоче першою з кандидатів приєднатися до ЄС

Прем'єр-міністр Північної Македонії Дімітар Ковачевські оголосив, що уряд схвалив план проведення в країні різноманітних заходів під гаслом «Ми — Європа». На першому офіційному заході, який відбувся в Скоп'є в передостанній літній день і був присвячений досягненням в економіці, Дімітар Ковачевські висловив переконання, що країна буде першою з усіх кандидатів, яку приймуть до Європейського Союзу. За його словами, остання заява президента Франції Еммануеля Макрона про те, що кандидати на вступ до ЄС «йдуть до цієї мети з різними швидкостями» означає одне — країни, які швидше проведуть необхідні реформи, першими увійдуть до Євросоюзу». Заявив, що саме Північна Македонія набрала необхідну для цього швидкість.

Прем'єр наголосив, що економічна політика уряду вже дає позитивні результати і вони будуть примножені на шляху до європейської інтеграції. А вступ до ЄС ще більше зміцнить позиції вітчизняних і зарубіжних компаній, які працюють у країні, та відкриє для них нові торговельні перспективи з виходом на спільний європейський ринок. У цьому контексті було згадано, що влітку Північна Македонія домовилась з Україною про продовження так званого «транспортного безвізу», який передбачає скасування будь-яких бюрократичних дозволів для здійснення двосторонніх та транзитних перевезень для транспортних засобів, що мають стандарт Євро-3 і вище. Ця домовленість є важливою частиною інтеграції як Північної Македонії, так і України з Євросоюзом.

Він твердо заявив, що країна у визначені строки буде готова до членства в ЄС і спростує негативні прогнози «усіх пропагандистів, послуги яких сплачені третіми країнами, які не хочуть бачити Північну Македонію в ЄС, а також структур колишніх служб держбезпеки колишньої Югославії та тих компаній, чий бізнес може функціонувати лише у захопленій державі».

Місцеві противникам євроінтеграції прем'єр-міністр Північної Македонії запропонував добре подумати, чому всі молоді люди хочуть жити на Заході і ніхто не поїхав на Схід. І сам відповів на це: «ЄС та США найбільш процвітаючі у світі, а їхній ВВП становить 60 відсотків світової економіки. Тому інтеграція в ЄС краще, ніж ізоляція та пошук утопічних альтернатив». Ось чому уряд країни підтримує всі ініціативи Європейського Союзу, включно із санкціями проти країни-агресора — росії та надання всебічної допомоги Україні, яку та намагається захопити.

Місцеві ЗМІ повідомляють, що заходи «Ми — Європа» також відбудуться у великих містах країни — Битолі, Охрид, Куманово, Прилеп, Тетово, Струмиця та Штип. Особливу увагу на них приділять ознайомленню громадян з можливостями, які відкриються для країни й кожного з них після вступу до ЄС. Це стосується культури, туризму, молодіжної діяльності, соціальної політики, розвитку інфраструктури та економіки.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Президент Сербії ще раз підтвердив повагу до територіальної цілісності України

Сербія передала Україні 14 вантажівок з гуманітарною допомогою (медикаменти, питна вода, фільтри для води, ковдри тощо), приєднавшись до акції Європейського Союзу з надання підтримки постраждалим унаслідок підризу російськими терористами дамби Каховської ГЕС.

Як повідомило посольство України в Республіці Сербія, 30 серпня в церемонії передачі гуманітарної допомоги взяли участь прем'єр-міністр країни Ана Брнабич, посол України Володимир Толкач, міністр з питань євроінтеграції РС Таня Мішевич, глава Делегації ЄС в Сербії Емануеле Жофре.

На брифінгу перед відправкою вантажу (на знімку) з короткими про-

мовами виступили Ана Брнабич та Емануеле Жофре, які запевнили в незмінності намірів та рішучості й надалі надавати необхідну допомогу українському народу в трагічні дні російської навали. Зі словами глибокої подяки за надану допомогу та впевненості в спільному європейському майбутньому до присутніх звернувся посол України Володимир Толкач.

У четвер, 31 серпня, з Володимиром Толкачем зустрівся президент Сербії Александар Вучич. Як повідомив на своїй сторінці в Інстаграмі президент Сербії, зустріч була «чесна й відкрита». Співрозмовники обговорили двосторонню співпрацю, полі-

шенню відносин між країнами, регіональні та світові проблеми, а також ситуацію в Україні. «Я ще раз підтвердив позицію Сербії щодо не-

порушеності кордонів і поваги до Статуту ООН, наголосивши, що ми поважаємо територіальну цілісність України і продовжуватимемо це роби-

ти в майбутньому», — наголосив Вучич.

Фото зі сторінки посольства України в Республіці Сербія у Фейсбуці.

У Польщі вполювали шпигунів

Останнім часом польські спецслужби провели низку операцій із затримання шпигунів та диверсантів, які працювали на російську розвідку. На жаль, серед затриманих є й українці. Хоча це слово до них не підходить...

Отож, нещодавно Агентство внутрішньої безпеки (АВБ — відповідник вітчизняної СБУ. — Ред.) затримало зловмисників, які поширювали в Кракові (10 серпня) та Варшаві (11 серпня) агітаційні матеріали пвк «вагнер», зокрема листівки з посланнями на сайти вербування.

Затриманими виявились росіяни, у яких виявили понад 3000 пропагандистських матеріалів про «групу вагнера», які, як встановлено АВБ, були передані їм у москві. Про це польське суспільство дізналося з нещодавнього урядового комюніке, в якому йдеться про «затримання двох осіб, які вели гібридну діяльність у Польщі».

«Голос України» писав про факти розповсюдження у двох найбільших містах Польщі листівок-наклейок з QR-кодами, за якими можна було зайти на інтернет-сторінку «рекрутування» найманців. Служби спрацювали швидко, затримані росіяни, з'ясувалося, працювали за завданням російських спецслужб, а за що «роботу» отримали до 500 тисяч «дерев'яних» (тобто приблизно п'ять тисяч доларів) і 12 серпня вже планували залишити польську територію. Проте, як повідомляють офіційні джерела, ця операція не єдина, і, що найважливіше, не найбільша операція АВБ з викриття російської агентури в країні. Перманентно його співробітники затримують нових і нових шпигунів. Найбільшим успіхом оперативників з АВБ було затримання групи з 16 осіб, яка, серед іншого, встановлювала камери вздовж залізничних ліній у

Підкарпатському воєводстві, якими постачається західна військова допомога для України, та готували диверсії, які мали призвести до сходження таких ешелонів з рейок. За даними видань «Жеч-посполіта» і «Вашингтон Пост», аж 12 учасників групи виявилися... громадянами України.

У коментарі «Голосу України» відомий військовий експерт генерал, колишній командувач сухопутних військ ЗС Польщі Вальдемар Скішпач наголосив, що «серед людей, які втікали з України від війни, були «посланці» російських спецслужб, які у такий спосіб мали зачепитися в Європі. І це не єдина мережа, викрита АВБ. За підрахунками експертів, таких понад десяток. Генерал наголосив, що у випадку вербування українських агентів російські спецслужби використовували не лише гроші, а й їхне походження та сентиментальні почуття, зокрема, «тугу за великим і могутнім радянським союзом».

А тим часом Гданська окружна прокуратура (ГОП) передала до суду обвинувальний акт щодо ще одного російського шпигуна з українським паспортом, який виконував завдання зі збирання інформації про критичну інфраструктуру, а також про діяльність відповідальних за роботу в безпековій сфері органів і служб на території Поморського та Куявсько-Поморського воєводств.

За словами прес-секретаря ГОП, цього «українця» російські служби завербували вже на території Польщі, а їхні завдання він виконував щонайменше з січня 2023 року. З моменту затримання він перебуває в слідчому ізоляторі і йому «світять» 10 років «неба в клітинку». Речниця ГОП також повідомила, що це лише один із кількох прикладів проваджень Відділу військових справ, які завершилися передачею до суду обвинувальних актів у межах провадження щодо діяльності на користь російських розвідувальних служб.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

У Китаї відбулася виставка «Діти війни»

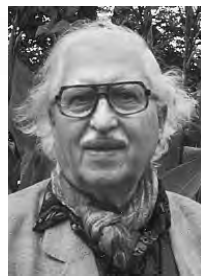
На території посольства України в Китаї відбулася виставка художніх робіт «Діти війни».

Як повідомило посольство, експозиція включає малюнки дітей з різних куточків України, які вже другий рік живуть в умовах війни і попри все займаються музикою, мистецтвом, спортом, розвивають свої здібності і готуються до життя в мирній Україні. На малюнках відображена війна очима дітей, їхні біль і жах, а також безмежна надія на світле майбутнє й непо-

хитна віра в Перемогу. Попри важкі випробування війни молоді художники зберігають у своїх серцях відчуття краси світу.

Посольство України в Китаї подякувало ADRUM — Association for the Development of International Relations за сприяння в організації заходу.

Фото зі сторінки посольства України в Китаї у Фейсбуці.

Учора минуло 105 років від дня народження Ігоря КАЧУРОВСЬКОГО (1918—2013) — українського поета, перекладача, есеїста

Сьогодні та завтра в столичному Театрі на Подолі — вистава «Комедіанти» за п'єсою Автанділа Варсімашвілі (постановка Володимира Кудлінського, в головних ролях — Богдан Бенюк та Георгій Хостікоєв)

Воїни, Бозони і Гармонія

До Дня Незалежності України в Національному музеї гончарства в Опішні презентували три монументальні скульптури українських художників-керамістів — цьогорічних лауреатів Міжнародної грантової премії Говорунів.

Цю премію засновано ще 2016 року за ініціативою меценатки із США Олеси Говорун спільно з Національним музеєм гончарства — на підтримку молодих талановитих мистців кераміки.

Юрій Мирко, «Роздуми про гармонію».

За умовами гранту художники-керамісти на базі майстерні при музеї створюють монументальні скульптури, які передають на постійне зберігання й експонування в музеї. При заснуванні гранту передбачалося, що один рік — один лауреат. Але почалася повномасштабна війна... І Олеся Говорун профінансувала у 2022—2023 рр. грант аж для трьох лауреатів!

Цьогорічною арт-командою Говоруні-2023 стали: Юрій Мирко (Київ), Юрій Войтович (Малютянка, Київщина), Євген Євтушенко (Полтава).

Юрій Войтович: «Воїни». «Нещодавно я їхав маршрутою з Києва. Попереду мене сиділи двоє військових. Я розумів, що ідуть вони на передову. Постійно на них дивився, і наші погляди зустрічалися. На моїй зупинці вони теж вийшли — на перекур. Мені дуже хотілося висловити їм слова вдячності, але я не зміг вимовити ані слова. Лише простягнув руку, й вони відповіли взаємністю. І в цей момент у мене народилася ідея назвати свою роботу «Воїни» — сильні, мужні воїни, які захищають і боронять нашу країну».

Юрій Мирко: «Роздуми про гармонію». «Я роздумував про гармонію в суспільстві: в сім'ї, з Богом і з природою. Й побачив, що гармонії нині немає, а досягнути її дуже важко. Нині у суспільстві багато хибних думок, які збивають нас із правильного шляхом, робити так, як дано

нам Богом, природою. Тому ця скульптура — символічний образ сім'ї, але вона не з'єднана (розірвана). Тут двоє трактування: можна подумати, що все рушиться, або навпаки — налагоджується. Глядач у своїй уяві може дозбирати цю гармонію повністю і тим самим розібратися в гармонії власного життя».

Євген Євтушенко: «Бозони». «Бозон Хігса — елементарна частинка, яка при розпаданні утворює інші частинки. Це приклад цікавої конструкції того, як влаштований всесвіт. Є різні частинки, які по-різному між собою взаємодіють, але разом створюють єдиний механізм. Власне, так само й суспільство — ми, люди, створені ніби за одним прин-

Юрій Войтович, «Воїни».

Євген Євтушенко, «Бозони».

ципом, але по-різному між собою взаємодіємо. Особливо це чітко виявилось з початком великої війни. Боротьба нас об'єднала й змусила працювати, як один організм. Ми перетворилися на міцну структуру. Отже концепція: кожен із нас щось породжує і кожен із нас щось взаємодіє. А ще, якщо подивитися на саму композицію «Бозони» збоку, то можна побачити тризуб».

Ці три монументальні скульптури встановлено на нещодавно освоєній території Національного музею гончарства, яка є продовженням музейного майдану, присвяченого Незалежності України.

Світлана ПРУГЛО, завідувачка інформаційної служби Національного музею гончарства. Полтавська область.

Фото Тараса ПОШИВАЙЛА.

Вистава на мільйон

Дискусії про те, чи варто витрачати мільйони на мистецтво під час війни, останнім часом ширяться у суспільстві. Хтось переконаний, що кошти мають піти на фронт чи на відбудову економіки. Але хтось впевнений, що без культурного та духовного відновлення нам не обійтись.

У Хмельницькій обласній філармонії вирішили не дискутувати, а показати, чого насправді варте мистецтво. В прямому і переносному розумінні слова. Тут готують прем'єру, яка, за задумом постановників та виконавців, має бути вражаючою, тобто виставою на мільйон.

За основу взята музично-хореографічна постановка за «Ма-

леньким принцом» Екзюпері. Однак вона має звучати по-новому і відобразити реалії сьогодення. А фраза про мільйон має і цілком реальний зміст: вартість постановки оцінюється майже у таку суму. За словами режисерки-постановниці Юлії Алексєєвої, новий театральний триватиме у дев'яност тисяч гривень.

Отримати такі кошти вдалось завдяки підтримці Українського культурного фонду. Грантове фінансування дало змогу долучити до постановки окрім драматичних акторів музикантів академічного симфонічного оркестру філармонії, хору та ансамбль танцю «Козаки Поділля». Загалом на сцені буде понад шістдесят виконавців. Усі

разом вони створюють виставу «У пошуках Маленького принца». Нині тривають активні репетиції.

Історія Маленького принца добре всім відома. Але постановники хотіли дещо трансформувати її, підлаштувати під сучасні події, от і написали своє лібрето. У ньому більше драматизму, додані деякі події і любовна лінія. Усе це для того, щоб глядач глибше відчув паралелі між тим, що задумував автор повісті, і тим, що відбувається в нашому житті через війну.

В умовах непростих випробувань багато хто закривається в собі. Натомість виконавці вистави хочуть показати, як важливо знайти в собі й відкрити все найкраще — ширість почуттів, любов, віру у прекрасне майбутнє...

Робитимуть це не за допомогою слова, а завдяки жестах, танцям та музиці. Хоча постановку не назвеш класичним балетом, проте в ній використовуватимуться саме його принципи: актори не вестимуть діалогів та й взагалі не розмовлятимуть — на сцені будуть лише жести та рухи.

Щоб справитись із цим творчим завданням, постановники докладають чимало зусиль та використовують свій попередній творчий досвід. І особлива роль належить хореографії.

Балетмейстеру-постановнику Миколі Заволодзьку довелося попрацювати у творчих колективах у Франції, Німеччині, Італії, брати участь у різних постановочних проєктах. Здобуваючи такий творчий досвід, він завжди думав про те, щоб створити щось таке і для україн-

ського глядача. Здавалось, під час війни це буде неможливо, бо суспільство й країна потребують інших витрат. Та завдяки фінансовій підтримці творчі плани перетворюються на реальність. Хмельничанам хочуть показати сучасну виставу лише за допомогою танцю, музики і співу.

Тож диригент-постановник Тарас Мартинчик разом із музикантами теж мають виконати складне завдання — не просто доповнити, а замінити драматичну гру на музичне виконання, доповнити рухи танцюристів співом солістів і хору.

До прем'єри — ще два місяці, та учасники проєкту працюють у підвищеному ритмі, щоб довести глядачам, що вистава — справді на мільйон.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Прикарпаття та Іван Франко: актуальність минулого

КАЛЕНДАР

У названому на честь Каменяра обласному центрі чимало всього носить ім'я Генія.

У кінці серпня відзначили 167-му річницю від народження Івана Франка. Для названого на честь Каменяра обласного центру та однієї області то особливий день. Неодмінно — літературні читання біля пам'ятника Генію, інші заходи в бібліотеках та мистецьких колах. Тим сучасні мешканці Прикарпаття дякують за зроблене Франком для краю.

Мови: «Нині інші війни». Ну, то іншу зброю куй, Ум гостри, насталою волю, Лиш воюй, а не тоскуй! Лиш борися, не мирися, Радше впадь, а сил не трай, Гордо стій і не корися, Хоч пропадь, але не зрадь!

«Під час війни із російською навалю пророчі слова Каменяра звучать особливо актуально, —

ського та політичного діяча, публіциста, поета.

У нинішньому обласному центрі Прикарпаття Іван Франко вперше побував 1880 року, коли його вела етапом поліція з Коломиї до Нагуєвичів. Надалі митець підтримував тісні зв'язки з тутешньою прогресивною молоддю, брав участь у літературних вечорах.

«Праці народознавчої тематики становлять щонайменше третину всієї наукової спадщини Івана Франка — це «Студії над українськими народними піснями» та видане в 1905—1910 роках тритомну збірку «Галицько-руські народні приповідки», які здебільшого базуються на зібраній на Прикарпатті усній народній творчості, інформують на сайті обласної бібліотеки. — Ознайомившись із Прикарпаттям в юності, Іван Франко не поривав з ним зв'язків

усе життя. У селі Лолін він під час відвідин свого гімназійного товариша Ярослава Рошкевича закохався у його сестру Ольгу, присвятив їй свою першу збірку поезій «Балади і розкази».

У цьому передгірському селі споруджено пам'ятник Іванові Франку та відкрито музей. Тут щороку проводяться літературні читання. У селі Шевченковому тієї ж Вигодської громади так само є згадка про Каменяра, адже тут учительвала його літературна товаришка поетеса Клементина Попович-Боярська. А в місті Болахів — відома організаторка жіночого руху в Галичині письменниця Наталя Кобринська та її батько — священник Іван Озаркевич.

У місті Долина 21 серпня 1884 року на окожному вічі, де збиралося до пів тисячі мешканців із навколишніх містечок і сіл, Іван

Франко виступив із доповіддю «Як нам організуватися, щоб видобути з теперішньої нужди». Актуально й нині, чи не так?

А ще Іван Франко часто бував у Коломиї, де написав низку творів, зокрема «Вічний революціонер». Тут уперше надруковані «Іван Вишенський», «З вершин і низин», «Захар Беркут», «Перехресні стежки», «Мойсей».

Гуцульщина так само посідала особливе місце в житті Франка. Виокремило село Криворівню на Верховинщині, де гуртувалася українська інтелігенція, тогочасний цвіт нації: Михайло Грушевський, Михайло Коцюбинський, Леся Українка, Осип Маковей.

У Косів повернути, та Кути не оминуть, як мовиться в народній пісні. В цих містах так само свято бережуть пам'ять про Франка, як і в Снятині, Галичі, Яремчі, Надвірній, — та й не лише тим, що

виступав на народних зібраннях і завойовував серця різних верств населення.

Досі в багатьох оселях на Прикарпатті є портрети наших Пророків — Тараса Шевченка та Івана Франка. Дуже хотілось, щоб твори Каменяра читали не лише в пам'ятні дні, а щоб аналізували його життя і творчість із огляду на сьогодення. Щоб не наступали на ті самі граблі, що й сучасники Франка. Про що я?

«Хто не знає: Іван Франко двічі балотувався до австрійського парламенту та двічі програвав вибори, бо його опонент роздавав людям ковбаси! Нічого не нагадує? Тому, коли бачите портрети і чуєте гучні слова, пам'ятайте не тільки про Великого Каменяра, а й про це, та робіть висновки», — написав на своїй сторінці у Фейсбукі відомий фермер Василь Стефурак.

Людмила СТРАЖНИК. Івано-Франківська область.

Регіон: Рівненщина

30 тисяч цеглин на день та сотня робочих місць

У Гоцанській громаді відновили роботу цегельного заводу. Тут побував начальник Рівненської ОВА Віталій Коваль (на знімку).

«Керівництво ТОВ «УБК Будіндустрія» не лише реконструювало приміщення, а й створило більш як 100 робочих місць. Сьогодні для вироблення продукції тут використовують піч, яка за 200 років не змінилася. Та в планах — модернізація й будівництво. Це дасть змогу виготовляти майже два мільйони цеглин на місяць», — зазначив очільник області.

Також Віталій Коваль додав, що обговорив з дирекцією заводу можливість створення спеціальних робочих місць для тих, хто по-

вертається з пораненнями й не може виконувати стандартні завдання. Рівненський бізнес має бути соціально орієнтованим.

«Приємно, що будівельний ринок на Рівненщині оживає. Інвестори відкрили цегельний завод і мають перспективу розвитку. А ще користуються державними програмами. Наприклад, «Доступні кредити 5-7-9». За ці кошти підприємство купило необхідну техніку», — підсумував Віталій Коваль.

Олександр ПОЛІЩУК.
Фото прес-служби РОВА.

Ігор Джумига за кошти гранту обладнав власну СТО

Задля розвитку бізнесу, збільшення кількості клієнтів та поліпшення якості надання послуг підприємець Ігор Джумига (на знімку) з Рівного скористався урядовим проектом «Робота» за програмою «Власна справа».

Ігор склав бізнес-план та подав його разом з онлайн-заявкою через портал «Дія». Далі — успішно пройдена співбесіда в Рівненському обласному центрі зайнятості та отримання позитивного рішення. За кошти гранту підприємець закупив необхідне обладнання для своєї СТО: автомобільні підіймачі та гідравлічний кран. Також за умовами програми

грантоотримувач створив два нові робочі місця для механіків.

Ігор Джумига має вищу освіту — закінчив механічний факультет за спеціальністю «Автомобілі та автомобільне господарство» у Національному університеті водного господарства та природокористування. Працював на офіційному сервісі. Має 10 років досвіду у галузі ремонту та обслуговування автомобілів. Свою підприємницьку діяльність розпочав ще у 2019-му з власної СТО.

Тетяна ПАНАСЮК.
Фото прес-служби РОВА.

Навчальний центр допоможе впровадженню нової моделі патронажу

У Житомирі відкрили перший в Україні тренінгово-ресурсний центр із впровадження універсально-прогресивної моделі патронажу за підтримки ЮНІСЕФ.

Центр діятиме на базі Житомирського медичного інституту. Тут навчатимуть універсально-прогресивної моделі патронажу та наочно демонструватимуть взаємодію з родинами в домашніх умовах. Житомирщина — друга область в Україні після Донецької, яка почала впроваджувати цю нову модель домашніх візитів медичних працівників до вагітних жінок та родин із малюками від народження до трьох років. Оскільки якість догляду за дитиною у перші роки її життя безпосередньо впливає на розвиток її мозку,

фізичне здоров'я та соціальне й психоемоційне благополуччя, регулярні домашні зустрічі батьків із патронажною медсестрою допоможуть їм підтримувати у своїй оселі безпечне і сприятливе середовище для малюка.

Новостворений центр складається з двох зон: тренінгової, де навчатимуться медики, студенти інституту та майбутні батьки, і симуляційної, де можна буде опанувати практичні навички догляду за немовлям.

Як розповіла керівниця крос-секторального проєк-

ту ЮНІСЕФ в області Маргарита Сіранчук, досвід Житомирщини щодо реалізації програми «Турбота з народження вдома» після відкриття тренінгово-ресурсного центру поширюватиметься й на інші регіони. «Це початок нового етапу в реалізації нашого проєкту. Ми масштабуємося на 11 областей України, де медична спільнота починає впроваджувати нові послуги домашніх візитів для родин із дітьми», — наголосила вона.

На відкриття центру завітали заступниця голови Представництва Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні Веера Мендонка та начальник Житомир-

ської ОВА Віталій Бунечко.

Окрім того, під час відкриття центру десять закладів охорони здоров'я, що вже долучилися до впровадження універсально-прогресивної моделі патронажу, отримали обладнання для телемедицини. Це устаткування забезпечить постійний моніторинг і контроль стану маленьких пацієнтів та сприятиме більш ефективній взаємодії між патронажною медичною сестрою і лікарем-педіатром.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.
Фото зі сторінки Житомирського медичного інституту у Фейсбуці.

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачений Свідчення про здобуття базової середньої освіти серія КВ № 51031905 ким виданий Середньою загальноосвітньою школою I-III ступенів №236 міста Києва від 14.06.2019 на ім'я **Бурляй Марина Андріївна**, вважати недійсним.

Свідчення про повну загальну середню освіту АР № 40261727, видане 28.05.2011 року Дружелюбівською загальноосвітньою школою 1-3 ступенів Вільнянської районної ради Запорізької області на ім'я **Кліпільної Крістини Олегівни**, вважати недійсним у зв'язку з втратою оригіналу.

Втрачене Свідчення про здобуття базової середньої освіти, серія СК № 52983327, видане Міністерством освіти України від 10 червня 2022р. та додаток до нього, серія СЧ № 270835, виданий Міністерством освіти України від 10 червня 2022р. на ім'я **Клінаєва Артема Дмитровича**, вважати не дійсними.

В провадженні Дарницького районного суду м. Києва перебуває цивільна справа за позовом адвоката Ступак Сергія Олександровича, який діє в інтересах Сич Олени Віталіївни до Мойзес Альберто про розірвання шлюб.

Дарницький районний суд м. Києва викликає Мойзес Альберто, 31.12.1981 року народження в судові засідання у цивільній справі, яке призначене на 19.09.2023 року о 16 год. 50 хв., у приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Кошиця, 5-а.

При собі необхідно мати паспорт, ідентифікаційний номер. У разі Вашої неявки з поважних причин просимо повідомити про це суд.

Втрачену картку водія для цифрового тахографа, UAD0000113328001, видану ДП "ДержавтотрансНДІпроект" від 19.08.2022, дійсну до 18.08.2027 на ім'я **Арамян Анатолій Артурович**, вважати недійсною.

Втрачено атестат про загальну середню освіту, серія А 500579, від 16.06.1990р. на ім'я **Дерлеменко Наталія Олександрівна**, вважати не дійсним.

Втрачено свідчення про право власності серія САЕ № 333516 виданий Головним управлінням житлового забезпечення Наказ № 364-С/КІ від 24.03.2011р. на ім'я **Гончар Лариси Павлівни**, вважати недійсним.

ЗАГУБЛЕНУ КАРТКУ ВОДІЯ ВИДАНУ ДП "ДЕРЖАВТОТРАНС НДІ ПРОЕКТ" НА ТАНАСОВ ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ № UAD0000009C0N000, ЯКА ЧИННА ДО 24.05.2027 року, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНОЮ.

Втрачений Сертифікат про повну загальну середню освіту, серія КВ № 49281259 від 2016 року на ім'я **Русин Олександр Мирославівни**, вважати недійсним.

Втрачений студентський квиток КВ 13511296, виданий НМУ ім. Богомольця від 01.09.2023, студентки стоматологічного факультету на ім'я **Кошева Єва Володимирівна**, вважати недійсним.

Втрачене посвідчення учасника бойових дій (УБД) серія АБ №451694, видане **Прохоренко Владиславу Ігоровичу** 17.11.2015 року, вважати недійсним.

ПОДРОБИЦІ

Заняття офлайн дозволено тільки у школах з укриттями

Майже в третині освітніх закладів Хмельниччини заняття в новому навчальному році триватимуть онлайн. Як пояснив заступник начальника обласної військової адміністрації Володимир Юр'єв, це через те, що в них укриття не відповідають нормам. Однак облаштування укриттів продовжиться і після початку навчального року.

Водночас 841 заклад, тобто 70 відсотків із загального числа, готові розпочати очне навчання. Серед тих, хто не готовий до цього, залишається 90 закладів загальної середньої освіти та 300 закладів дошкільної освіти. Діти не зможуть їх відвідувати, доки там не буде облаштовано укриття відповідно до нинішніх вимог безпеки.

Як повідомив посадовець, від початку повномасштабного вторгнення в область вдалося облаштувати 468 укриттів у закладах загальної середньої освіти та 373 — у закладах дошкільної освіти. Частково цьому допомогли 47 мільйонів гривень державної субвенції, які отримали дев'ять громад для будівництва або реконструкції укриттів.

Загалом же із 544 закладів загальної середньої освіти у формі офлайн працюватимуть 454. А з 673 закладів дошкільної освіти — 373.

Як пояснили в ОВА, вчителі та батьки зможуть обрати очну, дистанційну чи змішану форму навчання самостійно.

Там, де очне навчання організувати неможливо, влада допоможе створити інші можливості для доступу до освіти. Насамперед ідеться про забезпечення гаджетами вчителів та дітей. В області вже вдалося надати унціям і вчителям 10,3 тисячі персональних комп'ютерів.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Сьогодні в Україні хмарно з проясненнями, без опадів. Короткочасні дощі очікують лише у західних регіонах. Температура повітря вдень 24—26 градусів тепла, на сході та півдні — до 30. Вночі 13—15 з позначкою плюс, на півдні та сході — до 20. Вітер західний, 3—8 м/с

■ **1811.** Народився Іван Вагилевич — український поет, філолог, фольклорист, етнограф, громадський діяч. ■ **1835.** Народився Петро Єфименко — український етнограф та історик, повернувшись із небуття останнього кошового отамана Запорізької Січі Петра Калнишевського. ■ **1856.** Народився Володимир Левицький — український письменник і громадський діяч, нотаріус, видавець, літературознавець. ■ **1891.** Народився Павло Филипович — український поет і літературознавець. Один із засновників українського літературознавства. ■ **1908.** Народився Валентин Глушко — український конструктор ракетно-космічного комплексу багаторазового використання «Енергія» — «Буран».

У НОМЕР

У «Прозорі офіси» передали генератори

Вінниччина отримала 15 одиниць резервних джерел енергопостачання. Генератори потужністю 24 кВт кожен доправили до регіону Міжнародна організація міграції.

Про отримання чергового гуманітарного вантажу написав у Фейсбукі начальник ОВА Сергій Борзов. Він зазначив, що устаткування передадуть до Центрів надання адмінпослуг у громади краю.

«Торік ЦНАПи працювали з переважаннями у зв'язку зі збільшенням кількості звернень, — йдеться у дописі посадовця. — Розширюється також кількість наданих послуг».

До слова, роботу «Прозорих офісів» ускладнювало також відключення електрики, спричинене постійними обстрілами російських агресорів нашої енергосистеми. Тепер альтернативних джерел побільшало, тому країни і вимушені переселенці зможуть отримувати послуги навіть під час відключення електрики. Нині у 63 громадах Вінниччини налічується понад 170 тисяч внутрішньо переміщених осіб.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Буковина — серед лідерів із приросту надходжень від туристичної галузі

За даними Державного агентства розвитку туризму України, за перший квартал 2023 року в 10 областях України зросли податкові надходження від засобів розміщення порівняно з минулим роком.

Найбільший приріст — 98% — у Чернівецькій області: 5 млн 152 тис. грн проти 2 млн 600 тис. грн за аналогічний період 2022-го. Про це повідомив начальник Чернівецької ОВА Руслан Запаранюк.

«Після нашої Перемоги Україна потребуватиме колосальних фінансових ресурсів для відновлення зруйнованих населених пунктів та інфраструктури. Впевнений, що завдяки розвитку туризму в області, зокрема особливо у післявоєнний період, ми зможемо відіграти допоміжну нашу країні».

На горі Томнатик, де колись працювала радіолокаційна станція «Памір», провели робочу зустріч із головою Державного агентства розвитку туризму України Мар'яною Олесюк. Там, разом із представниками Вишницької РВА та директором Національного природного парку «Черемоський» Романом Єремою, презентували рекреаційні та туристичні можливості Буковини, розповіли про унікальні туристичні маршрути та перспективи напрямки», — каже Руслан Запаранюк.

Одним із них може бути саме об'єкт на горі Томнатик: тут чудові краєвиди, самобутня культура, традиції та місцева кухня. Учасники зустрічі скуштували автентичні буковинські страви. Їх разом готували хранителька смакових традицій, буковинська газдиня Наталя Вятковська і відомий український кулінар Євген Клопотенко.

«Туризм та рекреація — важливі складові інвестиційної привабливості Буковини й ефективний спосіб залучення фінансових ресурсів на розвиток області і країни», — переконаний начальник ОВА.

Сергій СУЛИМА.
Чернівці.

Завжди готові до відповідного реагування

ФРОНТ

Станом на 1 вересня українські оборонці продовжують наступальну операцію на Бахмутському та Мелітопольському напрямках, повідомляє Генштаб ЗСУ. У напрямку Новоданилівка — Новопротівка наші військові мали успіх, нині закріплюються на досягнутих рубежах, а на Лиманському та Бахмутському напрямках стримують наступ російських військ. Тривають важкі бої... Водночас противник вів марні наступальні дії поблизу Мар'їнки, Новомихайлівки Донецької області та Вербового Запорізької області. Російські окупанти зазнають значних втрат у живій силі, озброєнні та техніці, намагаються переміщуватися та застосовують резерви.

Фахівці Інституту вивчення війни (ISW) підтвердили, що Сили оборони у контрнаступі просунулися 31 серпня під Бахмутом і на заході Запорізької області.

Генерал-лейтенант Сергій Наєв, коментуючи ризики навчань «Бойове братерство-2023» у межах ОДКБ (військово-політична міжнародна організація, куди входять білорусь, Вірменія, Казахстан, Киргизстан, росія та Таджикистан), які в перший день осені стартували у білорусі, зазначив, що загалом очікується збільшення кількості сил ворога до бригади, але цього недостатньо для проведення наступальних операцій. Проте, за його словами, будь-які дії з боку противника, зокрема проведення навчань на їхній території, це певний аспект підвищення небезпеки, але «ми завжди готові до відповідного реагування».

У ніч на 1.09 росіяни завдали чергового удару «Калібрами». Зафіксовано пуски двох крилатих ракет з акваторії Чорного моря (район Феодосія). Одну вдалося знищити, інша — влучила в одне з приватних підприємств на Вінниччині, повідомили Повітряні сили ЗСУ.

А вранці п'ятниці безпілотник долетів до Люберців (московська область), куди доставив «бавовну» до цеху НВП «Томілінський електронний завод». Вдень ГУР МОУ офіцій-

но не коментувало цю подію. Але представник нашої військової розвідки Андрій Юсов у коментарі ЗМІ сказав, що російська пропаганда видала «на-гора» чергову брехню про збитий дрон, та підтвердив: пожежа у Люберцях, на російському заводі, 1 вересня справді мала місце бути...

Крім того, говорячи про втрачені рф системи ППО, Юсов зазначив: «Виробництво озброєнь у ворога є, але швидко й ефектив-

но поповнювати знищене озброєння не так просто. І це стосується усіх видів, зокрема засобів протиповітряної й протиракетної оборони. Особливо сучасних, таких як «Панцир» або С-400 «Тріумф». І додав, що росіяни не здатні швидко компенсувати ці втрати. Хоча застарілих систем протиповітряної оборони у них вистачає, але вони не дуже ефективні.

Ольга ВІТЕР.

МАЛЮНОК ДНЯ

БПЛА «Довбуш» у пскові.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

СПОРТ

Світоліна — у третьому колі US Open

Теніс. Нью-Йорк (США). US Open — Grand Slam. Хард. Призовий фонд — 65 000 020 доларів. Друге коло.

Еліна Світоліна (Україна, 26 WTA) — Анастасія Павлюченкова (нейтральний статус, 98 WTA). 5:7, 6:4, 6:4.

Майстерність, високі волевовитривалість, велике бажання виграти саме цей поєдинок — складові успіху першої ракетки України.

Відомі суперники «Шахтаря» у групі ЛЧ

У Монако відбулося жеребкування групового етапу Ліги чемпіонів сезону-2023/2024.

Група А. «Баварія», «Манчестер Юнайтед», «Копенгаген», «Галатасарай».

Група В. «Севілья», «Арсенал», ПСВ, «Ланс».

Група С. «Наполі», «Реал», «Брага», «Уніон».

Група D. «Бенфіка», «Інтер», «Зальцбург», «Реал Сосьєдад».

Група Е. «Феєноорд», «Атлетико», «Лацио», «Селтік».

Група F. ПСЖ, «Боруссія Д», «Мілан», «Ньюкасл».

Група G. «Манчестер Сіті», «Лейпциг», «Црвена Звезда», «Янг Бойз».

Група H. «Барселона», «Порту», «Шахтар», «Антверпен».

Груповий етап стартує 19/20 вересня.

«Зоря» перемогла, але гратиме у ЛК

Футбол. Ліга Європи. Раунд плей-оф. Матч у відповідь. 31 серпня.

«Зоря» (Україна, Луганськ) — «Славія» (Чехія, Прага). 2:1. Голи: Алефіренко, 32, Антюх, 41, Юрасек, 83. Перша зустріч — 0:2.

«Зоря»: Турбаєвський, Вантух, Снурніцин, Батагов, Джордан, Кірюханцев, Антюх (Горбач, 81), Яцик (Дришлюк, 46), Мішньов (Чурко, 81), Герреро, Алефіренко (Волошин,

67). **Тренер** — Младен Бартолович.

«Славія»: Коларж, Провод, Влеч, Огбу (Шевчик, 46), Масопуст, Дорлі, Голеш, Шранц (Тіджані, 73, Томич, 81), Зафейріс, Доудера (Юрасек, 46), ван Бюрен (Юречка, 56). **Тренер** — Індриж Трпішовський.

Рефері — Жером Брізар (Франція).

Люблін (Польща). Стадіон «Люблін».

Ще в першому таймі «Зоря» надолужила згаяне в першому поєдинку, зрівнявши рахунок у протистоянні.

Дніпряни і кияни завершили євросезон

Ліга конференцій. Стикові поєдинки. Матчі у відповідь. 31 серпня.

«Дніпро-1» (Україна) — «Спартак» (Словаччина, Трнава). 1:2. Голи: Данієл, 3, Горосіто, 61 (а/г), Буката, 106. Перша зустріч — 1:1.

«Дніпро-1»: Кінарейкін, Мірошніченко (Танчик, 119), Сваток, Кравець, Каплієнко (Горбунов, 46), Бабенко, Леднев (Бланко, 46), Піхальонко, Рубчинський (Горін, 101), Білл (Філіпов, 77), Гуцуляк. **Тренер** — Валерій Городов.

«Спартак»: Такач, Коштрна (Шулек, 46), Штетіна, Горосіто, Мікович, Коша (Паур, 106), Зелькович, Офори (Прохазка, 113), Байнович (Буката, 91), Данієл (Уйлак, 120+3), Рістов-

ський (Азанго, 91). **Тренер** — Міхал Гаспарик.

Вилучено Бабенка, 99 (пряма червона картка), Горіна, 108 (друге попередження).

Рефері — Балаж Берке (Угорщина).

Кошице (Словаччина). «Кошицька футбольна арена».

Дніпряни пропустили швидкий гол. Але в другому таймі рахунок зрівняли. Основний час завершився нічиєю. Рефері призначив додаткові тайми, котрі принесли успіх команді із Трнави.

«Бешикташ» (Туреччина, Стамбул) — «Динамо» (Україна, Київ). 1:0. Гол: Абубакар, 52. Перший матч — 3:2.

«Бешикташ»: Гюнок, Булут, Коллі, Уйсал, Росьє, Гаджіагметович, Учан (Окслейд-Чемберлен, 89), Фернандеш,

Спершу Алефіренко з-за меж карного майданчика точно пробив у правий верхній кут. А через 9 хвилин Антюх забив ударом із гострого кута.

Для того щоб виконати головне завдання, був цілий другий тайм. На жаль, «Зоря» пропустила. Юрасек замкнув навіс із флангу ударом головою, пробивши під поперечину.

Луганчани виграли зустріч, але за сумою двох матчів до групового етапу Ліги Європи вийшла «Славія».

Втім, і «Зоря» не залишилася без єврокубка. Вона тепер виступить у Лізі конференцій.

Рашиця (Зайнутдінов, 75), Мулека (Рибеч, 75), Абубакар (Тосун, 81). **Тренер** — Шенол Гюнеш.

«Динамо»: Буцан, Тимчик (Беніто, 85), Попов, Сирота, Дубінчак, Сидорчук (Бражко, 85), Шапаренко (Андрієвський, 76), Буяльський, Каравас, Волошин (Діалло, 76), Ванат. **Тренер** — Мірча Луческу.

Рефері — Жоау Піньюру (Португалія).

Стамбул. «Бешикташ Парк».

Надії на краще після досить пристойного рівня гри, продемонстрованого «Динамо» в Бухаресті, на полі суперника виявилися безпідставними. «Динамо» завершило провальний євросезон.

Підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Над номером працювали: Анна ЛУКАНСЬКА, Алла ДОДАТКО.

В.о. головного редактора Сергій ДЕМСЬКИЙ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

► Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.

► Рукописів не повертаємо.

► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідочтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка).

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2023 рік

Для фізичних осіб: 40224 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота); 08775 — 40 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій: 60955 — 80 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15, www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 90643

Видавець — Державне підприємство «Редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Петра Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 503-68-73; відділ реклами — 503-61-92;

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний; reklama1@golos.com.ua — відділ реклами; let@golos.com.ua — відділ листів; foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Сайт — www.golos.com.ua

